

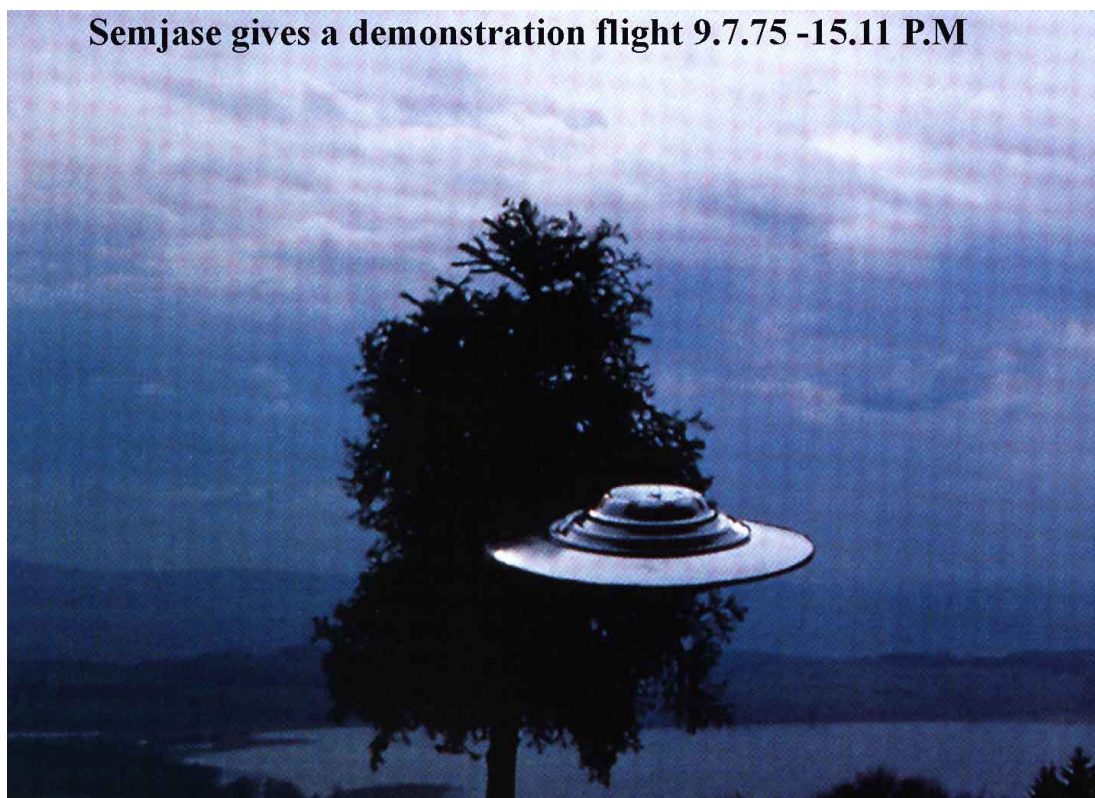
Kontakt s Plejádami

od Wendelle C. Stevense

(příběhy Eduarda Alberta „Billyho“ Meiera a dalších kontaktérů s Plejádany)

KAPITOLA 1

Asket z vesmíru Dal

Moje „Předběžná výzkumná zpráva“, zveřejněná v roce 1982, začíná kontaktem se Semjase a jejím týmem Plejádanů z velkých mateřských lodí „tváří v tvář“, fotografovaných Billy Meierem. To byl případ, kterým jsem se v té době zabýval.

Nebyl to však počátek kontaktů Eduarda Meiera s mimozemšťany ani to nebylo poprvé, co viděl a fotografoval neidentifikované létající objekty na obloze. Poprvé pozoroval tyto objekty, jako ještě malý pětiletý chlapec, který žil s otcem v Bulachu, na hranici s Německem. Stalo se to dne 2. června 1942. Možná se to jen domnívám, ale již tušil, že celá tahle záležitost bude jiná, i když v jeho mladém věku netušil, že přijal svůj osud ještě před narozením. Jeho osud bude spojen z kontakty, které mu v tomto životě nepřinesou žádný klid.

Od té doby, když vzhlédl, mohl často vidět „cestující hvězdy“, většinou v noci, ale někdy i za denního světla. Rozlišoval je od ostatních hvězd, protože tyto byly někdy větší, někdy menší a tyto objekty dělaly prudké zatáčky, létaly cik-cak a někdy se v prostoru zastavily. Pamatujte, že žádné satelity v těchto dnech ještě nelétaly! Pak na sklonku podzimu toho roku, Meier viděl pomalu letící objekty, jako větší koule. Zpomalily a začaly klesat. Najednou jasně viděl jejich oválný tvar a kovový vzhled. Pak to prostě bez jakéhokoli hluku náhle zmizelo.

Pozorování se stala častější, pak začal slyšet v hlavě hlasy a vidět obrazy. V listopadu téhož roku, krátce před jeho 6. narozeninami, viděl náhle sletět s nebe hruškovitý objekt, který se jemně usadil na luční trávě v lese, poblíž jeho domovského města Bulach. Jakýsi starý muž ho pozval do lodi a pak letěli vysoko nad Zemí, nakonec ho přinesl zpět na stejné místo na louce a nechal ho tam. Loď pak vysokou rychlostí vertikálně vystřelila vzhůru a zmizela z dohledu.

Další pozorování a komunikace s mimozemšťany pokračovala až do jeho sedmých narozenin. Dne 3. února 1944 mu již známý hlas řekl, aby od této chvíle tvrdě pracoval na tom, jak získávat tímto způsobem vědomosti. Mluvčí se představil jako Sfath, byl to ten starý muž, který ho vzal dříve na palubu stroje ve tvaru hrušky. O šest měsíců později, v létě roku 1944, se Sfath vrátil ve stříbrném létajícím objektu hruškovitého tvaru a znovu ho vzal na čtyři hodiny sezení, kdy mu představil jeho osud a jeho roli v celém následujícím životě. Pro tento proces přenosu informací byla použita helma, připojená mnoha dráty k nějakému přístroji. Viděl a slyšel ohromující věci, které mu dávaly velké množství znalostí o událostech, které přijdou, z nichž mnoho v té době ještě nechápal. Meier pak byl vrácen na zem a loď opět vyletěla vysokou rychlostí směrem vzhůru a zmizela.

Jen pár hodin po této zkušenosti s ním telepaticky mluvil nový hlas. Tento byl mladý, silný a plný energie. Byla to žena a řekla Meierovi, že se jmenuje Asket, a že ho bude nyní kontaktovat ona. Asket s ním komunikovala od té doby pravidelně a předávala mu mnoho neobyčejných znalostí, aby tak vedla jeho osud v příštích letech a zmírnila tak dopad určitých událostí, které měly nastat. Byla to ona, kdo připravoval pro něj cesty po světě a byla to právě ona, kdo ho vedl, při jeho dobrodružstvích a získávání zkušeností, když to bylo třeba.

Asket řekla, že pochází odtamtud, co se nazývá vesmír DAL, neuvěřitelný protějšek k naší realitě. Řekla, že její vesmír existuje, protože je s ním ten náš spojený. Tyto dva oddělené vesmíry mají společný původ, každý existuje ve vztahu s druhým a kdyby jeden zanikl, druhý rovněž přestane existovat. Jsou i jiné vesmíry, které existují, což dále komplikuje situaci. Bylo by zjednodušením, považovat jeden z nich za antihmotový protějšek.

Tato koncepce není zcela nereálná, byla mnohokrát zmiňována v řadě science fiction. Dokonce i v ortodoxní vědě se v poslední době objevuje antihmota a jiné reality. Fritjoff Capra pojednává o vědecké základně těchto záležitostí, odporujících realitě, v jeho knize „Tao fyziky“ kde ukázal, že rovnice pro hmotu prostě nefungují bez existence opaku neboli antihmoty. Ve Feinmanových diagramech zobrazujících srážky částic vysokých energií, lze tyto procesy dobře prokázat, neboť jsou zcela reverzibilní. Jsou-li částice v mlžné komoře teoreticky zničeny, tak některé z nich pouze změnilly své místo a zmizí z naší reality do té druhé. Rovnováha je zachována výměnou energie, ve formě tepla nebo světla.

Po svých zkušenostech s UFO, již před mnoha lety, Anthony Seratites, inženýr Dow Chemical, náhle objevil nové pojetí hmoty a energie, kdy v principu neexistuje žádný konečný počet elementárních částic ve fyzice, jak se to obvykle učí, ale že to, co se projevuje jako protony, elektrony, miony, gluony, kvarky, neutrina, atd., a všechny další pro nás neviditelné antičástice,

nejdou nic víc než fotonová kvanta uspořádaná různými způsoby. Kvantu fotonů nejsou viditelná, dokud se nějakým způsobem neseskupí, ale mohou se stejně snadno seskupit z našeho pohledu i opačně. Představil si fotonová kvanta jako vlny, které mají vždy vektor směru, zakřivení, amplitudu a rotaci. Objevil, že vlnový vektor může být převrácen jednoduchým otočením roviny vibrace nebo křivky může být obrácena otáčením pod úhlem 90 stupňů podle kolmé osy. V každém případě se kumulace vln projeví jako hmota nebo opačně, jako antihmota.

Pozn. překladatele: Podle základní hermetické knihy „Kybalion“ je hmota jen jakási zhuštěná energie, s nižší vibrací podstaty. Vyšší vibrace má éter a ještě vyšší všechny druhy energie.

Diagramy Seratitesových elektronů mají nějakých 228 částí. Strávil roky vývojem své teorie a diagramů mnoha atomů, které zveřejnil v knize s názvem „Strukturovaná povaha hmoty“, a pak nakreslil diagramy některých molekul s více atomy a v jiné knize s názvem „Univerzální zákon tvorby hmoty a energie“. Co tvrdil, bylo to, že hmota může být okamžitě převedena na antihmotu jednoduchým otočením kvant, která změni svůj směr rotace, takže se vzájemně odpuzují a nesnaží se anulovat. Antihmotový svět tedy není vzácnější než hmotný svět, protože jsou jedno a totéž, pouze z opačného pohledu. Je to jen záležitostí rovnováhy a směru rotace vlnění. Seratites je neznámější jako vynálezce „Seran-wrap“, nejtenčí, nejlehčí a nejpevnější fólie, vynalezené do té doby, která byla produktem jeho nových nápadů v chemii, vycházejících z jeho nového pojetí fyziky. Může být proto někdy považován za otce renesance ve fyzice.

Nebyl sám při zkoumání těchto nových konceptů vědy, také Wilbert B. Smith, B.A., M.A., bývalý šéf projektu „Magnet“ kanadského ministerstva dopravy se zabýval podobnými myšlenkami, když vyvíjel to, co nazýval „Kvadratur Concept“. Jeho teorie byla publikována až po jeho smrti v roce 1962 pod názvem „Nová věda“. Také zjistil, že neexistuje žádná elementární hmotná částice, že vše je jen projevem vědomí v rámci jeho tvůrčích schopností. Jednoduše - vědomí vybudí v éteru vlnu a roztočí ji. Vlna je ekvivalentní kvantovým fotonům, které jsou výsledkem působení myšlení, dopadajícího do éterického pole. Současný vznik rotace vektoru energie i v opačném směru, slouží k udržení rovnováhy. Konečný výsledek ve fyzikální realitě je vznik hmoty a antihmoty. Tak došel k závěru, že pouze vědomí, dopadající na éterické pole, je skutečnou prvotní příčinou vzniku fotonu a nakonec všeho. Hmota není nic jiného než závěrečná fáze projevů myšlení, s energií jako přechodným produktem.

Pozn. překl.: Vědomí je prvotní, hmota je jeho druhotným projevem.

Wilbert B. Smith se stal UFO kontaktem v roce 1954 a svou teorii zpracoval na základě rozsáhlých dialogů se svými mimozemskými přáteli, kteří ho navštívili. Kvadraturní teorii pak vysvětluje různé fyzikální pojmy, a přišel s myšlenkami, které jsou velmi podobné těm Seratitesovým, vyjádřené jen v různých termínech, kde však pojem antihmoty je základní a podstatný.

Pak, v roce 1960, ještě předtím, než Asket kontaktovala Meiera ve Švýcarsku a Jižní Africe, kde dělal elektrikáře, měl s mimozemšťany kontakt Edward F. White. Ti mu řekli, že přišli z antisvěta, protějšku našeho vesmíru. Když se naučili procházet přes bariéru polarit mezi dvěma vesmíry, s překvapením objevili naši existenci, podobnou jejich, ale v opačné realitě a časem navázali přes bariéru kontakty a naučili se zde pohybovat a zkoumat svůj protějšek - náš jedinečný vesmír. Naučili se také komunikovat přes bariéru elektromagnetickými signály a udržovat kontakt s lidmi na Zemi, což provádí už více jako 25 let. Od té doby bylo zaznamenáno více než 1000 hodin verbálního dialogu na zvukový pásek a dále uchováno. Tyto zkušenosti jsou

uvedeny ve 305-ti stránkové ilustrované knize, s názvem „UFO kontakt s planetou KOLDAS - dialog s vesmírem“, autorem je Carl van Vlieden.

Eduard Meier v době jeho kontaktů s vesmírem DAL o tomhle dosud nic nevěděl. Jediné, co věděl bylo, že mu Asket říkala, že její Vesmír DAL je protipólem našeho vesmíru, a že se jeho obyvatelé naučili procházet přes to, co nazvala „Časová bariéra“ - čas v tomto smyslu je druhem vibrační reality, ve které běžně existuje. Vysvětlila mu, že její vesmír je hodně podobný našemu, ale že obloha a hvězdy jsou jiné, i když jsou ze stejné hmoty a energie. Poté, co se naučili bezpečně procházet přes bariéru mezi dvěma vesmíry, které koexistují v čase a prostoru, naučili se cestovat a zkoumat náš vesmír, dozvěděli se zde mnoho a neustále získávají další informace pro svou domovskou soustavu.

V DAL byli Plejád'ané ještě před návštěvou Země a naučili se spolupracovat s těmi, kteří již libovolně cestují ve vesmíru. V DAL se podělili o jejich technologii s Plejád'any, kteří od stvoření našeho vesmíru ho navštěvují ve svých lodích. Obyvatelé DAL objevili za pomoci Plejád'anů Zemi a zde pak soustředili své zájmy. Sfath byl Plejád'an, který seznámil Meiera s Asket, pro rozvoj a přípravu budoucích plejádských plánů. V DAL připravili kompletní projekt setkání. Meier byl vzat na Plejády v misi v lednu 1975, kdy s ním byl obnoven kontakt nějaký čas poté, co měl poslední rozhovor s Asket. Je to uvedeno v hlášení Asket. V této zprávě jsme opominuli dřívější plány ze strany Asket, abychom se mohli soustředit na nynější plejádské kontakty a podrobit je zkoumání.

Nyní je tedy třeba odsunout některé události do pozadí, které předcházely prvnímu setkání se Semjase, na louce ve Švýcarsku. Dále budu mluvit jen o současných kontaktech s Plejád'any.

KAPITOLA 2

Vliv Asket na Meiera – Příprava kontaktů

Po navázání telepatického spojení s Meierem, převzala Asket zodpovědnost za jeho výuku a přípravu tam, kde Sfath skončil. Byla to ona, kdo ho vedl sérií jeho dobrodružství, jejichž cílem bylo zmírnit nepřízeň jeho osudu. Byla to ona, která ho doprovázela přes Afriku a jeho zkušenosti ve francouzské cizinecké legii, přes poušť, nomády, otrokáře, revolucionáře a pašeráky, do rukou pirátů z Arabského moře, a dále přes Indický oceán, jako námořníka na nákladní lodi. Byla to Asket, kdo měl nenápadný vliv na seznámení Meiera s většinou náboženství v Evropě, Africe a Asii, spojujících jednu po druhé zkušenosti z vlastního hledání, pro něho přijatelného systému víry.

Asket a později i Semjase sdělily Meierovi, během kontaktů s nimi, že byl plejádským vůdcem, při jedné plejádské expedici na Zemi, když byl jedním z několika předešlých vtělení na planetě Plejád'anů – našich společných předků. V té dřívější době užíval svého nadřazeného postavení k poslušnosti a využívání pozemšťanů.

Jeho aktivity v té době, mu následně vynesly inkarnaci na Zemi, kde jako jeden z prostých obyvatel zažíval utlačování ze strany vykořisťovatelů, ve své duši však již věděl, že opak je správný, nakonec v těch dávných dnech vyvolal povstání proti utlačovatelům a učil lidi o Stvoření, jako základním zdroji všeho bytí (kde dokonce i vládci mají svá omezení).

Stal vůdcem této pokojné vzpoury, a jeho jméno je dodnes uznáváno, jako jednoho z proroků Starého Zákona. Inkarnoval se zde později znovu, aby pokračoval v započaté práci, a to dokonce více než jednou, za stejným účelem, aby naplnil jeho současné poslání na Zemi, jako člověk. Při své činnosti byl často v průběhu staletí řízen Plejád'any, kteří se snažili napravovat jeho chyby, v současné době tak osobně působí Asket z vesmíru DAL.

To je důvodem, proč ho Asket v přípravě programu pro tuto misi vedla prostřednictvím všech velkých světových náboženství, jedno po druhém, důkladně se jim musel učit, a také z dalšího důvodu, aby byl omezen vliv formálního vzdělávání v jeho mladém věku, zejména matení pojmy ortodoxního náboženského učení a přesvědčení. Byl těžce zkoušen, fyzicky i psychicky, aby obstál ve zkouškách při svém poslání. Sám na Zemi poznal, že většina hlavních náboženství a možná, že všechny, podle jeho informací pocházejí z dávné minulosti, podle ideologie Plejád'anů.

To bylo příčinou toho, proč Meier čelil tvrdým atakům fundamentalistů víry. Jsme si zcela jisti, že tato informace nebude dobře přijata, protože zakořeněné ortodoxní názory víry jsou stále zde a nyní jsou využívány církvemi pro jejich vlastní zisk. S tímto vědomím a odhalením je to velkou hrozbou nejen pro naše kontakty, ale i mnoho dalších lidí, s nimi spojených. Protože tyto předchozí kontakty s mimozemšťany z vesmíru DAL probudily jeho vědomí, Eduard Meier nebyl zcela překvapen, když měl kontakty se Semjase a jejím týmem. Reformace křesťanství již začala, i když to přišlo dříve, než se očekávalo.

To je také další podstatný důvod, proč tyto kontakty nemohou být rozšířeny tak, aby zahrnovaly všechny pozemšťany nebo soustředěny na někoho jiného. Existují však i jiní, jako Eduard Meier, kteří zažili podobné věci, avšak z podobných důvodů, nemohou své poselství předávat jiným.

Eduard Meier podal dostatečný důkaz o pravdivosti všech těchto událostí, ale není to dovoleno používat k přesvědčení jakékoli jiné lidské bytosti proti její vlastní vůli. Meierovým hlavním důkazem jsou detailní fotografie mimozemských kosmických lodí, které už nikdy nebude možné znovu zachytit. Můžeme dodat, že zde také existují fotografie, které byly připraveny jako "únik", pokud to bude nezbytné.

Není dovoleno porušovat pravidlo svobodné volby a vůle z pohledu každého jedince. To je, proto, že i když všechny pozitivní a nesporné důkazy jsou k dispozici, mimozemšťané vědí, co se může stát s prokazatelnými důkazy, v rukou Meiera, které dostal od Plejád'anů a musíte se sami zcela svobodně rozhodnout, bez ovlivňování těmito důkazy. To bylo také důvodem, proč podle pokynů Plejád'anů, se nesnažil vyvracet jakákoliv obvinění od jeho odpůrců proti němu. Mají právo, aby své názory založili na své vlastní svobodné vůli. Nemusí to být pro ně důležité a je to v pořádku. Meier má také svobodu volby v tom, jak zachází s celou touto záležitostí. Není vázán žádným slibem a může se ze své vůle kdykoli dostat z problémů, ale varuje, že pokud to udělá, je to navždy... Před tímto krokem váhá, protože celá jeho minulost je s tím svázána.

Když jako dítě Meier sledoval cik-cak se pohybující a stojící hvězdy na obloze, měnící barvy, věděl, že to existuje, ale dosud neznal, co to je. „Zoufale jsem chtěl vědět, zda tyto podivné objekty, jsou odněkud vysoko letící kosmické lodě, ale zůstalo to hádankou - odkud bych to mohl vědět? Bylo možné, že jsem opravdu viděl tyto objekty již mnohokrát předtím, kdesi na obrovském letišti, kde byly stovky takových strojů mnoha různých typů, tvarů a velikostí, ale

prostě jsem si nemohl vzpomenout, kde to bylo, a jak jsem to mohl vědět,“ napsal ve svém prvním komentáři.

„Možná to bylo v mém dřívějším životě na jiné planetě, kde jsem žil v minulém životě? Viděl jsem tam tyto lodě a přenesl to do paměti mého současného života? Mám něco, co zůstalo v mé duši, jako v paměti, kterou jsem dostal v mé současné existenci? Velmi silně cítím, že jsem cizincem v tomto světě, zvaném Země. Jsem tady cizí, i když vím, že Země je dobrá, mnohokrát jsem projel její země a prožil scény, kde jsem najednou věděl, co se skrývá za kopcem, co tam uvidím, a jaké staré ruiny tam jsou. Často jsem si s určitostí říkal, jak vypadá krajina za dalšími horami, nebo jaké pobřeží se objeví, aniž bych tam někdy v tomto životě byl. Mnoho lidí má také takové zážitky a já znám jejich nejtajnější myšlenky, aniž bych je v tomto životě předtím viděl. Také jsem se naučil vidět do budoucnosti, a rozpoznat nebezpečí, které tam na mne čeká a co se později stalo. Tak jsem se naučil o tom mlčet, jako bych měl mnoho jiných záležitostí na starosti.

Říkám, že jsem výsledkem Stvoření a sám také tvořím, neboť to představuje všechny ostatní události života. Také si uvědomuji sám sebe, jako poutníka v prostoru a čase a opravdu jsem poutníkem po světě, prostoru, čase a také putuji životem. Víím, že toto je skutečný pocit. Víím, že jsem všude jen cizincem, jako je cestovatel, který po ukončení určité mise, se pohybuje a vykonává svou misi na dalším místě. Na tento úděl nemá vliv ani prostor ani čas, ani se to netýká světa a života, protože jsem jím cestoval jako misionář, pouze k dokončení poslání, které bylo pro mne důležité a mělo pro všechny velký význam.

Po dvou letech mých obyčejných pozorování, na mé sedmé narozeniny, dne 3. února 1944, jsem najednou uslyšel tichý hlas, znějící uvnitř mé hlavy, který mne vybízel, abych se naučil velmi pozorně přijímat informace, předávané v této podobě. Nechtěl jsem zcela důvěřovat tomuto vnitřnímu hlasu, v obavě, že hlas je pouhou iluzí, ale vždy se mě snažil uklidnit. Šel jsem za knězem, který vyslechl celý můj příběh, který jsem mu vyprávěl. Ten moudrý muž se usmál a řekl mi, že se nemusím bát, protože je dobře informován o všech těchto věcech. Pak mě důkladně o všem poučil, s požadavkem, že musím dodržovat přísné mlčení, protože tyto věci nejsou uznávány jako součást jeho učení. On sám je zde pouze na misi, pracuje jako kněz, aby informoval lidi o pravdě svého náboženství, což je obtížné, protože lidé v mé rodné vesnici jsou zvláště bázlíví a pověrlíví. Kněz Zimmermann mi vysvětlil, že tento hlas byl komunikační prostředek, který může být použit na neomezené vzdálenosti a věděl, že pro něj neexistují žádné překážky.

Vysvětlení kněze Zimmermanna mi opravdu pomohlo, i když mne tím zasáhl, když mi řekl, že můj život bude velmi těžký, bohatý na události a potřeby, které přijdou. S jeho vysvětlením jsem měl starost a trápil mne na první pohled jednostranný kontakt. Kladl jsem otázky a dostával od tak uznávaného kněze, jako byl Zimmermann, zřejmě správné odpovědi.

Tyto telepatické kontakty s bytostí, která se jmenovala Sfath, mi daly rozsáhlé znalosti. Nyní jsem se stal izolovaným od svého životního prostředí. Dokonce jsem zažil mnoho intrik, co se mne týkalo a stal se loutkou pro každé zlo, které se stalo v naší obci. Ale já jsem se o to nestaral, a jen se tiše pro sebe usmál, když se to obracelo proti mě a já jsem musel pro to trpět. Často jsem dostával takové rány, že jsem nemohla ani sedět, ani stát. Byl jsem vyhlášen za nevychovatelného a byl bez úspěchu umístěn v různých ústavech, protože se ve skutečnosti nikdo nechtěl smířit s cizím klukem jako já, ačkoli jsem pouze cítil volání svobody a utíkal. Dokonce jsem ohrožoval svůj život, když jsem unikl ze zabezpečených ústavů a týdně se procházel v horách a lesích,

živil se divokým ovocem, bobulemi, vejci ptáků, travinami a kořínky. Moje postel byla pouze země a má střecha obloha, ať sněžilo nebo pršelo. To mi dalo nepřemožitelnou vnitřní sílu.

Když se kdekoliv stala loupež nebo krádež, Policie mne automaticky chytila a obvinila ze skutků, které jsem nikdy nespáchal. Věděl jsem, co mohu očekávat a stále byl potichu, což jim mohlo působit neodůvodněné výčitky. Dokonce jsem podepsal i Policejní protokoly, které mě obviňovaly z přestupků, které jsem neudělal. Důsledkem toho bylo, že mě poslali na duševní vyšetření k psychiatrovi, protože jsem se jim zmínil o duchovních zážitcích a řekl, že jsem někdo jiný - lidská bytost z jiné planety. Proč, nevím... Vím jen, že jsem to tak musel udělat, ať už jsem chtěl nebo nechtěl. Ve zvláštním oddělení psychiatrické kliniky v Rheinau, jsem byl umístěn do se vším všudy maximálně zabezpečeného oddělení, uzamčeného a zajištěného. Dokonce i okna měla neprůstředná skla, s ocelovými mřížemi na vnější straně. Po jednom měsíci, jsem si udělal speciální klíč z kusu dřeva a vlněného koberce, kterým jsem otevřel okno na WC ve 2. patře. Zeď byla rovná jako sklo, a o sedm metrů níže byl jen betonový dvorek. Prostě jsem tam nemohl zůstat déle a tak jsem skočil do hlubin a těžce si zranil svou pravou nohu. Byl jsem si jistý, že bude nefunkční. I když jsem měl bolest jako blázen, vlekl jsem se sám po dvoře a pak vyšplhal přes vysoký plot, přeplazil velké pole a ukryl se v lese, dva kilometry od ústavu. Tam jsem slyšel, jak mě hledají skupiny lidí a štěkot psů. Spěchal jsem přes les a najednou spadl ze svahu. Před sebou jsem slyšel zurčení vody a plazil se k ní, byla to řeka Rýn. Skočil jsem do vody a plaval dolů chladnou řekou, protože kdo by mě hledal ve vodě ve 23:00 hodin v noci a v chladném listopadu? Plaval jsem několik kilometrů po proudu a pak s velkými obtížemi vylezl ven na zem.

Živil jsem se pak sám divokými rostlinami a kulhal celé dny směrem k francouzské hranici, vždy přes pole a lesy, abych zabránil chycení. Ve Francii jsem se přihlásil do cizinecké legie, a tak jsem tam dostal lékařskou péči a pomoc pro mou nohu, která mezitím otekla a tmavě zmodrala. To bylo špatné, vymkl jsem si kotník a měl pohmožděniny a zlomeniny.

Nakonec jsem se vyléčil a odjel do Alžírsko, kde jsem se naučil nové disciplíně a mnoho dalších věcí. Po nějaké době jsem již byl z toho unavený a rozhodl se odejít. Tajně jsem se radil s ostatními, a také se starým poručíkem z legie, který vzbudil můj zájem, neboť byl dobře vychovaný a ke mně laskavý. Chtěl mě odradit od mého plánu a řekl, že při útěku by mohl uspět pouze mimořádně skvělý legionář, a to znamenalo silný muž. Mezi legionáři se mluvilo, že pokud by někdo utekl a uspěl, byl by hrdina, ale že sám by to těžko dokázal, protože taková osoba by musela doslova projít přes sedm pekel. Napřed jsem vykládal, že se bojím a všem říkal, že za takových okolností bych se nesnažil uniknout. Ale pak jsem se na to sám tajně připravil a jedné noci zmizel. Více než dva a půl měsíce jsem byl na cestě, často byl blíže smrti než životu a nebyly to zkušenosti jen sedmi pekel, ale mnoha dalších. Nicméně, jsem už nebyl legionářem.

Dále jsem strávil čtyři a půl roku po věznicích a léčebnách, než jsem zmizel na 12 let v cizině. Doba ve věznicích a ústavech byla užitečná, musím se přiznat, protože jsem se dozvěděl během této doby více o duchovních záležitostech, než kdybych byl v mé vlasti zcela svobodný. Tak jsem viděl, že nic není marné, pro získání vlastních zkušeností...

A nyní se objevil nový hlas, který to převzal po Sfath a řekl, že je žena, abych ji nazýval "Asket" a ona bude můj nový společník. Jejím prostřednictvím jsem se během let naučil mnoho věcí a získal mimořádné znalosti. Mnoho dlouhých let jsem pak cestoval po vzdálených zemích, abych si objasnil mnoho otázek, a zkoumal mnoho záležitostí. Tam by měl každý prožít několik let, až na to přijde čas!

Do roku 1956 jsem byl vzděláván Asket, zvláště v duchovních oblastech. ale bylo to zcela odlišné od náboženství, které jsem znal, a do kterého jsem se měl sám v průběhu let zapojit, a to i tajně, návštěvou odborných škol, abych se stal knězem. V tomto směru Asket nařídila, abych se věnoval kromě Křesťanského náboženství i všem dalším různým náboženstvím a dobře je poznal, za účelem srovnání. Tak jsem se poprvé zapojil do různých církví, jedna po druhé, od Protestantismu ke Katolictví, stal se Buddhistou, Hinduistou, Židem, Muslimem, atd., což trvalo velmi mnoho let a ukončil jsem studium až v červnu 1969.

Až do této doby jsem se, kromě religionistiky, které jsem se často věnoval s cílem prozkoumat ji do jejich nejhlubších rovin nepřetržitými lekcemi, věnoval i mnoha jiným věcem. Samozřejmě jsem musel také pečovat o své živobytí, pracoval jsem tedy podle příležitostí, které byly k dispozici. Po 12 dlouhých let jsem cestoval a vykonával velmi mnoho různých profesí, včetně léčítele, veterináře, montážníka, pašeráka (je to "čestné" povolání v Západním Pákistánu, je-li zboží dopravováno přes Himaláje z Ruska do Číny), jako natěrač lodí, učitel německého jazyka a státní zřízenec, když jsem se dne 3. srpna 1965 v Iskendeniw, v Turecku, stal obětí nehody autobusu, při které jsem přišel o svou levou paži. Potom jsem 25. prosince 1965 potkal v Řecku svou budoucí ženu, se kterou jsem se zasnoubil 25. ledna 1966, pak nás přijali její rodiče, od kterých jsme ale utekli 25. února 1966 a oženil jsem se s ní v Corinthu 25. března 1966, po mnoha problémech s policií, která mne hledala a hrozila, že její rodina mne bude pronásledovat, atd.

Moje osobní seznámení s Asket začalo o deset let dříve, dne 3. února 1956. Mnoho událostí se stalo od té doby, možná proto, že v tento den jsou moje narozeniny, a často mi pak mimozemšťané předávali dárky (zejména Sfath). Stalo se to v časných ranních hodinách, 3. února 1965, přibližně ve dvě hodiny ráno, když jsem pobýval v mé vlasti, ve Švýcarsku, v blízkosti Hinwilu, když mě Asket telepaticky požádala, abych šel na určité místo, kam mě poslala. Zahrnilo mne mnoho otázek, jak jsem pokračoval v cestě a najednou jsem se ocitl na určeném místě, ani jsem si neuvědomil jak. Stalo se to velmi rychle, hned jak jsem přišel, vystřelilo z oblohy jasné světlo a dotklo se mě. Po mírném nutkání jsem šel za ním, a najednou jsem se ocitl před vchodem hruškovité lodi, jako byla loď Sfath. Pak se vstup uzavřel a začaly se dít překvapivé věci.

Asket byla schopná za pomoci záznamových zařízení, opakovat naše staré rozhovory přesně slovo za slovem, v tomto záznamu rozhovorů jsem slyšel přesně opakovat každé slovo a větu, co jsem vyslovil. Úžasné zařízení, používané Asket, bylo schopno nejen reprodukovat každé slovo, ale také vyvolat stejné pocity, jaké jsem tehdy měl.

KAPITOLA 3

Na palubě kosmické lodi z vesmíru DAL

Bylo to Meierovo páté detailní pozorování mimozemské kosmické lodi z celkových osmnácti, když v časných ranních hodinách 3. února 1965, ve dvě hodiny v noci, byl pozván na místo, které mu krátce předtím bylo telepaticky označeno. Noc byla hrozně studená, když opustil své bydliště a šel ve tmě, na jeho oblíbené místo, kde se často sám po mnoho hodin zdržoval. Šestnáct dní předtím mu Asket řekla, že to bude vhodné místo pro kontakt v den, který určí a nyní ho potvrdila jako kontaktní místo. I když se nejdříve třásl zimou, začal se potit, když svižně lezl do kopce na sjednané místo. Sotva dorazil, tak viděl, jak se jako střela snesl dolů z nebe svítící objekt, který vzápětí přistál blízko něho, na tvrdé zmrzlé zemi. Z objektu vycházelo jasné světlo a

on spatřil matný stříbrný objekt tvaru disku, který stál majestátně na svých třech přistávacích nohách a zdálo se, že čeká na něj.

Po krátkém telepatickém pokynu a jemném naléhání, šel směrem k lodi a byl ihned jakousi silou vyzvednut do ní, jako by tam byl výťah, ale nic takového tam nebylo. Něco podobného již zažil se starým mužem, když byl jako malý chlapec vyzvednut do hruškovité lodi. Uvnitř se zařízení v podstatě nelišilo od lodi Sfath. Bylo tam jen jediné místo k sezení a nikdo jiný tam nebyl. Byl sám. Tušil, že tato loď musí být ovládána dálkově, tak se posadil do jediného, ale velmi pohodlného sedadla. Zatímco přemýšlel, došlo k pronikavé změně. Jasně světlo, které uvnitř přicházelo ze všech stran lodi najednou zmizelo a cítil se pak, jako by seděl ve volném prostoru. Neviděl nic z lodi a jejího vybavení, ale neviděl ani svou ruku, když ji pozvedl k očím.

Pak se loď začala pohybovat směrem vzhůru k noční obloze. Pomalu nízko letěla směrem k nedaleké vesnici, kde se vznášela sotva dva metry nad domem, kde žili jeho rodiče a tam zůstala viset ve vzduchu. V hlavě mu znovu zazněl hlas Asket a dal mu nějaké informace o jeho dalším životě, třeba to, že jeho rodina bude v příštích letech spát tam pod ním. Právě se toho roku oženil s řeckou dívkou. Pak se jeho neviditelná loď začala pohybovat na východ, zvýšila svou rychlost, jak poznal na noční obloze, nepocítil však nějaké nepohodlí.

Meier později řekl: "Nebylo pochyb o tom, že jsem byl ve vesmíru, velmi vysoko nad Zemi, kterou jsem viděl pouze jako modrobílou a zelenou kouli, ale vypadala jen jako část koule, asi jako Měsíc, když je osvětlen jen z poloviny. Viděl jsem na povrchu obrysy pevnin, jak přecházejí do ztemnělé části. To se stalo v roce 1965, před mojí první vesmírnou cestou."

Jeho vidění bylo okamžik nejasné, ale právě tak se náhle objevilo světlo a on mohl znovu zřetelně vidět vše uvnitř lodi. Najednou se otevřely vstupní dveře, podíval se jimi ven a byl překvapen, že zcela bez povšimnutí se svou lodí přistál. Udělal krok, plavně se snesl na zem a přistál na tvrdé, suché půdě. Ta byla mnohem teplejší a ve slabém nočním svitu si uvědomil, že krajina se mu zdá načervenalá a půda je hodně písčitá, zatímco v nedalekém okolí jsou vysoké růžové pískovcové skály. Krajina vypadala povědomě, když se naklonil nad jedním z velkých kamenů. Bylo teplo. Jak se dotkl materiálu skály, náhle věděl, že je v Jordánsku. Byl zmatený, když viděl z nebe padat světlo jako kámen. Bylo jasné a velké jako Měsíc v úplňku. Pak se náhle zpomalilo a klidně se vznášelo asi sto metrů nad zemí a neznatelně zpomalovalo, až se zastavilo. Světelný objekt visel chvíli ve vzduchu, pak se pomalu snesl k zemi a hladce přistál. Lesklý kovový objekt osvětloval okolí jako ve dne.

Sledoval ho a čekal, až se něco stane. Čas plynul a nic se neměnilo. Tak se posadil na skálu a čekal téměř půl hodiny, než se konečně něco pohnulo. Náhle se objevilo něco zpoza lodi a blížilo se to na několik metrů od něho, záření lodi pomalu potěmnělo, až zcela pohaslo. Po chvíli se to znovu rozzářilo a začalo svítit, jako za úsvitu. Ve slabém svitu tohoto světla mohl vidět, jak se objevila žena. Věděl, že je to Asket.

Kráčela sebejistě k němu a pozdravila ho, jako starého známého, ale nemohl přijít na to, proč. Zdála se mu podivně povědomá. Když se na to zeptal, ona jen se usmála a navrhla, že ji zná asi z předchozích minulých životů. Její šaty se mu zdály také známé, i když byly hodně odlišné od oděvu Sfath. Měla na sobě nařasené šaty, délky až po zem, zvláštní stříbřité či bílé barvy, sepnuté v pase. Její dlouhé blond vlasy jí padaly na ramena. Pozvala Meiera do své lodi, což ihned udělal a loď vystřelila do nebe, stejně jako ta, na dálkové ovládání a také se mu zdálo, že se ta loď stala neviditelnou. Původní loď, jakou přiletěl, byla ponechána v labyrintu skal níže, neviditelná pro lidské oči. Meier viděl počínající světlo úsvitu nad oceánem a myslel si, že to musí být

Středomoří, což se ukázalo jako správné. Loď se náhle snesla na zem, kde viděl velké objekty a uvědomil si, že to jsou Egyptské pyramidy. Klesající loď se náhle zastavila, aniž to Meier pocítil a pak se pomalu snášela dolů k písku na poušti.

Přistáli pár metrů od boku od Sfingy, v blízkosti malého beduinského tábora, kde lidé v arabském oblečení stavěli své stany. Zdálo se mu, že si vůbec nevšimli přistání lodi, což Meiera zmátlo. Jak se loď zastavila, Asket upevnila malé zařízení na opasek Meiera, takže mohl zůstat neviditelný i poté, co opustil ochranné pole lodi. Mohli vidět sebe vzájemně i loď, také dokonale ostatní lidi, ale oni a loď zůstali pro ně neviditelní.

Meier tam neviděl nic zajímavého, tak se vrátili na loď, která rychle vyrazila do nebe, jako dřívě. Loď letěla zpátky a přistála na stejném místě, u hor v Jordánsku, odkud odletěli z malé plošiny. Asket mu vysvětlovala po nějakou dobu mnoho věcí: o jeho životě, jeho vzdělání a nakonec o převzetí jeho poslání. Meier byl v nedávné minulosti inkarnací Arabem, i když do té doby nevěděl, jak to zjistit. Když si na to vzpomínal, tak poznal důvod svého podivného seznámení s touto zemí.

Mezi mnoha věcmi, které diskutovali na palubě lodi Asket, zaparkované v Jordánských horách byl jeho životopis a různé informace, které dostal Meier až nyní a dával si je dohromady s dalšími, které postupně všechno objasňovaly. Získal tak lepší pohled na osud a pochopil poslání, které ho čeká. Z toho, co tehdy Asket Meierovi řekla, si připomeneme v její zprávě z roku 1956:

Asket:

„Stvoření je jediným základem života a veškeré existence. Účelem Stvoření, je plnit naše poslání, které je nejen kosmického, ale celosvětového významu, protože Stvoření je život a tvořit, je smyslem života. Pro splnění naší mise musíme neutralizovat strukturu našeho prostoru a času, v našich vesmírech, aby se dosáhlo harmonického přesunu, bez poškození lodě a vesmírů. Náš druh žije ve vesmíru DAL, v systému, pro vás pozemšťany neznámém, který je protějškem vašeho vesmíru, jakých je několik kolem vašeho známého vesmíru. ale tento (i další) vesmíry leží v jiných časových rovinách a v naprosto pro vás neznámém časoprostoru... Náš Vesmír je paralelní s vaším, leží ve stejné časové rovině. Rozdíl mezi naším a vaším časem je jen velmi malý. To je způsobeno tím, že náš vesmír vznikl o něco dříve. My vcházíme do vašeho vesmíru za účelem zkoumání lidské rasy.

Díky technickému vývoji v našem vesmíru, se časová bariéra stala průchozí od nás k vám, takže můžeme procházet do vašeho času. Od počátku kontaktů jsme již prozkoumali část vašeho Vesmíru, a před pár stoletími objevili tento Sluneční systém, tedy i váš svět.... Při našem průzkumu vašeho světa, jsme také zjistili, že naše dávné působení je zodpovědné za lidský život na tomto světě, protože lidská bytost nemá původ zde, na této planetě Zemi, neboť je potomkem těch, kteří sem původně přišli z místa, které nazýváte "Prstenová mlhovina" (v *souhvězdí Lyry - M57 – pozn. překl.*). Tam je skutečný starobylý původ pozemské lidské rasy. Potomci těchto vašich předků pak osídlili regiony blízko systémů kolem "Prstenové mlhoviny", dnes ale žijí na planetách, které jsou v systému, kterému říkáte "Sedm sester" neboli "Plejády". Jsou to potomci i vašich skutečných předků.

Ale o všech těchto věcech tě poučím, počítáno ode dneška do nějakých dvaceti pozemských let, abys měl správný názor a pochopil vše, pokud budeš dostatečně zralý. Do té doby jsi povinen se hodně učit a rozvíjet svoje znalosti, abys naplnil své těžké poslání. Poskytneme ti pomoc, jako již mnohým dalším, v dřívějších dobách před tebou. V této souvislosti jsi byl již před svým narozením pod naší kontrolou, proto tě musíme chránit, vést a učit... Takový je život, neboť

vyvolený člověk se toho musí hodně učit...Je to naše povinnost, stejná pro všechny vyvinutější tvory, pomáhat méně vyvinutým druhům: je to užitečná forma opatření, která mají ovlivnit vývoj v daném směru. Tato činnost je povinností všech tvorů, ze všech vesmírů, protože to jsou zákony vývoje. Když jsme zde, v tomto paralelním vesmíru, je naší povinností, navázat ve vhodný čas oficiální kontakt s představiteli různých forem života. Již jsme poznali v tomto vašem vesmíru mnoho věcí, které je nutné změnit.

V tomto vašem světě, se záležitosti velmi nebezpečně vyvíjejí. Lidstvo na Zemi dospělo do stadia vývoje, kdy je jeho vývoj narušen mnoha faktory, které ho zotročují a využívají. Touha po moci stále povede k válkám a krveprolitím, kdy bude ztraceno bezpočet životů. Všechny vaše vynálezy se obrátily proti vám a nesmyslné zbraně přinášejí smrt. Základních kameny vašeho života jsou ohroženy prostředky hromadného ničení. Již během krátké doby bude člověk létat do vesmíru v pilotovaných raketách. Brzy nastane doba, kdy budete chodit po zemském satelitu, vašem Měsíci a přitom lžete o míru a lásce. Jsou to jen slova poblouznění, protože pozemšťané myslí jen na neporazitelnost světových velmocí. Jejich slova jsou jen intriky, aby oklamali skutečné mírumilovné formy života a uvrhli je do otroctví. Vaše náboženství a politika spolupracují v těchto záležitostech, za pomoci jakéhokoli podvodu, jen aby splnily své moci-
chtivé cíle.

Pozemšťané mají pokročilou evoluci, ale pouze v technických a materiálních vědách. Jejich duchovní vývoj byl potlačen světskou mocí... Jsou stále schopni zničit si svůj svět atomovými výbuchy, který přinesou pro celý systém velmi nebezpečné důsledky. Už jednou k podobné katastrofě v této Sluneční soustavě došlo, když druhá, lidmi obývaná planeta tohoto systému, byla zničena. Žilo tam nepoučitelné lidstvo, planeta explodovala na tisíce větších a menších kousků a byla zničena. Jako sestra planety Země, kroužila kolem Slunce v místě, kde nyní obíhá planeta Mars, a zbytky z ní nyní tvoří pás asteroidů. Název této planety byl "Malona", který se jen málo v překladu změnil. V němčině je známý jako "Milona", v angličtině jako "Maldek".

Aby se zabránilo dalšímu šílenství, jako bylo toto, je naší povinností, jako pokročilejší rasy zabránit atomovému zničení vaší Země, protože by to mohlo rozvrátit celý váš sluneční systém a planety by odletěly do vesmíru, jako extrémně nebezpečné střely. Tyto by mohly dále zničit další sluneční systémy a způsobit i jiné kosmické katastrofy. I sousední vesmíry by mohly být ovlivněny. Kromě toho, se Sluneční soustava pohybuje v prostoru takovým způsobem, že katastrofa by se mohla šířit do dalších systémů ve formě řetězové reakce z vašeho vesmíru. Podobná událost se již stala.

Tento svět byl zničen předky lidské rasy, která přinesla náboženství vašemu lidu. Zničení Země by mohlo narušit strukturu prostoru a času a zapříčinit velké škody. Naším cílem je, aby se zabránilo této možnosti a spolu s mnoha dalšími tvory z jiných světů tohoto vesmíru, musíme kontrolovat Zemi a zamezit ohrožení, které by mohli pozemští vědci způsobit. **TO JE NAŠÍM POSLÁNÍM!** Jsme nuceni zasahovat do vlivu náboženství a politiky, omezovat moc a intriky předních osobností. Seznam osobností, které budou zavražděny je dlouhý, ale my ho nejsme ochotni měnit. Vina je na Zemi, ale není na to sama. Nechceme žádná úmrtí a žádné vraždy, my chceme jen mír v tomto i všech ostatních vesmírech.

Toto můžeme požadovat, když budeme muset donutit vedoucí představitele Země k míru, i kdyby to byli samí úhlavní nepřátelé a z tohoto důvodu mnoho dobrých lidí zemře, tomu bohužel nelze zabránit. Pokud by naše posláním mělo selhat, mohlo by to být velkou katastrofou... Ale máme dobré předpoklady a připravili jsme pro tebe již od narození tvoji spoluúčast. Bude to tvé

poslání, zahájit informování lidstva o naší pravdě, a přivést ho ke skutečnému míru a lásce. Čas spěchá, protože v době, kdy tomu věnuješ pozornost, jsou již v pohybu další nebezpečné události, které pocházejí z bojů o moc.

Buď si vědom toho, že když máš povinnost informovat o těchto důležitých událostech, pak bude tvůj život v nebezpečí, protože odhalíš tajné informace. Iniciátoři těchto intrik se budou snažit připravit tě o život, snažit se tě zabít, protože jsi odhalil jejich tajemství. Tak se měj vždy na pozoru a vše dělej s největší opatrností. Dělej vše tak, aby okolnosti svědčily ve tvůj prospěch a nikdy se nesnaž obejít toto doporučení. Poslouchej nyní pečlivě má slova a vzpomeň si na důležitá fakta, když budeš něco dělat a takto si ověříš pravdivost mých předpovědí...

Nevyhnutelné události se s naprostou jistotou v budoucnosti stanou, stejně jako se to stalo v minulosti. Chci ti objasnit, že budoucí události již byly uvedeny do pohybu v minulosti, v Rusku vraždou Josefa Stalina jedem dne 5. Března 1953, aby se uspořádaly vnitřní záležitosti. Důvodem pro vraždu byl zájem Stalina o Sionisty, který se v následujících dvou desetiletích změnil v odmítání Sionismu. Ze stejných důvodů byl další vládce Ruska, Nikita Sergejevič Chruščov, nucen odstoupit v roce 1964, pro neodůvodněné nepřátelství k Sionismu. V éře Chruščova byl zvolen v Americe nový prezident (J. F. Kennedy), ale byl zavražděn v roce 1963 na tajný rozkaz Americké bezpečnostní služby CIA. Druhá politická vražda následovala první, jen o pět let později, když na stejnou objednávku, byl zabit další kandidát na nového prezidenta...(Robert Kennedy).

Také Svatá stolice v Římě byla zasažena celosvětovými náboženskými a politickými intrikami. Stejně jako u Stalina, byl z těla rychle mizící jed použit v roce 1962, na vraždu Papeže Jana XXIII, který byl v úřadě pouze velmi krátkou dobu. Také jeho nástupce, Papež Pavel VI, byl ohrožen stejným způsobem, machinacemi kardinálů, ve spolupráci se sionistickými extremisty, kteří ovládali všechny vražedné metody. Také v Řecku, jeho nejvyšší představitel - král Pavel, zemřel stejným jedem v roce 1964, podobně jako ti, které jsem již zmínila. Jeho nástupce, Constantinos, byl o tři roky později vyhoštěn revolučním vojenským režimem jako vykořisťovatel národa. Také v Egyptě nebyl ušetřen v polovině 70. let diktátorský státník jménem Gamal Abdul Násir, který byl zabit jedem, stejným způsobem jako před ním jeho přítel, kuvajtský Emír, který zemřel jedem podaným rukou jeho vlastních příbuzných v roce 1965. Také na této podobné politické pozici, umírá v roce 1975 král Fajsal v Saúdské Arábii, který byl zastřelen. Nyní se jedná o nadcházející události v příštích 20-ti letech. Nebudu o nich zatím mluvit, dokud nedostanu povolení. Předpokládá se, že mnoho náboženství projde vnitřními změnami a nadcházející události budou nejen politického ale i nábožensko-politického charakteru...

Když uvažuji o těchto záležitostech, nepřišli jsme zasahovat v náboženských a politických zájmech států nebo vést lidi na Zemi. Tato povinnost bude v pozdější době na tobě a tvých následovnících, kteří pak budou moci šířit pravdu. Také proto nemáme úzké kontakty s lidmi na Zemi, protože vás dosud není mnoho evolučně vyvinutých. Jsme tu jen pro splnění našeho poslání, zabránit katastrofě... Za další záležitosti, jako je pomoc ve vývoji atd., jsou odpovědné všechny formy života ve vašem vlastním vesmíru.

Takto již působíme na Zemi po tisíce let, ale také pro udržení vašich vesmírných cest v jistých mezích, neboť někteří pozemšťané mají zlé úmysly. Pokud chcete být připraveni splnit vaše poslání, budete se ještě muset velmi mnoho naučit; musíte poznat pravdu a pochopit ji, a to pro vás znamená mnoho učení o mnoha věcech. Musíte se naučit, jak zjistit pravdu o sobě a využít to,

co najdete, protože váš budoucí život bude velmi těžký a plný potřeb. Často toužíte žít jen proto, abyste si pak odpočinuli v království smrti. Ale zvažte v této době, že musíte plnit své povinnosti, jako jakékoli jiné formy života a není dovoleno, abyste se vzdali svého poslání...

Ale abych ti pomohla, musím ti objasnit jisté věci..., naše technologie nám umožňují mnoho užitečného, jako cesty do minulosti i do budoucnosti. Tyto možnosti budou využity, abychom ti ukázali události zásadního významu, v nichž můžeš poznat pravdu, která bude pro tebe důležitá. Je rozhodnuto, abys poznal minulost, a měl tam možnost přezkoumat fakta...To je důvodem, proč jsem dnes přišla, abych ti to vysvětlila.“

Toto byla v podstatě rekapitulace telepaticky předaných informací získaných v průběhu hluboké meditace, kterou Meier přijal od Asket, dne 3. února 1956. Ztratil soubor poznámek při svých cestách, a proto mu to bylo znovu předáno v podobě "automatického psaní" v Mehrauli, v Indii, dne 1. září 1964. Tehdy si připomněl tyto hovory a zároveň získal potvrzení toho, že tyto telepatické přenosy byly reálnější, než jeho fantazie. Čas ubíhal, a některé v nich předpovězené události již proběhly.

Ohlédneme-li se za těmito informacemi, je možné k nim dát nějaké připomínky:

1. Ztráta planety by mohla narušit rovnováhu naší sluneční soustavy a umožnit její rozpad - jako když káča ztratí rovnováhu při určitých otáčkách. Na to, co říkají, již můžeme najít příklady v našem Vesmíru.

2. Mise ukládá Eduardu Meierovi jen malý podíl na větších misích, ochraně našich sousedních světů a systémů od katastrof, způsobených naší pošetilostí. Existuje nyní pro to několik důvodů, a také pro ně byl Meier vybrán na plnění své mise. Plejád'ané mají dobrý důvod k tomu, aby nyní provedli tuto fázi činnosti, protože byli limitováni časem, (museli opustit vesmír DAL do konce roku 1974), pravděpodobně kvůli kosmickým podmínkám, které se jich týkaly. Je několik dobrých důvodů pro účastníky v tomto dramatu:

a. Předkové Plejád'anů (a tedy i naši), jsou ti, kteří již způsobili podobné katastrofy, a tak mají přímou odpovědnost to zastavit nebo zabránit nyní této nové možnosti.

b. Byli to oni, kdo způsobil rozbroje, které vznikly na Zemi, když zde byl Kristus, na počátku církevního feudalismu, který vznikl za účelem kontroly a zotročení původních přeživších zbytků Plejádských předků.

c. Meier řekl, že on byl kdysi jedním z proroků, jako jsou nyní Semjase, Ptaah, Quetzal a ostatní tady na Zemi.

3. Před tím, než opustili tento sektor vesmíru, vesmír DAL převzal přímou odpovědnost za tyto problémy od Plejád'anů a tak převzali jejich misi. Pomohli Plejád'anům k dosažení takové technologie, aby lépe plnili své povinnosti.

Meier byl stále na palubě lodi Asket zaparkované v Jordánských horách. Dálkově ovládaná loď stála v tmavém a tichém okolí. Bylo již velmi pozdě, Meier byl unavený, opřel se o pohodlné sedadlo, které se změnilo na gauč, když mu Asket navrhla, aby se vyspal. Ulehla pohodlně do jiného sedadla a také upadla do spánku, ale Meier si toho sotva všiml, neboť se sám ponořil do hlubokého spánku.

Když se probudil, bylo již denní světlo a viděl, že Asket odněkud "vykouzlila" něco k jídlu a pití.

„Seděli jsme za pohodlným stolem, který vyklouzl ze zdi a těšili se na dobré jídlo. To, co jsem jedl a pil jsem nebyl schopen definovat, ačkoliv to bylo velmi chutné, i když pro mě zcela neznámé. Nápoj byl nažloutlý, jakási hustá tekutina, asi to byla nějaká šťáva z neznámého ovoce. Také jídlo se mi zdálo, že bylo připravené z ovoce nebo možná z nějaké zeleniny. Chuť mi připadala velmi podivná, ale stále se mi vše zdálo nějak povědomé. Všechno bylo vynikající a úžasně mě chutnalo. Po snídani Asket odněkud přinesla velkou nádobu s chladnou, čistou vodou, kterou jsme položili blízko lodi na zem. Jako malé děti jsme se postříkali příjemnými kapkami a tak sami sebe umyli.“

Zůstali tam až do večera a trávili většinu času uvnitř lodi, kde Asket pokračovala ve vyprávění a řekla Meierovi velmi mnoho nových věcí. Už se mu to nezdálo divné a Meier byl překvapen, že si na všechno zvykl v tak krátkém čase. Zdálo se mu, že Asket zná již tisíce let, vše mu připadalo tak známé. Dokonce i loď se všemi detaily, mu byla ve chvílce tak povědomá, nic ho už nic nepřekvapovalo.

V odpovědi na otázku ohledně pomoci vědcům na Zemi, s jejich velkými technickými problémy, Asket odpověděla, že pokud by každý tvor měl dosáhnout vyspělých znalostí ve vývoji příliš brzy, nemusel by těchto znalostí používat moudře a mohlo by to vést k nevyhnutelně a nezvladatelné katastrofě, v této situaci se nacházíme nyní my, po objevení tajemství atomu, ještě nejsme dostatečně zralí k jeho ovládnutí. Tyto znalosti jsme "zradili", když jsme se zaměřili k destruktivním účelům, ve formě atomové pumy. Řekla, že pokud máme v držení tyto nebezpečné a destruktivní zbraně, je jen krůček k tomu, aby došlo na jejich využití a opakování dřívějších událostí, které nasycily zemskou atmosféru smrtícími oblaky, které od té doby poškozují přírodu a způsobují katastrofické klimatické změny po celém světě.

Řekla, „že lidé na Zemi jsou ve fázi vývoje, kde každé zvýšení znalostí je nebezpečné, protože současné lidstvo je šílené a nespoutané v touze po moci, je zvrhlé a naproti tomu, by pozemšťané měli žít v přírodě, která by jim pomohla. To by bylo možné pouze tehdy, když se vzdají své bludné moci nad ní. Kompletní změna myšlení je nutná jako první, než může být povolen přístup k více informacím. Tak dlouho, než se zbavíte svého egoismu, nemohu učit pravdy, tak dlouho nemůže nikdo dostat od mimozemšťanů pomoc.“

Po celý den 4. února pokračovala diskuse až do noci. Pak Asket řekla sbohem, když stáli vedle její lodi a Meier se otočil a šel do malé lodi stále ještě zaparkované tam, kde přistál před dvěma dny a vystartoval jako předtím. Loď se rychle vrátila na stejné místo, odkud odletěl minulou noc. Jak přistála, vyšel ven z lodi a udělal sotva pár kroků, když se loď pomalu zvedla do vzduchu a pak jako blesk vystřelila do noční oblohy a zmizela z dohledu.

Potom Meier napsal:

"Detailní vysvětlení Asket trvalo dlouho, a také mi řekla mnoho dalších věcí, o kterých zatím musím zachovat nejprísnější mlčení. I když jsem si to přál změnit, nebyl jsem schopen, protože za prvé jsem jí dal slib a za druhé, všechno je nyní chráněno bezpečnostním blokem paměti tak, že i kdybych chtěl, nemohl bych o tom mluvit. Nevím, jak bezpečnostní blok působí, pouze vím, že se týká jen mě, že nemohu hovořit o tom bez povolení. Víím jen, že tento bezpečnostní blok byl vygenerován Asket, pomocí nějakého zvláštního zařízení. Musím se přiznat, že vysvětlení

Asket se na první pohled zdálo nereálné, já myslel, že snad jen sním. Pořád jsem očekával, že se probudím a vrátím se zpět do reality, ale čím více Asket na vysvětlení trvala, tím více jsem byl přesvědčen, že vše je reálné, a že to není žádný sen. Štípal jsem se silně do svých ušních boltců, spálil se cigaretou na levé ruce a cítil jsem bolest. Několikrát jsem stiskl Asket ruku a stiskl ji tak pevně, že jsem ji slyšel vykřiknout, když cítila, jak ji mačkám. Podle těchto důkazů, bylo všechno skutečnou realitou a nebyl to sen."

Tři dny minuly a 7. února byl Meier opět pozván na nové setkání s Asket. Říká o tom:

"Byla pořádná tma, když jsem zaslechl jemné vrčení, jako od rotoru vrtulníku u konce rotace. Pak se vedle mě objevil nějaký tmavý objekt, klesal dolů a přistál. Šel jsem k němu a náhle uviděl, jak se objevila štíhlá postava. Byla to Asket, která mě volala. Nechali jsme se společně zvednout do lodi a už jsme seděli v pohodlných sedadlech. Necítil jsem sebemenší pohyb, když se loď vznesla a rychle letěla noční oblohou. Jen na různých obrazovkách jsem viděl náš startovní manévr a rychlý let pryč. Jinak se nic dalšího nestalo. Loď se nestala ani průhledná ani lesklá. Prostě jako kdysi, byla pevná, hmatatelná a velmi stabilní. Během letu jsme vůbec nemluvili, Asket seděla vedle a klidně ovládala různé přístroje. Pak jsem viděl na obrazovce, hluboko pod námi, obrysy hor směrem, kterým jsme letěli. Bez pocitu setrvačnosti se loď náhle z její obrovské rychlosti prudce zastavila a zůstala několik minut viset ve vzduchu. Pak se pomalu opět dala do pohybu a snášela se jako pírko tiše k Zemi."

Meier pokračoval ve svém vyprávění:

"Když jsme vystoupili z lodi, všiml jsem si, že jsme opět na stejném místě, jako jen několik dní předtím, kde jsme se setkali. Bylo zde velmi mírné podnebí, oproti počasí v Evropě. Vysoko na nebi se blyštlo tisíce hvězd a slyšel jsem různé hlasy nočních zvířat. Cítil jsem se bezpečně a byl jsem rád, že jsem zde. Šel jsem pomalu s Asket přes kamenitou pustinu, a pak se posadil na velký plochý kámen. Tady, za nějakou dobu, Asket začala mluvit."

Asket:

"Nyní nastává doba (1956), kdy zažiješ mnoho věcí, které pro tebe a později i pro další budou prospěšné při hledání pravdy. Řekla jsem ti o možnosti cestování v čase do minulosti nebo do budoucnosti. Pomocí našich technologií, máme možnost takové cesty provádět, a nyní je použijeme ve prospěch naší mise. Bylo rozhodnuto, že budeš cestovat se mnou do různých časových epoch, abychom mohli zkoumat pravdivost událostí přímo na místě, v té době a vidět, že tradiční informace o vaší vlastní historii jsou chybné a souhlasí se skutečnými událostmi pouze ve vzácných případech..."

Již jsi byl informován o průběhu svého života, bude to pro tebe nepříjemné a obtížné... ale doba tvých zkoušek ještě nenastala, protože to bude trvat dalších 20 let, ve kterých zažiješ těžké časy a mnohá utrpení. Ačkoli i teď to bylo obtížné, v budoucnu to bude ještě těžší. Ale, buď si vědom nutnosti dokončit vzdělávání, nutné pro tvůj úkol. V příštích letech budeš vsazen do vězení a do vojenské služby mimo svou vlast. Budeš muset poznat boj lidí všemi způsoby a pochopit vše velmi důkladně. Budeš-li chtít něco udělat, můžeš to učinit pouze podle vlastních zkušeností. Stejně to bude i se všemi vášněmi, kterým se budeš oddávat. Nebudeš ušetřen bolestmi těla ani bolestmi duše. Budeš si připadat jako v pekle, ale tak se budeš učit poznávat sebe. Již nyní ti musím oznámit, že za méně než 10 let, budeš muset projít všemi nejtěžšími okamžiky svého života. Přesto jsou tyto osudové zkoušky nutné, abys získal pro vše pochopení.

Znám tvoji vzdálenou budoucnost, neboť jsem ji předpověděla, postihne tě mnoho d'ábelských věcí. Velká změna nastane i pro tvé tělo, takže najednou povedeš zcela nový život. Na tuto chvíli se nyní připrav, bude to pro tebe velmi těžké, ale tak to opravdu musí být - a nejsme schopni změnit tvůj osud, protože to není v naší moci... Bude pro tebe dobré, připravit se na nadcházející události a setkat se s realitou s jasnou hlavou. Děláme to pouze pro tebe a chtěla bych ti vysvětlit, co se blíží... další události ve tvé budoucnosti budou následující, které ale nesmíš nikomu prozradit... (uvádí některé události)... Další událostí bude, že v krátkém čase, před ztrátou své paže v Persii, najdeš svoji novou identifikaci ve jménu ‚Billy‘. Toto jméno bude mít pro tebe velký význam...

Toto předpovězené jméno "Billy" se stane známým po celém světě...Od této doby, budeš jednat úplně na vlastní pěst a během ní nedostaneš od nás žádné další instrukce nebo rady. Toto je poslední a nejobtížnější lekce, kterou budeš muset sám překonat. Boj za pravdu bude těžký, protože budeš muset čelit opozici ze strany UFO skupin, které jsou silně ovlivněny svou vlastní vírou. To bude příčinou nenávisti po celém světě a tvůj život bude ohrožen... Ale přesto budeš rychle a přesně plnit své poslání, jak běží čas, neboť ani smrt tvého těla se nesmí odkládat..."

(Asket mu neřekla, kdy a jak zemře, protože to jí nebylo dovoleno odhalit.)

O tomto kontaktu s Asket dne 8. února 1956, Meier napsal:

"Proces předání sdělení v reálném čase trval asi 10 minut, zatímco skutečný skok přes hranici vesmírů trval jen zlomek vteřiny, přechod z jednoho času do druhého. Jaká je to technika, mi Asket nikdy nevysvětlila. Na začátku přechodu, bylo ohromující to, že celé okolí lodi pomalu přestalo existovat. Všiml jsem si, že stejný jev nastal v okamžiku skoku do druhé reality, kdy se náhle objevilo něco jiného... Asket mě provázela do různých časových epoch, jak zpět do minulosti, tak do budoucnosti. Viděl jsem a zažil mnoho událostí, které nikdy nemohli historikové ani vědci jiných oborů vidět. Musel jsem uznat, že mnoho vědeckých prací z naší doby je tím, že jsou to jen domněnky, které jsou daleko od skutečné pravdy, a to zvláště u důležitých akcí a událostí v minulosti. Také jsem viděl, že mnoho přírodních jevů je ve skutečnosti zcela odlišných od toho, co mnozí z našich vědců obhajují... ovšem jim takovéto cesty nejsou povoleny, jak se dále uvádí, protože v sobě skrývají hluboké pravdy, který musí zůstat navždy utajeny. Asket mi určila, které zcela konkrétní události mohou být zveřejněny, protože jsou důležité pro to, co se dnes děje..."

Dne 11. února 1956, ještě na pokračování výletu z 8. února, během časové cesty do do Údolí Smrti v Kalifornii, Asket řekla:

„Budeš překvapen mnoha věcmi, které ti ještě řeknu. Tvůj předpoklad, že kůň pochází z Evropy nebo Asie není správný, protože pravý opak je pravdou; všichni koně na tomto světě pocházejí z tohoto kontinentu, který nazýváte Amerikou. Tento kontinent byl podle vaší chronologie asi před 50 000 roky obydlen lidmi, kteří přišli z Vesmíru a jejich potomky. Jako obvykle na tomto světě, se mezi sebou pohádali a zničili sebe i ostatní. Vynalezli atomovou bombu a tu použili v bleskové válce. Účinek byl katastrofální a vyhladilo to celý kontinent, a také vyhubilo různé druhy zvířat, včetně koní. Pokud vím, nazývali jste tehdy tento druh koně ‚hipparion‘. Dokonce i dnes, po 50 000 letech, se stále v některých oblastech tohoto kontinentu nazývají koně stejně, jak se jim kdysi říkalo. Jméno bylo přeneseno do současnosti, stejně jako některé důkazy o tom, co lidi v této šílené a barbarské době udělali. Ten, kdo chce vidět důkazy, může je přezkoumat a sám za sebe posoudit. Jsou místa, kde před mnoha tisíci lety vybuchly atomové pumy a písek se roztavil do sklovité masy. Nejlépe dochované důkazy se obtížně

nacházejí, protože pozemšťané neznají jejich původ. Dobře známé je v tomto směru ‚Údolí Smrti‘, který je spojeno s dalším názvem z té doby – ‚Údolím Ohně‘, poblíž města Las Vegas, které jsou dalším svědectvím o minulosti a atomovém šílenství lidí na Zemi.

Atomová válka není nic nového, pro tuto novou moderní generaci lidstva. Nebezpečí z objevu atomu bylo objeveno a vyzkoušeno na Zemi již dávno, ale zatím nikdy nedokázal pozemšťan zničit sám sebe a celou svou civilizaci v globálním měřítku. Ještě nikdy jsme nepomáhali lidstvu uskutečnit nové vznešenější cíle!

Některé jiné památky dokazující důsledky pravěkých atomových výbuchů můžete nalézt v Monument Valley v Arizoně, Bakaa údolí v Libanonu, na Západní australské poušti a severozápadně od města Cuenca v Ekvádoru a je jich ještě více...”

Meier říká: „Asket měla ještě mnoho dalších vysvětlení, která však nejsem oprávněn říci. Jednalo se bez výjimky o události z minulosti, které mají velký význam pro budoucnost. Tyto události jsou totiž spojeny s ovlivněním budoucnosti, jak mi vysvětlila...”

Návštěvy míst, kde v pradávných atomových konfliktech byla zničena celá města, jsou hodna zvláštního zájmu naší společnosti v tomto moderním věku a zvláštní pozornost je třeba věnovat v tomto případě důkazům, protože máme již i konkrétní důkazy, jako jsou zříceniny v důsledku ohromného výbuchu na východních svazích And, několik desítek kilometrů severovýchodně od města Cuenca v Ekvádoru. Nejlepší odhad času, který jsme byli schopni získat v tomto případě, na základě vzorku zesklivatělého materiálu, byl v roce 1972 blok pemzy, který byl vystaven takové teplotě, že zesklivatěl, a to se stalo někdy před 6-ti až 12-ti tisíci lety. Považujeme tento odhad za dobrý. Meier řekl, že zničení Sodomy a Gomory bylo způsobeno podobným výbuchem, a můžeme zjistit, že některé očistné obřady, popsané ve Starém Zákoně, jsou velmi podobné jako dekontaminace od záření a spadu, jak ji provádíme dnes.

Rámajána, epická báseň staré Indie, která se různě datuje od 500 př. n. l. do 3000 př. n. l., je sbírka historických legend vyprávěná indickým mudrcem Náradou, jak sdělil historik Valmiki. Jedná se o "Perly moudrosti", které inspirují některé indické sekty dodnes. Tam se popisuje, jak Ráma, syn Desaratha, krále Ayodhy v Severní Indii, mimo jiných věcí, jeho souboj s Ravanou v nebeských vozech a zničení Ravany atomovými střelami v Lance (bývalý kontinent v Indickém oceánu, jehož pozůstatky jsou nyní známé jako Cejlon). Ramův otec, král Desaratha, byl potomkem staré rasy z vesmíru, nazývaných „Kings of Stars“ - vesmírných bytostí, které vládly v Indii. Tato nebeská vozidla, měla „kruhový tvar, zlatou barvu a zářily, když jste se na ně podívalivzhůru, kde byli taženi oří jako sluneční paprsek.“ Po smrti jeho manželky Sítý, Ráma žil sám a měl tajné porady s „nebeskými posly“, podobně jako byly biblické porady proroků s Bohem. O několik roků později, Ráma z Ayodhy, odletěl s posly do nebe. (Zde máme další přímé vzetí do nebe, jako je to popsáno v Bibli o proroku Eliášovi.)

Ramachandra Dikshitar v jeho knize „Války ve starověké Indii“ (McMillan, Londýn 1945), překládá Samaranganasutradharu, kdy král Bhojadeny v jedenáctém století říká, že tam létající stroje mohly zaútočit na viditelné i neviditelné objekty, cestovaly tisíce kilometrů všemi směry v atmosféře a dokonce i ve vesmíru (deep space).

V Bishma Parva, na straně 44, se popisuje konflikt mezi Ardžunou a Višnou, kde se říká, že nepřítel uplatnil „nebeskou zbraň“, připomínající svou září oheň a slunce.

V Mahabharatě, jedné z nejstarších knih na světě, popisující války Bohů v Severní Indii, se představuje obraz velké a ušlechtilé civilizace, zničené za 18 dnů války. V jedné bitvě, uvedené v

Samsaptakabadha Parva (strana 58), jsou popsány létající lodě kruhového tvaru, které jsou schopné létat „dopředu, dozadu a různými jinými směry...”

James Churchward, v knize „Děti MU“, s odkazem na tisíce let staré záznamy tvrdí, že to byla válka před asi 20 000 roky př. n.l., Chandra Roy v jeho překlady Bishma Parva, popsal Brahma-Danda (tyčovou zbraň), nekonečně silnější než Indrův oštěp. Ten může zasáhnout pouze jednou, ale tyč může dokonce zničit celé země a celé generace! To zní velmi podobně jako naše radioaktivní záření.

Mahabharata také popisuje létající vozidla používaná neporazitelnými Celestiany, nazývaná Vimany, byly to dvoupatrové kruhové lodi s kupolí a okénky. Létalý "rychlostí větru" a vydávaly "melodický zvuk". Mohly se "zastavit a zůstat nehybně na obloze" a také "vyletět nad mraky". Z výšky "oceán vypadal jako malý hrnec vody." Vimany byly používány pro sport i pro cestování a také pro válčení, kde se používaly "Samhara" - rakety, které ochromovaly, a "Moha" - zbraň, která také způsobila stav ochrnutí.

V knize Bodha Parva, na straně 97, je zmíněna zbraň Vaishnava, která způsobovala neviditelnost a byla schopna zničit všechny světy. Stránka 383 odkazuje na anihilující rakety - "...Bhisma .. hodil raketu... a rozdrtil krále s jeho vojáky v bitvě. Zdálo se, ...že celou Zemi nasýtil mocný hluk. Nádherná planoucí nelítostná střela zastrašila tvé syny. Když viděli blýskavou raketu, jak letí k nim, bojovníci se rozprchlí se strašným křikem a neuvěřitelně mnoho mužů kleslo kde stáli a mnoho jich také spadlo z jejich vozů. Bojovali a umírali pro své Bohy.“

Dále na stránce 677, popisuje Agneya zbraň... „Planoucí bezdýmý oheň se rozletěl na všechny strany se sprchou hořících trosek, obloha potemněla všude kolem, začal foukat nepříznivý vítr, zaburácel hrom, vedro bylo takové, že se voda vařila a bojovníci padali jako stromy v lese, obrovští sloni klesali všichni kolem...Tisíce vozů se kácelo na všech stranách (shazovány vzdušným vírem), všechno bylo zničeno.“ A na obou stranách bojovali ve jménu jejich vlastních příslušných „Bohů“...

Ano, tam v těch knihách je skutečně věrohodné potvrzení příběhů Asket o dřívějších atomových válkách na Zemi, když ukázala Meierovi jedno z těchto míst, kde se v dávných dobách bojovalo. Tak nenápadně poukázala na to, že tyto strašné zbraně by neměly být již nikdy vyráběny a používány.

Eduard Meier byl v tom smyslu upozorněn, že tyto války s použitím atomové energie byly vždy inspirovány nebo nějakým způsobem spojeny s vyspělými mimozemšťany, kteří sem přišli jako Bohové, Králové moudrosti, Jehovové, synové Boží, nebo jim podobní příšelci, kteří využili za různé odměny chamtivosti a hrabivosti místních pozemšťanů, kteří usilovali o moc. Z těchto pobídek vznikaly emocionální kulty a politická kontrola systémů, z nichž se vyvinula náboženství a emocionální impulsy k činům.

Vojáci by neměli takovou motivaci bojovat za někoho jiného a dát svůj život dobrovolně, pokud by na obou stranách nebylo pro ně požehnání a slib okamžitého spasení, pokud dají své životy v tomto ušlechtilém boji. Zda obě strany mohou být stejně ušlechtilé, zároveň vyvolává různé otázky, zejména proto, že všichni při tom myslí na stejného Boha. To přináší také problém duchovního charakteru pozemšťanů, když se stále tyto nebezpečné války opakují...

Což je přesně to, co Meier vidí ve svém poslání – potlačit duchovní předsudky a navrátit se k přirozeným lidským právům, jako způsobu žít na Zemi.

Pokud se cítíte tím vším ohrožení a nelíbí se vám důsledky toho, co je zde uvedeno, připojte se k davu. Stále máte výhodu, kterou už nemáme k dispozici. Můžete dát tuto zprávu stranou a navždy na ni zapomenout. Dovolili jsme si takový luxus, popírat naše vlastní smysly, když jsme viděli a zažili příliš mnoho v této záležitosti během posledních osmi let. Víme, že se děje něco, co je mimo kontrolu obyčejného člověka, Eduarda Meiera, ale neumíme dosti přesvědčivě vytvořit něco, co můžeme ovládat, či dokonce zcela pochopit, co se děje v této době.

Nepodporujeme jeho přesvědčení, jak je zde uvedeno, ani nemůžeme ho ani popřít. My prostě nevíme, zda jeho činnost je prospěšná nebo zlovolná. Předpokládáme, že záleží jen na úhlu pohledu každého jedince. Víme, že se něco neobvyklého děje, o tom již nikdo nepochybuje, ale nemůžeme to dostatečně vymezit ani popsat, ani nemůžeme nabídnout nějaké řešení tohoto dilema. Mnoho záhad zde zůstává nevysvětlených a nepochopitelných pro váš rozum.

Jediná věc, kterou si můžeme být docela jisti, je to, že vzhledem k tomu, že je na to zatím dostatek času, pravda vyjde jednou najevo a poznáte, co to je. Doufám, že se toho dne dožijete.

POSLÁNÍ

Dostali jsme se do bodu, kterému jsme se dlouho snažili vyhnout. Náš obyčejný farmář, který absolvoval jen 6. tříd základní školy, se nyní musí projevovat jako pečlivě vybraný a jedinečně vyškolený student náboženské filozofie a za pomoci vlastních zkušeností poučovat ty, kteří říkají, že nejsou zodpovědní za vznik různých světových církví, ale že to jsou mimozemšťané, kteří říkají, že jejich předkové zavedli a rozvíjeli tyto systémy víry, k vytvoření a udržení kontroly nad primitivním a neinformovaným lidstvem na Zemi.

Tento muž byl, podle samotných mimozemšťanů, vybrán ještě před narozením, již v raném věku byl řízen jeho vývoj a vzdělání za pomoci vlastních zkušeností, když byl jimi 12 let veden, prostřednictvím všech velkých i mnoha dalších náboženství, které musel zevrubně poznat, a tak se postupně stát jejich aktivním členem. Jeho rozsáhlé odborné znalosti ho možná kvalifikují k tomu, že může kritizovat více, než jakýkoli student, který zná pouze jedno, dvě nebo čtyři, z těchto nejrozšířenějších náboženství. Není to ovlivněno žádnou teologickou metodologií nebo vzděláváním, či náboženským povoláním, neboť mohl studovat cíleně, bez ovlivnění přijatými závazky, mohl tak poukazovat na jejich nedostatky, a pokud dospěl k vlastnímu přesvědčení, bylo to za účelem jejich vyhodnocení, k jeho vlastní spokojenosti.

Tak dospěl k nezávislosti na jakémkoli systému víry, potřebném pro jeho vlastní přežití a mohl žít podle svého vlastního rozumu a schopností, aby ukázal, odkud jeho pomoc skutečně přichází. Protože neměl co ztratit, měl nástroj, s nímž mohl na začátku své mise v podobě UFO kontaktů, s obtížným získáním důkazů, které nebylo možné vyvrátit, ale které mohly být jednoznačně přesvědčivé, i když to bylo závislé na svobodné volbě každého jednotlivce.

K dispozici jsou v tomto případě fakta a jejich důsledky, které každého neustále nutí k sebereflexi, a tím k dosažení požadovaného cíle jeho mise - osvobození člověka z dogmatických pout a nutí ho, aby více věřil tomu co ví.

Snažil se přesvědčit pozemšťany, přijmout nový pohled na systém víry, aby poznali, proč chtějí věřit určitým věcem a hledat alternativy, pokud se jim nelíbí to, co vidí. To samo o sobě je hlavní myšlenkou evoluce, která je souhrnem všech individuálních cest, prostřednictvím růstu znalostí a jejich přijetím u každého jednotlivce, v jeho vlastním a samostatném "vesmíru".

Toto posláání bylo často zmiňováno a často na ně odkazoval v diskusích. Meier znal o čem to je, a byl velmi důkladně poučen, že není dovoleno všechno prozradit dalším lidem na Zemi. Vidíme zde značné polarizační efekty, protože to vyvolává emocionální reakce na obě strany. Někteří to vidí jako konečné objasnění dlouho zatemněné pravdy světskou vírou, která je závazná pro její stoupence, když hrozí provinilcům a nevěřícím tresty. Jeho myšlenky zde představují první krok při odhalování fundamentálních dogmat, které vyžadují pouze víru a odrazují od legitimních otázek podle vlastního přesvědčení.

Jiní to vidí jako práci Antikrista, svádícího věřící od jejich bezpečných náboženství, bez ohledu na to, jak je to náročné. Ti se jich často bázně drží, ve strachu z následků, aby nevybočili ven z jejich víry. Představitelé víry se zuřivě snaží zničit jakékoli svobodné myšlení v tomto směru, a jsou nebezpečím pro sebe i pro ostatní, jak můžeme osobně vidět, při zkoumání takových případů.

Z toho, co jsme objevili při rozsáhlém výzkumu, který jsme provedli, jsme vyvodili alespoň tyto důležité prvky Meierova posláání:

1. Rozbít otroctví pozemšťanů tím, že odmítnou samozvané „Bohy“ a „Boží Syny“ (Plejádký Jehova) ve všech mytologiích a náboženstvích za posledních 70.000 let naší dávné minulosti. (Náš kontaktér říkal, že on byl také jeden z „Bohů“.)
2. Vysvětlit politiku jako důsledek raného náboženství a ukázat, že by měla být uznána jako nástroj zotročování, kterým opravdu je. Toto odhalovat všude, kde je to možné. To je dnes samozřejmě proti náboženským představitelům, proti kapitalistům, proti komunistům, proti socialistům, fašistům i proti všem politikům... Skutečně žádný nedostatek nepřátel...
3. Ukázat náboženství jako původce politiky a základ všech –ismů, jako největší nástroj zotročení lidstva dávnými návštěvníky na této planetě. Ukázat náboženství jako instituci sloužící tomuto zotročení, a to především prostřednictvím strachu, nevědomosti a zastrasování, tedy samých násilných motivů. Církev musí být představeny jako to, čím skutečně jsou.
4. Hlásat neosobní a nekonečné Stvoření, jako pravdu, zdroj všeho života a bytí, se kterým jsme všichni ve vnitřním intimním osobním kontaktu, v každém okamžiku své existence a které je sluncem všech jeho nekonečných částí. Stvoření se nachází ve všem a Stvoření je vše!

(Pozn. překl. – Stvořením se myslí nejvyšší kosmický princip, nazývaný od dob K. Čapka „Absolutno“. Vše existující je jeho součástí. Mimo Stvoření není nic.)

S odstupem času, je nyní možné jasněji vidět, co Meierova mise měla být. Stejně jako několik dalších kontaktů různých jiných lidí s hvězdnou skupinou Plejád, s odkazy na naše společné dědictví, na naši a jejich dávnou historii, na vývoj pozemského náboženství a politiky, pocházející ze stejných pohnutek.

Podle těchto několika kontaktů na různých místech po celém světě se zdá, že poslední fáze vlivu mimozemšťanů začala někdy v polovině 70-tých let, rychle se rozvíjejícími kontakty a výlety pozemšťanů na palubách mimozemských kosmických lodí. Tyto kontakty pokračovaly mnoho let a na každém se podílelo desítky svědků a jsou zachyceny na stovkách stránek poznámek a dialogů od osob, které se vzájemně vůbec neznaly. To je důležitý důkaz o pravdivosti všech událostí.

Základní myšlenkou bylo, že je právě vhodná doba, aby se lidstvo změnilo - zlomilo své otroctví náboženských a politických institucí a dogmat, stále vytvářejících více a více zákonů, které slouží jen k dalšímu uvržení do ještě většího otroctví, než dosud vůbec známe. Meier byl sám uvězněn a v jeho institucionalizovaných obavách z vězení, smrti, věčného pekla, strachu o jeho bližní, bylo bohatství a krása jeho světa, když dokonce plánoval svoji sebevraždu a konec.

Jeho poselství je: „Nemusíme nic udělat. Vše je pouze naše vlastní volba. Můžeme to změnit kdykoli chceme... Nikdo nikdy odkudkoliv nepřijde, aby nám ulehčil naši zodpovědnost.“ Velmi poučné poselství, opravdu!

Pak na začátku 80. let, další samozvaná bytost z Plejád, vzbudila pozornost ve Státě Washington, kde diktovala velmi hluboké a dojemné informace pro stovky lidí. Tato bytost také popisovala naše antické a biblické dějiny a vztak pozemšťanů k mimozemšťanům. Tyto zprávy dávala proto, aby probudila lidi zde na Zemi a viděla, co pro sebe udělají, když si budou vědomi toho, že oni a pouze oni, mohou změnit svůj osud, a že to mohou udělat přes noc.

Na stránce 90 „Cesty do nového světa“ tento kontaktér cituje větu: „Máš bratry, bytosti z Plejád, tohoto božského souhvězdí. Jsi také božská bytost. Tvoje vědění bylo absolutní, když jsi byl dítě. To pak bylo omezeno, aby ses snažil v tomto životě přežít i bez základního vědění.“ Prostě jen obhajuje vědění, které jsme zapomněli.

Toto není uvítací sdělení do světa fundamentalistických a byrokratických systémů, které existují jen pro zanášení lží a ovládání lidí, ve prospěch několika ovládajících. Hrozí zde nebezpečí, že masy si uvědomí pravdu zprávy a odmítnou déle přijímat otroctví, když zjistí, že jsou skutečně jen šašky...

Nyní jste sloužili naším cílům v tomto plánu způsobem, který jsme zvolili. Na druhé straně mince je vlna náboženského fundamentalismu a zametání pod koberec. Je paradoxní, že všichni náboženští fundamentalisté kázají mír a bratrství, ale každý žehná své velké armádě, pochodující zabíjet ve jménu „Aláha“, což teď jako vždy, přinese na tomto světě, jen velké krveprolití a možná i jeho konečné zničení!

Spása není v jednotě, ale v každém jedinci, aby dělal jen to, co pokládá vnitřně za správné. Neměli bychom se snažit pochopit toto poslání, bez přezkoumání alespoň některé náboženské filozofie pro další objasnění, jako jsou:

I AND THE FATHER ARE ONE, The Edonite Society

THE BOOKS OF ENOCH, The Oxford Press

OHASPE, John B. Newbrough, Amherst Press

PRE-ADAMITE MAN, P.B. Randolph

THE BIBLE REVISITED, Roland Smythe

ISIS UNVEILED, H.P. Blavatsky

ROSICRUCIAN COSMO CONCEPTION, Max Heindel

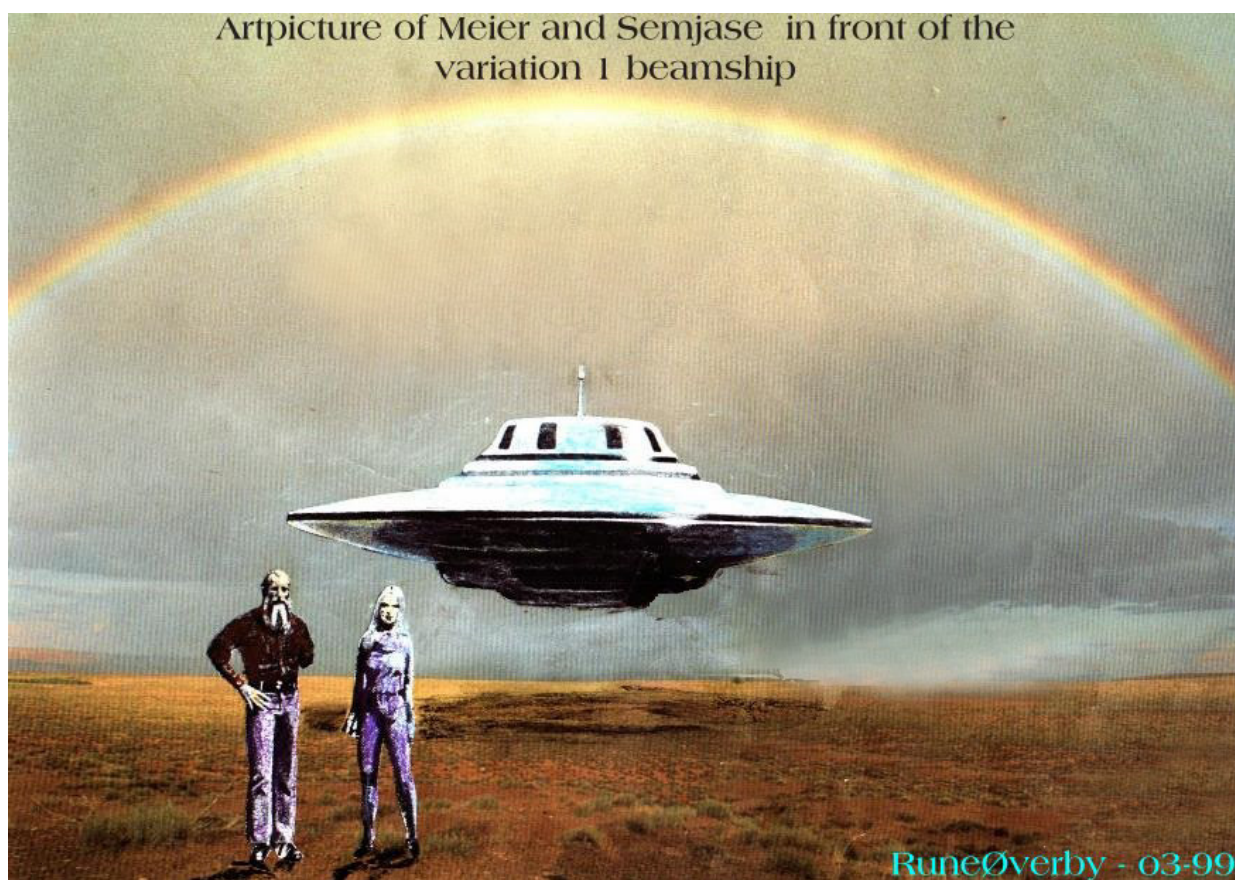
VOYAGE TO THE NEW WORLD, Ramtha, Masterworks

RAMTHA, Sovereignty

RAMTHA SELECT TEACHINGS, Vol. I, Sovereignty

Existuje velmi mnoho dalších odkazů podobné povahy, všechny jsou k dispozici ve většině veřejných knihoven.

(Pozn. překl. – uváděné knihy jsou v Česku většinou nedostupné)

KAPITOLA 4

Rozloučení s Plejád'any

Po naprosté absenci kontaktu s mimozemskými bytostmi po dobu téměř deseti let, se tento náhle a poněkud nečekaně obnovil, když Semjase z Plejádského expedičního týmu opět přistála na Meierově oblíbeném místě, kde s ním měla první setkání. Byl to opět kontakt tváří v tvář, na louce v lese u Hinwilu, kde měl s mimozemšťankou dlouhý rozhovor, formulovaný v německém dialektu, používaném Meierem. Setkání se uskutečnilo v půli odpoledne, za denního světla, dne 28. ledna 1975.

Po tomto kontaktu, Eduard (Billy) Meier se posadil, aby napsal to, co si z pozoruhodného dialogu zapamatoval a zjistil, že to k němu přichází samo do hlavy slovo za slovem, jako by to měl už zaznamenáno. Později zjistil, že tento dialog byl ve skutečnosti zaznamenán mimozemšťany, a byl mu telepaticky přehrán z počítače na palubě lodi, on byl jeho příjemcem v podobě automatického psaní. Toto psaní bylo rychlejší, než jak by psal normálně.

Později, si Meier půjčil starý mechanický psací stroji a běžně ho používal. Byl Plejád'any požádán, aby jim ho půjčil na zkoušku, že ho Billymu přivezou na další schůzce. Přivezli mu ho zpět o pár dní později a pak Meier zjistil, když se k němu posadil, aby něco napsal ze svých poznámek, že mu okamžitě přišel telepatický vjem, jako při psaní na původním psacím stroji, když psal pouze jednou rukou a jedním prstem, jakési automatické psaní se samo přenášelo z počítače na palubě lodi. Plejádané znovu naprogramovali přenos záznamů, jen jiným způsobem.

Ještě později mu anonymní dárce věnoval IBM Selectronic - elektrický psací stroj a telepatický přenos poznámek se na něj přesunul stejným způsobem a Meier byl schopen přijímat přenosy rychlostí přes 60 slov za minutu, i když psal jen jedním prstem, telepaticky ovládaným z lodí. Máme doklady o tomto „automatickém psaní“.

Protože předávané informace byly stále citlivější úrovně, mimozemšťané mu dávali pokyny, které určité věci nemůže Meier odhalovat žádnému jinému pozemšťanovi, protože to jsou informace určené jen pro jeho vlastní pochopení. Pak zjistil, že některé dialogy byly ponechány v textu automatických přenosů. Když to zpochybnil, Plejád'ané mu řekli, že vynechali některé citlivé informace pro jeho vlastní dobro. To, co si nepamatuje, by ho mohlo ohrožovat. To vyústilo v jeden z Meierových prvních vážných sporů s mimozemšťany, ale získal od nich nakonec svolení i v tomto směru.

V těchto setkáních s mimozemšťany docházelo k různým změnám. Byly tam rozpory, občas humor, diskuse, argumentace a dohody. Byly tam dokonce i nějaké vyložené hrozby jednoho a pak druhého, ale kontakty byly vesměs v obecné shodě a pokračovaly po dlouhou dobu.

Tyto počáteční kontakty s Plejádským týmem se velmi rychle rozvinuly, v průměru jich bylo pět za měsíc, po dobu prvních šesti měsíců. Meier dostal základní informace o Zemi a naší Sluneční soustavě; o evoluci lidstva v historii na Zemi. Bylo mu řečeno, že jsme produktem opakovaných návštěv mimozemšťanů na této planetě a že my Evropané, pocházíme přímo z jejich Plejádských předků, kteří přišli a odešli již mnohokrát a vždy vzali nějaké lidi s sebou.

Mnohé z těchto informací je pro nás těžké přijmout, protože jejich scénář sahá zpět až 70.000 let, a jejich poslední velký návrat sem, je v důsledku jejich činnosti na naší planetě. Naše zaznamenaná historie zahrnuje pouze desetinu té doby. Ještě více neuvěřitelné je, řekli Meierovi, že v těchto dnech navštěvují další dvě planety Sluneční Soustavy, a to za stejným účelem. Jejich potomci na jedné z těchto planet kdysi zničili svůj svět a celou civilizaci, říkají, že nám to hrozí nyní, a to je náš současný hlavní problém.

Naše historie, jak ji vyprávěla Semjase, obsahuje některé posuny planetárních pozic v této Sluneční soustavě, kde oběžné dráhy planet byly narušeny v důsledku zničení jedné z planet (Maldek), včetně hrozby dalších katastrofálních dopadů meteoritů, které způsobily devastaci dalších sousedních planet.

Některé z těchto předchozích informací byly rozsáhle popsány již v naší zprávě z objasňování historie a nebudu je zde opakovat, neboť existují i další záležitosti, které nejsou tak závažné pro prezentaci té doby, ale přesto je zde nabídnu, vzhledem k přípravě Meiera na jeho brzký velký výlet do vesmíru.

„Švýcarští“ Plejád'ané popisovali své dávné předky, ve vztahu k našemu společnému původnímu vzdálenému slunečnímu systému (před Plejádami) v oblasti hvězdokupy, kterou dnes známe jako „Prstenová mlhovina“ v souhvězdí Lyry (M57), proto jsme předkům kdysi říkali Lyrané, stejně jako dnes odvozujeme původ lidstva z Plejád. Tito dávní Lyrané ve svých obrovských mateřských lodích cestovali do dalších hvězdných systémů, aby našli vhodné planety pro bydlení a založili tam kolonie, které by vzrůstaly a nakonec zahájily své vlastní vesmírné cesty.

Jakmile další generace, zvládly technologii čerpání volné energie a hmoty přímo ze světla, které je univerzálním médiem v celém prostoru, tak se staly zcela nezávislé na všech ostatních podpůrných systémech a nikdy se již nepotřebovaly opakovaně inkarnovat do těl na jiných

planetách. Mnoho z těch, kteří žili v tomto ideálním sociálním systému, obývali již pouze paluby velkých lodí, a už nikdy se nechtěli usadit zpět na nějaké planetě, jen aby ji nakonec museli znovu opustit. Toto jejich putování jako věčných badatelů, budování nových lodí a nových základů, které potřebovali, aby si vše dokonale uspořádali přesně tak, jak potřebovali. Ve velkých prostorách hvězdě archy jich byli miliony, kteří cestovali po Galaxii. Někteří z nich zakládali kolonie na nových planetách, které prozkoumali a dali o tom zprávu zpět na mateřské lodi. Někteří z těchto kolonistů, kteří žili na planetě dosti dlouho, zanevřeli na nepohodlné žití na lodích v prostoru, a protože strávili většinu svého života na planetě, rozhodli se tady zůstat a zabydlovali takto další planety. Novou planetu prozkoumali a vyvinuli originální technologie, vhodné do její přírody, a tak vznikala nová lidská společenství.

Taková je i historie naší Země a naší společnosti. Tento kolonizační cyklus probíhá neustále v celé této i v dalších Galaxiích. A to je jeden z důvodů, proč nacházíme tolik důkazů o mimozemských návštěvnících na Zemi. Na rozdíl od našeho všeobecného přesvědčení, existují ve vesmíru nesčetné miliony volně cestujících civilizací a mnoho jich najde i cestu sem.

V další diskusi o technologii, bylo Meierovi řečeno, že hmota není nic jiného než energie, která zpomalila vibrace částic do krystalizace a že světlo je také jen energie určité frekvence. Když se zeptal, odkud světlo vzniklo, bylo mu řečeno, že je to z „mysli“ Univerzálního Ducha, která vysílá vše existující, vše je jen obrazem v kolektivní mysli Svořitele, která je součástí všeho, co existuje.

(Pozn. překl. – Kybalion to definuje takto: „Vesmír a vše, co obsahuje, je duševním výtvořem Absolutna.)

Ve druhém setkání 3. února 1975, byly projednány mé další kontakty a činnost jiných mimozemských astronautů navštěvujících Zemi. Během třetího kontaktu 8. února 1975 byly diskutovány důvody Plejád'anů, proč jsou tady a proč nedělají masové kontakty nebo setkání s významnými lidmi. Čtvrtý kontakt 15. února, pozdě v noci popisuje, jak se astronauti učí mluvit jinými jazyky, stejně jako zpívat, a jak cestují z Plejád na Zemi v tak relativně krátkém čase a Semjase popsala některé z metod používaných pohonů. Varovala, že jestli naše civilizace začne cestovat do vesmíru, musíme si být vědomi toho, že to může být vždy jen za splnění jistých podmínek.

Další den, v pátém kontaktu, Semjase popsala devastaci způsobenou kometou a původ našeho Měsíce ve scénáři, připomínajícím hypotézu Velikovského. Starověké dějiny dávných Plejádských předků, co žili v jiné sluneční soustavě také popisovaly, jak přišli Lyrané na Plejády. Již dříve se přechod do tohoto solárního systému nezdařil a je rovněž popsáno, jak a proč se to nepodařilo.

Když přežila pouze třetina Plejádských předků po zpusťování jejich původní planety, vyvinuli novou technologii a zkusili za pouhých 900 let postavit velkou kruhovou evakuační archu, ale cesty zahájili již o pár set let dříve. Mimozemšťané navštěvující Švýcarsko jsou potomky lidí, z jedné z těchto velkých mateřských lodí, kteří doporučili pro lidské osídlení jednu ze tří planet ve slunečním systému, kterému dnes říkáme Plejády. Od té doby mnohokrát zažili velké zisky i velké ztráty. V reálném smyslu jsme potomky někdejších kolonistů, kteří se snažili usadit se v naší Sluneční soustavě, společně se směsí původních osídlenců a vyhnanců z několika dalších planet.

V šestém kontaktu dne 23. února, se diskuse točila kolem vztahu mezi fyzickým a duchovním tělem. Sedmý kontakt o dva dny později, 25. února, se uskutečnil v pozdních odpoledních

hodinách. Meier byl na něj telepaticky upozorněn a tento termín byl potvrzen obvyklým způsobem, skládajícím se z deseti krátkých tónů na jeho telefonu, protože slabý signál neumožňoval jinou formu spojení k ověření komunikace. Meier telepaticky odpověděl a odjel na dohodnuté místo v určeném čase. Nemusel čekat, neboť ohlášený kontakt ho tam již očekával. Počáteční dialog pokračoval takto:

Meier: „Dnes jsi mi Semjase sama volala, zřejmě máš pro mě něco důležitého?“

Semjase: „Je to tak, jak říkáš, ale musíš mlčet o tom, co ti řeknu.....“

Meier: „Dobře, Semjase, udělám co chceš, budu mlčet...“

Semjase: „Chci ti teď říct něco, co tě jistě potěší. Během krátké doby budu mít novou loď, kterou pak budeš moci fotografovat zblízka, a tak získat poměrně dobré snímky. V mé současné lodi, jsou bohužel vestavěné automatické zářiče, které působí až na 100 metrů a které by na 90 m zničily tvůj film. Zařízení, o kterém jsem mluvila, není škodlivé pro živé tvory, mělo by ale vliv na tvé filmy.“

Meier: „To je úžasné, těší mě to. Budu pak mít také povoleno zachytit na film vnitřní zařízení lodě a letět s tebou, jak jsi mi slíbila?“

Semjase: „Můžeš letět se mnou, až přijde čas, ale nemohu ti umožnit ani jeden snímek z vnitřku lodě, možná v pozdější době, která dosud nebyla stanovena. Jindy budeš mít dovoleno fotografovat také i mě, ale nebudeme o tom diskutovat, protože to zatím některé okolnosti neumožňují.“

Meier: „V pořádku, Semjase, nechci na tebe naléhat. Bude mi stačit, když mi řekneš, kdy to asi může být. Také mi nemusíš říkat důvody, které jsou jistě důležité a možná, že to ani nemáš dovoleno říct.“

Semjase: „Jsou důležité, to je pravda. Ještě jsi chtěl, abych tobě samému řekla, co nesmíš říct všem ostatním, a co si tedy musíš nechat jen pro sebe.“

Meier: „Rozumím, ale nemůžeš mi říct proč?“

Semjase: „Vedeš si dobře. Ale teď tě musím požádat, abys nezapomněl na některá svá přání.“

Meier: „Určitě ne, jak bych mohl? Ale ty už chceš jít?“

Semjase: „Ne, já jsem se jen opakovaně ptala, protože je to velmi podstatné. Opravdu dnes nemám čas na cokoli jiného.“

Meier: „To mě těší, že můžeme klidně mluvit...“

Semjase: „Jsem ráda, protože je příjemné mluvit s člověkem, jako jsi ty. Jsi mi sympatický a jsi osobitý. Také máš často zvláštní způsob uvažování a tvoje filozofie mě přitahuje.“

Meier: „Semjase, ty mi děláš přímo návrhy k sňatku!“

Semjase: (směje se nahlas) „Že bychom dělali pěkný pár!“

Meier: „No ty máš pěkné nápady!“ ...Semjase určitě nepostrádá osobitý humor...

Meier: „Bohužel tvůj humor já často беру vážně...“

Konverzace se pak vrátila k diskusi o knězi M. Rashidovi, řeckém pravoslavném faráři v malé katolické farnosti v Jeruzalémě, kterého v té době Plejád'ané používali jako jejich kontaktéra v této části světa. Zнала ho také Asket z vesmíru DAL.

Pak předložil Meier svůj seznam otázek, který připravila skupina jeho přátel, kterým se svěřil se svými kontakty. Otázky se týkaly lidstva na Zemi, mimozemských základů, aktivit návštěvníků, atd. Součástí této diskuse byly i očekávané fotografie, které zatím nemohou být okamžitě zveřejněny. Tyto obrázky byly úspěšně zhotoveny dne 27. února 1975, v blízkosti Jacobsberg-Allenberg asi v 10:00 hod. ráno a znovu v 16:00 hod. odpoledne. Nabídla mu další společné letové ukázky čtyř kosmických lodí, když se starší kosmické lodě budou vracet na domovskou planetu. Dialog o tomto případu je zde:

Semjase: „Zítra dostanu svoji novou loď, jak jsem ti již dříve oznámila. V posledních třech dnech jsme měli čtyři paprskové lodě (beamship) umístěné ve vaší zemi a rozhodli jsme se, ukázat ti tyto čtyři lodě v jedné chvíli. Během dvou dnů ti nabídneme demonstrační let, který můžeš fotografovat. Nebudu pak už mít s tebou další kontakt... Bohužel, nebudu mít moc času, protože musím pro naši misi dělat ještě jiné věci. Takže už nebude čas na kontakt. Chceš-li se více seznámit s mou lodí, poletím zde znovu v odpoledních hodinách, a nechám to na tobě, kdy mě můžeš znovu vidět a fotografovat za letu.“

Meier: „Mě se to bude hodit asi v 16:00, proto budu na tomto místě. Vyhovuje to také tobě?“

Semjase: „Jistě. Budu tam 27. února od 16:00. K mé staré lodi - chci ti vysvětlit, že je to již několik set let starý typ. Tyto starší lodě byly postaveny na vlnovém principu, pro kontrolu stability, ale tyto typy budou brzy vyřazeny. V této souvislosti také sděluji, že moje stará loď se vrací domů 3. března, jeden z našich pilotů poletí v doprovodu jiné menší lodě, průzkumného typu. Pokud chceš, tak souhlasím s tím, že je můžeš také fotografovat, když začne jejich cesta.“

Meier: „Samozřejmě, že to bych rád, Semjase, snad budu moci přijít...“

***

Plány se splnily a Meier skutečně udělal barevné fotografie všech čtyř lodí společně na nebi, na elegantních letových snímcích, když se dvě lodě chystaly odletět domů.

Byla to lekce v dochvilnosti a my jsme k našemu zklamání obdrželi svou lekci v dodržování letového řádu mimozemšťanů. Stalo se to, když jsme byli ve Švýcarsku s filmovým týmem a chtěli začít natáčení dokumentárního filmu o tomto případě. Doufali jsme, že v průběhu přípravy tohoto filmu budeme schopni přesvědčit mimozemšťany, aby se ukázali na kameru a dali jim naši žádost, ale nedostali jsme odpověď. Také to však přímo neodmítli.

Během našeho pobytu jsme čekali mnoho dní na místě, neboť v průběhu našeho výzkumu jsme se naučili, že vše závisí na "okolnostech". Demonstrace letů se uskutečňovaly, když jsme tam byli, ale ne na naše vyžádání. Tak jsme došli k úvaze, že pokud bychom tam čekali s týmem se správnými motivy a ve správný čas, mohlo by se něco stát.

Už jsme se domnívali, že máme ten správný tým a byli jsme připraveni, nyní na to jít. Byli jsme na Meierově farmě, seznámili se se všemi kolem, technici prozkoumali několik míst a podmínek. První natáčení bylo dohodnuto na příští ráno na 08:00 hod. Všichni se probudili na časnou snídani, technika byla naložena do vozidla a byli jsme připraveni odjet na čas, podle našeho dohodnutého plánu. Když jsme byli připraveni vyjet z parkoviště hotelu, nějaké velké auto nám blokovalo výjezd z parkoviště. Trpělivě jsme čekali na to, až dokončí svoji vykládku zboží a

budeme moci vyjet. Nakonec odjeli a my opustili hotel, ale na místo setkání jsme se dostali se zpožděním asi 40 minut.

Tak jsme se aspoň zastavili na farmě, kde nám Eva, která pracovala na zahradě oznámila, že plejádské lodě odletěly asi před půlhodinou a zeptala se, proč jsme přijeli tak pozdě. Tři plejádské lodě letěly velmi nízko asi deset minut po osmé, takže nám chybělo jen pár minut! Měli jsme v plánu, že to bude naše úvodní scéna filmu. Nikdy jsme již neměli jinou možnost, po tomto selhání. Později jsme si uvědomili, že naše situace v hotelu nebyla nezvládnutelná. Mohli jsme najít řidiče kamionu a vyzval ho, aby ho přesunul, takže jsme se mohli dostat ven včas, ale my se jednoduše nesnažili dělat problémy našim hostitelům, kteří nás tam tak jako tak ve skutečnosti nechtěli.

Letové ukázky se konaly o dva dny později, 27. února a znovu 3. března, jak bylo plánováno. Meier byl připraven a mám jeho fotografie, když čtyři lodě přiletěly – byly to dvě staré sedmi-metrové průzkumné lodě, dvě nové sedmimetrové a také dva menší průzkumné disky, které byly na dálkové ovládání, ale mohly by nést i jednoho cestujícího, který by je mohl také ručně ovládat, pokud by si to přál.

Jeden z těchto obrázků čtyř lodí se dostal do Oficiálního UFO magazínu v době, kdy byl jeho redaktorem Bernie O'Connor, časopis se stále těší dobré reputaci za spolehlivost. Snímek byl vytištěn na obálce barevně, bez titulku s informacemi nebo daty pro jeho identifikaci. Zde pak jsou údaje o titulním obrázku desátého čísla magazínu.

Byl pořízen celý barevný film těchto čtyř lodí za letu, ale pro Meiera bylo velmi obtížné, aby zachytil všechny čtyři lodě na jeden snímek. Podařilo se mu udělat několik snímků se třemi pohromadě, ale ne se všemi čtyřmi, protože vždy jedna nebo několik lodí bylo mimo úhel záběru.

Když jedna z lodí letěla velmi pomalu nad jeho hlavou, Meier mohl vidět pod určitým úhlem oslepující bílé světlo jako při obloukovém svařování, v okolí středu lodě, pod kruhovou přírubou. Pokračovalo to s mezerou kolem středu, mezi částmi lodě si všiml rozdílů světla v různých okamžicích a za různých letových podmínek. Tuto funkci mu ale nikdo nevysvětlil.

Meier chtěl pokračovat s dalšími otázkami podle jeho seznamu, ale Semjase sdělila, že to může trvat příliš dlouho, aby mu poskytla při této příležitosti vhodné odpovědi. Při ukončení tohoto rozhovoru mezi čtyřma očima Semjase řekla:

Semjase: „Pro dnešek to už musí stačit, protože mě již volá povinnost. Bohužel ti také musím říct, že nebudu schopna sem letět během příštích 24 dnů. protože mám provést cestu do.... Nemohu říci kam. Mám tam určitý úkol, který jsem dostala.“

Meier: „Jaká škoda, Semjase, že ti nemohu dát ještě jednu nebo dvě další otázky, když tě nebudu vidět tak dlouho...“

Semjase: „Ale ano. Stačí se zeptat. ještě mám chvíli času.“

Meier: „Děkuji. Až do teď, jsi mi neřekla, kde bydlíš, když zrovna se mnou nediskutuješ. Můžeš mi o tom dát nějaké informace?“

Semjase: „Částečně tě o tom mohu informovat, ale je to jen pro tebe. Mohu ti něco říci, ale nesmíš to všechno zveřejnit. Máme na Zemi základny, stejně jako na mnoha jiných planetách, kam se kdykoli můžeme uchýlit. Jednu základnu máme také vysoko v horách v této zemi, ve Švýcarsku...to je hlavní místo našeho pobytu, když jsme na Zemi. Ale máme také několik dalších důležitých základen, které jsou roztroušeny po celém světě. Všechny jsou postavené tak, že je

není možné najít, když člověk přesně neví, kde jsou. Já jsem často na cestách a plním úkoly na různých planetách. Také musím často navštěvovat moji domovskou planetu, a tak jsem často i na Plejádách.

Meier: "Můžeme o tomto později mluvit důkladněji?"

Semjase: „Samozřejmě, ale bude to jen pro tvoje uši.“

Meier: „Přesto jsem nervózní. Budu muset na to dlouho čekat.“

(Nyní již můžeme sdělit, že Semjasin očekávaný výlet měl co do činění s nějakou operací, která se týkala malých bytosti ze Zeta Reticuli, souhvězdí je vidět na naší jižní obloze. Tato poznámka byla poznačena na začátku roku 1975. Neměl jsem přístup k těmto poznámkám až do roku 1979. Na konci roku 1979, Bill Herrmann Charleston začal pozorovat podivné létající objekty na místním nebi, na začátku roku 1979 byl pak nedobrovolně unesen na palubu jedné z létajících lodí, kde mu posádka této lodi řekla, že jejich disk pochází z planety, kterou nazýváme Zeta Reticuli. Stále se podílím na vyšetřování Charlestonova kontaktu ze začátku roku 1979, neměl jsem však tušení, že ve Švýcarsku jsou poznámky a odkazy, které jsem do konce tohoto roku neznal. Představte si moje překvapení, najít takové propojení mezi dvěma samostatnými UFO případy, které oba stále pokračují. Bill Herrmann byl vzat na palubu Reticulianské kosmické lodě ještě dvakrát, než jsem dokončil první svazek těchto kontaktních poznámek, v práci s názvem „UFO KONTAKT Z RETICULI“, soukromě zveřejněn v roce 1981.)

Osmý kontakt se konal dne 18. března 1975, v půli odpoledne, dříve, než se očekávalo, neboť Semjase se z její mise vrátila o dva dny dříve, než bylo plánováno, a pozvala Meiera k tomuto kontaktu téměř okamžitě po svém návratu. Pozdravil ji a dychtivě zahájil rozhovor s jeho nedokončeným seznamem otázek, nyní značně rozšířeným.

Meier: "Dnes mám mnoho otázek, když mi to povolíš."

Semjase: „Pokud jich není příliš mnoho.“

Meier: „Já nevím, můj první dotaz se týká hmoty – co je to vlastně hrubá a jemná hmota?“

Semjase: „Hmota je pouze představa. Je to jen hutná forma energie.“

Meier: „To je evidentní, ale odkud vzniká?“

Semjase: „Princip je velmi jednoduchý, ale nemohu ti říct, jak to přesně je, když všechny formy energie mohou být přeměněny na pevnou hmotu. Je pouze nezbytné, aby svazek dotyčné energie byl velmi soustředěný, pak se může projevit jako pevná částice. Základní stavební části pevných složek hmoty jsou takto vytvářeny - neutron, proton a elektron. Z těch se pak tvoří atomy a různé chemické sloučeniny, které pak v různých uskupeních tvoří vnější vlastnosti hmoty, které jsou známy vašim vědcům. Hmotná energie, jako původní energie, má v každém případě stejnou hodnotu. To znamená, že původní energii je naprosto jedno, jakého je druhu, bez ohledu na to, je výsledek naprosto stejný. To znamená bez výjimky, že vše ve Vesmíru se skládá z hmoty a energie. Oba termíny, energie i hmota, představují v podstatě jedno a totéž, rozdíl je právě v jejich samotném pojmenování: jemná a hrubá hmota. Hrubá je hmota a jemná je energie.

Meier: „Dobře, to je v pořádku, ale to nevysvětluje moji otázku. Já chci vědět, co je prvotní.“

Semjase: „Samozřejmě je to základní kosmická energie.“

Meier: „Můžeš to vysvětlit přesněji? Myslím si, že základní energie musí odněkud pocházet. Protože z toho, co vím, vždy příčina a následek jsou spolu spojeny...“

Semjase: „Jsi neúnavný a přivádíš mne do nesnází.“

Meier: „To ale nemám v úmyslu.“

Semjase: „V pořádku, teď jsem se to snažila vysvětlit pro všechny z vás, pokud vím, je to povoleno, i když se ti zdá, že bys mohl v tomto směru znát více, tak ti řeknu, že **hmota je jen ztělesněním myšlenky**. Jak energie, tak hmota je jemný materiál; hmota je pouze více koncentrovaná a kondenzovaná. Oba druhy lze vytvářet přístroji, který to mohou dělat různými způsoby. V přírodě se to děje zcela přirozeně, za pomoci duchovní síly, která je původcem myšlenek. Základním zdrojem pro to, je vytvoření obrovského duchovního soustředění, které je hlavním faktorem pro zhmotnění prvotní energie. Síla ducha je tím, co kondenzuje a koncentruje původní jemnou energii, která se stále více zhušťuje a stává se hrubou hmotou....“

Meier: „Pak ve skutečnosti je celý Vesmír jen jemnou a hrubou energií, která je komprimovanou a koncentrovanou myšlenkou?“

Semjase: „Jistě!“

Meier: „Avšak potom, když je to jen taková obrovská duchovní formace, co je Stvoření?“

Semjase: „Je to také myšlenka, kondenzované sama v sobě, je to obrovská duchovní energie. Jsme na tom stejně, nevím o tom víc.“

(RAMTHA, je další bytostí, která tvrdí, že pochází z Plejád, nabízí podobné vysvětlení na stránce 203 knihy „PLAVBA DO NOVÉHO SVĚTA“, kde říká: „Jsme zpřízněni se Sluncem od prvního vtělení, naše tělo je světelné. To, co je označováno za ‚Kolo stvoření‘ - útvar, který je tzv. modulární hmotností, potřebuje mít nutně zdroj, aby mohla vzniknout hmota. V přirozeném řádu věcí platí, že světlo se rodí z myšlenky. Myšlenka je energie, základ existence všeho, co je. Světlo je jiná forma myšlenky. Aby se zrodila hmota musíme nejprve mít světlo, a musíme snížit jeho vibrace tak, že světlo za pomoci soustředění našeho nižšího Já, může vyprodukovat hmotu...

Chceme-li stvořit hmotu, musíme snížit vibrace myšlenek. Snižováním energie se světlo nejprve změní na temný odstín modré, od modré pak do hrubé hmoty a z hrubé hmoty do objektu. To je způsob, jak všechny věci fungují. Nyní vaše Matka = Slunce je velkým zdrojem veškeré existence, ale jádrem bytostí je pouze myšlenka.“)

Vzhledem k mnoha stovkám stránek knihy dialogů s Ramthou, který již prokázal správnost svého tvrzení, je obtížné vybrat jednu ukázkou z této knihy, případně posoudit nesprávné domněnky podle našich nedostatečných znalostí.

Rozhovor pak se obrátil na molekulární biologii a geny s ohledem na dědičné faktory a Meier se zeptal, jestli znalosti, nebo prostě inteligence by mohla být dědičná, a obdržel překvapivou odpověď, že by mohla být dokonce naočkována!

Zde je odpověď Semjase na tuto otázku:

„Inteligence není nic, co by souviselo s geny, protože inteligence je výsledkem duchovní evoluce. Duchovní znalosti a konečné duchovním poznání, moudrost a inteligence, jsou čistě faktory ducha, ale mohou se projevit také v organické struktuře - v mozku, který se skládá z buněk, obsahujících DNA. Tyto buňky se stávají nositeli duchovní moudrosti a inteligence v hmotné formě, zatímco duch ukrývá v sobě stejné základní znalosti, jakoby z jemné hmoty, které jsou neustále doplňovány. Tak jako hrubohmotné struktury tvoří tvar každé věci a bytosti, které jsou rozměrově utvářené, čistě duchovní neboli jemnohmotné formy života v důsledku toho

existují stejně i v hrubohmotné formě.“ (*Proto se vlastnosti duše zobrazují v našem těle, jako papírární linie, na duhovce atd. – podle principu shodnosti. Pozn. překl.*)

„V tomto případě to pak znamená, že moudrost a inteligence existují jak v duchovní – energetické formě, tak stejně v hrubohmotné podobě, zakódované v DNA. To umožňuje, aby se moudrost a inteligence staly transplantovatelné do hrubohmotných forem. To znamená také, že nukleové kyseliny mohou být vyňaty z mozku a být přeneseny do jiného mozku. Tak celá skupina tvorů může být pozvednuta na zvolenou úroveň moudrosti, poznání a inteligence, aniž by každá jednotlivá bytost musela projít přes různá období vývoje. Touto cestou lze dokonce vyléčit duševně nemocné nebo idioty, případně může být vyvinuta vysoce rozvinutá podoba poznání a života.

Ale v tomto oboru i vaši vědci již nějaký čas pracují a dosáhli určitých úspěchů - i když to není známo široké veřejnosti. Tedy inteligence a moudrost není v žádném případě geneticky vyrobená, protože je pouze předána a přenesena jako informace z těla. Z tohoto důvodu oduševnělý nebo velmi moudrý člověk může mít potomky, které mohou někteří lidé označit za pitomce nebo duchovně a intelektuálně zaostalé, bez duchovního a duševního vývoje. Je to pouze podmíněno tím, jaký duch obývá toto tělo a jak se dokáže sám o sobě rozvíjet. Pokud by moudrost a inteligence byly zakotveny v genech, pak by nový duch nikdy nehledal vhodné tělo, zatímco již existující formy života by degenerovaly a umíraly, protože by zduchovněly rychle, bez vlastní snahy. Je to proto, že vyšší formy života jsou vždy vytvářeny pro nové duchy, pro které existuje možnost jejich dalšího rozvoje...

****

V odpovědi na jiný dotaz, jestli se těchto kontaktů mohou účastnit s ním i další, Semjase ostře odpověděla:

Semjase: „Už jsem se k tomu vyjádřila, je tady něco nejasné? Řekla jsem ti již několikrát, že to nebude za žádných okolností možné. Vybral sis mě sám, tak to také zůstane a nic nemůže být změněno. Když mě budeš chtít seznámit s někým ze tvých přátel, kontaktuj mě, protože oni o mě a mých informacích pochybují a chtějí důkaz. Nemohou ani fotografovat, protože jsou poznamenáni nedůvěrou...Považují se za realisty, což není pravda, neboť jejich potvrzení faktů není založeno na znalostech... Domnívají se, že pouze to, co mohou vidět na vlastní oči může být reálné, takže nepředpokládají, že by je vlastní oči mohly oklamat.

Důkazy jsou přesvědčivé, pouze pokud jsou založeny na poznání a vědomostech, což znamená, že pouze logická duchovní činnost umožňuje reálné úvahy, ale nikdy pouze pohled. Dala jsem ti šanci sbírat fotografický materiál, takže sis mohl potvrdit všechny údaje v souvislosti s existencí našich lodí a jejich fotografiemi. I když budeš mít mnoho dobrých fotografií, někteří lidé stejně neuvěří a naopak budou požadovat ještě další důkazy, takže bychom museli porušit naše vlastní dobré zásady a zabývat se kontakty i s dalšími lidmi na Zemi. To nebudeme dělat a nebudeme se v žádném případě ukazovat do jejich objektivů jenom proto, abychom nutili lidi do přesvědčení o naší existenci. Děláme pouze to, co slouží k dosažení našich cílů, a proto jsme si vybrali tebe, a ty bys měl šířit znalosti o nás podle svého nejlepšího přesvědčení. Jak to uděláš, je jen na tobě, pro tebe jsou povoleny všechny způsoby. Vysvětlí svým přátelům, že nejsme ochotni jim splnit jejich požadavky na kontakt s námi. To je v každém případě naprosto nemožné připustit.

V následující době bych ti také neměla dovolit další fotky našich lodí, protože ty, které máš, jsou plně dostačující. Dala jsem si dosti šanci získat kvalitní fotografie, které se bohužel stanou jen předmětem pochybností. Tak to bude muset stačit pro všechny čas, protože ani naše ani tvoje

mise, neodstraní všechny pochybovače a kritiky s jejich rozkladnou činností. Mise spočívá v docela jiné oblasti, jak dobře víš.“

Meier: „To nezní moc laskavě, Semjase, a také mě zklameš, když nebudu moci dělat další obrázky. Během tvé nepřítomnosti jsem si koupil filmovou kameru, protože jsem chtěl nafilmovat tvoje lodi.“

Semjase: „Tvoje zklamání mě mrzí, ale současný stav by měl zůstat. Přesto musím přiznat, že bys mohl filmovat mou loď, ale zakázala bych ti to dělat zblízka a také bys nesměl filmovat mě. Krátké záběry mé lodi bys mohl nafilmovat.“

Meier: „Děkuji. Nemohl bych mimochodem stejně filmovat zblízka, protože kamera by mohla být zničena. Když jsem totiž dříve mohl fotografovat tvé nové lodi zblízka, tak to selhalo, protože můj foťák, tak říkajíc "explodoval" v mé ruce a spadl, expozimetr a hledáček byly rozbité. Musel jsem ho poslat za drahé peníze do opravy.“

Semjase: „To se opravdu stalo? Je mi to líto, ale není to moje chyba. To nebylo v plánu...“

V devátém kontaktu, který se konal v pátek 21. Března 1975, v pozdních odpoledních hodinách, se diskuse obrátila k účelu těchto kontaktů v této době a pohledu mimozemšťanů na současné lidstvo.

Semjase říká: „My nejsme strážci pozemšťanů ani Bohem seslanými anděly nebo tak podobně. Mnoho lidí říká, že sledujeme tuto Zemi a její bytosti a budeme kontrolovat jejich osudy. To není pravda, protože jen provádíme námi zvolené poslání, které nemá nic společného s dohledem nad osudy Země. Bylo by špatné nás postavit do role nadpozemských posílů a strážců. Pokud bychom to chtěli, mohli bychom to dělat otevřeně. Není to pravda, protože pozemšťané jdou svojí vlastní evoluční cestou. Jistě, je zde mnoho barbarského, a také jste zbrklí a bezohlední ve svém výzkumu. Ale barbarství je příznačné pro mnoho tvorů, je tedy přirozené, že v určité etapě vývoje, není zaručeno přežití. Přitom nemluvím o přírodním barbarství, které není degenerativní. Takový je charakter rozvinutějších bytostí než jsou pozemšťané, pokud směřují na vyšší úroveň duchovního vývoje... Není vhodné degradovat Zemi v jejím vývoji... jste potomky divokých předků a jdete cestou přirozeného vývoje. Ta vede přes utrpení a problémy k poznání a vědění. Ale je nutná houževnatost a také určité barbarství, bez kterých se žádná změna k nové lepší budoucnosti neuskuteční. V první řadě, barbarství inspiruje výzkum a vývoj, protože v tom je síla k překonání překážek, které brání pokroku... Pozemšťan musí poznat, že on sám se nemůže osvobodit od nemocí, pokud je během života nebude zkoumat, nezničí bakterie a nebude hledat léky. Zjistili jsme, že i když je to rizikem pro život, barbarství je nutné a může být tolerováno.

Přesto všechny druhy evoluce jsou barbarské, protože vytváří jistou soudržnost. Velké nebezpečí představují vědci, využívající své moci a znalostí k porážce jejich méně rozvinutých kolegů, k uvržení do otroctví a k vykořisťování. Tomu by mělo být zabráněno, stejně jako jejich technickým vynálezům, sloužícím pouze pro ničení. Není v nejlepším zájmu nikoho, považovat se za Bohy, a tak dělat stejné chyby, jaké už udělali vaši předkové. Těmto vlivům chceme zabránit. Stále chceme podporovat určité poznání a ukázat možné cesty. Když jsme zasahovali v některých záležitostech, tak jenom proto, že pozemšťané by se neměli dopustit stejných chyb, za které naši předkové tak bolestně trpěli.“

Dále v devátém kontaktu, Semjase pokračovala chronologicky ve výkladu o nedávné Plejádské historii, který započala v pátém kontaktu, kde popisovala jejich migraci do souhvězdí, kterému říkáme Plejády. Pokračovala nyní o jedné z jejich dřívějších návštěv v naší Sluneční soustavě a

na Zemi. Tato historie, i když není přesně doložena našimi záznamy, není zcela nepravděpodobná a dokonce může vrhnout světlo na další příběhy rané historie lidsva. Další fenomenální díla jsou „Ohaspe“ Johna Newbrougha a „Odhalená Isis“ od Heleny Petrovny Blavatské, kde popsali v různé míře pravdy některé dávné skutečnosti.

Semjase: „Při našem pátém kontaktu, jsme dokončili historii lidstva, podle vaší chronologie asi před 50 000 roky, když naši kolonizátoři zde našli mír a svobodu. Krátce před touto dobou, asi 70 tisíc lidí uprchlo z Plejád, pod vedením Pelegona. V kosmické lodi, kterou si vzali násilím, letěli vesmírem a usadili se zde na Zemi. Pod Pelegonem bylo asi 200 podřízených vědců, ve speciálních oborech. Tito a další, kteří Pelegona jednomyslně uznali jako "Krále moudrosti", ho považovali za Boha. V průběhu tisíciletí byla vystavěna na Zemi velká města a obývali všechny kontinenty. Bohužel, mír trval pouze 10 000 let, dokud nepřevládla touha po moci a ovládnutí, takže po celé Zemi zuřily smrtící války. Bylo zničeno vše bez výjimky a jen několik tisíc lidí na Zemi přežilo, zatímco další utekli znovu do vesmíru a usadili se na vzdálených planetách.

Po 7000 let se na Zemi nikdo nevrátil a lidé zde zdegenerovali a zdivočeli. Pak se vrátili potomci těch, kteří se po útěku usadili na vzdálených světech. Byli opět považováni za Bohy a pod jejich velením byly založeny civilizace Atlantidy a Mu. Postavili obrovská města na každém z těchto samostatných kontinentů. Po tisíce let žili v přátelství a míru, až do doby, než pár vědců bylo opět ovládnuto starou touhou po síle a moci a snažili se chopit vlády. Ale lidé již byli z válek unaveni, zvedli se proti nim na odpor, obsadili kosmické lodě a uprchli do kosmického prostoru, podle vaší chronologie asi před 15.000 lety. Tito a jejich potomci žili po dvě tisíciletí v sousední sluneční soustavě. Během těchto tisíciletí se stali velmi zlými a udržovali pořádek jen díky nejpřísnější kontrole. Mutací, kterou zde vyvinuly vědci, prodloužili svůj život až na několik tisíc let.

Nakonec překonali svou žízeň po moci, opustili jejich svět a asi před 13 000 lety se vrátili na Zemi. Jejich nejvyšší vůdce byl vládce "ARUS", který byl také nazýván "Barbar"... Jako před 40.000 roky, také on měl svých 200 vědců - nejbližších podřízených, kteří byli vzděláni v různých oblastech vědy. Ve dvou skupinách se usadili v severní polární oblasti (Grónsko) a na současné Floridě v Severní Americe a začali vytrvale napadat Atlantis a Mu. Za několik tisíciletí po jejich nové okupaci Země, se jim podařilo zničit civilizace Atlantidy i Mu. Několik málo přeživších odešlo do otroctví, zatímco mnoho velkých vědců uprchlo a vrátilo se do své domoviny na Plejádách.

Po staletí, před touto dobou, vetřelci chválili dobytí Země a vládce Arus zavedl zlý a krvavý režim. Přesto jeho blízcí podřízení získávali pro sebe mnoho majetku a stávali se více a více nezávislími. Během pouhých tří desetiletí došli v jejich samostatném rozhodování daleko, i když se báli trestů od vůdce Aruse. Obhajovali kodex, aby si za všech okolností uchovali vlastní rasu čistou a nedovolili, aby jakýmkoli způsobem nějak zmutovala. I přes zákaz šli tajně do divočiny a chytili pár divochů, kteří byli vzdálenými potomky někdejších návštěvníků z kosmu. Zkrotili divoké a krásné ženské bytosti, které se pak pářily s vůdci, kteří sami sebe nazývali "Syny Nebes". Každý z nich pak podle svých představ zplodil zmutované bytosti, zcela nové formy života, které byli buď jako trpaslíci nebo jako obrové nebo dokonce kříženci se zvířaty. Semjasa, nejvyšší podřízený se pářil s Evou, ženskou bytostí, která byla téměř podobná lidem, a také velmi krásná. Potomek z tohoto vztahu byl mužského pohlaví a téměř dokonalá lidská bytost. Semjasa ho nazval "Adam", když toto jméno znamenalo „Pozemšťan“. Podobným způsobem zplodil i ženy, které v pozdějších letech připojil k sobě. Mezitím, bylo stejným způsobem zplodeno mnoho lidí, kteří se spojili do skupin a kmenů. Z nich se pak rozvíjelo současné pozemské lidstvo.

Vůdce Arus se jejich činy nahněval, chytil své podřízené, které mohl, některé zabil, jiné vyhostil. Po nějaké době však změnil názor a uznal, že tyto nové bytosti by mu mohly na Zemi sloužit. S nově jmenovanými podřízenými a strážnými anděly přivedl tři lidské rasy pod svoji kontrolu. Tito byli předkové těch, kteří jsou dnes známi jako indiáni, další byli lidé, kteří se usídlili kolem Černého moře a třetí byli Arabové podél jižní části Středoziemního moře, kteří budou nazýváni Židé. Prostřednictvím svých „strážných andělů“ si vůdce ARUS podmanil tyto rasy a vnutil jim svoji kontrolu. Jako nejvyšší vládce nad nimi dovolil, aby ho uctívali a obdivovali. Dovolil jim, aby se mu klaněli jako Stvořiteli a jeho podřízeným jako tvůrcům. Vládl za pomoci drsných a tvrdých zákonů s krvavými tresty.

Jeho syn JEHAV, který převzal jeho panství, byl o něco lepší, ale také on jako ARUS požadoval pouze krev a smrt tří zotročených ras. Pozdější potomci těchto „Bohů“ se stali lidštějšími a vyznačovali se jistým stupněm duchovnosti. Na základě tohoto vývoje se rozhodli ponechat další vývoj na pozemšťanech, nechali tomu přirozený průběh a odešli do své domoviny. Jejich druh opustil Zemi a vrátili se jako mírumilovní lidé na Plejády, kde jejich vlastní lidstvo již dosáhlo vyspělého stavu.

Dnes spolu žijí jako spojenci v míru a svobodě. Je důležité, aby toto pozemšťané věděli....

*****

Bylo to ohromující tvrzení, ale ne zcela nepodložené. Existují důkazy o dalších smrtících válkách na Zemi v naší vzdálené minulosti, dokonce i za použití atomových zbraní, téměř nepředstavitelných mimo naši současnou vědeckou éru, která je ve skutečnosti méně než 200 let stará. Dokumenty Takauti z Japonska, které jsou starší, než všechny ostatní záznamy co máme k dispozici, včetně všech záznamů v západním světě, se vrací plynule do 24.000 let vzdálené minulosti (vznik šintoismu), podporují tato tvrzení o dřívější atomové zkáze tohoto světa, způsobené lidmi. V dokumentech Takauti, na kterých je založeno staré šintoistické učení a stará historie Kodžiki, popisují děsivé atomové války v dávné minulosti po celém světě a dokonce obsahují mapy znázorňující místo každého atomového výbuchu a polohy zničených měst.

Symbolem na těch starých mapách, označujícím místa výbuchů, je mrak ve tvaru houby. Hinduistická Mahabharata popisuje ještě další velké světové atomové války, ke kterým došlo asi před 8000 lety, které zničily celé národy a rozsáhlé armády a kdy došlo k celkové totální devastaci. To bylo také v některých z těch lokalit, kam vzala Asket Meiera na výlet do minulosti, na vlastní oči mu ukázat to, co člověk sám sobě provedl. Je možné, že Plejáďané, co jsou nyní na návštěvě Švýcarska mají partikulární zájmy a přicházejí na podnět z vlastní agresivní a často chaotické minulosti, protože vnímají další nebezpečí atomové zkázy a podle poučení ze své vlastní historie se nyní snaží změnit tu naši, pokud to ještě bude možné...

Při posledním kontaktu byl Meier pokárán za to, že nešíří informace včas, než bude příliš pozdě, ale namítal, že k tomu neměl nikoho, kdo by mu nabídl nějakou pomoc, aby to pro něho bylo jednodušší. Na to mu Plejáďané sdělili, které akce by mohl ovlivnit a co by mohl kontrolovat. Mají dostatečné a přesvědčivé důkazy o jeho schopnostech, které prokázal již několikrát během osmi let jednání v těchto věcech.

Jednou v Evropě, během našeho pobytu, jsme odvezli Meiera k rozhovoru s jedním starším důstojníkem zpravodajské služby, jisté národní vlády. Při tomto rozhovoru, bezpečně a mnohonásobně zajištěném, byl zcela otevřený. Uvnitř bezpečné místnosti, ležela na horní polici skříň

obyčejná modrá složka s klipem a signaturou na přední straně. Této složky se nikdo nedotkl, než byla uschována do trezoru. Po projednání našeho objektu zájmu, byla složka vložena do sáčku a bezpečně uzavřena a uzamčena do trezoru, před který jsme postavili kus nábytku, který ho ukryl a místnost se tak vrátila do svého obvyklého vzhledu.

Rozhovor trval několik hodin, pak jsme byli převezeni zpět do našeho hotelu, který byl také uzamčen a hlídán hlídačem. Naše pokoje byly také bezpečně uzamčeny a bydleli jsme na bezpečném horním patře.

Dostali jsme se zpět kolem 12:30 (po půlnoci) a seděl jsem s Leem a Britem (také vyšetřovatelé na Meierově případu) v pokoji a hovořili asi půl hodiny. Pak Lee vyprázdnil své kapsy a dal svou peněženku, cestovní pas a peníze nahoru na nízkou skříňku na pravé straně postele. Nic jiného tam v té době nebylo, jen to, co vytáhl z kapes. Bylo by nemožné, aby tam někdo dal ještě něco jiného.

Nakonec jsme šli všichni spát a Lee a Brit se zamkli ve svém pokoji. V 06:30 ráno jsem vstal, šel k Leeovým dveřím a zaklepal, abych ho pozval na časnou snídani. Dveře byly stále zamčené, Lee vstal, vzal klíč, odemkl je a dovolil mi, abych vešel, zatímco on se oblékal.

Když Lee sáhl pro svou peněženku a peníze na skříňku, zjistil že jsou zakryty velkou modrou složkou, kterou jsme před tím bezpečně uschovali do trezoru!!! Brit byl probuzen naším vzrušeným hovorem a také objevením modré složky. Nikdo se nemohl dostat nahoru a odemknout v noci dveře od pokoje a tajemná složka na skříni byla jen pár metrů od spících.

Brit hlídal složku a oblékal se, Lee a já jsem šli dolů o patro níže k telefonu a volali ředitele. Byl ohromen po vyslechnutí informací o modré složce, a držel linku, zatímco šel k trezoru, aby ho zkontroloval. Tajná modrá složka skutečně v trezoru chyběla. Řekl, abychom se ničeho nedotýkali, že hned přijde. Přišel za pár minut i s bodyguardem, vzal složku a trval na tom, abychom přísahali, že jsme se do ní nedívali a žádal nás, abychom o celé této skutečnosti navždy mlčeli. Vytrvale nás žádal, abychom řekli, jak jsme to udělali a nebyl úplně spokojen s naší odpovědí, že my jsme nic neudělali.

Ale to byla jen jedna z několika takových událostí, která z nás učinila nevěřící Tomáše a možná z něho taky. Na začátku roku jsme se setkali se stejným mužem, ve zvláštním apartmá hotelu Grosvenor v Londýně, kde bydlelo několik filmových hvězd, co je přímo naproti Hyde Parku a došlo tam k podobné záhadné události, takže se musím začít ptát, kdo z nás byl opravdu pod kontrolou a co se to vlastně dělo.

Došlo k prozrazení tohoto setkání s nějakými předchozími kontakty, takže jsme věděli, kam jdeme a proč. Na začátku našeho prvního rozhovoru jsme byli pozváni do apartmá, které měl tento pán jako kancelář. Poté, co jsme byli přivedeni do "bezpečné místnosti" pro naši diskusi, jsme se hned usadili. Pokoj byl velký, jako je obývací pokoj, delší než široký, s oknem na jedné straně a dlouhou pohovkou na opačné. Vpravo od dlouhé pohovky byly další dveře, velký stůl, u něj několik židlí a kartotéka podél jedné stěny. V rohu vpravo, před dlouhou pohovkou bylo pohodlné křeslo a černou kůží čalouněné velké židle s opěrkami na ruce. Na každém boku pohovky byl stolek s telefonem, bílým na jedné straně a červeným na druhé straně. Na jiném místě v místnosti byla menší pohovka, kolmo na dlouhou pohovku a naproti pohodlné židli. Další kus nábytku byl velký konferenční stůl před dlouhou pohovkou. Vybral jsem si místo na pravém konci dlouhé pohovky, Lee a Brit u menší pohovky. Všichni jsme měli výhled na velké křeslo a byli vyzváni, abychom se posadili, což jsme udělali.

Jakmile jsme seděli, ještě před započatím rozhovoru, bílý telefon zazvonil asi 10 krátkými signály. Byl jsem vylekaný a rychle jsem se podíval na Leea a Brita, kteří byli také překvapeni. Náš tazatel zvedl telefon a čekal na odpověď, ale zřejmě tam nikdo na lince nebyl. Když jsem se vzpamatoval, zeptal jsem se toho pána, jestli jeho telefon někdy zazvonil tak, jako dříve. Řekl, že to bylo zvláštní zvonění, proto se stále snažil dostat odpověď z druhého konce linky, ale zřejmě se mu zdálo, že tam nikdo není.

Navrhl jsem, že si někdo dělá legraci a on odpověděl, že by to mohl zjistit, vytočil číslo na operátora a zeptal se, co to bylo za hovor, který právě přišel jeho prostřednictvím. Zdálo se, jako by byl přerušený. Následoval tento rozhovor: "Žádný hovor?... Žádné světlo na ústředně?"... „Mohl někdo zavolat na tuto linku, aniž by volal přes ústřednu?"... „Kontrolka by se rozsvítila a ukázala to, že?"... „Žádný hovor pro tento pokoj?"... „Žádné volání z ústředny během posledních pěti minut?"...“ Děkuji.“ Odkášlal si a obrátil se k nám, začít rozhovor znovu, když červený telefon zazvonil 10 krátkými crknutími! Popadl sluchátko a rychle odpověděl, jako by chtěl chytit volajícího. Opět žádná odpověď.

Ani tentokrát nebylo pochyb o tom, že zvonil. Náš tazatel řekl: „Nemůžu tomu uvěřit! Já jsem z toho celý pryč....Tohle je přímá linka na hlavní ústřednu. Jde mimo ústřednu hotelového operátora dole. Toto je bezpečná linka a jen prověřené lidé znají číslo a mohou ji používat.“

Držel stále sluchátko a pak vytočil telefonní centrálu operátora. „Vy jste nevolal?... Žádné volání na toto číslo?... Ale zazvonil telefon!... Jste si jistý, že?... Nikdo jiný nemůže volat, že?... Žádné volání nepřišlo?... To je velmi podivné... děkuji vám..." Netřeba dodávat, že naše pozornost se příliš nesoustředila na zbytek hovoru. Potom jsme nechtěně „zametli“ naši stopu a zmátli agenty na nás nasazené, i když ani nevíme jak, takže se museli skutečně divit.

Tyto situace byly jen některé z více než tuctu podobných druhů, které nám jasně ukázaly, bez stínu pochybností, že Plejád'ané si byli vědomi všeho, co jsme dělali, stejně jako všeho, co dělal někdo jiný, ve vztahu k nám, který ovšem v žádném případě sám nevěděl, kdo za tím je. Byli jsme schopni identifikovat jen několik náhodných případů. Celkové množství všech případů muselo být značné. Měli jsme podezření na zapojení dalších skrytých lidí a mohli bychom snadno zjistit, proč a jak Meier ztratil tak mnoho ze svých dokumentů...

Tento široký zájem, byl potvrzen, když jeden agent z jiné země volal Leea a domluvil se s ním na setkání v jisté malé restauraci. Lee se rozhodl pozvání vyhovět, aby zjistil, co by tento muž mohl chtít. Byl překvapen, když slyšel, že ten muž nabízí k výměně některé informace, které nám chyběly, protože je Meier někde ztratil. Kopie některých materiálů jsme už dostali při naší snaze jako první, když jsme je předtím postrádali. Udělali jsme již tečku, za pozadím tohoto manévrování, protože jsme se snažili soustředit na fakta o mimozemských kontaktech, jako hlavního jevu v rámci našeho studia, spíše než kdokoli jiný, co by mohl mít zájem, který by se ukázal jako nebezpečný a pokud to šlo, nechtěli jsme zatím nic víc.

Není pochyb o tom, jak jsme se domnívali, že do akce se zapojila některá velmi neobvyklá agentura, která byla schopná různých pozoruhodných výkonů, téměř magických, ať to bylo cokoli, musela to dělat v souvislosti s naším vyšetřováním Plejádských kontaktů ve Švýcarsku.

Desátý kontakt, 26. března 1975 v odpoledních hodinách, se zabýval dlouhým pojednáním o povaze Ducha, vnitřního Božství a jeho vztahem ke všemu stvořenému, a ke skutečnosti, že lidský Duch je tvůrcem svého vlastního osudu a kontaktů s Bohem.

Celá tato diskuze zněla tak pozoruhodně, jako rozhovor s Ramthou, vzhledem ke skutečnosti, že oba kontaktéři shodně uváděli, že pocházejí z Plejád. Informace však byly sdělovány zcela jiné skupině lidí, na různých místech, v různých dobách a všechny vzájemně odlišné. Oba kontaktéři popisují nepersonifikovatelné tvůrčí vědomí, jako duši všeho a základ všeho bytí. Stvořené vědomí je souhrnem všech jeho částí a každá část má stejný přístup ke všem. V podstatě jsme všichni spolutvůrci Stvoření a každý má vlastní přímý kontakt s božskou jiskrou uvnitř. V tomto smyslu je každý pánem svého vlastního osudu a neustále vytváří svou budoucnost tím, jak jedná. Budoucnost všech je kolektivním spojením všech jednotlivých budoucností při zachování rovnováhy.

(Pozn. překl. – doporučuji si přečíst Kybalion – základní esoterní nauku.)

V jedenáctém kontaktu 15. dubna 1975, opět v půli odpoledne, byl Meier ještě jednou kritizován, že postupuje příliš pomalu v jeho poslání, pro které byl tak pečlivě připravován, po tak dlouhou dobu. On argumentoval tím, že potřebuje podporu, aby mohl více zapojit své přátele a zorganizovat jejich společné úsilí a stěžoval si na nedostatek zdrojů pro takové akce. Oni mu ale připomenuli, jak mu zachránili život v africké poušti, když byl úplně bez prostředků, a že jeho trénink mu pomůže najít zdroje i tam, kde jsou vzácné. Po delší diskuzi si Meier na něco vzpoměl a zeptal se Semjase na nová pozorování z jeho domova:

Meier: „Co se stalo večer 20. března, v 19:30 hodin? Moje děti a žena mě přivolaly k oknu, protože jen asi kilometr daleko viděly objekt načervenalé nebo nažloutlé barvy, letící od severu k jihu. Několik sousedů z ulice to vidělo také a bylo tím překvapeno.“

Semjase: „To nebyl nikdo z nás, ale o tomto vím. Byla to loď známé rasy ze sousedního systému od naší domovské planety. Jsou to mírumilovně smýšlející bytosti, které dělají expedice, cestují vesmírem do jiných soustav. Země je zvláště zajímavá, a tak jejich zářící lodě jsou často vidět. Jejich technologie není dosud tak rozvinutá jako je ta naše a je jim celkem lhostejné, zda jsou vidět, nebo ne.“

Meier: „Jaké jsou to bytosti a jak vypadají?“

Semjase: „Jsou to humanoidní lidé, ale co je důležitější, jsou mírumilovní a s námi v kontaktu, což bohužel nelze říci o všech, kteří přicházejí z Vesmíru.“

Ke dvanáctému kontaktu došlo 20. dubna 1975 v 15:11 odpoledne, jen půl hodiny poté, co Meier fotografoval jejich lodě. Meier fotografoval ten den o něco dříve na lokalitě s některými přáteli a nyní se snažil z dalšího letu získat co nejvíce fotografií, jak to bylo možné. Zdá se, že bezděčně založil znova film s obrázky lidí na něm do svého fotoaparátu a fotografoval na něj znovu kosmické lodi, takže udělal sérii dvojité expozice. Když Meier dostal vyvolané snímky zpět, byl si jist, že Plejádané vytvořili představy jejich lodí nad hlavami lidí, ale v počítači jsme byli schopni oddělit dva obrázky do jejich samostatných částí, takže to musely být dvojité expozice. Pokud by to byly dvojité expozice, okraje snímků na negativu by se musely poměrně přesně krýt, což se zdá být velmi obtížné, ne-li čistě náhodné. Zeptal se Semjase zda nechce snímky pro studium a přivést je zpět. Kritizovala Meiera, že se snažil dostat lidi a kosmické lodi na stejný snímek a řekla, že takové fotografie nemusí být pro některé ze zúčastněných vhodné.

Meier přinesl malé krabičky, jak měl nařídено, neboť mu Semjase slíbila nějaké mimozemské vzorky minerálů a řekla mu, aby si udělal poznámky k jejich pozdější identifikaci. Zatím, co to dělali, Meier poznamenal, že Plejády jsou tzv. otevřená hvězdokupa v Býku, a zeptal se, kolik hvězd je v této skupině. Semjase odpověděla, že je jich 254.

Meier se vrátil následující den na místo přistání zkoumat stopy, a všiml si, že armádní tým hledal ve stejné oblasti a odebíral vzorky. Měl místo přistání označené na mapě. Předstíral, že něco zahrnuje, aby se dostal na svůj moped a odjel pryč.

Třináctý kontakt byl v 17:20 hod. v odpoledních hodinách 25. dubna 1975, byl jen krátký.

Semjase: „S politováním říkám, že dnes je můj čas velmi vzácný, a tak můžeme prodiskutovat jen nejdůležitější věci. Za prve ti jen vrátím vypůjčené knihy, ke kterým nemám potřebu se více vyjadřovat. Mám na mysli stanovisko, které jsem ti dala při mém posledním kontaktu, mé názory se nezměnily.“

Meier: „Předám tvoji odpověď mému příteli a jeho jménem ti také děkuji za tvoji námahu.“

Semjase: „To nestojí za řeč, a na druhé straně jsem velmi ráda, že tvůj přítel chtěl můj názor na tuto knihu. Pokud jsou všichni tvoji přátelé tak rozumní, sebejistí a přátelští jako on, pak by celá tvoje mise mohla fungovat lépe. Jsem potěšena i dvěma dalšími tvými přáteli, i když objektivně vzato jsou někdy těžkopádní. Tato záležitost se týká pouze jejich myšlení, které se nejprve musí přizpůsobit novým cílům a novému poznání. Mohu tě ujistit, že jsem zjistila, že jejich úsilí, vnímavost a vůle jsou pozoruhodné. O jiné osobě ve skupině jsem již hovořila při našem posledním setkání a já nechci, aby přišel znovu. V tomto směru jsem udělala postačující rozhodnutí. Jeho mentalita není dobrá pro naše účely, tak jsem přemýšlela, zda bys neměl zničit film, který jsi udělal v neděli ráno 20. 4. v 10:00 hod., kde jsem byla na snímcích... Rozhodla jsem se zničit ten film, kde jsem byla já. Tvoji blízcí přátelé by neměli být zklamáni, protože zítra ti chci dát během odpoledne ještě jednu šanci, udělat pár fotografií. Musím potvrdit místo setkání, a nechci žádné rušivé faktory, které představují uvedené osoby...“

Meier: „Samozřejmě jsem předpokládal tvoje rozhodnutí, Semjase, i když to je škoda, zničit film. Pokud mi ale nabízíš ještě jednu šanci pro takové fotografie, je to přijatelné. To, co mě nyní ještě zajímá, je jiná věc. Také jsem zde sledoval Ufo, které podle jeho tvaru nepatřilo k vám. Ve většině případů jsou ale tyto objekty příliš daleko, takže nikdo nemůže vidět podrobnosti nebo ho dokonce fotografovat, bylo by to velmi zajímavé pro srovnání. Co mohu udělat v této věci, abych měl někdy šanci je fotografovat? Druhá otázka se týká krystalů, které jsi mi přinesla, můj přítel F.L. byl potěšen malachitově zelenými kameny. Nyní se tě ptá, zda bys mu mohla přinést ještě větší kus toho stejného druhu minerálu?“

Semjase: „Pokládám za velmi zajímavé, že jsi přijal zničení filmu tak snadno, když to určitě nebylo dle tvých představ, protože velmi dobře vím, jak to otupí tvoje nadšení, pokud něco nefunguje, jak si přeješ. V tomto směru představuješ pro mne hádanku. Ale také tě cítí, že jsi přijal prostě mé rozhodnutí. O tom podivném UFO, které jsi chtěl porovnat, ti bohužel nemůžu nic říct. Pouze se pokusím soustředit na ně svou mysl, na jejich let a misi, ale nemohu jim dát žádný příkaz, aby přiletěli dost blízko, abys je mohl zachytit na film. Mohu se pouze pokusit něco udělat. Pokud budu mít příležitost to nějak ovlivnit, tak tě zavolám. Samozřejmě bych chtěla, dovézt kus malachitu pro tvého přítele F. L. Ale nemělo by být zvykem, jak jsme se dohodli, přinášet kameny a krystaly, když jsou určeny pro sbírky nebo na prodej. Ale pro tvoje tři nejbližší přátele, udělám výjimku. Nicméně budou muset být trpěliví, protože to bude trvat několik týdnů, než mohu poskytnout takové kameny znovu.“

S ohledem na tvoje přednášky o našem poslání (asi budeš potřebovat více fotografií), jsem s tím smířena. Takže můžu říct, že jsem se rozhodla, poskytnout pro tvoji potřebu několik desítek diapozitivů mé lodi; je to v rozporu s mým původním rozhodnutím. ale přišla jsem k názoru, že

určitý počet snímků tohoto druhu bude užitečný pro věc a stojí to za to... Nicméně, chci omezit obrázky na počet 100, což jistě bude dostačovat...”

Redakční komentář: Vznikl velký zmatek nad snímky pořízenými na Ravensbuhl v 10:00 ráno dne 20. dubna, kdy Meier udělal několik obrázků členů skupiny, stojících na svahu s výhledem do údolí. Krátce po 14:30 téhož dne odpoledne udělal barevné fotografie z letové demonstrace kosmické lodi na stejném místě. Když dostal vyvolané snímky zpět, byl překvapen, když zjistil, že mnoho snímků jsou obrázky kosmické lodi nad hlavami skupiny přátel. V tu chvíli si byl jistý, že Plejáďané byli skutečně na těch snímcích, ale on ani lidé ze skupiny je nespatriili. Na malém negativu vypadaly snímky skoro stejně, podle Meier by mohly být v pořádku. První světlejší pozitiv vypadal také stejně. Na pozdějším tmavším snímku bylo možné vidět dvě samostatné vodorovné linky. Když tyto snímky byly zaneseny do počítače, bylo možné oddělit obrázky na dva samostatné snímky. Můžeme jen konstatovat, že Meier se chybně spoléhal na počítadlo snímků, které udělal v 10:00 hod. a ve zmatku udělal již beze svědků další snímky, jako dvojexpozice ve 14:40 odpoledne.

Je zcela možné, že Semjase zničila část filmu s chybnými obrázky, jak řekla, protože v té době neměl Meier dokonalou kontrolu nad svými fotografiemi a filmy. Svou roli zde může hrát i to, že když ráno ukončil fotografování lidí, omylem přetočil film zpět do kazety, kterou pak vyňal z fotoaparátu. Za předpokladu, že nevyužitý film dokončí později, v roztržitosti, jak chtěl udělat odpoledne rychle snímky z letové demonstrace, nevědomky založil tento film do aparátu a začal znovu od číslo jedna a zapomněl, že již měl nějaké fotky na začátku filmu, nebo byl dokonce v domněnku, že má nový nepoužitý film. Takže fotografoval lodě na již exponované snímky s lidmi a tak vznikly dvojexpozice na části filmu až po snímky, na kterých byly jen fotky lodí, bez lidí pod nimi. Je to jen o tom, co jsem viděl, když jsem se podíval na tuto vadnou sérii. V tomto případě, dvojité expozice měly být jen u prvních snímků na svitku, všechny s nižšími čísly na okraji. Bohužel téměř všechny původní negativy byly ztraceny a my jsme nebyli schopni najít originály pro možné ověření. Samozřejmě jsme to jen takto hádali, protože my prostě neznáme pravdu, Meier si byl jistý a nepřijal naši teorii o dvojexpozici a raději věřil sám sobě.

Pokračování dialogu mezi Semjase a Meierem:

Meier: „Jsem příjemně překvapen, Semjase, děkuji.“

Semjase: „Tvůj dík není nezbytný.“

Meier: „Nicméně, jsem rád. Ale teď ještě jedna otázka - existuje možnost...”

Semjase: „Bohužel, musím tě přerušit. Jak jsem již řekla, můj čas je dnes velmi omezený...”

Meier: „Mám jen velmi krátkou otázku.“

Semjase: „Pokud ano, zeptej se prosím.“

Meier: „Je zde možnost, že byste mohli přinést z vaší domovské planety nebo z jiných světů nějaké fotky nebo ti mám dát můj fotoaparát, kterým to můžeš fotografovat?“

Semjase: „To musím bohužel odmítnout, protože taková možnost je příliš vzdálená. Kromě krystalů a kamenů se musíme omezit pouze na snímky na Zemi.“

Meier: „Děkuji, Semjase, pro mě to stačí. Ale já jsem si právě teď vzpomněl, že 21. dubna, den po našem posledním setkání v Ravensbühlu, tam armáda prohledávala celé okolí. Všimli jste si nějak této záležitosti?“

Semjase: „To je další otázka, ale já nevím nic o této akci. Je možné, že někdo viděl odlet mé lodi a oznámil to úřadům nebo armádě, bohužel se to někdy stane, že pak probíhá průzkum terénu. To se někdy stává, když si nebudeme dávat dostatečně pozor nebo se objeví jiné lodě a zkoumají půdu. Jak víš, my se v každém směru předem zabezpečujeme, abychom zabránili takové události. Když nebudeme dost opatrní, mohou nás zpozorovat, i když to třeba v pozdní noční době nepředpokládáme. To pak může vést bohužel k nepříjemné události, zejména když jsme letěli několikrát na udané místo nebo jsme dokonce přistáli. Mocenské orgány a armáda se zřejmě cítí ohroženi, když jsou informováni o pozorování a přistání kosmických lodí (které jsou mimo jejich kontrolu), i když nemáme zájem je zneklidňovat nebo ohrožovat jejich primitivní moc, neboť tato mise je zaměřena na pomoc lidem.

I když se státní orgány a armáda velmi zajímají o naše lodě, provádějící výzkum a testy, velmi silně popírají tato fakta. Všechny informace o vesmírných lodích v tomto případě - pozorování, přistání, atd. vždycky popírají, stejně jako jejich přísně tajné výzkumy a šetření z míst přistání. Nemusíš se starat o vojenské průzkumníky, se kterými ses setkal na Ravensbühlu, protože jejich průzkum je tak jako tak tajný a oni se skrývají za lži o tom, co dělají. V každém případě, budou napadat tvoje pozorování, i když to můžeš dokázat svými fotografiemi, což by však také mohlo být pro tebe nebezpečné, jak víš z vlastní zkušenosti. Takže se nemusíš starat o machinace armády, které by mohly jinak být pro naši věc nebezpečné...”

Čtrnáctý kontakt dne 29. dubna 1975, ve 14:00 hod., na který byl Meier pozván, kdy obdržel krystaly a byly projednány a kritizovány některé archaické zákony, které jsou v našich zákonících a bylo konstatováno, že většina zákonů byla uměle vytvořena k potlačení lidské důstojnosti a jsou zcela nepochopitelné. Diskuse se pak obrátila na členy skupiny, než byla Semjase přerušena upozorněním, že se blíží traktor, a že musí okamžitě odejít, aby nevzbudila podezření. Odletěla okamžitě...

Patnáctý kontakt byl pouze o dva dny později, 1. Května 1975 v 15:57, kdy Semjase naléhavě volala Meiera a zahájili následující konverzaci:

Semjase: „Volala jsem tě tak naléhavě, protože chci s tebou mluvit o velmi důležité věci. Tak poslouchej velmi pečlivě, aby nevzniklo žádné nedorozumění.“

Meier: „Jen mluv, Semjase. Jako obvykle, mám nastražené uši, když mluvíš. Alespoň budu moci popadnout dech, protože mě honíš přes kus země, do kopce, z kopce, přes křoví a mokřiny, musel jsem běžet. když jsi mě volala až do kantonu Wallis.“ (Velmi vzdálené místo.)

Semjase: (Směje se) „Já bych tě zavolala ještě někam dál, ale nemyslím, že by to bylo nutné. Bylo důležité, abys byl právě zde, protože budeme zcela nerušeni, zatímco ve tvém blízkém okolí, podniká dnes mnoho lidí výlety.

**

Semjase vysvětlila některé jevy, které pozoroval a snažila se napravit některá pochybení z její strany.

Semjase: „Musím přiznat, že jsem udělala nějaké chyby, které mě přivedly k chybným závěrům. Přesto nemohu vyloučit, že můžeš také přijít stejným způsobem ke špatným rozhodnutím, jako já. Ve všech případech jsme jen lidské bytosti, i když pocházíme z různých planet a máme různé duchovní postoje, jsme v principu stejně smýšlející tvorové, kteří mají jít

svou vlastní vývojovou cestou. To pak nevylučuje moje chyby, ale musím své přátele a známé upozornit, že nejsem tak dokonalá bytost, za kterou by mě mohli považovat. Pokud se takové věci stávají, pak je stačí prodiskutovat, protože by nemělo žádný smysl je zatajovat nebo napadat. Bude to pouze moje záležitost a má vlastní nevýhoda. Teď ti chci vysvětlit pomoc, kterou jsem slíbila pro vaši skupinu, ve které tě budu muset požádat, abys ji hodnotil stejně jako ostatní...

Žádné další osoby, které nejsou členy skupiny, by neměly být do těchto věcí zasvěceny. Všem vám doporučuji o některých věcech dodržovat mlčení. Je pouze ve tvém vlastním zájmu, oznámit pozorování a ukázat fotografie určitým osobám, ale žádné fotografie, negativy, filmy nebo diapositivy jim nedávat. Můžeš také ukázat krystaly a minerály, ale pouze členům skupiny nebo jiným prověřeným osobám, ale nikdy cizím lidem. Můžeš jim také promítnout film a záznamy rozhovorů, ale pozor na přednáškové materiály. Existují někteří, co by chtěli odcizit materiály, které máš k dispozici, a kteří budou dokonce zpřádat k tomuto účelu intriky. Buď velmi opatrný, neboť nesmíme zasahovat, pokud bys způsobil problémy sám sobě.

*****

Po krátké diskusi o projekci snímků a souvisejících jevech, u kterých nabídla popis experimentu jindy, Semjase zakončila toto setkání.

Semjase: „Nyní opět přišel čas, že se musíme rozloučit, ale já tě vyzývám, abys ses znovu po krátké době ozval, protože jsou i jiné záležitosti, které musí být objasněny.“

Meier: „Ale nevolej mě pak do Číny nebo Chiahuahua, protože tato místa jsou vhodnější než tohle.“

Semjase: „Může to být také Jižní nebo Severní pól?“

Meier: „Jak si přeješ, jen je tam trochu chladno, které nemám moc rád.“

Šestnáctý kontakt přišel jen o dva dny později, ve formě přenosu myšlenek, v níž mimozemská návštěvnice přiznala jistou svoji neochotu k Meierovi během posledního filmování, když se soustředila na polohu lodi a on byl příliš soustředěn na provoz kamery, takže mu uniklo, že nějací lidé pozorovali demonstraci letu a jeho natáčení a velmi se divili. Někteří z nich pak kontaktovali Meiera, chtěli jeho názor na pozorování a jeho vysvětlení. Tři z nich podnikli jisté kroky, k odhalení Meierovy činnosti na určitých místech, jedním z nich bylo místo, kde sonda kroužila kolem borovice, za účelem srovnání její velikosti v průběhu natáčení. Dohodli se, že strom nebyl jedním z důvodů pro tento kontakt a Semjase upozornila, že musí být v budoucnu opatrnější v těchto záležitostech, což je jedním z důvodů pro vybírání vzdálenějších kontaktních míst. Varovala, že místa přistání musí zůstat tajemstvím, což musí být zřejmé rovněž celé skupině kolem Meiera.

Sedmnáctý kontakt bylo další setkání „tváří v tvář“ v 02:48, v noci na 9. května 1975. Meier čekal dlouhou dobu na určeném kontaktním místě a chystal se to již vzdát.

Meier: „Nechala jsi mě velmi dlouho čekat na toto setkání!“

Semjase: „To asi proto, že ti věnujeme naši pozornost, a příčinou je hlavně tvoje filmování a fotografické práce. Objevily se totiž různé problémy. Museli jsme je nejprve regulovat a neutralizovat. Abychom zabránili dalším podobným incidentům, vydali jsme příkaz, že pro příště

bys neměl dělat žádné další fotografie nebo filmy bez našeho souhlasu. Na druhé straně máš již materiál, který ti zcela postačuje.“

Meier: „Je mi to líto, ale zdá se mi, že záležitost příliš dramatizuješ, což je pro mě divný pohled na tebe.“

Semjase: „Celá záležitost je mnohem vážnější, než předpokládáš. Za jistým účelem jsem musela někomu odstranit vzpomínky... Tuto eliminaci děláme podle zákonů naší rasy pouze v případě nouze. A v případě, jako je nouzový stav ti dopředu neoznamujeme cestu k vám. Ale pochopíš to, pokud už víš, že vojenské orgány opravdu aktivně sledovaly 21. dubna moji loď. To jsme si ověřili, kromě dalších problémů. Tvoje obavy a předpoklady byly správné. Ale ještě mnoho dalších věcí se v tomto případě stalo, a tak jsme museli strávit hodně času v těchto posledních dnech, k odstranění těchto problémů. Potřebovali jsme zjistit všechny lidi z davu, kteří měli nebezpečné poznatky o naší činnosti. U všech z nich jsme byli nuceni odstranit v tomto směru jejich vzpomínky, abychom zabránili škodám jakéhokoliv druhu. Já vím, že zmatky a problémy byly vážné, ale já to nechci v žádném případě dramatizovat, snaž se mě také pochopit, že na nějaký čas nemohu dovolit žádné další fotografie, filmy a zvláště delší záběry. Místo toho ti budu moci později umožnit, zachytit další věci do tvých filmů. Ale zbývá ještě nějaký čas a musíš být trpělivý...“

***

Semjase pak odpověděla na řadu Meierových otázek až do doby, kdy Meier cítil, že by měl setkání ukončit a dostat se domů. Závěrem uvádím konec jejich dialogu.

Meier: „Naprosto to chápu, a jsem spokojen s tím, co jsi mi dala. Ale dnes už je to dostačující, protože musím jít domů do postele.“

Semjase: „Lituji, že jsem tě musela vytrhnout ze spánku a ty musíš už být unavený, protože...“

Meier: „Samozřejmě, že jsem a kromě toho jsem již zmrzlý, přestože jsou již teplé dny, noci jsou ještě chladné. Ale skutečnou příčinou je moje žena, když jsem odešel, aniž bych ji probudil a informoval. Pokud se náhle probudí a já tam nebudu, pak se bude bát. Tak se musím vrátit domů a ležet v posteli, jako by se nic nestalo.“

Osmnáctý kontakt byl 15. května 1975, začal ve 21:34 večer a nabídl nejhlubší diskusi o povaze ducha, Semjase zdůraznila, že je to pro Meiera nyní zvláště potřebné. Považuji za velmi důležité, aby zde byl celý rozhovor uveden.

Semjase: „Už jsme sice probírali podobné věci, ale dnes chci pokračovat v diskusi o Duchu... Člověk může reagovat na slovo nebo označení ‚Stvoření‘ různými způsoby, jako by to byla od někoho nějaká věc, krásná a dobrá. Takovéto označení není dobré. Takové charakteristiky jako ‚všudypřítomný‘, ‚všemocný‘, ‚vševědoucí‘ jsou poplatné náboženským charakteristikám povahy Stvořitele. Miliony věřících lidí nechápu pravou podstatu pojmu Stvoření. Všude tam se mluví o tom, že mají tendenci personifikovat Boha jako bytost (který je pak sám odloučen od Stvoření), a také si pletou pojem Stvoření se Stvořitelem. Je velmi důležité vědět co nejvíce o charakteru a povaze Stvoření a jakmile toto slovo uslyšíte a musíte ho správně pochopit, jako myšlenku spojenou se svým zdrojem,.

(V jiném kontextu, Stvoření bylo popsáno jako souhrn všeho, co je zjevné i neprojevené (hmotná oblast je jen velmi malá část), a že všechno, co je stvořené zažívá polarizaci, která vzniká ze zkušeností, z nichž všechny jsou plynule přidávány k celkové zkušenosti, pro další použití v tom,

co je tvořeno. Jinými slovy, je to v nás a působí to skrze nás a my jsme ten co tvoří. Neexistuje žádné samostatné zosobnění, jak je uváděno, s výjimkou některých částí, co se rozhodnou reprezentovat sebe jako takového, což může udělat každá část Stvoření v rámci svých vlastních záměrů.)

Zkušenost ukazuje všechno Stvořené jako neomezenou krásu, harmonii, moudrost, poznání a pravdu, trvající donekonečna. Vždy, když člověk vnímá krásné věci - květiny, zvířata, mraky, vodu, krajinu, hudbu, barvy, atd., se domnívá, že je ve spojení s neomezenou vznešeností Stvořitele samotného. Když to člověk poznává a uvědomuje si to, pak ví, že toto poznání pramení z neomezeného poznání, což samo o sobě je Stvořením. Všude tam, kde je život, a to i uvnitř nejmenších tvorů, jako mikrob, vidíme částčku Stvoření.

Stvoření je obsaženo uvnitř každého člověka (i každého jiného tvora a věci), je to jejich vlastnost. Jakmile toto poznání pronikne hluboko dovnitř člověka, nalézá kontakt se Stvořitelem a ztrácí strach a pochybnosti. Když ví, že má kontakt s vševědoucím a všemohoucím Stvořitelem, užívá si klid a pohodu. Reflexe pojmu "Stvoření" má velký význam. Čím více člověk medituje o této realitě, tím více je jeho inteligence osvětlena a posílena, jeho osobnost, celý jeho život a práce se stávají požehnanými. Stvoření stoupá v jeho vědomí a on zažívá mír, sílu, poznání, moudrost, radost a naději. Překonává překážky k dosažení jeho cílů a najednou nemá větší potřebu čistě materiálních věcí. Člověk se musí naučit duchovnímu způsobu myšlení a uznat jeho platnost do dosažení prvních úspěchů.

Ale cesta tím nekončí, protože následuje další poznání a vývoj, což vede k neomezené vytrvalosti při našem jednání během času. Vše, co se může stát v průběhu času, aby to zabránilo dosažení našich cílů, duchovní člověk překoná, neboť on nezná omezení a neumožňuje ničemu, aby to ukončilo cestu k jeho cíli, během všech budoucích událostí. Pro něj budoucnost vždy existuje v současnosti, odkud je odhodlaný udělat vše, co je zde a již nyní získat nejvyšší osvětlený stav vědomí. Nemá strach o budoucnost, pro budoucnost je nyní stále přítomen jako její představitel. Když zduchovnělý člověk pozoruje ostatní, vidí v nich Stvoření...

Rozhovor pokračuje:

Meier: „To, co říkáš, zní pochopitelně a logicky. Jen kdyby se to lidé snažili pochopit.“

Semjase: „Ano, jednou to snad pochopí, ale to se nestane zítra. Vy a vaše skupina sloužíte pouze k položení základních kamenů pro lavinu, která nastane mnohem později...“

Začala další diskuse o povaze Ducha a smyslu modlitby a rozhovor tak nabral nový a neobvyklý směr.

Semjase: „Ale teď mám pro tebe otázku: Prohlásil jsi, že bys rozvíjet naši věc, o které však ještě nevíš nic. V tomto smyslu jsi už skončil?“

Meier: „Nemohu přesně říci, že jsem selhal, to bych nedokázal, stejně jako při naší poslední diskusi jsem dosud na příliš mnoho věcí nepřišel a stále nemohu důkladně promluvit o této záležitosti, ale do konce tohoto měsíce by mělo být vše ve správné poloze. V tomto směru dělám přípravné práce, které budu ještě přenášet na ostatní.“

Semjase: „To jsem se uklidnila, protože jsem chtěla o této věci vědět, zda je aktuální. Nechám ti ještě nějaký čas na přípravu a budu s tebou v kontaktu prostřednictvím telepatie.“

Meier: „Zmínila jsi se, že to bude důležitá záležitost!“

Semjase: „To je určeno jen pro tvoje uši.“

Meier: „To je velmi zajímavé, ale teď chápu tvoje tajemství.“

(To byl odkaz na některé činnosti, které zde provádí jiné jiné mimozemské bytosti, z planety ze souhvězdí, které naši astronomové nazývají Reticulum.)

Semjase: „To je dobře, protože je tam s ním toho hodně spojeno. Ale teď mám návrh pro vaši skupinu, než odejdu pryč na delší dobu, chci obrátit tvoji pozornost opět k mé lodi. V určité době, kterou ti z jistých důvodů nechci oznámit předem, budu opět moci ukázat vaší skupině moji loď. Pokud jde o to, opět bych zvolila noční dobu, protože v temnotě může být všechno lépe vidět. Mohu vám ukázat možnosti různých energií, které v temnotě můžete dobře sledovat, jako jejich světelné efekty. Některé druhy energie lze použít pouze vysoko v atmosféře, aby se předešlo smrtícím účinkům na pozemské formy života. Nicméně, bude tato demonstrace nezapomenutelná show pro vaši skupinu, stejně jako pro jakékoli jiné příležitostné pozorovatele, protože nebudu dělat žádná ochranná opatření proti pozorování. Žádám tě jen, abys přijal nezbytná opatření na dodržení potřebné ochrany, kdy bys měl zajistit, aby nikdo jiný, kromě tebe, nepřišel k mé lodi blíže, než na 900 metrů, protože by mohly být zraněny. Tebe budu chránit a sledovat na obrazovce, takže neutrpíš žádnou škodu.

Na této akci by mělo smysl a stálo by to pro tebe a tvou skupinu za to a rovněž pro celou naši misi, pokud by s vámi byli někteří nezasvěcení pozorovatelé, kteří spolupracují s masmédií a úřady, které mají zásadní vliv na veřejnost. Ale dejte pozor, aby se tito lidé hodili pro naše poslání a nenarušovali naše snahy. V důsledku toho musíte být velmi opatrní. Vyberte tyto osoby pečlivě. Ale neovlivňujte je jakýmkoli způsobem, jak se do toho zapojí, jen jim vysvětlíte, že se zabýváte zajímavou záležitostí, které budou svědkem. Zajistěte pro tyto osoby písemné vysvětlení, protože to bude později důležité.“

Meier: „Zacházíš najednou velmi daleko, Semjase, protože mám za to, že doposud jste velmi toužili ochránit sebe a svou loď v každé situaci.“

Semjase: „Bude to unikátní jednorázová demonstrace, která se nebudu znovu opakovat. Ale tato demonstrace se stane nezbytnou pro potvrzení budoucí práce celé vaší skupiny. Nechceme, aby vaše skupina měla pouze zprávy, cílem naší pomoci mohou být i služby pro vás, když takové budete požadovat a budou-li podle našeho názoru vhodné a nezbytné.“

Meier: „To znamená pro nás fakticky velmi mnoho, ve skutečnosti více, než jsem kdy očekával.“

Semjase: „Já vím, ale teď o jiných věcech, které jsou určené jen pro tebe samotného...“

***

Mnoho z této vymezené informace nebylo nikdy určeno pro nikoho jiného, než Meiera a jen jemu to dodalo lepší pochopení jeho poslání. Části těchto diskuzí nemohou být nikdy zveřejněny.

Tento kontakt zahájil poprvé v dějinách další významné setkání s UFO fenoménem. Mimosemšťané tentokrát nejen oznámili jejich přilet v předstihu, ale pozvali dokonce pozorovatele, aby se mimo běžných svědků zúčastnili i lidé z informačních masmédií, jako přihlížející demonstraci mimozemšťanů. Ostatně Meierova skupina přátel byla svědkem takové demonstrace již dříve i později, třeba Jacobus Bertschinger s Meierem dne 14. března 1976, Hans Schutzbach dne 23. dubna 1976 a Wolfgang Witzer dne 6. června 1976 - všechna setkání byla popsána v „Předběžné vyšetřovací zprávě“ o tomto případu.

V sobotu, 12. června 1976 celá Meierova skupina, opět včetně dalších přizvaných, pozorovala a fotografovala současně čtyřmi 35mm fotoaparáty a jednou 8mm filmovou kamerou demonstrační let mimozemšťanů, z různých úhlů pohledu, což bylo ještě více ohromující. To je také uvedeno u vybraných fotografií v odkazech.

Nikdy předtím jsem neslyšel o takových letových ukázkách, protože byly v takových nadmořských výškách a částech nebe, že pyrotechnika byla zcela vyloučena. Neexistoval žádný způsob, aby jeden člověk nebo dokonce i celý tým, mohl svědkům ukazovat takovéto jevy, bez skutečné kosmické lodi.

Během předchozí demonstrace dne 3. dubna 1976, byl Meier a jeho skupina sledování nežádoucími pozorovateli se zaměřovacím zařízením na střeše jejich vozu. Tím našli Meiera v lese (zřejmě prostřednictvím informátora nebo odposlouchávání jeho mopedu) a blížili se k němu, když ho Semjase varovala před jejich příchodem a jejich poloze. Meier byl nucen jet na svém mopedu z lesa jinou cestou a havaroval do příkopu, zlomil si žebro a pohmoždil rameno, kromě odřenin a zablácení se. Semjase před odletem z místa demonstrace, které se v noci zúčastnilo pět lodí, přišla s malým přístrojem a požádala Meiera, aby jí ukázal hrudník. Když to udělal, pocítil elektrické mravenčení na žebrech a byl uzdraven. Řekla, že bohužel nepřinesla správné nástroje, tak nemohla udělat více pro jeho rameno nebo jeho pokroucené nohy. Po tomto ošetření a odchodu pronásledovatelů, skončilo představení mimozemšťanů, Meier mohl odjet ven z lesa jinou cestou a přišel domů špinavý, mokrý a pohmožděný, ale ne vážně zraněný.

Devatenáctý kontakt, dne 16. Května 1975 ve 14:09 byl opět telepatický přenos, v němž Semjase dala Meierovi informaci o přistání, kdy se bude snažit s ním setkat. Meier se však rozhodl, že nebude k dispozici. Dvacátý kontakt byl navázán 20. Května 1975, kdy Meier získal pro sebe opět nějaké odpovědi:

Meier: „Zkoušel jsem různé způsoby, jak v několika posledních dnech navázat kontakt s Plejáďany, ale zcela to selhalo. Mám nějaké důležité osobní obavy, které jsem chtěl s tebou prodiskutovat.“

Semjase: „Uvědomuji si tvé pokusy o kontakt, ale z jistých důvodů, jsem ti nemohla na ně odpovědět. Nejprve musíš sám všechno pochopit.“

Meier: „Přesně o tom chci s tebou mluvit. Za prvé - po našem posledním kontaktu jsem měl divné zkušenosti, jen o několik hodin později. Kromě mého nejbližšího přítele jsem se o tom nikomu nezmínil, protože nejprve jsem chtěl v tom mít jasno, a proto se tě chci zeptat, zda máš něco ve vztahu k mé podivné zkušenosti. Já nevím, co bych si o tom měl myslet.“

Semjase: „Jsi velmi opatrný, a ztěžuje se o sobě vyjadřuješ. Tak budeš zřejmě chtít vědět, zda řeknu pravdu jako dítě?“

Meier: „Jsi moudrá.“

Semjase: „To je pro mne čest. Budeš moci zpětně vysledovat, zda bude moje odpověď postačující.“

Meier: „Postačuje, předpokládám, že nebudeš ‚tahat zajíce z měchu‘.“

Semjase: „Máš pravděpodobně na mysli, že bych ti měla dát více informací. To dostaneš, protože naše Vysoká rada tě považuje za dostatečně zralého pro kontakt s vyšší formou ducha, který prošel mnoha znovuzrozeními - reinkarnačními cykly. Z toho důvodu jsme již informováni o tvé bytosti a duchovním rozměru od těch, kteří již s tebou komunikovali... Tak zkus hodně koncentrovat své schopnosti, abys splnil svůj úkol. Bude to břízné a časově náročné.“

Meier: „Máš se mnou zábavu, protože je problém, když se budu celý čas věnovat tobě, jak mohu stihnout ještě další záležitosti? Musím také pečovat o obživu své rodiny. Jak mohu všechno stihnout?“

Semjase: „Tento problém znám a také vím, že práce, kterou ti přidávám, spotřebuje mnoho času, po mnoho měsíců a let, a to i...“

Meier: „Ale co když nebudu moci žít tak dlouho? Jak jinak mám žít, abych byl ještě schopen postarat se o svou rodinu?“

Semjase: „Bude to těžká doba pro tebe i tvoji rodinu, ale bude to stát za to. Chceš-li, aby ti tvoji kolegové pomohli, ukaž jim pravdu, v důsledku čeho si také v krátké době vezmou na sebe část povinností. Žádné cíle nelze dosáhnout bez problémů a obětí. Vzpomeň si na proroky v minulosti a na to, co přijali. Oni také nebyli ušetřeni.“

Meier: „Máš mě za blázna a jsem zahanben tvou logikou. Na druhé straně si zřejmě představuješ, že pro mě je vše velmi snadné. Ale nežijeme v nějakém nebi, ale prostě na Zemi...“

Semjase: „Nebude to tak těžké, jak předpokládáš, takže se nemusíš rozčilovat.“

Meier: „Můžeš mluvit jednoduše, proč se nemusím honit za penězi?“

Semjase: „Neboj se, neboť vím, že všechno nebude tak špatné, jak v tuto chvíli předpokládáš.“

Meier: „Vím, že proti mně budou všelijaké drby a nesmysly a je pravděpodobné, že si tuto polévku budu muset vyžrat sám.“

Semjase: „Vím, že jsi rozumný, protože máš zájem o spokojenost svých kolegů.“

Meier: „Tento názor bude při tvé logice pravděpodobně stejný, i kdybych se třeba hrabal v hnoji, ano?“

Semjase: „Děláš kruté a zvláštní vtipy...“

Nyní si připomeneme jméno dalšího kontaktéra, který řekl, že se jmenuje Arahat Athersata. Ten začal ubírat hodně Meierova času, kterého měl málo i pro nezbytné záležitosti a byl proto stále rozčarován a chtěl vše ukončit, neboť měl plno jiné práce. Vyzval Semjase k setkání a 21. kontakt proběhl 27. května 1975 ve 02:06.

Meier: „Dlouho se tě už snažím kontaktovat a promluvit si. Doma stále pracuji a nemám odpočinek. Celý den jsem se nedostal od stroje, píšu zprávu, co mi dal Arahat Athersata. Moje žena šla spát už před hodinou, a tak jsem ji nechtěl rušit. Velmi důkladně přemýšlím o tom, co jsi mi řekla, ale nemohu najít východisko u všech otázek a odpovědí. Všechno potřebuje příliš mnoho času, kontakty s tebou, zprávy o setkáních, úkoly, které mi dáváš, všechny tvé požadavky, které plním, a teď ještě to psaní zprávy od Arahat Athersata. Toho všeho dohromady je prostě moc a já si nemůžu vydělávat na živobytí pro sebe a svou rodinu... už jsem ti to jednou řekl, že žiju zde na hmotné Zemi a ne někde v nebi. Evidentně si to představuješ až příliš snadné, pokud jde o náš život, který zde stále závisí na finančních prostředcích!“

Semjase: „Jistě, chápu tvoje pochyby a problémy, ale všechny tyto záležitosti jsou příliš důležité, aby mohly být ohroženy starostmi tohoto druhu. Možná si to způsobuješ sám, že máš v tomto směru příliš mnoho problémů, musíš využívat dobré přátele, kteří ti v tomto pomohou. Na druhé straně - šíření pravdy bylo vždy spojeno s problémy, což by mělo být pro tebe zřejmé. Ještě jednou si připomeň všechny problémy, které měli hlasatelé pravdy v dřívější době, ti museli překonávat podobné problémy... Ale proč máš úvahy jen v tomto směru?“

Meier: „Proč?... Myslím si, že od tebe to je zvláštní otázka. Nenapadlo tě, že musím živit svoji rodinu, aby mohla žít? Nemůžu prostě nechat moji ženu a děti hladovět, a jsou další náležitosti, které přicházejí společně a vytváří každý měsíc nové a nové problémy. Jsou to provozní náklady na dům, telefon, elektřinu, pojištění, atd...“

Semjase: „To všechno mě nenapadlo, protože tyto problémy jsou pro nás neznámé. Za těchto podmínek bude lépe, když odložíme na chvíli alespoň některé věci, a tak podobně i v pozdějších letech.“

Meier: „To je dobře a je to v pořádku, Semjase, ale uvědom si, že zestárnu a nebudu žít věčně, jako každý člověk na této Zemi.“

Diskuse se pak obrátila k možnosti obchodování s dary, které přinesla. Meier by mohl krystaly prodat, aby získal peníze, podle kvality krystalů.

Pokud to teď zní jako hra o peníze, musíme si uvědomit, že když Meier oznámil svoji stížnost mimozemšťanům, nikdo nečetl tyto poznámky a on byl skutečně v úzkých. Zkuste se vžít do jeho situace v té době. Když to začalo, pracoval jako noční hlídač a pak velmi brzy mimozemšťané zabrali tolik jeho času, ve dne i v noci, že ztratil práci. Až do tohoto bodu, že měl 21 kontaktů, které zaznamenal, několik mimo záznam a 9 fotografických akcí, vše v průběhu 4 měsíců a tyto akce se konaly na mnoha různých místech, některá velmi vzdálená, kdy bylo obtížné a časově náročné, dostat se tam na jeho mopedu. Jeho přátelé a známí nyní zabírají také jeho téměř každý

den a večer. Meier se snažil sledovat, co se děje, a proto musel napsat stovky stran poznámek, během této doby.

Také měl výdaje na filmování a zhotovení velkého množství fotografií, na jejich zasílání a další výdaje. Návštěvníci mu s tím nijak nepomohli, měl jen vlastní zdroje, a na své náklady vždy běžel předat film ke zpracování, vyzvednout fotografie, zúčastňovat se setkání s mimozemšťany a provádět různé pochůzky a ještě přicházeli jeho netrpěliví a naštvaní přátelé. Musíme souhlasit s tím, že jeho námitky byly dobře odůvodněné.

Dvacátýdruhý kontakt byl 28. května 1975. Meier měl připomínky k podobě kontaktních záznamů a chtěl je v budoucnu zlepšit.

Meier: „Chci probrat něco, co jsme ve skutečnosti měli prodiskutovat už dávno. Po našich setkáních, mi můžeš přenášet naše rozhovory, ale pouze vymezené části. Předáváš mi jen hlavní konverzaci, zatímco nikdy neposíláš poslední věty, vynecháváš soukromé záležitosti a také uvítání. Pozdravy, rozloučení a čistě soukromé věci nemusí být pro lidi a tuto misi důležité, ale diskutovali jsme i o některých věcech, které by mohly být pro mé kolegy zajímavé. Zde mám na mysli tvé obavy, které nespadají do mé povinnosti o nich mlčet. Můžeš to změnit?“

Semjase: „Pokud to je tvoje přání, pak samozřejmě mohu, ale nechtěla jsem ti způsobit další problémy, když máš mnoho práce. Některé soukromé záležitosti opravdu nepatří do zprávy a některé části nemohou být zveřejněny vůbec. Ale mohu přenášet ostatní záležitosti stejně, jak to chceš.“

Meier: „S tím budu souhlasit, a přijmu snadno tuto dodatečnou práci.“

Semjase: „Jak to chceš, tak tvoje obavy akceptuji podle tvého přání.“

Meier: „Děkuji ti, Semjase, můžeš mi nyní vysvětlit, proč tvoje myšlenkové přenosy se později vždy objeví jako záznam zapsaný v mé mysli, ale proč neopakuješ žádná slova nebo věty? Při tvém přenosu jsem často měl velmi velké potíže s psaním, když jsem to nestačil zapisovat, protože nikdy neopakuješ ani jediné slovo. Tvoje zpráva se přenesla během rozhovoru do mého vědomí.“

(Svědkům, kteří pozorovali příjem zprávy sdělují, že psaní je velmi rychlé a stejnoměrně stabilní kadence, až do konce zprávy.)

Pak následoval důležitý argument o neposkytnutí určitých informací a Semjasino tvrzení, že některé informace by měly být vymazány z Meierovi mysli. Rozzlobil se a hrozil přerušit s nimi navždy veškeré kontakty, jestli by se snažili o takovou věc. Nakonec dosáhl kompromisu. To bylo uvedeno v detailech k mé předběžné zprávě.

Dvacátýtřetí kontakt byl 3. června 1975, byla to především diskuze o právech a trestu, s vysvětlením, že přirozené právo je věčné, ale formální zákon a související tresty jsou v různé době proměnlivé, možná, že jen polovina jich platí pro současné období. Jak lidstvo pokračuje ve vývoji, formy trestů se stávají více humánní.

****

Meier: „Fantastické. Ale naše lidstvo na Zemi je stále ještě příliš nejednotné a příliš zkorumpované pro tuto podobu.“

Semjase: „Vždyť jsem ti to říkala.“

Meier: „Ale během tvého vysvětlování, mě napadla docela fantastická myšlenka. Je možné, že v dávných dobách naše Země sloužila jako planeta vyhnanství?“

Semjase: „Ano, jistě, tvůj předpoklad je správný. Ve velmi dávných dobách různé chybné bytosti byli vyhnáni z různých světů ve Vesmíru, aby zůstaly na Zemi, stejně jako naše rasa ...“

Pak diskutovali o podobách lásky a mezilidských vztazích mezi bytostmi různých stupňů inteligence a duchovního rozvoje a Semjase se zmínila, že inteligence by jako kdysi mohla být vytvořena uměle a stejně tak duchovní vlastnosti bytosti.

Meier: „Ještě jinou otázku, Semjase. Jak velký počet lidí má vaše civilizace?“

Semjase: „Mohu jen rámcově odpovědět na tuto otázku, když jsem ti vysvětlila, že jsme připojeni k alianci, která se sama o sobě rozšiřuje daleko do kosmu. K této alianci patří různé solární systémy a celkové množství obyvatel lidského typu představuje téměř 127 miliard bytostí. Jsou zde ještě mimo lidí nesčetné jiné inteligentní formy života, nehumanoidního charakteru a standardu, které jsou nám dosud neznámé nebo s kým prostě nijak nekomunikujeme.“

Dvacátýčtvrtý kontakt se uskutečnil 7. června 1975, kdy se Semjase pustila do monografie o přírodě, o poznání a moudrosti vývoje.

Semjase: „Ale mám ještě další záležitosti, které ti chci sdělit... Všechny pravdy a poznání byly předány a jsou zachovány až do současné epochy, i když mohly být zapomenuty, když vezmeme v úvahu, že pozemšťané je zapoměli. Základem je pravda, poznání, moudrost a láska, všechny schopnosti duše jsou neměnné a stálé, a totéž platí i v současné době, vše musí být v duši koncipováno a pokračuje dále. Jinými slovy - pravda, poznání, moudrost, láska, atd., prostě musí být trvale zakotveny. To, co říkala kdysi stará náboženství vašim jazykem, by se nyní mělo uskutečnit, náš starý jazyk to nazývá ‚Rel-e-geon‘.“

To znamená, že všechno musí být znovu obnoveno, co je třeba považovat za ‚rel-e-geously‘, ale ne ‚re-lig-iously‘. V důsledku toho již existující znalosti by měly být znova objeveny a připraveny pro budoucnost. Po etapě rel-e-geon musí začít evoluce, která má dvojí význam. Víš, jeden význam evoluce je vývoj a rozvíjení se ve smyslu něčeho, již existujícího, ale dosud skrytého, které se musí vyvíjet, což v duchovním smyslu znamená, že to musí vyjít z podvědomí do vědomí. Druhý význam tohoto pojmu (rel-e-geon) byl pro vás utajen na dlouhou dobu, a sice proto, že něco, co dosud neexistuje, je již zkoumáno, vyvíjí se to a uskuteční se to. A protože evoluce v tomto smyslu byla zapomenuta, člověk žije pod falešným dojmem, že rozvíjející se znalosti již existují a dále se rozvíjejí. Vtělený Duch má uloženy pouze ty informace, které se shromažďují v průběhu jeho existence v hmotných tělech. To je podle tvého chápání velmi mnoho, ale ve skutečnosti je to jen velmi málo.

Během nesčetných dalších životů, musí Duch prozkoumat další možnosti, musí stále hledat a musí nacházet, proto musí shromáždit další znalosti a zkušenosti, které se pak v něm usazují jako jeho schopnosti. Protože Duch pokračuje v existenci i po smrti hmotného těla a existuje v nehmotné sféře v "jiném světě", kde přebývá podle dosaženého vývoje z minulých životů a řeší znalosti uvnitř toho, čemu říkáš "podvědomí". Při novém vtělení do hmotné dimenze jsou získané poznatky zakotveny v podvědomí, a jsou využívány na pomoc v nových lekcích v hmotné podobě, jako intuice, talent a schopnosti..."

Meier: „Pak se ještě chci zeptat, jaká je situace na Marsu, Venuši a dalších planetách?“

Semjase: „Jsou tam opravdu nějaké formy života, ale jsou zcela odlišné od těch na Zemi, jak správně předpokládáš. Ale, jak se v posledních dnech mluví o Marsu, byla jsem tam a našla jsem tam něco pěkného. Přinesla jsem to pro tebe. Je to větší rubínový krystal. Musela jsem ho opatrně uvolnit.“

Meier: „Mnohokrát děkuji, Semjase, je fantasticky krásný.“

Semjase: „Jistě, ale ten je jen pro tebe. Mám zde i jeden kámen z mé domoviny, který jsem dostala od kamaráda. Ten je podle přání tvého přítele, můžeš mu ho věnovat.“

Meier: „Znovu moc děkuji, Semjase. Určitě bude rád... Mohla bys jen tak, pro mou vlastní sbírku, vzít s sebou ještě kousek malachitu a smaragdu?“

Semjase: „Jistě, ale nemohu přinést smaragd v čisté formě, stejně jako žádné jiné věci velké hodnoty. Důvody pro to jsou v podobě tvého materialistického světa.“

(Mimozemšťané jednou dali Meierovi diamant, aby ho prodal, když nutně potřeboval peníze. Mu to ale způsobilo značné potíže s úřady, protože neměl podle zákona žádný doklad, kterým by mohl prokázat, jak k němu přišel.)

Meier: „Už jsem to pochopil, ale přesto jsem ti vděčný. Ale teď říkám, že už musím odejít, protože moje cesta domů je velmi dlouhá a ve 12:00 hodin musím být doma...“

Dvacátýpátý kontakt se uskutečnil dne 16. června 1975 v 01:46 v noci. Meier byl nejprve informován, že kvůli nedávnému novému vývoji, budou některé demonstrace modifikovány, a že mimozemšťané již nebudou stínit svoji loď z pohledu ostatních. Meierovi také doporučili, aby upoutal zájem veřejnosti a informoval ji o naléhavých záležitostech, které vzbudí potřebnou pozornost. Tato věc se týká postupného ničení ozónové vrstvy, kde se stav více a více zhoršuje. Radili mu, aby připravil leták a zaslal jej všem redakcím denního tisku a dal informace do médií, aby upozornili na nebezpečí, které nám shora hrozí. Také by mohl upozornit na zvyšující se atomové nebezpečí.

Meier: „Semjase, ty to říkáš tak snadno, ale já ti musím vytknout, že všechno, co jsem zatím napsal na papír bylo příliš kruté. Na druhou stranu, stále moje hloupá otázka, proč bys mi nemohla pomoci finančně... Skutečně jsem někdy musel plakat a naříkat, protože jsem považoval tuto věc za velmi nepřiměřenou. Mám občas chuť hodit všechno za hlavu a jít dělat nějakou běžnou každodenní práci. Za prvé bych si pomohl od mých finančních potíží a za druhé bych nemusel lidem odpovídat na nesmyslné otázky...“

Semjase: „Provedení tvých úkolů záleží na tvém vlastním uvážení. Pokud chceš ustoupit, pak by to sice bylo nešťastné, ale na druhé straně tě nemůžeme nutit použitím síly a nátlaku, musíš se sám rozhodnout. Zvaž však, že jen velmi málo lidí na Zemi má podobnou příležitost a mnoho z nich by nemělo odvahu odhalit takovéto věci otevřeně. Jsi lidská bytost a je tvou povinností říci lidem co víš a pomoci tímto způsobem svým druhům. Věděl jsi od začátku, že to bude těžké, a že ostatní by mohli být těmi, co ti budou pomáhat. V důsledku toho se domnívám, že uvažuješ nějak příliš jednoduše a příliš brzy o ukončení naší spolupráce... Jsem...“

Meier: „Opravdu hovořím jednoduše...“

Semjase: „Prosím, nechej mě domluvit až do konce. Vidím, že se zlobíš, protože výsledek naší pomoci není tak významný, jak jsi očekával. Není nutné se hněvat... Především tvoji přátelé se

musí jako první naučit pomáhat. Chci ti tedy vysvětlit, že by ses měl ještě jednou zamyslet a vše velmi důkladně a v klidu probrat, před přijetím zamítavého rozhodnutí. Máš hotové velmi problematické přípravné práce pro ty, kteří přijdou po tobě. Zvaž všechno velmi důkladně, než se rozhodneš, bez ovlivnění tvým vztekem..., nelogické otázky týkající se finanční pomoci, bys měl zvážit, jelikož nemáme žádné finanční prostředky, jako měny používané na Zemi. I když bychom chtěli, tak jsme nemohli uspokojit tvoje finanční požadavky prostředky, kterým říkáte "peníze" ...Loterie, hry, atd., nikdy nepoužíváme, protože tyto věci jsou mimořádně škodlivé...

Třetím důležitým bodem je, že nedovolíme, abys provokoval našimi příspěvky a dotazy, protože Země je tvůj domov a ne náš... a pokud jsme tady a chceme pomoci Zemi a lidem v jejich vývoji, pak je to v důsledku závazku, který jsme si dali a není to naše povinnost. Naším posláním je dobrovolná spolupráce. To je vyjádřením z naší strany, ke kterému musíte přidat váš podíl, protože Země si sama musí své potíže řešit a musíš přispět svými vlastními penězi a také... pozemšťané musí vzít na sebe určité povinnosti a nést určité vlastní náklady. Je špatné přijmout pomoc, bez vlastního přičinění. Pokud lidé na Zemi konají podle zásady, že je lepší brát, než dávat, pak se nevysvobodí ze svého škodlivého egoismu. A pozemšťané jsou egoisté a zneužívají VYKOŘISŤOVÁNÍ, jak je to napsané hůlkovým písmem.“

Meier: „To je naprosto jasné, Semjase. Stále mám nějaké další otázky. Chci....“

Semjase: „Lituji, nemohu je přijmout, neboť ještě musím udělat další věci. Můžeš se zeptat příště...“

Meier: „Samozřejmě. Jak si přeješ. Můžeš mi říct alespoň trochu lepší okamžik pro malou demonstraci letu?“

Semjase: „Již jsem ti řekla, že to z určitých důvodů nemohu udělat a říct ti to proto přesněji. To je proto, že musím na nějakou dobu odejít.“

(V úryvku dřívějšího Meierova kontaktu byl uveden podrobný popis poškození ozonové vrstvy obklopující naši Zemi, jako výsledek našeho technologického pokroku. To bylo zmíněno v detailu na začínající 56. straně „Předběžné zprávy z šetření“. I když zpráva z kontaktu byla časově omezena, Meier musel předložit věc k úvaze profesoru Michaelu McElroyovi z Harvardovy univerzity ve Spojených Státech, který Plejádánům sdělil: "že patří mezi nejpřednější vědce, zabývající se tímto tématem." Dále řekl, "proto toto poselství a další podobná budou velmi důležitá pro přežití všech forem života na Zemi...")

Meier je nyní vyzván, aby vzbudil více pozornosti u veřejnosti, aby jeho oznámení tohoto nebezpečí nezaniklo. A to je také jeden z důvodů pro odhalení UFO, což představuje odvážný krok k dokázání existence mimozemských lodí v přítomnosti dalších svědků. Tato zpráva od mimozemšťanů je tak důležitá, že jsme se rozhodli ji zde celou zopakovat:

Po mnoho desítek let jsme studovali všechny fáze vývoje vašeho světa. Neustálé změny pokračují, ale existuje zde velmi nebezpečný vývoj. Po mnoho let se odehrávají ve vaší stratosféře nebezpečné změny, což je smrtící předzvěstí pro veškerý pozemský život. Rostoucí úbytek ozonové vrstvy ve stratosféře, ke kterému dochází v důsledku znečištění látkami ničícími ozón, které stoupají jako plyn do stratosféry a poškozují ozonovou vrstvu. Zvláště destruktivní jsou halogenové plyny, které vystupují do ionosféry a pomalu se rozpadají. Nyní je průměrný úbytek ozonu 6.38%.

Tento podíl ztráty ozonu je škodlivý pro všechny formy života, neboť zde začíná způsobovat mutace. Tento úbytek byl dosažen v době posledních 60 let. Vinu na tom mají zvláště halogenové

plyny, které pomalu rozkládají ozon, jak jsem se již zmínil. Proto stále více a více ultrafialového záření ze Slunce přichází do atmosféry Země. Bude to mít vliv na všechny formy života. Ve více než 20-ti různých oblastech je oslabení ozonové vrstvy již nebezpečné. Ve 3 různých oblastech existuje nebezpečí, že bude zcela zničen v několika desítkách let, pokud výroba a uvolnění destruktivních faktorů nebude ukončena. Pokud se tak nestane, vzniknou ozonové díry, tak bude otevřen ochranný štít v atmosféře a nestíněné ultrafialové paprsky proniknou atmosférou a způsobí pomalou smrt pro veškerý život. Vše v nestíněném prostoru pod dírou bude zničeno.

Destruktivní chemické látky pocházejí především z exhalací spalovacích motorů a z látek způsobujících rozkladné procesy všeho druhu, zejména však molekul ozonu. Takové látky jsou vyráběny ve velkém od roku 1945 po celém světě a ohrožují všechny druhy života. Destruktivní chemické plyny jsou také vypouštěny z předmětů každodenního použití, protože každý aerosolový sprej uvolňuje halogeny a dalších chemikálií, které stoupají do stratosféry a pomalu, ale systematicky ji ničí.

Vědci a výzkumníci v několika zemích již objevili tento destruktivní úbytek ozonové vrstvy způsobené chemikáliemi, zejména plyny, ale nyní v nevypočitatelných iluzích o moci, se toto obrací do možnosti technického využití ve válce. V poslední době jsou připravovány k vypuštění rakety k rozptýlení těchto destruktivních látek vysoko ve stratosféře, aby tam vybuchly a způsobily gigantické díry v ozonové vrstvě a nechaly působit nefiltrované ultrafialové záření. Taková díra může zanikat jen velmi pomalu a tento proces bude trvat mnoho stovek let po době, kdy taková činnost bude ukončena. Také je třeba zvážit skutečnost, že ozonová vrstva obíhá kolem Země. Otvor v ochranné ozonové vrstvě tedy ovlivňuje nejen určité oblasti, ale během jeho putování bude mít vliv na velmi širokou oblast. Vaši vědci jsou si vědomi této situace, ale nijak na nebezpečí neupozorňují.

Povinností vaší skupiny je upozornit vlády a vědce, aby si byli vědomi tohoto nebezpečí a přijali potřebnou kontrolu. Je v zájmu celého lidstva a všeho života na Zemi, aby se všechny země dohodly a zastavily toto smrtící šílenství. V tomto směru odkazujeme na Michaela McElroye z Harvardovy Univerzity ve Spojených Státech, který patří mezi nejpřednější vědce v této oblasti.

*****

Eduard Meier udělal kopie této zprávy a jednu poslal Michaelu McElroyovi na adresu, kterou mu dali návštěvníci. Nikdy nedostal od McElroye odpověď, ale jeho dopis se nevrátil jako nedoručitelný. Poslal také kopie Generálnímu tajemníkovi OSN a do různých oddělení jeho vlastní vlády a různým místním novinám. Nikdo z nich však nereagoval na jakékoli pokusy o kontakt.

V reakci na další Meierovy dotazy, mimozemšťané přidali následující informace:

Průmyslových plynů se to týká nejvíce, jsou těžké a pomalu se rozkládají, některé i roky, když dosáhnou ozonovou vrstvu. Vyrazí jeden nebo více iontů z ozonu, tím ho chemicky změní, stejně jako svou hmotnost a pomalu klesají zpět k povrchu, nesouce převzaté ionty. To se děje už od začátku vašeho průmyslového věku, a roste to podle sinusové křivky s vaším rychlým tempem industrializace a dalším znečištěním, vozidly všeho druhu a hlavně katastrofálně od proudových letadel.

Toto bylo oznámeno Meierovi na začátku roku 1975, nakonec řekli, že změřili v současné době přes 6% ztráty ozonu, ale nepočítali s dalším růstem nebezpečných exhalací, z nichž některým by mohlo trvat roky, než se dostanou do stratosféry. Odhaduje se, že pokud bychom byli v této době

schopni zastavit všechny kontaminace, stoupající plyny by mohly poškozovat ionosféru o dalších 10% nebo i více, což stačí ke vzniku mutací všech živých druhů! Nechceme přestat, protože dosud nevěnujete žádnou pozornost našemu varování. Věnujte nyní pozornost následující informaci vyňaté z článku ve Science News, Vol. 129, Č. 9, z roku 1986:

"Ozón, je plyn v atmosféře, který vytváří štít, chrání život před škodlivým ultrafialovým zářením a má nestabilní politickou a vědeckou historii. Jsou boje o to, do jaké míry představují nebezpečí chloroflouro-uhličitany (Cfc) a dalších chemické látky, unikající do atmosféry, především z lidské činnosti, pro ozonovou vrstvu (SN: 9/14/85, p.165). Předpověď výsledného poškození ozonové vrstvy, vyskytující se v příštím století na celém světě se pohybovala od 3 do 18 procent, podle různých vědeckých prací, v závislosti na složitosti atmosférické chemie (SN:4/12/82, p244).

Ale jak vědci studovali údaje velmi jemných ročních změn v globálním měřítku, tak si nevšimli, že na jižní pólu koncentrace ozonu v průběhu října klesla drasticky mnohem více - o 40 procent od poloviny roku 1970. Vědci nyní vědí, že "ozonová díra" se vznášší nad celým kontinentem Antarktidy vždy v říjnu a je každý rok stále větší.

„Tento efekt je zcela nečekaný“, říká atmosférický vědec Richard Stolarski z NASA Goddard Space Flight Center v Greenbelt, stát Maryland. „Nyní zůstává velký problém, zda efekt je dostatečně varující a předpovídá významné změny v globálním množství ozonu, nebo to je jen ojedinělá vědecká kuriozita. Chemie ozonové vrstvy na celém světě je také ovlivněna nejistotou. Ale nedávná zpráva NASA dospěla k závěru, že vědci mají nyní přesvědčivé důkazy z pozorování, že i jiné než stopové plyny - jako je metan, oxid dusný a oxid uhelnatý, jsou v globálním měřítku stále významější. (SN: 5/18/85, p308). Nyní si vědci uvědomují, že tyto plyny ovlivňují ozonovou chemii stejně jako ty, které přispívají jako skleníkové plyny k oteplování planety; jsou to dva problémy úzce spojené.“

***

Zpráva, kterou zpracovalo 150 vědců z 11 zemí přispěla k závěru, že: „Vzhledem k tomu, co víme o ozonu a vlivu stopových plynů na klimatické problémy, bychom si měli uvědomit, že provádíme jeden obří experiment v globálním měřítku tím, že zvyšujeme koncentraci stopových plynů v atmosféře, aniž bychom znali důsledky toho pro životní prostředí.“

Tato zpráva byla doprovázena šesti barevnými mapami celkového množství ozonu podle mapování spektrometrem satelitu Nimbus-7, na polární oběžné dráze, které NASA zahájila v roce 1978 (tři roky po Plejádském varování). Mapy jasně ukazují šestinásobný nárůst velikosti ozonové díry na jižním pólu od roku 1979 do roku 1984. Pokud toto není důvod k poplachu, tak už nic...

Ale to není vše, co nám škodí. Pokud potřebujete potvrzení, stačí si jen přečíst článek "The Dark Side of The Sun", na 60. stránce týdeníku NEWSWEEK z 9. června 1986, kde se píše, že melanomy (rakovina kůže) se zvýšily desetinásobně od roku 1930 (od doby rané industrializace na této planetě). Od roku 1930, kdy se výskyt této formy rakoviny kůže objevil u jednoho z každých 1500 lidí, tak nyní je to až jeden z každých 150, tedy desetinásobný nárůst a to převážně v posledních 10-ti letech.

STISKNĚTE TLAČÍTKO STOP!

Před návratem k našim původním „ET-textům“, najednou zjistíte, že je nutné pozastavení pokroku a raději budeme pokračovat s tématem poškození ozonové vrstvy, protože jen dva

měsíce poté, co Newsweek zveřejnil tento článek, tato otázka nabyla ještě většího významu. Nyní se ukazuje, že vědci, kteří zveřejnili své závěry, byli překvapeni dopadem jejich vlastních zjištění, které objevili před zveřejněním článku, když situace se stala ještě horší. Díra v ozonové vrstvě je větší, než Spojené Státy! Následující článek se objevil v časopise Phoenix, v neděli 10. srpna 1986, od strany AA1. Vezměte prosím na vědomí jména vědců, kteří se na něm se podíleli.

VĚDCI SE SNAŽÍ NAJÍT PŘÍČINU OZONOVÉ DÍRY

James Gleick, New York Times

Atmosférickí vědci se snaží vysvětlit jednu z nejpodivnějších záhad vůbec, a jak se vypořádat z důsledky rozšíření potenciálně nebezpečné díry v ozonové vrstvě nad Jižním pólem. Předkládá se řada teorií, ale všechny z nich jsou dosud neuspokojivé, proto vědci dělají konečné přípravy na významnou výzkumnou expedici, která bude odlétat do antarktické zimy příští týden.

Ve stejné době, biologové hlásí zvýšený vliv a možné nebezpečí pro lidi a život v oceánu, i z malého zvýšení ultrafialového záření, které ozonová vrstva blokuje. Obavy stále sílí, protože loni na podzim, byli vědci překvapeni, když satelitní data ukázala velikost otvoru, který se objevuje každé zráří a říjen nad Antarktidou. Úbytek ozónu je mnohokrát horší, než bylo vypočítáno za posledních 15 let, z vlivů globálních účinků CFC na ozonovou vrstvu.

Proto poletí čtyři týmy s moderní přístrojovou technikou na americkou základnu v McMurdo Sound, která je obvykle pro provoz v zimním období uzavřena, s výjimkou údržby. Vědci doufají, že dokážou rozlišit dvě extrémní možnosti. Díra může být přechodný jev, který zmizí sám o sobě nebo by mohla být způsobena znečištěním z vlivů lidské činnosti, a v takovém případě by se mohla i nadále rozšiřovat a dosáhnout osídlených oblastí Jižní Ameriky, Austrálie a jižní Afriky, a objevit se podobně i na Severním pólu.

„Je to jako hra v kostky,“ řekl Michael B. Elroy z Harvard University Center for Earth and Planetary Fyzik. Zásadní otázka je, jestli to, co se děje v Antarktidě je pravděpodobnou předzvěstí toho, co se může stát i v severních oblastech.

Tato záhada vzbudila po celém světě zájem o ozonový problém, který začal v roce 1971 obavami z plynů vycházejících z proudových letounů a sprejů. Spojené Státy zakázaly freony ve sprejích v roce 1978, a také následovalo několik Evropských zemí, ale globální produkce freonů pro použití ve sprejích má nadále růst. Všechny předpovědi předpokládají, že takovéto plyny ve stratosféře způsobí postupný trvalý globální úbytek ozonu. Nyní jsou vědci nuceni čelit náhlému vlivu oslabení ozonové vrstvy, ale žádný z jejich výpočtů nelze považovat za směrodatný. Místo poklesu o pár procent za desetiletí, se antarktická ozonová vrstva zmenšila o 40% od roku 1979.

„Na jedné straně je to velmi vzrušující a zajímavé, na druhé straně děsivé, protože to je horší, když nemůžeme vsadit na jistotu“, řekl Ralph J. Cicerone z Národního Centra pro Výzkum Atmosféry.

Ozón je nestabilní formou kyslíku se třemi atomy kyslíku v molekule, místo dvou. V horních vrstvách atmosféry ho tvoří a neustále rozkládají chemické procesy, které se ukazují jako citlivé na přítomnost dalších vzácných plynů. Antarktická díra v ozonu se objevuje na konci zimy 8 až 10 kilometrů nad zemí, když jarní slunce vychází krátce nad obzor. Do konce listopadu se množství ozonu obnovuje. Každý rok se však díra rozšiřovala. V roce 1985 dosáhla velikosti, odpovídající rozloze Spojených Států.

Když je vrstva ozonu tenká, ultrafialové záření dopadající v Antarktidě na zem by se vyrovnalo v síle opálení úrovni světla Slunce v říjnu, které by ve více obydlených oblastí výrazně zvýšilo výskyt rakoviny kůže. Původní zpráva skupiny britských vědců z března 1985 způsobila značné vzrušení, částečně proto, že britský tým v Antarktidě, nebyl dobře známý mezi atmosférickými vědci.

Ale na konci loňského roku vědci z Národního úřadu pro letectví a vesmír zveřejnili satelitní data potvrzující britské nálezy a ukázali, jak velká byla ozonová díra. Vědci z NASA zjistili, že úbytek ozonu byla tak silný, že počítač analyzující data potlačoval to, co bylo naprogramováno, když předpokládal, že tak extrémní odchylka musí být chybná. Vědci se museli vrátit a znovu zpracovat data zpětně od roku 1979.

„Stejně jako zemětřesení předchází sopečné erupce, by to mohlo být signálem něčeho horšího,“ řekl Mark Schoeberl, vědec NASA z Goddard Space Flight Center v Greenbelt, Md. „Mohla by to být špička něčeho horšího. Mohlo by se to rozšířit do více obydlených oblastí. My to teď prostě ještě nevíme.“

Jak se Antarktické expedice připravují na odjezd, vždy se objevují nové teorie, všechny spekulativní a žádné přesvědčivé. Někteří používají řetězce chemických reakcí k vysvětlení díry v ozonu a k postupnému ukončování pozorovaného jevu, další vysvětlují díru, jako cyklické atmosférické procesy, které nemají žádný vztah k vlivu znečišťujících plynů.

Atmosféra vysoko nad Antarktidou je nejchladnějším místem na Zemi, o 15 až 20 stupňů chladnější, než nad Severním pólem. Rozdíl pochází z asymetrie v proudění atmosféry v globálním měřítku. Klimatictí odborníci si myslí, že změna v běžné dynamice pohybů vzduchu a bouře v horních vrstvách atmosféry mohou způsobit díru v ozonové vrstvě. Například proudění vzduchu přes pól by mohlo odsunout vrstvu stratosféry s největším množstvím ozonu a nahradit ji vrstvou vzduchu z nižších nadmořských výšek.

Z takového vysvětlení vyplývá, že díra mohla vznikat a zanikat již v minulosti, před tím, než mohl být změřena. Dokonce, aby to bylo přesvědčivé vysvětlení, musíme odpovědět na otázku: Proč právě teď? Jedna teorie spojuje díru s vulkanickými částicemi, které byly zaneseny do polární atmosféry. Částice by mohly být ohřívány sluncem, což způsobuje zhoršení stavu. Jiná teorie naznačuje, že dynamika ozonu by mohla být ovlivněna změnou sluneční aktivity.

Jerry Mahlman, ředitel Geofyzikální hydrodynamické laboratoře v Princetonu, New Jersey, je jedním z těch, kteří upřednostňují dynamické vysvětlení, i když i on si myslí, že všechny existující teorie trpí nedostatkem důkazů, které jsou buď nepatrné nebo neexistují. Otvor v ozonu poukazuje na nedostatky ve stávajících počítačových modelech, používaných k předpovědím počasí na Zemi, ale nemusí to nutně potvrzovat nejhorší varování z posledních deseti let. Mohl říci: „Aha! Zjistili jsme velkou kouřící zbraň,“ - Mahlman však řekl: „Ale chemie není skutečná zbraň. Zatím je to hodně zbožné mávání holýma rukama. Vsadím se o oběd v čínské restauraci, že úroveň ozonu se v tomto roce opět zvýší.“

Na druhé straně, Michael Elroy z Harvardu upřednostňuje chemické vysvětlení a jedno zveřejnil v britském časopise Nature. Mezi stopové plyny, které rozkládají ozon patří hlavně významný chlór, dříve dávaný do sprejů a nyní používaný v řadě průmyslových procesů. Elroyova teorie se opírá o další podobný prvek - brom, který je mnohem vzácnější plyn, používaný ve specializovaných hasicích zařízeních. V sekvenci chemických reakcí dokazuje, že brom způsobuje velké poškození ozonové vrstvy. Pokud je tato teorie správná, politikové by měli zajistit, mnohem přísnější kontrolu použití bromu, přísnější než kontrolu chloru.

Všechny teorie, týkající se konkrétní předpovědi o polární atmosféře, by měly být ověřitelné, Antarktickou expedicí, oznámila National Science Foundation. „Víte, kolik vzruchu to způsobuje ve vědeckých kruzích, průmyslu a vládách?“ řekl Cicerone z Národního centra pro výzkum atmosféry. „Ale je to tak vzdálený problém, takže i lidé, kteří si jsou tím jisti, sami nedokážou přesvědčit své kolegy. Většina těchto teorií skončí někde v prachu.“

Třináct vědců se připojilo ke 130 lidem, trávícím zimu na základně McMurdo. Zahájili vypuštění série 33 balónků do vyšších vrstev atmosféry s měřicími přístroji. Budou používat škálu moderních přístrojů, včetně různých spektrometrů, schopných detekovat i nepatrné množství různých vedlejších chemických produktů, jejichž existenci předpovídaly různé teorie. Změřená spektra rozptýleného slunečního světla i svitu měsíce, budou ve skutečnosti zkoumat atmosféru.

Vědci pocházejí ze „State University of New York“ a „Stony Brook University of Wyoming“, NASA Jet Propulsion Laboratory v Pasadeně a Národní Oceánské a Atmosférické Laboratoře v Boulderu.

„Bude to jedna z nejnáročnějších operací, na kterou jsme někdy narazili v atmosférické chemii.“ řekla Susan Solomon z Aeronomy Laboratory, vůdce výpravy. „Bez ohledu na příčinu, musíme to pochopit, protože je to změna ozónu, která je absolutně nebyvalých rozměrů. Nikde jsme nikdy neviděli nic podobného, co nyní prožíváme v Antarktidě.“ Její vlastní teorie, kterou předložila v časopise NATURE je, že změny způsobují chemické reakce chloru, působením slunečního záření.

Mezitím biologové zintenzivnili od roku 1970 výzkum o tom, jak ultrafialové záření ovlivňuje živé organismy. Poslední výsledky, oznámili minulý měsíc na konferenci ve Washingtonu, kde uvedli vliv na plankton, rostliny a lidi. Je dobře známo, že ultrafialové záření způsobuje rakovinu kůže u člověka. Vlnové délky stíněné ozonem, jsou náhodou právě ty vlnové délky radiace, kdy se záření změní na teplo, které může poškozovat buňky.

Je méně zřejmé, ale již dlouho existuje podezření, že organismy žijící v blízkosti povrchu oceánu, mohou být usmrceny během několika minut zvýšeným ultrafialovým zářením, a že zemědělské plodiny mohou být také poškozeny. Vědci testovali tyto účinky při pokusech s lampami s ultrafialovým světlem, jako jsou v soláriích, a s lasery naladěnými na přesné frekvence.

(Zpráva o zeslabení ionosféry byla původně předána Eduardu Meierovi mimozemšťany a bylo mu řečeno, aby ji předal přímo profesorovi Michaelu B. McElroyovi na Harvard. Mimozemšťané mu poskytli poštovní adresu a dopis byl odeslán.)

Je to opravdu velmi alarmující situace. Kterákoli z těchto drastických změn v prostředí na Zemi představuje velké nebezpečí pro všechno živé na této planetě. Všechno je předvídatelné a způsobené lidmi, když se nepodařilo včas upozornit na nebezpečí a naopak ho ignorovat, jako to benevolentně děláme my. Mimozemšťané vzali na sebe zodpovědnost, aby nás varovali, avšak zůstalo to bez povšimnutí, takže dochází ke škodám a změny jsou nyní již nevratné! Pokud toto není důvod k poplachu, pak už nic...Nezapomeňte, že jsme byli varováni již na začátku roku 1975 a dostali čísla a údaje, které měli v té době mimozemští pozorovatelé.

Dvacátýšestý kontakt byl dne 18. června 1975, časně ráno ve 04:11, kde byla zajímavá informace, kterou vyslovila Semjase, když zahájila rozhovor:

Semjase: „Bohužel, nyní nebude možná delší konverzace, protože jsem povinna plnit zvláštní úkol. Takže v nadcházející době nebudu moci přijít s tebou do kontaktu tak často. Prosím, pochop to, protože máme vesmírných kontaktů více.“

Meier: „Budeš pořád pryč?“

Semjase: „Již jsem dostala potřebné příkazy, ale neopouštím váš sluneční systém...“

Meier: „A bude teď také nějaká ukázka letu?“

Semjase: „Nyní se musím zabývat mou další cestou, než dělat nějakou demonstraci.“

Meier: „To vim. Myslel jsem, že jsme již konečně tento bod ukončili.“

Semjase: „Čas mne zatím netlačí, ale musím ještě hodně udělat, než tento můj nový úkol splním, týká se některých planet vašeho systému a vašeho satelitu - Měsíce. Je to v souvislosti s něčím, co se stalo od našeho posledního setkání...“

(Protože tento materiál jsme přijali a přeložili pro zveřejnění zde, stále se podílíme na výzkumu a zveřejňování velmi podrobných a rozsáhlých případů UFO, zahrnujících i některé mimozemské bytosti, které jak se zdá, mají své operační základny na našem Měsíci, který je navštěvován přibližně každé dva roky, aktivně používán asi šest měsíců a pak mimozemšťané odejdou a jsou pryč asi osmnáct měsíců, než se opět vrátí. Toto načasování jsme zpětně sledovali od minulosti až do současnosti. (Viz kniha „UFO ÚNOS NA MIRASSOL“ od vydavatele Dr. Waltera K. Buhlera)

V diskusi o tomto projektu se Meier zeptal, zda mimozemšťané někdy zasahovali do těchto záležitostí a dostalo se mu překvapivé odpovědi.

Semjase: „Jistě, ale nejen my sami. Sledovali jsme celý váš vývoj, a také podnikáme určitá opatření, na druhé straně jsme sami měli v různých případech problémy při odstraňování potíží nebo když naše pomoc selhávala.“

Meier: „To zní, jako byste někdy zasahovali do našich záležitostí....“

Semjase: „Jistě, pokud chceš, tak o tom uvažuj.“

Meier: „Chci říct to, že způsob,... Existuje něco, co není pro mě úplně jasné, protože jsi právě teď udělala podivný komentář, že nejste jediní, kteří mají své oči a uši otevřené v těchto záležitostech a mohou zasahovat. Něco přede mnou skrýváš? A nyní nejen to. Někakou dobu si všímám, že přede mnou něco tajíš, zdá se mi, jako bys čekala na mou otázku.“

Semjase: „Nemůžeš si představit, proč to tak je?“

Meier: „Mám o tom různé domněnky.“

Semjase: „Řekni mi to!“

Meier: „Nejsem hloupý, protože později by zaznělo ze tvé strany, že dělám ze sebe blázna.“

Semjase: „Tvůj náhlý strach znám. To není dobré.“

Meier: „V pořádku, dostala jsi mě. Velmi dobře víš, že strach mi není cizí, že je podstatný.“

Semjase: „Jistě..., ale musela jsem být nespravedlivá.“

Meier: „Dobře, zabývám se následujícím: Již nějakou dobu předpokládám, že mimo tebe jsou ještě další mimozemšťané lovící v našem světě, ale mají různá přání a očekávání, každý svá

vlastní. Tyto bytosti mohou být odlišné od vaší rasy, alespoň některé z nich, zatímco jiné by samy mohly pocházet od vaší rasy.“

Semjase: „Ano, jistě, ale mluvila jsem o...“

Meier: „Dokážu si představit, že ne všichni mimozemšťané, kteří působí tady na Zemi, mají pro nás ty nejlepší úmysly, ale tam, kde to není zřejmé, není důvod jim umožnit pokračovat...“

Semjase: „Protože každá forma života odůvodňuje svou vlastní existenci, a myslí a jedná podle vlastního charakteru a způsobů..., tak nesmíme zasahovat. Pokud to není nutné pro vaše přežití, máme pouze možnost být aktivní při realizaci vaší výuky. Ale mluvme dále...“

Meier: „To vysvětluje vaše chování a já to vidím jako logické...Musel jsem začít od předpokladu, že některé podivné formy života, v celé šířce Vesmíru jsou na naší Zemi jako lovci, i v kosmickém prostoru, možná se snaží ovlivňovat ostatní formy života jinými způsoby. Na druhé straně jsem také předpokládat, že existuje jedna nebo několik skupin potomků vaší staré rasy, kteří se vrátili k vám a v důsledku toho stále ještě žijí podle starých způsobů a stále ovlivňují mnoho forem života, stejně jako Zemi, kde se objevují jako poslové. Je zřejmé, že mi o tom neříkáš celou pravdu, neboť jsme mluvili o těchto věcech již několikrát před tím.“

Semjase: „Nikdy jsem ti neřekla nic jiného, než pravdu.“

Meier: „Pak mi dovoľ, abych to vyjádřil jiným způsobem. O celé této záležitosti jsi mi řekla jen půl pravdy a jen polovinu vysvětlila, že?“

Semjase: „Tvoje vysvětlení je pravdivé.“

Meier: „Velmi milé. Ale proč jsi mi neřekla všechno?“

Semjase: „Nebyla na to zralá doba. Ve svém předpokladu máš pravdu, protože existují i jiné bytosti na Zemi, než my sami. Jsou zde také různé zůstatky z našich vlastních dávných ras, které sem přišly, stejně jako hosté z jiných světů, kteří stále žijí starým způsobem. Snaží se ovlivňovat jiné formy života, zejména pozemšťany, svými vlastními způsoby. Jejich předkové se objevovali jako Bohové, za které jste je považovali...“

Jak je výše uvedeno, Meier v náš prospěch dále vysvětlil, jak je poznání důležité pro mír a přežití v rámci celého Stvoření. Žádný tvor nesmí být veden primitivní dominancí nebo jako rozhodující činitel oproti jiným (i když se pozemšťané sami staví do této pozice), a že všichni jsou rovnocenní tvorové v rámci celého obrovského Stvoření. Kdykoli si někdo arogantně přisvojí svoji převahu a mává klackem nebo se vychvaluje jako autorita, musí si být vědom toho, že tam vždy může být jiný s větším klackem. Každá bytost ve Stvoření jde svou vlastní cestou evoluce a má svou vlastní vůli, pokud se to nestane nebezpečné a hrozbou pro kohokoli jiného. Nikdo není bez příčiny v rozporu s jinými. Tak mnoho různých mimozemšťanů může přicházet a odcházet bez mimořádných zásahů a mohou nás pozorovat jak dlouho chtějí, podle přirozeného zákona Stvoření.

Meier vysvětlil, že vždy se najdou odpadlíci s nedostatky ve vývoji, kteří se zasekli po nějakou dobu na určité úrovni a pak přešli na vyšší stupeň vývoje, ale ztracený čas musí dohnat. Máme však také několik lidských ras, které se vyvinuly po nás, ale i za Plejád'any, některé z nich jsou Plejádštii následovníci, co zde také byli spatřeni a někteří se dokonce pokoušeli vnutit svou vůli pozemšťanům. Mohou mít stejně jako všechny ostatní rasy, také vliv na naši svobodu a vývoj tak dlouho, dokud nezpůsobí přímé ohrožení života a existence. Jako to byli Plejád'ané, potomci Stvořitelů, kteří zde kdysi našli útočiště.

Ve středu 25. června 1975, v 14:37 odpoledne došlo k dvacátému sedmému kontaktu. Meier byl vyhubován za to, že přišel pozdě.

Semjase: „Dnes jsi nijak nespěchal... A to jsem tě několikrát volala.“

(Meier byl už trochu unavený z neustálého nároku na jeho čas, energii a zdroje, a začínal mít dojem, že viděl již dosti mimozemšťanek a kosmických lodí. Byl za to kritizován svými přáteli, že se sám věnuje kontaktům a nepozve je také, nebo alespoň tam, kde by mohli vidět více, naopak byl zase kritizován mimozemšťany, že nesplní své úkoly rychleji, a tak vytýkal přátelům, aby se více zapojili do aktivní podpory skupiny. Novota těchto exotických kontaktů již odezněla a on opravdu nespěchal do nových kontaktů, bylo to vždy na dlouhé vzdálenosti a velmi obtížné trasy, obvykle ve špatném počasí nebo velmi pozdě v noci a někdy obojí, i když tenhle kontakt byl brzy odpoledne. Právě v té době hlídal děti a když se jeho žena vrátila domů, rychle reagoval, vzal svůj fotoaparát a odjel na svém mopedu. Když konečně dorazil na místo kontaktu, opravdu ani neočekával, že tam po tak dlouhé době někdo bude a nijak zvlášť se nestaral, zda ano nebo ne.)

Meier: „Je mi to líto, ale prostě jsem nemohl odejít, protože moje žena nebyla doma, tak jsem musel hlídat děti.“

Semjase: „Kvůli tomu jsem tě musela volat déle než hodinu. Dnes mám pro tebe překvapení.“

Semjase řekla, že tam byli tři lodě, a že měla povolení vzít ho na první výlet s nimi. To bylo ohlášeno také v „Předběžné vyšetřovací zprávě“. Předpokládala, že bude prázdné místo v její lodi a tak vzala Meiera na palubu. Mohl fotografovat další dvě lodě jak odlétaly, při této nezapomenutelné příležitosti. Při větších akcích Semjase často přilétala s dalšími ochrannými plavidly, které zůstávaly v dohledu. V noci 3. dubna, kdy byl Meier zraněn, měla čtyři ochranná plavidla, která zůstávala neviditelná. Právě proto se jí podařilo bezpečně přistát a léčit Meierovo zlomené žebro. Mimochodem mu řekla, že měl zlomená již dříve další dvě žebra, která však nesrostla rovně. Při pozdější kontrole zjistil, že si mohl zlomit žebra již dávno, při jiné příležitosti, ale v té době to nijak neléčil a nechal je, aby samy srostly.

Tato zcela nečekaná změna událostí znovu posílila Meierovu pozornost a začal brát svůj zájem o tyto Plejádké kosmonauty a jejich cíle více vážně a dokonce s větším zaujetím. Začal aktivovat své přátele, aby se očistili od pochybovačů ve svých skupinách. Chtěl dosáhnout větší důvěry uvnitř skupin a bylo mu povoleno sdělovat některé důvěrné informace, takže mohl vytvořit vnitřní jádro z těch, kdo byli kolem něj. Brzy některé ze skupiny jmenovitě vybral a poskytl jim důvěrné informace, někdy dokonce i předměty od mimozemšťanů, aby věděli, že je mimozemšťané přijali, a tak probudil jejich osobní zájem.

Dvacátýosmý kontakt byl jen telepatický přenos bez osobního kontaktu, který byl později sdělen pro záznam. Příjímací proces byl stejný, včetně všech kontaktních poznámek. V tomto procesu nicméně bylo, že interakce mezi komunikátorem a příjemcem, může být při rozhovoru přerušena, pokud na otázky bude požadována okamžitá odpověď. Příjem automatického psaní nebo psaní vysokou rychlostí bez přestávek nebo přerušení až do konce znamenalo, že myšlenky nemohly být sdělovány současně.

Další sdělení obdržel v pátek, 27. června 1975, v 10:47 ráno, kdy se představil další Plejáďan - muž, který Meierovi řekl, že se jmenuje Quetzal. Tento mimozemšťan sdělil, že je vedoucí plejádké pozemské základny vysoko v Alpách, nedaleko italských a francouzských hranic,

blízko od Montblanku. Skupina Plejád'anů a občas i další inteligentní bytosti z jiných expedic tam žijí na naší planetě. Sledují tam monitorovací zařízení.

Mimo jiné, Quetzal stanovil nějaká pravidla, týkající se záznamů o kontaktech, které jsme byli schopni sledovat. Jsem v rozporu s těmito pravidly, když ve skutečnosti bylo zakázáno zveřejňovat tyto záznamy o kontaktech. Je snadné vidět, že se nemůžeme řídit jejich pravidly o zveřejňování těchto záznamů, neboť bychom mohli být v mnoha směrech právně postižitelní. Museli jsme vymazat jména a některé údaje pro bezpečí, a tím zamezit publikování těchto poznámek v kontextu, což bylo také zakázáno. Museli jsme to udělat, protože bylo nebezpečí, že bude zastaven příjem veškerých dalších informací. Kdybychom to neudělali, nemohli byste nic vědět o plejád'ských kontaktech ve Švýcarsku. Ale tady je to, co Quetzal řekl:

Quetzal: „... další bod musí být splněn v záznamech o kontaktech. Jak jste viděli, sami si způsobujete nakonec potíže při úpravě kontaktních poznámek ke zveřejnění. Tomuto faktoru věnujeme naši pozornost, což ale není naším záměrem, jak jsme o tom již dříve v této souvislosti velmi důkladně diskutovali. Podle názoru některých vašich členů, by tyto zprávy měly být vypracovány a šířeny pouze omezeně, přičemž je nutné v konečném znění vypustit všechna osobní sdělení atd.. S tím nelze z naší strany souhlasit. Naše rozhodnutí trvá i nadále, v důsledku toho se zprávy musí zveřejňovat přesně slovo od slova, písmeno po písmenu, přesně tak, jak jsou zaznamenány.

Tak budou do nich zahrnuty i všechny osobní záležitosti, které v důsledku toho nemohou být opomíjeny. Zprávy jsou pouze tehdy správné a kompletní, když jsou zaznamenány slovo od slova a obsahují všechna fakta. To je naším cílem, založeným na velmi důkladném pochopení a logice. Všechny osobní a jiné věci, které nejsou uvedeny ve zprávách, nejsou přijaty a nemohou tedy být zveřejněny, protože tyto nejsou od začátku ve zprávách obsaženy. Všechny současné zprávy o kontaktech obsahují přesné údaje, které nabízíme pro vysvětlení lidem na Zemi. Nemůžeme akceptovat jakékoli zatajování údajů o všech skutečnostech, naše vysvětlení nebo informace z jiných částí rozhovorů. V tomto směru, musí být zahrnuto vše, i když některé věci jsou pro některé osoby nesrozumitelné. Ale to se netýká pouze některé tvých členů, ale i tebe samého, protože stále děláš neidentifikovatelné chyby ....

Očekáváme nyní, že uznáš uvedené chyby a odstraníš je. Není to příjemné ani pro nás, pokud máš neustále problémy v tomto směru. Jakmile budeme podávat vysvětlení nebo závěry, pak by to mělo stačit. Tak by se nikdy nestalo, že některé záležitosti musíme několikrát opakovat a diskutovat. V této souvislosti jsme také Semjase doporučili, vynechat v budoucnu opakování již jednou vysvětlených záležitostí. To, co kdysi bylo vysvětleno a diskutováno již nepotřebuje žádné další vysvětlení. To je nejen časově náročné, ale také nelogické a zbytečné. V žádném případě se nesnažíme uplatňat direktivní nařízení nebo sílu z naší vůle nebo dle našich znalostí o pozemšťanech. Máme jen zájem na této dobrovolné misi předávat lekce pravdy a některé další věci. Ti, kteří to chtějí přijmout a uznat, tak mohou učinit dle svého vlastního rozhodnutí a ten, kdo to chce odmítnout, to může také udělat. Ti co tomu věří si musí být vědomi, že jsme definovali zásady nezbytné pro udržení pořádku, zvláštní cíle a příkazy musí být také dodržovány, stejně jako nelze ode mne očekávat nějakou pomoc...“

Členové Meierovy skupiny se rozumně rozhodli upravit a vynechat citlivé komentáře a všechny přímé odkazy na osoby zmiňované ve zprávách, zveřejňovaných mimo skupinu. Postojem Quetzala je, že Plejád'ané jsou již očištěni a to, co si myslí, že by mělo být ponecháno stranou. Záznamy z kontaktů, co byly zveřejněny, nepotřebují úpravy.

Některé z těchto připomínek byly škodlivé pro jisté osobnosti a dokonce hanlivé podle našich zákonů, a tak jsme museli dát Quetzalovi výjimku a podle jeho požadavků editovat a vypouštět, co bylo nevhodné.

Dvacátýdevátý kontakt se konal v pondělí 7. Května 1975, v 10:37 ráno, bylo to další setkání tváří v tvář. První část diskuse se týkala návštěvy Karla Veita. (Německý Ufo badatel).

V dřívějších kontaktech Meier požádal, a také dostal jména několika uznávaných UFO kontaktérů, o kterých si Plejád'ané mysleli, že jsou to podvodníci. Veit je navštívil a ti mu v dobré víře vyprávěli o svých kontaktech s mimozemšťany. U některých, které Veit navštívil, byl zcela přesvědčen, že jejich kontakty byly reálné. (Souhlasíme s Karlem u některých z nich). Nyní se Meier rozhodl seznámit Plejád'any s tímto Veitovým materiálem.

Meier: „...na toto téma chci položit jednu otázku. Badatelé jsou přesvědčeni, že některá jména, co jsi zmínila, že jsou podvodníci, tak jimi nejsou. Co ty na to?“

Semjase: „Zaznamenali jsme tvé hodiny dlouhé diskuse a jsem o tom docela důkladně informována. Ale také jsem ti dříve vysvětlila, že budeš mít velmi nepříjemnou pozici. Jak víš, tak tento předpoklad se splnil. Tuto problematickou pozici budeš mít nadále i v budoucnu... Čím více jsme se zaměřili na různá místa, tím více jsme nacházeli určité věci proti tobě, vývoj a intriky se staví proti tobě. Z různých stran jsi byl po nějakou dobu velmi důkladně sledován a velmi přísně kontrolován, přičemž již nastaly nějaké zle zamýšlené činy a jsou také osnovány proti tobě intriky... V důsledku toho buď v každém případě velmi opatrný. Zlí jazykové tě obviní ze špionáže proti cizí mocnosti, zatímco jiní tě zase budou obviňovat z podvodu, protože se snaží zabránit šíření pravdy. Tito lidé patří na jedné straně k náboženským kruhům, a na druhou to je stále stejná tajná organizace, přející si potlačit to, co říkáš. Některé vazby v tomto případě běží na různá tajná spojení a organizace, jakož i na vládní úředníky, armádu a na některé jednotlivce, kteří se cítí být ohroženi tím, co říkáš. Některé další síly pracují proti tobě, protože prokazatelně nemohou zjistit nic, abys mohl být obviněn z podvodu.....“

Meier: „Dáváš mi dát fantastickou perspektivu, Semjase. Ale vlastně jsem s tím počítal.“

Semjase: „Musíš, protože znáš tyto věci již z dřívějších dob....“

(Jak jsme zahájili tento výzkum UFO, tek jsme se my vyšetřovatelé dostali pod přísnou kontrolu někoho dalšího a začali jsme si všimnout mnoha podivných a neuvěřitelných věcí, které se děly. Naše telefony byly odposlouchávány. Naše pošta byla zabavována a my jsme byli sledováni. Pokud jsme pozvali nějaké lidi na schůzky, byli buď zastaveni nebo varováni, aby šli zpět. Byli jsme zadrženi zvláštními agenty a zpochybňováni. Na cestě do a ze Švýcarska jsme se zastavili v různých zemích a byli tam vyslýcháni a někdy dostali matoucí pokyny na cestu, že jsme nabyli přesvědčení, že chtějí zabránit našemu kontaktu s ostatními. Pokaždé, když jsme navštívili Meiera na jeho farmě, všimli jsme si, že vojenská rozvědka byla na kopci s výhledem na Meierův dům, směrem vpravo dolů, do jeho obývacího pokoje. Obdrželi jsme výhrůžnou poštu a telefonáty a občas byli zastrašováni i osobně. Vždy, když jsme šli na jedno nebo jiné kontaktní místo nebo fotografovali místa, kde byly obrázky UFO pořízeny, viděli jsme nízko létající průzkumná letadla prolétající nad našimi hlavami a dokonce jsme některé z nich fotografovali. Bylo zcela zřejmé, že jsme sledováni.)

Meier pokračoval dále v psaní o jeho dobrodružstvích. „Zmínila jsi něco v našem posledním setkání. Řekla jsi mi, že bych mohl jednou letět s tebou na Plejády.“

Semjase: „Určitě, ale bude to jen krátká etapa většího výletu, protože cíl je vzdálen od Země mnoho světelných let.“

Meier: „Má drahá - to je fantastické. Chtěl bych tam pořídit nějaké fotografie. K mé lítosti byly poslední obrázky z cesty k Saturnu špatné... Buď byly přexponované, nebo byl film úplně černý.“

Semjase: „To jsi bohužel mohl očekávat, protože pro takové případy budeš potřebovat speciální zařízení.“

Meier: „Přesto se pokusím na další cestě opět fotografovat. Pokud by jen některé obrázky byly aspoň napůl úspěšné, pak budu spokojený.“

Semjase: „Kromě toho je zde šance, že tě vezmu s námi opět na dalším setkání, na další mimořádný let. Chceme také zjistit, zda jsi schopen udělat určité obrázky, protože jsme vyrobili k tomuto účelu speciální přístroj.“

Meier: „Co mám fotografovat?“

Semjase: „Poznáš to dost brzy, ale teď opět nemám čas, pořád musím plnit různé úkoly.“

V úterý, dne 15. července 1975, v 09:46 opět nastal jeden z telepatických kontaktů, bylo přijato 30. sdělení. Tento přenos doporučil Meierovi připravit se na delší nepřítomnost při navrhované cestě.

Semjase: „Obdržela jsem od tebe různé myšlenky, ale nemohu na ně okamžitě reagovat, protože můj současný úkol mi zabírá mnoho času. Dnes proto můžu s tebou navázat z určitých důvodů kontakt pouze na krátkou dobu. Měl bys být připraven v časných ranních hodinách 17-tého, což je za dva dny. Ve vhodném okamžiku tě zavoláme a navrhneme místo kontaktu. Měl by ses vybavit dostatkem filmového materiálu, protože to bude mít jistý význam. Připrav se dále na to, že budeš pryč delší dobu, protože budeme provádět...delší cestu, která pro mnoho bytostí cestujících vesmírem není možná. V tomto Vesmíru je jen několik forem života schopných překonávat tak velké vzdálenosti, protože to je možné pouze prostřednictvím hyperprostoru. Tam, kde to je možné díky pokročilému technickému vývoji, Vesmír nenabízí žádná omezení. Takže prostor a čas již nejsou překážky a podobně - bariéra mezi vesmíry může být překročena. Jak víš z minulosti, tak takové cesty jsou známé pro určité formy života.“

Meier: „Znáš takové případy?“

Semjase: „Jistě, podobně dobře je zná i Asket. Ale, prosím, nepřerušuj mě, protože můj čas pro tento kontakt je velmi krátký, nebude možné absolvovat následující cestu v mé malé lodi, je pro takové výlety nevhodná. Budeme muset letět velkou intergalaktickou lodí. Tak se připrav na alespoň třicetihodinovou (podle tvého času) cestu, protože s touto lodí budeme cestovat daleko mimo známá souhvězdí...Také bys měl mít příležitost, abys udělal nějaké obrázky a možná z dálky viděl i starou domovskou planetu naší lidské rasy. Dnes je to zvláštní pohled, pocházející od výbuchu velké hvězdy. Katastrofa se stala již velmi dávno. Vzhledem ke tvaru vzniklé mlhoviny se tento útvar nazývá ‚IHHW-HATA‘ - Tento název znamená, přeložen do vašeho jazyka znamená, ‚Božské oko‘... Podle vašich astronomických katalogů se toto ‚Božské oko‘ nachází v souhvězdí Lyry a říkáte mu Prstencová mlhovina v Lyře neboli M-57. To je vše, co jsem měla ve své dnešní zprávě. Pokud máš nyní ještě otázky, pak mám krátkou chvíli na odpověď.“

Meier: „Cítím se právě jako v království fantazie. Semjase, ale řekni mi, kde na nebi, najdu to ‚Božské oko‘?“

Semjase: „K tomu budeš potřebovat větší dalekohled.“ (*Je 2.300 světelných let daleko, pozn. překl.*)

(Semjase později vysvětlila, že jejich předkové, a také my pocházíme z uprchlíků z velké sluneční soustavy v Lyře, z nichž někteří uprchli na Plejády a jiní na další místa, aby unikli zničení.)

Meier: „Škoda. V souvislosti s plánovanou cestu, mám ještě jednu otázku: Když počítám vzdálenost v kilometrech, jaké je to číslo?“

Semjase: „To přesahuje mnohonásobně všechny tvoje matematické představy výpočtu. Číslo bych ti mohla dát, ale jen v našich jednotkách, což by v důsledku bylo absurdní...“

Meier: „Ale pak asi několik hodin na cestu nebude stačit.“

Semjase: „Nezapomeň na dilataci času a prostoru v hyperprostoru...“

Meier: „Proboha, pak to bude jen krátký výlet. Mohl bych říct, že cesta na konec Vesmíru by trvala věčně?“

Semjase: „Tvoje úvahy jsou špatné, neboť se nám nikdy nepodaří dosáhnout konce vesmíru, protože takový konec neexistuje....“

(Zřejmě čas a prostor, jak je chápeme v našem hmotném vesmíru, jako fyzikální vlastnosti našeho hmotného kontinua mohou být obojité zvyšováním vibrací, v rámci ochranného pole na frekvenci, která je nad fyzikálně-chemickými vlastnostmi hmoty, kde zákony a vlastnosti pro hmotný svět už neplatí a v této oblasti již platí nové zákony, stejné jako jako pro ducha.)

Významný den, byl ve čtvrtek 17. července 1975, kdy se uskutečnil třicátýprvý kontakt, kdy Plejáďané pozvali Meiera na pečlivě vybrané místo na 10:14 dopoledne. Toto byl již 31. kontakt s mimozemšťany, v době méně než šest měsíců, Billy Meier udělal přípravu podle potřeby, která by mu umožnila nepřítomnost po více než 30 hodin. Vstal brzy a dokončil své přípravy, naložil svůj moped a čekal na signál. Když bylo určeno místo setkání, rozloučil se se svou rodinou a odjel na vzdálené a velmi nepřístupné místo, kam by bylo obtížné se dostat i s jeho mopedem, což by odradilo i jeho pronásledovatele.

Když přijel na označené místo, vyložil svá zavazadla a pečlivě ukryl své vozidlo proti náhodnému objevu. Krátce poté přiletěla kosmická loď a byl přivítán již známou mimozemšťankou. Podíval se na hodinky. Bylo přesně 10:14 hod., okamžitě vstoupil do lodi, spolu se svým vybavením, které si vzal na cestu. Zvedli ho do lodi paprskem energie a tak nastala největší událost v celém Meierově životě.

Po tomto výletu byl přivezen zpět na stejné místo, vzal si svůj neporušený moped a jel celou cestu domů v údivu a rozjímání. Byl zcela vyčerpán a šel hned do postele spát. Po odpočinku od veškerého vzrušení, Meier vstal, umyl si tvář, šel ven a posadil se sám ke svému stolu v malé boudě, kde dostával obvykle přenosy informací.

Najednou byl naladěný a přenos začal jako obvykle, rychle, plynule, bez opakování a bez zastavení pro opravy, jako jeden dlouhý, nepřerušovaný celek od začátku do konce. Popsal

desítky stránek. Pak ho jeden den nechali v klidu, a další den obržel hlášení stejným způsobem. To se opakovalo několikrát až bylo všechno zdokumentováno na papíře.

Některé části tohoto kontaktu již byly uvedeny v „Předběžné vyšetřovací zprávě“. Více bude zveřejněno ve větší prezentaci „Plejádské zprávy“ později. Pro naše účely nyní uvedu výňatky ze zápisů, o době ztrávené na palubě galaktické mateřské lodě.

Na palubě mateřské lodi

První část velkolepé meziplanetární cesty byla shrnuta do 12-ti stránek sedmé kapitoly „Předběžné vyšetřovací zprávy“ a nebudu ji zde opakovat. Nicméně, bude dobré ji stručně shrnout a udělat pár oprav dostupných informací, které máme v této době. Zaznamenali jsme několik popisů různých částí cesty, ale ve skutečnosti nemáme přeloženy všechny kontaktní poznámky, které máme v této době k dispozici.

Tyto poznámky, získané a přeložené později, ukázaly, že po obdržení pokynů o poloze setkání k rannímu výletu, Meier řídil svůj moped podle telepatického vedení přes méně navštěvované cesty a přijel na místo v cca 09:30. V té době vyložil zavazadla a moped bezpečně uschoval před náhodným objevem, takže bylo již po 10:00 hod. Jak čekal, připravil své vybavení pro rychlé vyzvednutí, kosmická loď se ukázala jen pár minut poté a byl vzat na palubu. Obrátil se a fotil svůj odlet přes uzavíratelný otvor ve dně lodi. Potom přinesli speciální monitor.

První část této cesty byla k Venuši, kterou si Meier prohlédl a udělal více fotografií. Zde zjistil, že to, co vždy považoval za okna lodě, byly jen víceúčelové monitory. Občas byly průhledné, ale také měnily barvy a jasnost jejich zobrazení v různých podmínkách, někdy se dokonce staly i neprůhledné. Z tohoto důvodu mimozemšťané sami spoléhali především na své 3D obrazovky. To byla zvláštní úprava této technologie v rámci přenosných jednotek, které měly nastavitelný jas a další ovládací prvky pro prohlížení, včetně přiblížení a možnosti měnit frekvenci snímání. Tato zobrazovací jednotka byla podobná běžným monitorům, avšak umožňovala mnohem širší škálu zobrazení frekvencí, než jsou ty v našem vizuálním rozsahu a tento přístroj byl upraven tak, aby snižoval ultrafialové kmitočty, které přizpůsobil našemu rozsahu vidění tak, že Meier je mohl fotograficky záznamenat v našich viditelných frekvencích a známých barvách. To tak dávalo mimozemšťanům kontrolu nad vším, co Meier viděl a fotografoval mimo zobrazovací displej tohoto zařízení.

Pronikli pod spodní oblačnou vrstvu Venuše a Semjase řekla, že je silná asi 40 kilometrů. Dole již byla jasná viditelnost a Meier mohl velmi dobře vidět povrch planety, popsat krátery na povrchu, středně vysoká pohoří vpravo a široké pláně na levé straně. Řekl, že neviděl žádné hory v polární oblasti. Překvapivé - časopis Astronomie popsal v srpnu 1976 téměř stejnou věc z výzkumu, provedeného později kosmickou sondou. (Tyto obrázky dorazily více než jeden rok po Meierově cestě.)

Kosmická loď se pak přiblížila k Merkuru a Meier udělal snímek přes monitor. Poté ještě kontrolovali něco na jedné z družic Saturnu a vrátili se k Zemi, aby v té době pozorovali spojení lodí Apollo-Sojuz, asi v 16:30 hod. podle Meierových hodin.

Meier znovu dělal snímky pomocí toho speciálního monitoru, který měl k dispozici. Na obrazovkách v lodi mohl Meier vidět i jiné kosmické lodi v blízkosti, které se však neukázaly na jeho speciální obrazovce. Když se ptal na to, Semjase, řekla, že ta další plavidla jsou obklopena

energetickým polem a mohly je spatřit jen speciální skenery, ke kterým jeho zařízení nemá přístup.

Poté pokračovali v cestě na velké mateřské lodi do vzdálenějšího vesmíru. Bylo to obrovské plavidlo tvaru pyramidy s velkou centrální částí asi 17km v průměru, se třemi pomocnými úseky, téměř 4 km v průměru uspořádanými do trojúhelníku, na delší podstavě centrální sféry. Jeden z nich byl zemědělský modul, další byl základní pohonný generátor, a třetí byl jako technologické výrobní zařízení, které vyrábělo všechno hotové spotřební zboží, důležité pro společenství a zařízení na lodi. Centrální koule byla obytné centrum pro 144.000 lidí.

Musím se přiznat, že počet 144.000 lidí mi připadal obrovský, ale bylo mi řečeno, že je to zaokrouhlené. Vypadalo to příliš mysticky, tak jsem ho zaokrouhlil v mé „Předběžné vyšetřovací zprávě“ na 143.000 obyvatel. Chyba byla na mé straně, a vzal jsem za to na sebe plnou odpovědnost. Ve skutečnosti, protože populace není statická, mohlo by to snadno být až 145.000 lidí a ještě by to bylo skoro přesné, jako udaných 144.000 obyvatel. Co když základní údaj je správný, a to i v případě, že je jeho zdrojem mystický počet citovaný v křesťanské Bibli?

Samotný hangár na palubě, v nižší úrovni velké mateřské lodě, zabíral mnoho čtverečních kilometrů plochy a Meier tam viděl stovky, možná i tisíce - téměř nespočet lodí mnoha velikostí a typů. Když se zeptal, co dělají s tolika loděmi, řekli mu, že mohou mít současně až 500 misí v naší Sluneční soustavě i jinde. To byl skutečně ohromný provoz.

Uvnitř té obrovské mateřské lodi ho vzali do kontrolního střediska, kde Meiera představili Semjasinu otci, Ptaahovi, kteří neuměl německy a proto používal překládací zařízení ke komunikaci s Meierem. Ptaah řekl, že mateřská loď již letí směrem k jejich určené pozici a ukázal Meierovi některé z kontrolních přístrojů.

Zde je místo, kde jsme v předběžné zprávě skončili popis. A nyní se Meier posadil na jeho oblíbené místočko a připravil se na telepatický příjem:

Semjase: „Dnes je tvůj velký den.“

Meier: „Mám pocit, že to jsi mi už řekla.“

Semjase: „Měl bys přemýšlet o tom, co můžeš očekávat. Ale v tomto případě ti teď musím vysvětlit, že budeš muset zachovat mlčení a mít jisté obavy. Později ti možná budu vyprávět o tvých zážitcích více. Zatím si ponechám ze zpráv některé podrobnosti, o kterých ti nesmím říci. Ale nejdříve uděláme cestu po vaší Sluneční soustavě.“

(Šli jsme k lodi, byli vyzdviženi dovnitř transportním paprskem a o pár vteřin později se již tato loď vysoko vznášela a já fotografoval z asi padesátimetrové výšky na diapozitivy z místa odletu. Fotografoval jsem částečně přímo dolů a částečně z boku. Mohl jsem tyto obrázky dělat ještě přes vstupní poklop, jak jsme stoupali velmi pomalu nahoru. Po snímkování Semjase zavřela poklop, a během několika vteřin se loď řítí až do několikakilometrové výšky bez toho, abych si povšimnul nějakého tlaku ze setrvačnosti nebo jakékoli jiné změny. Všechno vypadalo, jako když bych stál na pevné zemi. Různé náhlé změny kurzu nevyvolávaly žádné efekty, i když jsem viděl přes okna na palubě, že jsme v různých okamžicích dělali ty nejbláznivější pohyby, podobně jako velké kyvadlo.)

Toto vyplývá to z přenosů a následné diskuse, kterou jsme vyjmuli, o části této cesty, zveřejněné v naší předběžné zprávě.

Jakmile se Meier dostal na tuto cestu, zajímal se především podrobným zkoumáním speciálních zařízení mimozemšťanů a hodně úsilí věnoval svému fotografování. Obrazovky mu připadali jako čiré sklo, přes které mohl venku vše neomezeně pozorovat. Jen si všiml, že celý obraz byl při prohlížení na obrazovce velmi jemně rastrovaný, podobně jako naskenované fotografie. Velikost obrazovky byla asi 50 x 50 cm, barevně zářila, ale nemohl zkoumat jak funguje neboť byla zapuštěna celá uvnitř. Kromě tohoto zařízení, tam bylo mnoho nejrůznějších přístrojů okolo celého kokpitu místnosti, které byly instalovány na kruhovém ovládacím pultu i ve stěnách. Tyto podivné přístroje, které viděl už i při prvním letu, zcela evidentně sloužily pro řízení a ovládání lodě, však sloužily také i jako průzkumná zařízení - dálkoměry, detektory záření, prostředky pro kontrolu dalších zařízení, hrajících důležitou roli při provozu stroje.

Všechny obrazovky se lišily v podstatě od všech ostatních známých přístrojů pozemského původu, stejného charakteru. Všechny tvary, symboly a čísla na těchto obrazovkách byly zobrazeny v krásných a často fantastických barvách a místech, v různé hloubce, v rozporu se známým plochým zobrazením na Zemi, kde známe pouze ploché zobrazení, které v praxi neumožňuje zobrazit hloubku prostředí. (Dvoudimensionální obraz nemá žádnou hloubku. Tyto obrazovky, zde ukázovaly vše v živé 3-dimenzionální podobě, jako by to bylo skutečné, a ne jen generováno impulsy... Musíme si uvědomit, že to vše se odehrává v roce 1975, předtím, než jsme měli barevné displeje z tekutých krystalů, LED a 3D televizi.)

Meierovy první dojmy z obrovské mateřské lodě, včetně jeho vstupu dovnitř přes otevřený hangár, jako přes fantasticky velké parkoviště pro mnoho stovek dalších lodí, kde viděl různé mechanismy – roboty a také jiné výtvary lidského vzhledu, zřejmě používané na pracovní operace, průhledné kovové stěny, vznášející se vozítka používaná pro kyvadlovou dopravu uvnitř obrovské koule, atd. Všechno bylo popsáno v Předběžné zprávě, a to vše mimo úvod od Semjasina otce. „Nyní jsme na cestě do výchozí polohy“, řekl Ptaah, bude to trvat asi 30 minut tvého času.

Ptaah a Semjase zaujali místa u pultu tvaru podkovy. Rozsvítily se malé kontrolky a ožila tmavá obrazovka. Na ní se objevily podivné tvary a symboly. Aktivovaly se i další zobrazovací displeje. Pak Meier uslyšel tón, velmi měkký a uklidňující kovový zvuk. Podíval se na průhlednou kopuli a viděl, že průhled je zamlžen bělavou mléčnou clonou. To trvalo jen velmi krátkou chvíli, a najednou mohl znovu vidět hvězdy. Cítil velký vnitřní klid. Pak uslyšel Semjasin hlas a přemýšlel o tom, proč ho Ptaah žádal o ticho. Domníval se, jestli něco nepokazilo zpoždění přeskoku? To se však uskutečnil již první hyperprostorový skok, další následovaly v několika příštích hodinách.

Dříve než mateřská loď dosáhl svou výchozí pozici, Semjase poslala jednoho z robotů zpět do její lodě v hangáru, přinést speciální zobrazovací zařízení do kontrolní místnosti, aby Meier mohl fotografovat objekty mimo loď. Otočila se k němu a vyzvala ho, aby to zkusil.

Semjase: „Pokud chceš, můžeš zde zkusit fotografovat, ale nevím zda se ti to podaří, nedokážu to odhadnout. Bohužel dosud nevíme, zda pozemskými fotoaparáty můžeš fotografovat přes kopuli. Ale budeme to vědět, poté, co necháš vyvolat své filmy. Pokud se ti to bude líbit, můžeš použít zařízení přinesené z mé lodě.“

Meier: „Budu ti vděčný za každý přístroj, Semjase, snad se to určitě podaří. Ale co se děje? Jsou nějaké problémy s přeskokem v hyperprostoru?...“

Semjase? „Copak sis toho nevšiml?“

Meier: „Všiml, ale neumím to vysvětlit...“

Semjase: „Stačí se podívat ven kupolí do vesmíru, co tam nyní vidíš?“

Meier: „Vidím tam jsou úplně jiné formace hvězd, než jsem viděl ze Země. samozřejmě znám jich jen pár od vidění, ale vidím, že nic nepoznávám, ale nevím, proč to tak je?“

Semjase: „Udělalí jsme první hyperprostorový skok.“

Meier: „A já jsem zůstal naživu! Kde jsme nyní?“

Semjase: „Jsi asi 500 světelných let od své domoviny.... Když se podíváš nahoru, uvidíš hvězdy našeho souhvězdí, tedy Plejády. Jsme jen 211 milionů kilometrů od nejbližší hvězdy. Bohužel nemůžeme přiletět blíž, protože potřebujeme bezpečnou vzdálenosti, aby bylo možné provést nový skok. Možná, že můžeš udělat pár fotek za pomoci přístroje, který jsem donesla.“

(Odněkud přichází android a zdá se, že přináší zobrazovací zařízení. Velmi šikovně ho montuje a uvádí do chodu. Náhle mě oslovuje, čímž jsem polichocen, i když nechápu ani slovo. Semjase mi to rychle překládá).

Semjase: „To ti jen přeje dobrý úspěch.“

Meier: „Ale to je nemožné, copak může ta věc myslet a jednat nezávisle? To by bylo šílené!“

Ptaah: „Ale přesto to dělá.“

Semjase: „Celá jeho tělesná konstrukce je napůl organická a jeho mozek je chemický.“

Ptaah: „Je to skutečný, vysoce vyspělý android. Pochopíš to lépe po krátké době, kdy to bude pro tebe normální. Je to divné jen proto, že je to pro tebe nové. Ale nyní se postarej o své fotografie, protože je už připraven další skok ...“

Prováděl jsem to na jeho doporučení a doufal, že nějaké fotky vyjdou a pořád přemýšlel o Ptaahových slovech. Je pravda, že některé jevy byly divné, jako průsvitný kov ve vesmírných kapslích, to samé ve stěnách hangáru a nyní zde v kontrolním centru se to již nezdálo tak zvláštní. Podobné to bylo s fotografickým aparátem, obrazovkami a celým řídicím centrem s jeho přístroji. Ptaah má pravdu, je to jen otázka znalostí.

Ptaah: „Můj příteli, vidím, že jsi zamyšlený. Dívej se nyní na hvězdy - za devět sekund začneme další skok.“

Meier se zeptal na napsané nebo nakreslené symboly, které viděl na palubě lodi a zajímal se, jak jsou staré a odkud pocházejí?

Semjase: „To je jednoduché vysvětlení: tyto záznamy, co zde používáme, jsou pouze 11.000 let staré a v té době jsme je převzali od našich předků, kteří žili na Zemi. Naše starší záznamy v psané formě byly mnohem složitější, zatímco to, co zde nyní vidíš, je mnohem jednodušší písemná forma, která byla vyvinuta různými našimi vědci na Zemi, kteří pozorovali tyto hvězdné formace ze Země. Spojovali některé hvězdy linkami a výsledek se vyvinul do těchto tvarů písma. Náš zápis se skládá ze stejných malých kroužků a čar, kruhy představují hvězdy a linky jejich spojnice do souhvězdí.“

(To je překvapivé tvrzení, protože podobný popis uvedl do časopisu „New Englander“ John B. Newbrough, které přijal pozoruhodnou metodou automatického písma, přijatého v relaci ve 02:00 hod. ráno, ve tmě, v suterénu svého domu, v roce 1881, když přijal tyto symboly a bylo mu řečeno, že to je předchůdce všech dnešních písemných záznamů na Zemi a pochází to od

pozorování souhvězdí na obloze. Od té doby se také uvádí tabulka písmen ve stávajících jazycích, odvozená od tohoto zobrazení. Bylo řečeno, že to bylo starověké písmo Bohů, které bylo používáno jako posvátné písmo králů. Tyto symboly byly dále používány k výrobě magických talismanů v dávné minulosti a v záznamech velkých alchymistů v historii. Také se říká, že tajemství Písma svatého krále Šalamouna, dnes uznávaného jako otce jisté mystické sekty, bylo také použito v tajných obřadech některých společenství. Newbrough publikoval své poznatky ve staré americké knize s názvem OHASPE, poprvé vytištěné roku 1882.)

Meier: „To je zajímavé, a tvoje vysvětlení mi stačí. Toto vysvětlení není na Zemi obecně známo.“

Semjase: „To jste pouze zapoměli, ale fungovalo to již před mnoha staletími, během kterých se často měnily jen detaily. Přesto existuje na Zemi několik záznamů, kde tyto tvary byly změněny do tvarů písmen, která jsou používána a podobají se na naše staré symboly.“

Meier: „To je úžasné! Potom písmo na Zemi nebylo vyvinuto samotnými pozemšťany?“

Semjase: „Pokud se mluví o pozemských předcích lidských ras a ne nebeských předcích, pak máš pravdu. První písmo přinesli „Synové nebes“, kteří byli zodpovědní za pozdvižení pozemšťanů z barbarství.“

Nyní se chystali na další velký hyperprostorový skok a Meier si přál záznam pocitů o této události, aby to později mohl podrobně napsat.

Semjase: „To nebude těžké. Kabinky, které vidíš zde, vedle obrazovek, jsou vybaveny všemi nezbytnými prostředky k ukládání pocitů a myšlenek. Získané myšlenkové podněty jsou uloženy ve speciálním počítači a později mohou být reprodukovány ze záznamu podle potřeby, slovo od slova. Helma, kterou zde vidíš, se přizpůsobí každému tvaru a velikosti hlavy, je vybavena velmi jemnými sondami a je pokryta hustou, jemnou sítí čidel, které zachytí každý druh energie a přemění ji na impulsy, které jsou pak přenášeny do počítače, kde jsou zapsány a uchovány. Energie, myšlenky a pocity se měří ve velmi vysokých frekvencích a mohou být přijímány pouze prostřednictvím těchto přístrojů. Energie pocitů a myšlenek existují jen ve velmi vysoké frekvenci pole, neboli hyperfrekvenci. Nyní jsme schopni registrovat tvoje myšlenky a pocity, vše, co je pro tebe nezbytné. Sedni si do křesla a dej hlavu pod přilbu, která se automaticky přizpůsobí na tvoji hlavu.“

Meier: „To je vše, co musím udělat?“

Semjase: „Ne, to není všechno. Teď se posad' v kabině. Velká cesta začíná za 23 sekund.“

Meier: „K vašim službám, slečno velitelko!“

(Jak mi Semjase vysvětlila, rychle jsem se posadil do jedné z těchto tří kabin, do extrémně pohodlného křesla. Jakmile jsem usedl, zvláštní helma nad mou hlavou klesala tiše dolů. Byla dost velká na to, aby se zavřela kolem celé mé hlavy a ponechala volný jen můj obličej a otevřené oči, tak jsem mohl vše vidět a sledovat. Helma se přímo nedotýkala mé hlavy, zůstala jen blízko kolem ní, asi ve vzdálenosti jeden a půl centimetru od lebky, jak jsem poznal, když jsem umístil svůj ukazováček mezi helmu a moji hlavu. Byl jsem teď napjatý jako rodička a zajímalo mě, co se bude dít. Ptaah a Semjase manipulovali s přístroji...)

(odkaz na popis skoku – překlad z norštiny)

Semjase: „Ptaahu, dosáhli jsme našeho cíle.“

Meier: „Můžete mi lépe vysvětlit, co zde vlastně budeme dělat? Semjase mi řekla, že zde bude muset vykonat zvláštní úkol.“

Semjase: „Jen se nech překvapit, můj drahý příteli. Asi po deseti minutách budeš rozumět všemu a jistě budeš mít radost.“

Meier: „Vidím to tak, že se pohybujeme v prostoru, před námi vidím hvězdu, která je stále větší a větší a daleko za sebou vidím pět malých modrých bodů, jako hvězdy, ale co jsou ty modré body?“

Ptaah: „To je Caltos, poslední hvězda v tomto prostoru. Je dvakrát tak velká, jako tvoje domovské slunce, má větší světelnost. Modré body, které jsi viděl jsou také hvězdy, jsou to intenzivně zářící modré hvězdy, které mají velmi intenzivní světlo. Nemusí být vidět pouhým okem, a vidíš jich tam jen pět ze všech jedenácti hvězd. Pokud chceš, můžeš je samozřejmě vyfotit.“

Meier: „Ano, zkusím získat obrázky přímo přes kopuli. Budu to trochu střídat, některé fotky udělám přes váš přístroj a další budu fotit přes kopuli. Později uvidím, které fotografie vyjdou lépe. Zajímalo by mě, která bude...“

Vložený komentář:

(CALTOS, tento bezvýznamný malý systém, podobný Sluneční soustavě, nám nabízí některé srovnání mezi naší vlastní sluneční soustavou a rodištěm Semjase. Caltos je dvakrát větší než náš systém a má 11 obrovských planet (protosluncí - jako náš Jupiter), každá z nich má systém satelitů. Semjasina domovská planeta obíhá slunce, tlumené fialové barvy, nazývané Taygeta, která je vidět ze Země, je velikosti a hmotnosti našeho slunce, ale 24-krát jasnější.

Náš solární systém ve srovnání s Plejádským má jako protoslunce Jupiter, Saturn, Uran a Neptun, pro srovnání má Caltos jedenáct protosluncí. Není to neobvyklé, pro solární soustavy o této velikosti, aby obsahovaly takovéto podsystémy s vlastními studenými planetami nebo satelitními systémy. Podle jednoduché analogie je zcela možné, aby Semjasina domovská planeta Erra a její mateřské slunce, společně s jinými studenými subjekty, obíhaly společné centrum. Jedno z dílčích sluncí má soustavu tří obydlených planet..

Pokud to umožnil rozvoj inteligence a technologie, tak rasa vyvinutější jako naše poměrně primitivní lidstvo, mohla sem s mnohem větší pravděpodobností přiletět z Plejád nebo odjinud.

Pokud jsme zastánci teorie migrace druhů, můžeme ji obhajovat tím, že některé záznamy o UFO obsahují o ní dostatek důkazů, v literatuře i UFO kontaktech v posledních letech.

Plejádští návštěvníci ve Švýcarsku řekli svým kontaktérům, že je to přesně tak, jak někteří pozemšťané uvádějí. Řekli mu v dalších kontaktech, že máme společné předky, dokonce na mnoha dalších místech v našem viditelném vesmíru, kde se usadili a vytvářejí nové společnosti s novými technologiemi, z nichž některé umožňují volné cestování v prostoru a někteří z nich, dokonce navštěvují naši sluneční soustavu!

Není divu, že naše tradiční mytologie ve všech společnostech a na všech kontinentech této planety zmiňují Plejádské návštěvníky, mezi jinými, jako prominenty v jejich historii. Existuje však mnoho dalších návštěvníků. Někteří z nich, jako bytosti ze soustavy Reticulum, se opakovaně zmiňují o návštěvnících, pocházejících z Plejád. A existuje zde velmi mnoho dalších, možná i pro Plejádany neznámých návštěvníků.

Není žádným překvapením, pak, že Caltos a další malá slunce, jako je to naše, mají řadu protosluncí a planet ve svém solárním systému. Co se zdá být překvapivé je, že systém Caltos nebyl považován za podobný solárnímu systému a s žádnými rozumnými bytostmi vyvíjejícími se na jeho planetách v této době, jako by to mělo být z nějakého důvodu významné. Možná je rozumný život rozšířenější, než jsme si kdy do nynějška představovali.)

Následuje rozhovor mezi Meierem, Semjase a Ptaahem:

Ptaah: „To je na tobě. Můžeš si dělat, co chceš.“

Meier: „Díky... Ale tam ty modré hvězdy, jak jsou velké, a je tam u nich nějaký život?“

Ptaah: „Nejsou větší než tvoje domovská planeta, i když tento druh hvězd je obvykle 5-6x tak velký... Jsou nehostinné a nepřátelské pro život, jako velké planety vaší Sluneční soustavy, jako jsou Jupiter, Saturn a Uran. Samotná gravitace těchto planet je pro život velmi nepříznivá a ani žádné duchovní formy života zde nejsou, až na pár výjimek. Zde existující bytosti jsou velmi malé, nepřesahují na výšku cca 70 cm. Gravitace takové planety by jim škodila, pokud by byly větší. Ale samozřejmě, je to jiné pro každé takovou hvězdu nebo planetu, zatímco samotná atmosféra zde nehraje žádnou roli, protože různé formy života zde pobývající, mají různé potřeby. Takže, ne všichni tvorové dýchají kyslík jako my a pozemšťané.“

Meier: „Ale říká se, že velmi velké planety nebo hvězdy mohou být obyvatelné, a vhodné pro vyšší formy života, je na nich vůbec nějaký život?“

Ptaah: „To je možné pouze v určitých přesně definovaných mezích. V tomto případě se věda na Zemi mylí. Pokud by život existoval na vašich planetách jako Jupiter, Saturn a Uran, pak by jeho formy musely být jemnomotné (éterické) podstaty a velmi malé. Není pravda, že velikost gravitace ovlivňuje velikost tvora. V tomto zvláštním případě, gravitace může být překonána malostí, ale pouze v případě mimořádně stabilní formy života. Na vašich planetách - Jupiteru, Saturnu a Uranu by vyspělé formy života nikdy nebyly schopny přežít... Ale jak víš, žádné takové bytosti na těchto planetách nejsou ani hmotné ani duchovní.“

Meier: „Bylo mi řečeno o této věci, a také jsem si na místě sám všiml, že tyto tzv. planety nejsou opravdové planety. Může se to zdát hloupé, když budu o nich mluvit jako o hvězdách, ale chápu rozdíl mezi hvězdami a planetami a určitě to bude zajímat i ostatní lidi. Můžete mi tedy vysvětlit rozdíl mezi hvězdami a planetami?“

Ptaah: „To není těžké, a lze to snadno vysvětlit; planety jsou vesmírná tělesa, která nemají prakticky žádný vlastní zdroj světla, a která pouze zachycují a odrážejí dopadající světlo ze záření jejich sluncí, které na ně dopadá. Hvězdy jsou vesmírná tělesa, které mají svůj zdroj záření, které je generováno z jejich vlastní hmoty. Obojí jsou neobyvatelné různými bytostmi; hvězdy i planety, pokud zde není atmosféra a další příznivé podmínky pro život.“

Meier: „Chápu to, a co slunce? Jsou snad neobyvatelné objekty mimo sluneční soustavy, zatímco uvnitř soustav se mohou vyskytovat obyvatelné planety?“

Ptaah: „Jak jsi přišel na tuto otázku?“

Meier: „Oh, četl jsem v knihách o těchto věcech. Muž jménem Jacob Lorber napsal před deseti nebo dokonce stovkami let některé takové věci. Ostatně také psal o Saturnu a jiných planetách,

které mi Semjase nyní umožnila vidět na vlastní oči, když jsem s ní letěl na tyto planety a s její pomocí jsem je mohl prozkoumat.

Ptaah: „Chápu, bohužel na Zemi existuje mnoho lidí, kteří píší takovéto knihy a podobnou literaturu. Jak můžeš vědět, jedná se o výplody jejich fantazie. Takové smyšlené výklady s ohledem na obyvatelnost vašeho Slunce... jsou nesmysly!

Meier: „Ano. Dobře, myslel jsem si to...“

***

To bylo v okamžiku, kdy plejádská loď uskutečnila setkání s další velkou mateřskou lodí z vesmíru DAL, takže se konalo setkání mezi dvěma společenstvími, kde Meier k jeho velkému překvapení, znovu po deseti letech potkal Asket. To bylo překvapení...! Navštívil i loď z DAL, spolu se Semjase v jejím malém plavidle a byli pozváni dovnitř. Nemohl téměř překonat vzrušení a své emoce. Myslel si: „Je naživu! Ona tam stojí! Asket tam stojí a usmívá se. Já... já... nemůžu mluvit. Jako bych měl v hrdle knedlík... Asket šla beze slov a s úsměvem k němu, dotýká se mé ruky, sevřela ji a přitáhla k sobě... Proboha, je to reálné, nebo sním... Ach holka...“

Asket: „Opravdu se ti to nezdá. Srdečně vítěj u nás. Je to radost a čest tě pozdravit. Vidím, že se stala změna. Omlouvám se...“

Meier: „Máš na mysli moji paži?“

Asket: „Ano.“

Meier: „Víš, už jsem si na to zvykl, stalo se to dávno, a já si už ani neumím představit život se dvěma pažemi. Zapomněl jsem na to.“

Asket: „Pokud to tak říkáš, pak to tak musí být. Ale nemusíš mít nějaký pomocný přístroj?“

Meier: „Na Zemi jsou bohužel tyto pomůcky ještě velmi primitivní.“

Asket: „Mohla bych pro tebe takový přístroj vyrobit, který by plně nahradil tvoji paži. Byl by napůl organický.“

Meier: „Mnohokrát ti Asket děkuji, je to opravdu od tebe velmi laskavé. Ale věř mi, na jednu stranu bych si sám představil život se dvěma pažemi a na druhé straně vím velmi dobře, že jsem ztratil svoji ruku, bez účelu a smyslu. Nehody a ztráty musejí být. Od této události jsem se dozvěděl nesmírně mnoho a budu se dále ještě více učit.“

Asket: „Tyto úvahy jsou tebe hodné. Jen jsem si myslela, že bych ti v některých případech mohla pomoci.“

Meier: „Opravdu ti Asket mockrát děkuji, ale já to nechci. Víš, takové zařízení by na Zemi mohlo vytvořit mnoho problémů. Je mnoho dalších, kteří tam také přišli o nohy a ruce, kteří by pak měli touhu mít také takové prostředky a bylo by nespravedlivé jim utajit, odkud to mám. K tomu se navíc přidává problém, že mnoho z těch lidí, kdyby měli takové pomocné zařízení, by opět upadli do nevděčné formy života. Víš, jak se tak stává, člověk znovu spadne do materialismu, když je mu opět lépe.

Na druhé straně, vědci a vlády by objevily věc, která by mohla vést ke katastrofě. Pokud bych měl takovou poloorganickou protézu, pak bych ji jistě nemohl dlouho zakrývat. Důsledkem by bylo, že by mi ji odebrali, zkoumali a velmi důkladně studovali a pokud by byla poloorganická, jak by to pochopili, snažili by se ji duplikovat, což by nemuselo trvat dlouho a pak by vědci

mohli vyrábět roboty a podobná zařízení. V naší současné společnosti by to pak mohli používat ve válkách a pro podobné účely, což by případně pro Zemi bylo katastrofální. I když je tvoje nabídka lákavá, tak ji z těchto důvodů nemohu přijmout.“

Asket: „To jsou nesobecké slova, milý příteli a máš v nich pravdu. Řídila jsem se jen mým soucitem....“

Dále tam byla rozsáhlá diskuse o plánech misí a řadě dalších věcí, jejichž přenos získal Meier již na prvním „sezení“ po svém návratu a popsal mnoho stránek. Byli jsme schopni zaznamenat v této části zprávy jen málo abstraktního, což jak se zdá, bude mít zvláštní význam pro příležitostné studenty tohoto příběhu, který by mohl odpovědět na některé z desítek otázek, kladených v tomto případě. Celá věc je velmi neobvyklá a je za všech okolností těžko uvěřitelná.

(Téměř okamžitě po návratu z velké cesty vzal Meier exponované role filmů a dal je do své obvyklé laboratoře ke komerčnímu zpracování fotografií. Meier a jeho skupina netrpělivě čekala. Všichni chtěli vidět nádherné obrázky. Konečně byly snímky hotovy a připraveny k vyzvednutí, které stálo hodně peněz za tento počet svitků filmu a vyvolání fotek, ale jen málo lidí, za ně bylo ochotno platit. Skupina si myslela, že teď má Meier fotografické důkazy, které chtěli. Filmy byly odeslány, ale když zásilka přišla a byla otevřena, všichni zdrceni viděli, že všechny snímky provedené pomocí „speciální prohlížecké obrazovky“ - jak Meierovým fotoaparátem, tak druhým podobným, používaným Semjase, byly silně přeexponované, takže v přejasnění se bod po bodu ztrácely téměř všechny podrobnosti. Snímky byly tak špatné, že dokonce nebyly reprodukovatelné. Další fotografie, pořízené na palubě lodi, bez použití zařízení, měly vlnité záblesky barev přes celý záběr, byly také zkreslené a všechny v podstatě k ničemu... Většina z nich byla také přeexponovaná, zřejmě díky vlastnostem světla na palubě.

Dalším problémem bylo, jak jsem se také zmínil, že fotky byly snímány 49 mm objektivem, mírně širokoúhlejší, než je obvyklý úhel objektivu, na Meierově fotoaparátu byl úhel záběru příliš široký, aby záběr pokryl speciální obrazovku, dokonce ještě horší, než s menším úhlem záběru, okraje obrazovky byly také na snímku a měl problémy se zaostřením. Zklamání bylo deprimující a Meier se byl nucen uchýlit se ke shromažďování dalších obrázků pro ilustraci toho, co se snažil popsat, včetně pozorovaných hvězd. Některé z obrázků věnoval do alb svých přátel (kteří je stále mají), a nakonec byl všemi ostatními obrázky z výletu sám zmatený. Ve skutečnosti to je to, co jsme kdysi řekli, že víme, že je nemožné na lodích fotografovat, protože takové snímky jsou možné pouze na Zemi a dokonce i pak jen přes speciální filtry, které nejsou k dispozici pro malé fotoaparáty. Meier sdělil své zklamání Semjase, která mu později dala několik diapozitivů pro vědce ke studiu, aby zjistili, co by se mohlo udělat pro zlepšení. Ty ale nebyly nikdy Meierovi vráceny.

Dalším problémem, který zjistil před zmizením fotografií z kosmické lodi bylo, že většina fotek které udělal na palubu mateřské lodi, bez pomoci speciální obrazovky, se ztratila na výrobní lince laboratoře, ze které je Meier nikdy nedostal zpět a ani je nikdy neviděl. To byly zřejmě ty nejlepší. Některé snímky se vrátily úplně černé. Jen pár snímků, které byly na dalších svitcích, spolu s obrázky pomocí speciální prohlížeckého zařízení, se vrátilo Meierovi zpět. Velmi málo z jeho fotografických snah na palubě mateřské lodi se dodnes zachovalo a to, co existuje, má jen malou hodnotu pro analýzu.

(Později bylo zjištěno, že místní laboratoř byla nucena ukázat snímky tajné agentuře, která filtrovala snímky před tím, než budou předány Meierovi. Bohužel dnes to již nikdo nepotvrdí.)

Přenos vybavovacích poznámek z cesty pokračoval při třicátémduhém kontaktu, 8. září 1975, ve 14:16 hod., při přenosu zpráv si chtěl Meier vyjasnit některé nejasnosti záznamů z velkého výletu. Semjase byla zaneprázdněna a nemohla se zapojit do celého velmi dlouhého kontaktu a řekla Meierovi, aby to odložil až na příští den, kdy bude mít více času. Kontakt byl tedy znovu zahájen 9. září 1975. Diskuse se týkala několika věcí, které Meier nesměl odhalit dalším lidem. Byl již poučen z řady událostí, které by měly vliv na něho a také na jiné lidi z našeho světa. Důvodem pro utajení bylo, aby se zabránilo ovlivňování událostí, a tím nebyl narušen průběh již probíhajících záležitostí. Dostal takové informace proto, aby byl schopen určit svou pozici v "době události", která nebyla totožná s běžným časem.

Tyto poznámky se rovněž týkaly diskuse o náboženství a skutečné duchovní podstatě pozemšťanů v tomto čase. Diskutovali o paralelních světech, obou paralelních vesmírech a jejich vlivu na náš normální svět, což bylo v té době také přezkoumáno dle poznámek. Snaha pozemšťanů o postavení lodí, podobných těm mimozemským, pozorovaným na naší obloze byla také revidována.

Třicátýtřetí kontakt se konal v pátek 12. září 1975, bylo to další setkání „tváří v tvář“, protože Meier měl delší cestu, uskutečnilo se až v 10:57 ráno, po naléhavém volání Meiera ke kontaktu.

Semjase: „Včera jsi se snažil mi několikrát zavolat. Bohužel jsem nemohla reagovat, protože jsem řešila některé velmi důležité věci, která nemohly být odloženy.“

Meier: „To jsem zjistil, jak jsi mě odmítala. Co bylo pro tebe tak důležité? Stejně jsem měl i já něco důležitého, co se mi naskytlo. Konkrétně, v noci na středu 10. září, ve 20:45 hodin, na jihozápadě od Hinwilu, jsme viděli velmi velký oranžový svítící letící objekt. Viděno z mého domu, byl asi 1,20 až 1,40 m (zdánlivá velikost) v průměru a bez jakýchkoliv pochybností to byl kulovitý útvar. Po několika minutách objekt zmizel v černé a zjevně umělé oblačnosti. Ve 21:45 jsem mohl vidět objekt opět na jihovýchodě. Světlo objektu bylo tentokrát velmi intenzivní, a obloha měla velmi zvláštní fialovou až červeno-modrou barvu. Generoval dostatek světla, takže jsem mohl objekt filmovat, zatímco kroužil asi jako lampion. Pak velmi strmě klesl do oblasti poblíž Bachtelbergu a tam jen prostě jen visel ve vzduchu. To jsem byl také schopen nafilmovat.

Pak to vystřelilo jako střela směrem na východ a vrátilo se opět rychle velmi blízko a začalo to pulsovat velmi intenzivním světlem. Zvláštní barva oblohy zmizela, když objekt opět začal poskakovat kolem jako blázen. Náhle jsem to nebyl schopen filmovat, když to zmizelo z mého hledáčku. Dvakrát jsem to ještě dostal do záběru a natočil to znovu. Jen doufám, že film vyjde dobře, co ti řeknu, jak ho nechám vyvolat. Zajímalo by mě, zda to byla nějaká paprsková loď? Byl to někdo od vás? Proč jste se ukazovali tak otevřeně (nad městem), jestli to byla vaše loď, snad proto, aby ji mohli vidět i ostatní? Nebo to byl jiný objekt? Proč zde najednou létala po obloze tato velká loď, když jsi mi řekla, že ty velké by sem letěly jen ve stavu nouze? Tento objekt musel mít nejméně 600 až 700 metrů v průměru, pokud jsem odhadl jeho vzdálenost ode mě asi na 20 kilometrů. Včera v noci jsem viděl ten objekt opět v 21:00, když visel velmi daleko ve vzduchu, v blízkosti horského hřebene. Tato hora je vidět z mého domu, jihozápadním směrem. Co víš o tomto objektu a proč se snesl právě tady?“

Semjase: „Tedy k tomuto případu. Byli jsme natolik zaneprázdněni objektem, který jsi viděl, že jsem nemohla s tebou mluvit a musela jsem čekat, až ti to budu moci říct. Včera a předevčírem to byl stejný objekt, který jsi viděl už večer 20. dubna a fotografoval ho. To nebyla malá paprsková loď, jak jí říkáme, ale malá vesmírná loď. Ta nepatřila nám, ale spíše nějaké záporné inteligenci.

Velmi se zajímají o naši práci. A za nějaký čas se budou zajímat o ty, které chtějí unést. Tato inteligence má v úmyslu přivést Zemi a pozemšťany pod svou kontrolu. Pro tento účel se neštítí ani únosů. Je to jedna ze skupin, které působí prostřednictvím pozemských náboženství a mají z toho prospěch.

Rozhovor se pak stočil na události v Bermudském trojúhelníku a zprávy o podivných věcech, co se tam dějí. Semjase upozornila, že některé podivné události jsou přírodního původu, ale uznala, že ne všechno bylo opravdu přírodní. Její největší starostí však byl náš neobvyklý zájem o atomovou energii a její nebezpečí pro veškerý život zde. Tito mimozemšťané nejsou jediní, kteří mají takové obavy, nicméně škoda na naší ionosféře způsobená CFC bledne, ve srovnání s působením záření z atomových výbuchů.

<http://www.maplandia.com/switzerland/zurich/zurich/hinwil/>

Z JINÉHO ZDROJE (ne od Meiera)

Existují i jiné závažné poruchy, způsobené člověkem, které mají ještě větší destruktivní vliv na naši ionosféru, které mohou být nenávratně mimo naši kontrolu. Jeden UFO kontaktér v Minnesotě, který byl také informován od zcela jiných mimozemských návštěvníků, kteří přišli také z Plejád, a byl jimi navštěvován od svého prvního únosu v roce 1958, měl také hluboké, rozsáhlé dialogy o vědeckých a technických záležitostech, že se musel zapsat do kurzů fyziky a učit se, aby dostatečně porozuměl tomu, co se mu snažili vysvětlit.

Řekli mu, že naše koketování s atomovou energií je pro nás největší nebezpečí, a co je horší, naši vědci nemají žádné znalosti o tomto nebezpečí, které to představuje v našem světě. Podle návrhu těchto mimozemšťanů, zpracoval monografii „Jaderná energie vs. planeta Země“ a snažil se upozornit svou otevřenou myslí vědecké kruhy všude, kde mohl. Zdůraznil, že mimozemšťané mu řekli předem, aby naši vědci poslali průzkumný tým na Jižní pól studovat nedávno objevenou ozonovou díru v ionosféře nad Antarktidou.

Tato monografie byla napsána v srpnu 1986, kdy se připravoval tým pro expedici do Antarktidy, aby se pokusil zjistit, co je příčinou díry objevené satelitem IRAS v roce 1979 a proč stále roste. Odkaz na tuto monografii je uveden v přehledu použité literatury. Máme také kopii dopisu přiloženého k této monografii, která nám byla zaslána, takže vidíte sami, že jsme ji obdrželi jako jedni z prvních, kterým byla rozeslána.

Co nás ohromilo, byly starší důkazy o tom, že Plejádáňané při návštěvě Švýcarska, vysvětlili Meierovi stejný destruktivní účinek našich atomových výbuchů již v roce 1978. V předaném dialogu o nebezpečí naší atomové vědy v rukou neznalých lidí, nevědicích dost o tom, co dělají, upozorňují na nebezpečí, že můžeme zajít příliš daleko a potvrdili náš konec!

Vysvětlili mi, že částice záření vyráběné štěpením a jadernou syntézou způsobují nejen reakce hrubě narušující uspořádání hmoty, ale že daleko závažnější je trvalá a stále rostoucí nerovnováha dosud neobjevených částic a sil v narušených atomech, mající vliv na své okolí, v neustále rostoucí chorobě jako je rakovina!

Meierovi bylo v tomto ohledu řečeno, na co odkazují poznámky z jeho 35. kontaktu, zde na konci. Jak se očekávalo, tým poslaný na jižní pól nepřinesl žádné závěry, ale co je ještě důležitější, předpověděl ozonovou díru na severním pólu, která byla také objevena později, satelitem TOMS v roce 1986!

****

Dále je sdělení mimozemšťanů kontaktérovi, uvedené v jeho monografii "Jaderná energie vs. planeta Země":

Jaderná energie a planeta Země

Jaderné štěpení a jaderná syntéza jsou dnes používány pro výrobu energie a pro vojenské využití na této planetě k zabíjení a nikdo ve vědecké společnosti nemá představu, proč lidé umírají nebo jak je zachránit. Důvod pro to je jednoduchý - nechápou, že atomová struktura, podoba jako Sluneční soustava, podléhá stejným fyzikálním zákonům. Učebnice fyziky chybně prohlásily naše Slunce za jaderný reaktor. Tak to není. Protože vědecké společenství předpokládá a věří, že jaderná energie je součástí přírody, v principu přestalo uvažovat o možnosti, že neznají celou pravdu. Vzhledem k této aroganci, nejsou schopni při pohledu na jaderné technologie poznat možné příčiny poškození, vyskytující se v naší ionosféře a vypadá to tak, že je ani nepoznají. Naše planeta je velmi nemocná a je denně oslabována. Již to dosáhlo bodu, kdy Země nemůže vlastními mechanismy léčit poškození tak rychle, jak je to potřebné. Jinými slovy, dosáhli jsme bodu, odkud není návratu. Když v případě jaderného štěpení a jaderné syntézy nezačnou záchranné operace okamžitě, ionosféra bude pokračovat v jejím rychlém rozpadu, dokud život na Zemi nezanikne.

V tomto příspěvku se budeme snažit vysvětlit ve zkratce to, co se děje a proč, ale především je naším cílem upozornit čtenáře na to, co přinese budoucnost, pokud toto šílenství nezastaví, a to co nejdříve! Náš důraz klademe na předpovědi, protože upřímně řečeno, testy a výsledky, na kterých jsme založili naši teorii, byly dávno prolomeny a v současné době nově přijaté fyzikální zákony budou odmítnuty mnohými z těch, kteří strávili své životy přesným zapamatováním těchto zákonů. Chceme dokázat věrohodně a pravdivě o čem mluvíme, musíme tedy předvídat, co vědecká komunita nepředpokládá a nikdy nemůže vysvětlit pomocí současných fyzikálních zákonů. Pouze tímto způsobem můžeme zapůsobit na čtenáře, aby se dozvěděl pravdu u o tom, co říkáme, a tak získat spojence v našem úsilí o zastavení těchto smrtících technologií, než bude pozdě. Tak tedy začneme....

PROCES JADERNÉHO ŠTĚPENÍ

Během procesu jaderného štěpení a jaderné syntézy se z atomu uvolňují elektrony. Věda a průmysl nás ujišťuje, že tento proces je bezpečný, protože i když naše znalosti atomové struktury jsou neúplné, všem nepředvídaným škodlivým účinkům mohou zabránit masivní nádoby reaktorů z oceli a betonu. Je to správné, pokud se to týká elektronů, ale musíme si uvědomit, že existují mnohem menší částice hmoty a energie, které projdou lehce přes uzavřené stěny a které mají vliv na hmotu reaktorové nádoby, jakmile jí procházejí. To má za následek nepředvídaný a rychlý rozpad ochranné struktury samé - oslabení je výrazné do deseti let, což umožňuje ještě dalším částicím (menším než elektron) uniknout. Je zřejmé, že se jedná o progresivní problém.

Tyto nepatrné částice uvolněné z atomů mají negativní vliv ve vztahu k planetě Zemi. To znamená, že tyto částice putují od zemského povrchu do odlehlých vrstev ionosféry. Samozřejmě, že mají tyto částice ještě větší negativní vliv, než solární energie a jsou také odpuzovány energií vyzařovanou ze Slunce. Protože tyto velmi negativní částice jsou odpuzovány slunečním zářením, pohybují se kolem Země na temnou stranu planety, aby se zabránilo přímému kontaktu se slunečním zářením. Tyto velmi negativní částice se mají tendenci

soustřeďovat na kterémkoli místě, které zůstává v temnotě pro značnou dobu. V části roku je to oblast v jižní polární oblasti (Antarktida). Hromadí se u jižního pólu, kde tyto negativní částice reagují obvykle s kladnými ionty z ionosféry, což vede k produkci extrémně negativní plazmy.

Jak se jižní pól opět přivrací ke slunci (Září - Říjen) je tato vysoce negativní plazma odpuzována směrem k Zemi. Výsledkem je ozonová díra v ionosféře, v oblasti jižního pólu. Vzhledem ke značnému množství těchto velmi negativních částic, se ozonová díra v ionosféře bude dramaticky zvětšovat, jak bylo zjištěno v roce 1986, možná až 600-krát.

Pokud tento jev sledujeme, je třeba si povšimnout, že se díra vyvíjí během 24 hodin, kdy osciluje vždy v souladu se slunečním zářením. To je opět způsobeno tím, že tyto negativní částice, nyní v podobě negativní plazmy, jsou odráženy slunečním zářením.

Jak je Jižní pól obrácen ke Slunci, Severní pól leží v temnotě. Proto negativní, zatím nereagující částice proudí do horních vrstev atmosféry a budou mít tendenci usadit se v blízkosti Severního pólu a budou tam reagovat s pozitivními ionty. Když se Severní pól obrátí ke Slunci, opět bude negativní plazma klesat k povrchu Země. Naše výpočty naznačují, že v prvních měsících roku 1987 se díra v ionosféře objeví v oblasti Severního pólu.

Některé z výsledků tohoto narušení ionosféry budou mít okamžité účinky. Například, jak velký bude plášť této negativní plazmy, přidaný do stávajícího pláště plazmy, tak budou nepříznivé a mimořádné povětrnostní podmínky na celém světě. V oblastech, kde ionosféra je silnější, bude lépe filtrována solární energie, což způsobí snížení slunečního svitu, dopadajícího na zemi a následné zvýšení množství srážek. V oblastech, kde ionosféry bude zředěna, očekávejte velké vlny veder a sucha. Také ložiska železné rudy přilákají tyto negativní částice hmoty a energie, a tak v oblastech s velkým množstvím železné rudy lze očekávat radikální změny v cyklech počasí. Menší okamžitý účinek této přitažlivost železa bude ten, že u živočichů v těchto oblastech bude docházet ke genetickým změnám a budou mít alarmující nárůst vrozených vad, což bude možné v těchto oblastech vidět. Stejně tak vzniknou případy rakoviny a jiných onemocnění spojených s poruchami imunitního systému, poznamenané touto aktivitou.

Jak bude ničení ionosféry pokračovat, budeme pozorovat ještě drastičtější dopady. Například, jak tyto nepozorovatelné částice hmoty a energie budou soustředěny na pólech, budou mít nepochybně za následek zvýšení energetické výměny na naší planetě. To způsobí zvýšení rychlosti otáčení Země. Nejprve bude toto zvýšení považováno za zanedbatelné, ale nárůst bude postupný a nakonec vyústí v to, že Země změní svoji oběžnou dráhu. Výstřednost se zvýší a Zemi to začne unášet dále od Slunce.

Zvýšení energetické výměny bude mít vliv i na vnitřek naší planety, kde naroste vnitřní tlak. Tento tlak se projeví ve formě velkých zemětřesení a stále větší sopečné činnosti. Výsledkem těchto vlivů budou velké kontinentální změny a v oblasti ležící podél stávajících sopečných linií bude velké riziko. Toto zvýšení energetické výměny bude také příčinou oteplování zemského povrchu a polární ledové čepičky začnou tát. Pobřežní oblasti začnou mizet pod vodou.

Dalo by se říci ještě mnohem více, ale tento nástin událostí dá čtenáři reálnou představu, proč říkáme, že situace na Zemi je kritická. V současnosti se zaměřujeme na odstranění nukleárních zbraní a jejich testování, uskladnění radioaktivního odpadu atd. Jen málo lidí má za to, že štěpení atomů je samo o sobě proti přírodě. Pokud nebude zastaveno a zahájeny dekontaminační procesy, je naše budoucnost ohrožena. Problémy nezmizí samy od sebe. Lidstvo nadělalo škody a nyní je musíme napravit. Technologie, která může poskytovat pomoc, existuje již nyní, ale naše skupina to nemůže udělat sama. Budeme hledat spojence!

Kapitola 6:

Další atmosférické planety

Po setkání s lodí z vesmíru DAL a výměně vybavení, Plejádská loď provedla řadu hyperprostorových skoků na různá místa a někdy bylo v jejich zájmu, ukázat je Meierovi. Jednou z těchto oblastí našeho zvláštního zájmu, byly i různé jiné planety s atmosférou a jejich četnost v různých oblastech vesmíru.

Třicátýčtvrtý kontakt byl opět tváří v tvář, v neděli 14. září 1975. Začalo to ve 13:43 hod. poté, co byl Meier zavolán, aby dostal nějaké odpovědi. Chtěl zjistit autora anonymního dopisu. Semjase šla do své lodi, použila nějaké přístroje a dala mu identifikaci, kterou hledal.

Na této schůzce také hovořili dlouho o Bermudském trojúhelníku a mimozemšťané trvali na tom, že budou přenášet více zpráv o dlouhé cestě vesmírem. Tohoto setkání tedy ukončili dohodou, že budou přenášet ve velmi blízké budoucnosti více zpráv z výletu. To se stalo o dva dny později, 16. září, všechno bylo v pořádku a pokračoval přenos myšlenek z velké cesty.

Zde narážíme na problém vzdáleností, který nemůžeme v této době vyřešit, a tak jsme úplně vypustili údaje o vzdálenostech z naší prezentace.

Za prvé, mimozemšťané neměří vzdálenosti v měřítku světelných let, protože to je naše unikátní měřítko. Říkají, že rychlost světla není konstantní ani při cestování v přímé linii (s výjimkou velmi malé vzdálenosti), zrychluje se a zpomaluje, v závislosti na okolním magnetickém poli, které je v prostoru všude. Neznají ani konstantní čas, jak ho vnímáme my, ani ten není lineární v pravém smyslu slova. Proto světelný rok je fiktivní, nesmyslné a nesprávné pojmenování, které jsme si vytvořili. To je, jako kdybychom se snažili měřit vzdálenost mezi hvězdami úhломěrem.

Počítáme stáří vesmíru na 12 až 20 miliard let, v závislosti na tom, kdo a kdy tu teorii vymyslel. Jen před pár lety, jsme si mysleli, že je jen 4 miliardy let starý a o pár set let dříve si ti samí vědci mysleli, že naše Slunce je středem Vesmíru a jen několik tisíc let před tím, že Vesmír byl stvořen v šesti dnech. Už jsme konečně našli odpověď?

Kdybychom se ptali na vzdálenosti bilionů a kvaadrilionů světelných let, vědci by se jenom smáli. Očividně nic takového neexistuje. Nikdy bychom nedostali odpověď na otázku, která byla zmíněna v poznámce kontaktu.

Světelný rok je tedy libovolná měrná jednotka, ale zároveň užitečná pro jeden druh měření, pokud neslouží k dalším výpočtům. Knihu je velmi užitečné měřit v cm nebo palcích, aby to pochopil i primitivní člověk, ale bude to k ničemu pro měření rozměrů naší Galaxie. Možná je světelný rok stejně k ničemu, když jdeme nad rámec našich známých rozměrů.

Takové podmínky jsou pro náš účel nedostačující, protože všechny hodnoty nám známého fyzikálního vesmíru se vůbec nemusí vztahovat na jiné oblasti nebo vesmíry, tak jako je nemůžeme definovat pro hyperprostor. Tak jsme v situaci, kdy nemůžeme přesně posoudit dané údaje. Z tohoto důvodu jsme vynechali všechny odkazy na vzdálenosti.

Skok hyperprostorem je dokončen a podmínky stabilizovány.

Ptaah: „Jsme mnohem dál od Země než dříve... Tohle je galaxie ASAP, tam před tebou a uvidíš svět DESOM. Je obýván lidmi v éře, která podle tvé historie, přibližně odpovídá vašemu středověku. Žijí ve větších vesnicích, které jsou podobné těm, které máte ve svých orientálních oblastech. Druhá rasa na tomto světě nežije v pevných domech. Jsou to kočovníci a staví si

chatrče z rostlin a keřů. Budeš mít možnost vidět tento svět zblízka, Semjase tě tam dopraví v její paprskové lodi. Ale podívejme se nejprve na tohle obrovské slunce před námi. Již končí svou činnost a bude pomalu umírat ještě po několik tisíciletí. Měsíc, který tam vidíš, je asi čtyřikrát větší než Měsíc u Země. Za nějakých 3.200 let spadne do tohoto obřího slunce, protože tato tři komická tělesa pomalu směřují k sobě.“

Meier: „A co se stane s lidmi?“

Semjase: „Pokud vyvinou pro ně užitečné technologie, budou pak mít možnost uniknout z jejich světa.“

Meier: „A pokud se to nestane?“

Semjase: „To by se také mohlo stát. Pokud by si sami nepomohli, pak přijde pomoc zvenčí. To je naše povinnost podle vesmírného zákona.“

Meier: „To jsi mě uklidila. Ale jak to bude nyní? Můžeme mluvit s lidmi tam dole?“

Ptaah: „To mě mrzí, ale je to nemožné, ani na žádném z jiných světů, které navštívíme v příštích několika hodinách. Kdekoli nesmíme být spatřeni, tak se musíme ukrýt v našem ochranném poli. Máme pouze možnost pozorovat, jak se dotyčná civilizace vyvíjí...“

Výlet na povrch trval jen pár minut a pak jsme se vrátili do mateřské lodi, kde již Ptaah připravoval další hyperskok, který byl ve chvílce hotov.

Ptaah: „Nyní jsme tady... v galaxii NEPON. To, co zde vidíš, je systém LESA. Vidíš tam tři velké formace. Tamty dvě, které jsou blízko sebe, jsou dvě sesterské planety nesmírné velikosti. O kousek dál, je obří měsíc těchto sesterských světů. Je téměř 520-krát větší než Země.“

Meier: „Fantastické!“

Semjase: „To je naprosto normální. Pouze pro pozemšťany a jiné rasy, které dosud necestují vesmírem, se tato tělesa zdají být monstrózní a fantastická, jak jsi to nazval. Vaši vědci si nemohou představit takto obří světy, dokonce ani v jejich nejodvážnějších představách... Pravda převyšuje jejich schopnost ji pochopit.“

Meier: „Nemám pochyb o tom, co říkáš.“

Semjase: „Nuže, na tyto světy se také krátce podíváme. Jeden z těchto světů obývají lidské formy života.“

Po dalším hyperskoku...:

Ptaah: „To, zde nad námi je svět s kyslíkovou atmosférou, podobné velikosti jako vaše Země. Také atmosféra má podobné parametry, zatímco na povrchu planety se nabízí pouze určitá podobnost k vašim pustinám a v mnoha ohledech je spíše podobný planetě Venuši z vašeho systému. Jsme stále v systému Lesa, který je velmi rozsáhlý a musíme cestovat hyperprostorem. Planeta má dosti primitivní rostliny a zvířata, ale byla v dřívějších dobách obydlena. Kosmické události všechno zničily, po miliony let zůstala jen kamenitá poušť. Po dlouhé době se podmínky opět mění a vyvíjí se nový život. Jak zde můžeš vidět, jsou zde různé barvy. Jsou to oblasti skal, voda a lesy. Tato pouštní krajina se skládá částečně z masivních skal, hor a křehkých vyvřelin, které se pomalu rozpadají na písek a ten pak v průběhu času se bude měnit na zeminu. Hory, které nejsou vyšší než 2 000 metrů, se v průběhu času budou také rozpadat. Vypadají podobně jako hory na Venuši. Ale uvidíte to sami, když tam poletíš se Semjase ...“

Výlet trval jen krátkou dobu a opět jsme se vrátili a nalodili na mateřskou loď. Udělali jsme několik dalších hyperskoků a velká rozmanitost a rozdílnost světů zahltila Meierovu mysl.

Pětatřicátý kontakt se konal v úterý 16. září 1975, v 19:14 hod. během kterého se Meier dotazoval:

Meier: „Mám zájem o to, jestli existují ve Vesmíru podobné světy a bytosti, které jsou právě na pozemské úrovni.“

Ptaah: „Lze nalézt mnohé paralely. Tedy i světy, které jsou velmi podobné Zemi a které jsou obývány lidskou formou bytostí, na téměř stejném vývoji společnosti jako pozemšťané. Takové světy lze nalézt v Galaxii Aratom, v systému Neb a planeta se nazývá Kartag.“

Meier: „To je zajímavé, přesto nemohu tyto údaje nijak ověřit. Je to pro mě všechno „španělská vesnice“.“

Ptaah: „Kartag je světem, kde lidské bytosti vedou proti sobě války. Jejich vědci také jednou použijí atom.“

Meier: „A proč vy tomu nezabráníte?“

Ptaah: „Nemáme právo tam zasahovat, protože tato společnost je vedena vysoce rozvinutou formou lidstva, která musí sama řešit problém prevence katastrof. Kartagiané žijí v době důležité pro změny v jejich vývoji, na sklonku jejich atomového věku. Ještě nezničili jeden druhého atomovými bombami, ale již to nebude dlouho trvat. Budou totiž souhlasit s vládnoucími představiteli.“

Meier: „Jsou pak také některé další rozvinutější společnosti, než člověk na Zemi?“

Ptaah: „Jistě. Takové již opouštějí své poslední nesmyslné kroky.“

Meier: „To je potěšující!“

Ptaah: „Jistě, ale stále jdou cestou svého vývoje a zásah do této cesty zvenčí se doporučuje jen v několika případech.“

Meier: „Znamená to, že neovlivňujete pokročilejší bytosti, které mají prostředky na svou likvidaci, takže tisíce druhů života, může být zabito - v tomto případě lidé?“

Ptaah: „Ano, je to jisté. Intervence může být provedena pouze pokud je očekávána katastrofa v kosmickém měřítku, tak zasáhneme.“ (Ale vše se děje podle kosmických zákonů.)

Meier: „Pak to znamená, že obyvatelé tohoto světa mohou být zcela zničeni, pokud větší celek není ohrožen?“

Ptaah: „Vidíš to dobře. Každý tvor musí mít svou vlastní cestu evoluce, i když to zahrnuje sebezničení.“

Meier: „To se mi zdá poněkud drsné a dokonce i barbarské. Ale i když já to považuji za nemyslitelné, je na to je zákon, který je v přírodě dobře uplatňován - co negativně ohrožuje okolí, je zničeno, aby to nemohlo ohrozit vyšší formy života.“

Ptaah: „To je v pořádku. Znáš zákony velmi dobře. Pouze dodržování přírodních zákonů může zajistit pokračování života. Bylo by špatně, udržovat degenerovaný život v jeho podobě, než se stane ještě horším. Eliminace představuje pouze správné dodržování zákonů života. Nicméně

budou se dříve muset naučit to, co lidi na Zemi také očekává. Ale vím také, že k tomuto procesu je připojeno mnoho bolesti... Vyšleme tě nyní do světa Kartag, aby ses s ním seznámil.“

Po hyperprostorovém skoku:

Ptaah: „To, co vidíš, je Kartag. Jdi nyní se Semjase, ona ti ukáže ten svět zblízka.“

Přes Kartag se Semjase na další planety

Meier: „Řekla jsi mi, že obyvatelé tohoto světa jsou poněkud rozvinutější než pozemšťané. Ale nevidím žádná letadla nebo podobné stroje. Pokud mají atomové bomby, jak je použijí?“

Semjase: „Můžeš se mýlit. Mají létající stroje, ale nejsou jako vaše pozemská letadla, jsou již téměř jako paprskové lodě. Také nebombardují z jejich létajících strojů, ale dávají bomby do raket, které pak vypouštějí na své nepřátele. Rakety jsou podobné těm, které používáte na Zemi pro vypouštění satelitů, jen jejich technologie a způsob pohonu jsou odlišné od těch na Zemi. Jejich atomové rakety jsou velmi nebezpečné a jsou mnohem účinnější než ty, které máte na Zemi. Je čas odejít...“

Meier: „Tak můžeme jít. Kam teď přeskočíme?“

Semjase: „Půjdeme do Galaxie Berberas, do světa Neber v systému Kras.“

(Poznámka: UFO badatelé se neustále obracejí k UFO kontaktérům, kdy vyžadují přesnost v čase a předem stanovený časový harmonogram. To je uvedeno ve velkém počtu případů, odehrávajících se po celém světě a může to být i třeba pro určitý druh objektů v celém Vesmíru. Termín Galaxie zde nemusíme přesně chápat tak, jak je přijat v obecném smyslu na Zemi a dokonce to může být jen nějaké seskupení různých hvězd, jak to lze chápat. Nejsme v tomto bodě zajedno.)

Meier: „Kde to je a co je tam zajímavého?“

Semjase: „V dřívějších dobách to byl žádaný cíl mnoha ras, schopných cestování vesmírem. Existuje mnoho planet, které byste nazvali starobylé světy s mnoha živočišnými druhy. Některá z těchto zvířat mohou být velmi velká nebo mimořádně vysokého vzrůstu. Mohou převyšovat všechny typy podobných zvířat na jiných světech a právě tato skutečnost přilákala mnoho ras putujících vesmírem na tyto...“

Meier: „Žijí tam také lidské bytosti?“

Semjase: „Jsou tam, ale na těchto světech se nevyvinuly všechny formy života. Na starých světech (jako je tento) lidské bytosti zatím neexistují. Vznikají obvykle až v pozdější době.“

Zpět na palubě velké mateřské lodi:

Meier: „Mám ještě další otázky, bude-li čas. Jedna otázka se týká naší Země. Často si myslím, že počasí a klima je velmi proměnlivé... očekávám zde souvislost s atomovými výbuchy, které by mohly být příčinou toho, některé věci jsou ještě stále sporné, když uvážíme vědu... Děje se to právě proto nebo jsou mé předpoklady chybné?“

Ptaah: „V tomto případě musíš velmi důkladně zvážit všechny důvody. Zemský magnetismus byl narušen, atomové výbuchy... mají v tomto směru nezměrný vliv na rotaci Země, tím se rozumí, že Země byla také nucena měnit svoji oběžnou dráhu a teď pomalu hledá svou novou dráhu. Z této příčiny se pozemští vědci dopustili těžkého zločinu proti své vlastní planetě a

všemu lidstvu na Zemi, protože způsobené změny z těchto výbuchů budou mít dalekosáhlý vliv, jsou velmi významné a mohou mít katastrofální důsledky. Její magnetické póly se stále více vychylují. Dnes se severní magnetický pól přesunul do neobydlených oblastí kanadského Ledového moře a zároveň se také jižní magnetický pól pohybuje ve směru do Jižní Ameriky. Ve třetím tisíciletí, asi za 1000 let přesuny pólů pokročí tak daleko, že jižní pól bude v Jižní Americe, zatímco severní magnetický pól se přestěhuje do Saúdské Arábie. Vypočtená poloha severního pólu v roce 3000 bude někde v Izraeli, na pobřeží Rudého moře u Mekky...

Mnohem větší nebezpečí představuje radioaktivní záření z těchto výbuchů, které je stále velkou hádankou pro vědce na Zemi, protože nebylo koncipováno do jejich teorií. Tři hlavní faktory života na Zemi jsou ovlivněny působením tohoto záření, bylo mnoho zraněných po katastrofálním účinku výbuchu atomové bomby v Hirošimě. Potrvá zřejmě několik staletí, kdy budou výbuchy atomových bomb negativně ovlivňovat všechny životní procesy. Čistá atmosféra a zvláště stratosféra Země, jsou díky těmto vlivům katastrofálním způsobem vydány napospas radioaktivnímu záření, které se mění ve velkém rozsahu na elektrickou energii.

To se však děje ve velmi vysokých pásmech kmitočtů, které jsou stále pro vědce na Zemi neznámé. Tyto energie se neprojevují jako obvyklá elektrická energie, ale spíše jako energie záření, blízko ultrafialové oblasti spektra. Tato energie se sama mísí s kyslíkem ve vzduchu a vytváří obrovské množství ozónu. Hodnotu ozonu se zvyšuje 34-krát krátce po výbuchu. Tato nebezpečná koncentrace zničí v širokém okolí všechny mikroorganismy z celé škály, které mají rozhodující význam pro zachování pozemského života. Pak se krátce po výbuchu hodnota ozonu drasticky sníží na velmi nízkou úroveň. Některé účinky záření proniknou do veškeré hmoty a vydrží stovky let, během kterých vždy a neustále budou zabíjet všechny mikroorganismy, které se nacházejí v jejich blízkosti. Jedním z faktorů, ve vztahu k ozonu, je tedy smrtící účinek. Dalším důležitým faktorem je vliv na ozonovou vrstvu, která obklopuje Zemi a chrání ji před ultrafialovým zářením ze Slunce. Tyto plyny jsou narušeny několika způsoby a nemohou již více absorbovat ultrafialové paprsky..."

Meier: „Semjase již mluvila o vztahu k průmyslovým exhalacím. Ale jedna věc mi není dosud jasná. Přírodní blesky v atmosféře také produkují ozón. Proč ten neničí mikroorganismy?“

Ptaah: „Příroda funguje přesně podle svých pravidel. Průmyslový ozon je vytvořen jinými faktory, než blesk. Blesk čistí, zatímco ostatní znečišťují. Zdravý ozonový pás poskytuje ochranu přírody a bytostí na Zemi od silného ultrafialového záření ze Slunce. Přímé ozáření živých tvorů tímto a dalším podobným kosmickým zářením z vesmíru by nevyhnutelně způsobilo smrt všech forem života... Příroda sama vždy generuje jen tolik ozonu, který je nezbytný k zajištění života..."

Meier: „A co radioaktivní záření, které podle mých znalostí musí obklopotvat Zemi ve velmi velkých výškách?“

Ptaah: „Tvoje znalosti jsou skoro správné, ale neřeší to skutečné záření. Jak jsem již řekl, zcela zvláštní je základní záření, vytvořené při výbuchu. To dosáhne velké výšky a šíří se kolem vašeho světa a ovlivňuje stratosféru. Ve svém názvu jsou tyto vrstvy ve stratosféře velmi různé, jako například vrstva, které říkáte ‚Van Allenův Pás‘. Tento pás se skládá hlavně z elektronů a protonů, zachycených magnetickým polem a má důležitý význam pro život na Zemi. O tomto ti ještě nemohu dát více informací, protože z mého vysvětlení by vaši vědci mohli získat mnoho znalostí pro jejich výzkumy..., které zatím nemohou zvládnout.“

Meier: „Tak se s tím nedá nic dělat. O Van Allenově pásu si nemohu nic představit, to jsou pro mne komplikované věci s elektrony a protony, ale stejně mě zajímá, jak je tento pás strukturovaný a z čeho vznikl. Mám na mysli to, zda se pohybuje?“

Ptaah: „Pás existuje ve výšce průměrně 1000 kilometrů. Nabité částice jsou v neustálém pohybu po spirálovité dráze od pólu k pólu...“

Meier: „Tak daleko jsem to pochopil, ale všechno ostatní je pro mě tzv. ‚Španělská vesnice‘. Bohužel to je fyzika, a chápu toho asi jen tolik, jako naši technici a vědci vědí o svých technologiích. Tedy nic!“

Ptaah: „Nemá to pro tebe velký význam, pro tvé vnitřní hodnoty existují rozhodně větší a důležitější věci...“

(Meier obdržel srovnávací hodnoty pro kolísání ozonu po atomovém výbuchu. Mimoszemšťané mu řekli, že normální poměr podle podmínek je 500.000 dílů vzduchu na jeden díl ozonu. Po atomovém výbuchu se ozon okamžitě zvyšuje 34x na 28 dílů ozonu. Krátce po tomto vrcholu koncentrace ozonu začne rychle klesat na velmi nízkou úroveň, což vede ke vzniku ozonové díry v ionosféře, která trvá stovky let, než se stav normalizuje.)

Meier: „Můžeš mít pravdu. Pokud dovolíš, chci se tě zeptat na některé záležitosti o kontaktérech. Kolik kontaktérů je v dnešním světě....?“

Ptaah: „Přesný počet skutečných kontaktérů na Zemi je v současné době 17.422 (Rok 1975). Jsou rozptýleni do všech vašich států a zemí. Z tohoto počtu však pouze několika procent budí pozornost veřejnosti. Mnozí z nich pracují podle našich rad (společně s mimozemšťany) na různých úkolech... V různých případech mají tyto osoby také kontakty s námi, aniž by však byli informováni o tom, že nepocházíme ze Země... Z celého počtu 17.422 kontaktérů (počet se neustále zvyšuje) jen několik je veřejně známo...“

A pak nastala jedna z těch opravdu pozoruhodných událostí, které se tak často objevovaly v tomto případě. Meier se zeptal:

Meier: „... Jak daleko od naší Sluneční soustavy je další obydlený systém, jehož obyvatelé vědí o naší Zemi?“

Odpověď byla ohromující. (Viz poznámka níže.)

Ptaah: „Další obydlený systém je kolem pěti světelných let daleko od Země. Různé planety v tomto systému jsou obydleny lidskou formou života, která se liší jen málo od tvé rasy. Ve svém rozvoji jsou jen několik let před vámi pozemšťany, duchovně i technologicky. Již uskutečnili kosmické lety v primitivní podobě a také navštívili Zemi. Protože možnosti jejich kosmických letů jsou velmi omezené, jsou závislí na pomocných stanicích. V polovině cesty mezi jejich světem a Zemí, byla zkonstruována vesmírná stanice, kterou můžeš vidět v dálce v kosmickém prostoru (ukazuje ji na obrazovce). Potřebují takové stanice, protože nejsou stále schopni vypustit své lodi na velké vzdálenosti.“

Účast na jejich vesmírném letu nyní představuje velkou tělesnou zátěž, neboť pro delší cesty do vesmíru se musejí hibernovat. Kromě jiných ras z blízkých světů, tato rasa přichází často na Zemi. To je proto, že jejich planeta, která není větší než Země, trpí přelidněním a potřebuje obrovské množství potravin. Z tohoto důvodu, bytosti z této planety, nazývané AKART přicházející na Zemi, často sbírají rostliny, zeleninu, ovoce a obilí, které potřebují pro obživu

jejich 23 miliard obyvatel. Většinou jsou spokojeni s tím co vezmou - semena, ovoce, obiloviny a zeleninu, a také s tím, co mohou pěstovat na AKART.

Sbírají použitelné potraviny i na jiných (řídce obydlených) planetách, které musí často a pravidelně navštěvovat. Tito lidé jsou spíše klidné povahy a museli mnoho trpět v posledních staletích. Dnes žijí pod diktaturou, jak bys to nazval, kde mají relativně lepší životní podmínky. Jejich závažným problémem je jejich velké přelidnění, které by se mohlo zmírnit emigrací, ale jejich technologie nejsou vyřešeny ke kosmickým letům na velké vzdálenosti, aby si pomohli.“

(Poznámka: Je pozoruhodné, že když jsme pracovali v Brazílii na velké knize UFO ÚNOS NA MIRASSOL s Dr. Walter K. Buhlerem, tak jsme zjistili, že když zkoumal UFO únos v případě Sarandi, v jižní Brazílii, kde byl unesen Artur Berlet, tak ho vzali mimozemšťané z planety s názvem ACART. V němčině to foneticky může být napsáno AKART. Získali jsme svolení k překladu, takže Berletův příběh z 8-mi denního pobytu na této planetě je v knize s názvem UFO-KONTAKT Z PLANETY ACART. Vše nasvědčuje tomu, že velmi blízko naší Sluneční soustavy je více obydlených planet. Velmi pozoruhodná náhoda, skutečně!)

Meier: „To je závažné. Ale také ostatní bytosti, které pocházejí z tohoto systému, přicházejí na Zemi, proč tedy nepomáhají této přelidněné planetě?“

Ptaah: „Cestují tam, a také na Zemi, ale dochází k tomu spíše zřídka z důvodu, že jim nemohou pomoci v problému přelidnění, neboť tito lidé nepokračují dosti rychle v jejich vývoji ke zlepšení, aby jim mohli nabídnout větší technickou a duchovní pomoc. Tito lidé jsou stále ještě příliš ukotveni ve hmotných a světských záležitostech a proto jim nelze povolit přístup k větší moci.“

Meier: „To vidím. Opět zákon evoluce... ach ano, mám ještě jednu otázku: Jak vnímáte problém svého veřejného vystoupení na Zemi a kdy se oficiálně představíte lidem ze Země?“

Ptaah: „To nebude stanoveno ještě po velmi dlouhou dobu a pro ostatní mimozemšťany to taky platí. Naopak, téměř všichni mimozemšťané odejdou z vaší planety, pokud přišli za určitých okolností. To nastane, když do teď pro nás neznámá lidská rasa z vesmíru, začne navštěvovat Zemi. Podle naší předpovědi k tomu nedojde před rokem 2000, nebo v případě neočekávaných událostí krátce předtím, ale zatím nemá smysl dávat takové otázky. Pokud se nezhorší negativní vlivy, pak mimozemšťané chtějí, aby v nadcházející době, kolem roku 2000, se uskutečnilo první oficiální setkání s lidmi z jiných světů ...“ *(Psáno v roce 1975 – pozn. překl.)*

Ale nehrozí vám žádné nebezpečí od těchto mírumilovných lidí. Jejich kultura a jejich duchovní vlastnictví je o mnoho lepší než vaše vlastní, a tak jejich přistání na Zemi nebude nečekané. Nejprve svou návštěvu ohlásí v rozhlase a televizi a připraví tak pozemšťany na svůj příchod, pak přistanou s jednou ze svých lodí ve tvaru vejce, na které budou reprezentanti 8-mi až 12-ti cizích forem života...”

Meier: „To je velmi zajímavé, ale kde přistanou?“

Ptaah: „Bude to jistě v Americe.“

Meier: „Proč právě v Americe?“

Ptaah: „To je proto, že tam mají nejlepší komunikační systém. Obyvatelé této země jsou poučenější v souvislosti se zatajováním informací o mimozemských formách života a jejich existenci, a tak mohou být lépe připraveni překonat velkou paniku před prvním oficiálním setkáním.“

Meier: „Ale jistě existují i jiné možnosti, kromě Ameriky, jaké to jsou?“

Ptaah: „Jistě, existují, ale já jsem se jen snažil vysvětlit, co ukázaly naše pravděpodobnostní výpočty. Bude to mít revoluční význam, má-li být přistání úspěšně provedeno, je to stále velmi závislé na negativních faktorech, které by mohly nastat. V každém případě není plán přesně stanoven, budou-li se události vyvíjet předpokládaným způsobem, proto neber tyto informace z pohledu do budoucnosti, ale jako pravděpodobnou událost.“

Meier: „Tak termín není jasně stanoven? Můžeš mi říct, odkud tyto lidské bytosti chtějí přijít?“

Ptaah: „Oficiálně ti nemohu dát žádné informace. Závisí to na vývoji pozemšťanů.“

Meier: „To chápu...“

S tímto pětatřicátým kontaktem jsme se vrátili zpátky k nejčastějšímu prohlášení Semjase, s odkazem na hrubé poškození naší ionosféry plyny CFC a bromem a její naléhání, aby Meier vzbudil pozornost vědců, než bude příliš pozdě (viz v dřívejším textu). Ted' musí vysvětlovat ještě větší škody v naší ionosféře jemnými částicemi, vznikajícími při každé jaderné reakci, včetně podzemních atomových testů a dokonce i v atomových reaktorech při běžném provozu. To je přesně to, co jiní mimozemští plejádští návštěvníci řekli při návštěvě v St. Cloud, Minnesota, pomocí jen mírně odlišné formulace. (Viz v předchozím textu).

Eduard Meier obdržel tyto informace v roce 1976, a já jsem měl kopie těchto kontaktních poznámek u sebe od roku 1977. Svědek v St. Cloud dostal podobnou informaci dříve, ale mohl ji zveřejnit až v roce 1985, kdy byl znovu kontaktován. Svědek v Minnesotě nic nezveřejnil, a to až do roku 1986, a dokonce to bylo před tím, než se dozvěděl něco o Meierových kontaktech ve Švýcarsku. Zdá se, že jsme byli včas varováni, aby se zabránilo katastrofě, kterou jsme si sami pro sebe vytvořili, ale my jsme vytrvale odmítali tomuto varování věnovat pozornost, takže nyní již může být příliš pozdě pro nás pro všechny.

Kde byli naši velcí odborníci po celou tu dobu???

KAPITOLA 7

Další plejádští návštěvníci

Když jsem začal výzkum plejádských UFO-kontaktů ve Švýcarsku, koncem roku 1976, které probíhaly již déle než rok a půl, stále v relativním utajení v uzavřené skupině, velmi málo se o skutečné povaze kontaktů dostalo ven. Až do té doby jsem nikdy neslyšel o UFO-kontaktech z Plejád'any a celý nápad byl fascinující a velmi exotický, a dost možná nebyla ani pravda, co jsem si pak o tom myslel. Nějaký čas jsem si totiž myslel, že tyto plejádské kontakty pocházejí od Eduarda Meiera již od jejich prvního kontaktu dne 28. ledna 1975.

Když jsem se dostal na scénu a začal pracovat přímo s Meierem a jinými svědky, tak jsem zjistil, že tito stejní mimozemšťané kontaktovali ještě před Meierem kněze M. Rashida v Jeruzalémě. Záznamy z tohoto kontaktu jsou uloženy u Švýcarské skupiny, Meierovi bylo řečeno, že tato skupina Plejád'anů měla ve stejnou dobu alespoň dva další aktivní kontakty s lidmi na Zemi. Řekli mu, že nepocházejí pouze z jediné obydlené planety v Plejádách, poměrně mladého souhvězdí, ale že další humanoidé z některé z dalších plejádských planet jsou také vesmírnými cestovateli a někteří z nich dokonce navštívili Zemi. Jejich skupina měla kontakty v

Orientu a v západní části Severní Ameriky, ale nemohou odhalit více, protože to nemá nic společného s jejich vztahem k Meierovi.

Když jsem se vydal v roce 1977 můj první článek o Švýcarském případě, byl jsem ohromen množstvím relevantních informací, které vzbudil. V průběhu příštích tří let jsem byl povolán k několika dalším UFO-kontaktérům v případech, kdy mimozemšťané řekli, že přišli z Plejád.

První byl případ, pokud dobře vím, Argentinského badatele o UFO, Fabio Zerpy z Buenos Aires, který zkoumal případ týkající se Plejádských kontaktů s inženýrem Enrique Rinconem, v Bogotě, v Kolumbii. Byla to rovněž významná série probíhajících kontaktů, která začala v listopadu roku 1973 a stále pokračuje. Myslel si, že je to jediný takový případ.

Pak v roce 1979, jeden pisatel, který četl můj článek v časopise, usměrnil mou pozornost na další kontakt, týkající se Plejádů, kteří byli na návštěvě Señora Guillermo Torrese z Haciendy las Cruces, což se stalo v roce 1974. Tito Plejádové byli také zcela lidského vzhledu, když navštívili Kolumbijce a tyto kontakty se soustředily v blízkosti El Tocuyo na severním pobřeží Venezuely. Tyto návštěvy a setkání se stále dějí a byly zaznamenány stovky stran poznámek a technických dialogů. Jsou stále velmi důvěrné, jen s malou skupinou zasvěcenců, kteří informace nezveřejňují.

V roce 1983, Lou Farish z výstřižkové služby o UFO, mi poslal nějaké zprávy o dalších plejádských kontaktérech v případě, který začal v červenci 1974 a také stále pokračuje. Jedná se o kontakty Charles A. Silvy, který se opakovaně setkal s jednou mimozemskou ženou, která řekla, že se jmenuje Ramatis, a že ona a další mimozemšťané společně s ní sem přišli z jejich domovské planety v Plejádách. Tyto kontakty se odehrávaly v Jižním Peru, a také se stále ještě dějí, až do této doby. Silva napsal o těchto kontaktech 411-ti stránkovou knihu, kterou soukromě vydal v malém nákladu k distribuci.

Další pisatel, který si zakoupil kopii naší „Předběžné zprávy z šetření“ o švýcarské záležitosti, mi napsal a dal adresu jiného kontaktéra, kterému mimozemský návštěvník řekl, že přišel z Plejád, konkrétně ze systému Alcyone. Své zážitky začal pozorováním UFO, které později vedly až k osobnímu kontaktu a dlouhým diskusím, po kterých byl Delamer Duverus připraven i pro telepatickou komunikaci. Ty kontakty pokračovaly po mnoho let a stále se dějí, týkají se celé filozofie života, zapojení pozemšťanů do kosmického společenství, v roce 1973 Duverus zveřejnil tyto informace v 214-ti stránkové knize s názvem "Zlaté rákosí".

V době, kdy jsem dostal tuto knihu, jsem obdržel doporučený dopis z Argentiny od starého přítele, Señora Pedra Romaniuka, který věděl něco o mé činnosti ve Švýcarsku a napsal mi, že on byl také v kontaktu s mimozemskou bytostí, která mu řekla, že její domov je tam, co nazýváme Alcyone v Plejádách.

Obdržel jsem mnoho dopisů od upřímných lidí, kteří tvrdili, že pozorovali UFO, které byly velmi podobné nebo dokonce totožné s některými z kosmické lodí na snímcích v „Předběžné Zprávě“. Všechny UFO kluby dostávaly takové zprávy, které je rozzuřovaly do té míry, že nikdo z nich mi neoznámil, že to také dostávají. Musel jsem obdržet své informace od těch, kteří je do klubů dosud neposlali.

Po přezkoumání toho všeho z odborného hlediska, můžeme vyvodit určité závěry, které se zdají zajímavé:

1. Všichni ti, zde uvedení, kteří tvrdili, že přišli z Plejád vypadali téměř stejně jako my, a všichni byli také naší velikosti postavy a její stavby.

2. Všichni mluvili jazykem jejich kontaktérů, a plyně vyprávěli o naší vědě, historii a kultuře.
3. Všichni tvrdili, že pozemšťané pocházející od jejich vlastních dávných předků, po kterých jsme zdědili naši neobvyklou agresivitu.
4. Všichni z nich uváděli, že jejich předkové zde byla již mnohokrát předtím v průběhu věků, přicházejí a odcházejí, jak se měnily podmínky.
5. Všichni tvrdili, že se podíleli na některé z velkých událostí v oblasti náboženství a mytologie, někdy byli obdivováni a uctíváni jako Bohové, kteří říkali, že jimi nejsou.
6. Všichni tvrdili, že žijí nejméně desetkrát déle, než je naše běžná délka života.
7. Všichni, bez výjimky, odsuzují zneužití naší vědy, říkají, že náš technický vývoj běží rychleji, než náš duchovní vývoj, a že máme být připraveni na konec naší planety a našeho vlastního druhu, protože vědí, že jsme totéž udělali již dávno, v průběhu historie znovu a stále se ještě nenaučili důležitou lekci. Proto jsme cenné laboratorní exempláře pro řadu mimozemšťanů, co sem létají z daleka, nás pozorovat.
8. Všichni cestují rychleji než je rychlost světla, jak můžeme poznat z jejich mezihvězdných cest.
9. Neexistuje žádný přesvědčivý důkaz, že některá z uvedených skupin mimozemšťanů byla v přímém kontaktu s jinou skupinou dalších Plejádů.
10. Všichni zmiňovaní návštěvníci pocházejí z obydlených planet ze systému Plejád.
11. Všichni mimozemšťané odjinud z Vesmíru sem přišli studovat a pozorovat Zemi. Tři zmíněné aktuální kontakty jsou ochotni spolupracovat s ostatními mimozemšťany a dalšími rasami z jiných systémů. Tři z nich používají androidy, roboty z části mechanické a části organické, vyrobené pro omezené provozní funkce.
12. Všichni používají organické počítače, které je možno ovládat telepaticky.
13. Všichni předvídají velké změny na naší planetě v blízké budoucnosti.
14. Žádný z nich nepoužívá peníze a víme, že nemají náboženství nebo konkurenční politické strany.
15. Tři z nich mají aktivní operační základny na povrchu naší planety.
16. Všichni mohou dělat i podmořské operace a výhodně používat naše oceány.
17. Všichni používají různé kosmické lodě k jejich činnosti, všichni mají výrazně osobité lodě a jejich vybavení, přesto, že mají v základě mnoho podobného.
18. Tři skupiny, které známe, používají velmi velké mateřské lodě, které zůstávají v hlubokém vesmíru, zatímco oni působí tady.
19. Ve všech případech se utvořila skupina jednotlivců kolem kontaktérů, nové kontakty a informace jsou tak šokující a tak hluboké, že daleko přesáhují naše znalosti o tom, co se děje jinde ve vesmíru a toto tajemství si pečlivě střeží v rámci své vlastní skupiny po řadu let, a svěřují se jen velmi důvěryhodným přátelům.
20. Až do roku 1979, žádná z těchto skupin nevěděla o jiných a neprobíhala tam žádná vzájemná komunikace.

Pro ilustraci těchto podobností, se můžeme podívat na pár z těchto dalších případů podrobněji. Budeme zkoumat dva případy, předcházející švýcarské události, které se staly současně. Nevíme od Meiera o žádném z dalších plejádských kontaktů.

ACAYA, PERU

V úterý ráno, 14. ledna 1975, když Karlo A. Silva, zvaný „Chaco“, odpočíval po jeho vysilující cestě z Limy až sem a se podíval na hodinky, bylo časně ráno. Bylo asi 06:30 a navíc silně pršelo, šel ale dolů do umývárny, aby se osvěžil vodou nasycenou bublinkami. Bylo to tak dobré, že tam zůstal hodinu a jen relaxoval.

Krátce nato, když snídal v malé jídelně u silnice, si všiml, že zastavil jakýsi pickup a někdo vystoupil. Byla to Ramatis, mimozemšťanka z Plejád, se kterou se poprvé setkal v červenci 1974, kdy to všechno pro něj začalo. Ramatis věděla, že pojede do této oblasti a přijela stopem k jídelně, aby se s ním setkala. Tyto kontakty již trvaly asi šest měsíců. V té době se už přesvědčil, po mnoha demonstracích a setkáních, že ona je přesně to, co říká. Byl bez sebe vzrušením a nastražil obě uši, jak mu řekla, že nedaleko a blízko u cesty je její loď, která na ně čeká a dnes to bude jeho první let v kosmické lodi. Nemohl uvěřit svým uším. Zaplatil svůj účet, šli ven a jeli v jeho Volkswagenu asi 15 minut podle pokynů Ramy. Jeli směrem na Huancayo, až přijeli na mýtinu, když ho Rama požádala, aby sjeli ze silnice. On to dělal a zastavil tam.

Rama ho vzala za ruku a vedla po cestě. V té době se značně rozpršelo. Jak kráčeli Chaco viděl něco, co připomínalo malou duhu, velmi slabé intenzity. Ráma mu řekla, že to, co vidí, je elektromagnetické pole, které obklopuje kompletně kosmickou loď a proto je neviditelná ze všech stran, když stojí na zemi. Byli už jen 25 metrů od lodi a stále ji neviděl. Poté, co překročili bariéra tohoto pole kolem lodi, tak se celá objevila. Nevypadala jako "Vimanas", které viděl předtím, ale byla podobného tvaru a mnohem větší. Teď, když byl blíže, viděl, že je určité kovová, se stříbrnou září kolem ní...Viděno z tohoto pohledu, měla tvar jako míč na americký fotbal (rugby). Loď spočívala na třech kovových nohách.

Ráma ho požádala, aby si sundal boty, a on přemýšlel, jestli by Mojžíš udělal totéž na vrcholu hory Sinaj, před tak dávnou dobou (Rama mu vyprávěla o některých událostech z Bible). Řekla mu, že jeho boty jsou mokré od deště a voda je vodič elektřiny, tak by mohl dostat elektrický šok. Oba si obuli obuv podobnou sandálům ze dřeva a vyšplhali se po kovovém žebříku do kruhových vstupních dveří. Jak Chaco vstoupil, pocítil náhlou změnu teploty a všiml si, že tam bylo trochu chladněji, asi jako v zimě v Andách. Byl to takový pocit, jako když vstoupíte z horka do klimatizované budovy, tak trochu podivné.

Dva členové posádky, asi čtyři a půl až pět stop vysocí, je tiše pozdravili. Měli na sobě overal zářivě šedé barvy. Ten je zahaloval od hlavy až k patě. Nebylo pochyb o tom, že jsou to humanoidé, ale on si vůbec nepamatoval, zda měl možnost vidět něco takového na Zemi. Měl strašidelný pocit, ale oni se chovali velmi klidně. Cítil se s nimi bezpečně, stále však přetrvával strach z neznámého, jen ustoupil trochu do pozadí. Netrvalo to dlouho, neboť jakmile udělal další dva kroky, setkal se tváří v tvář s velitelem jejich posádky, stojícím uvnitř oválné místnosti asi 25 metrů na délku 15 až 20 m na šířku, vysoké asi 7 metrů. Osvětlení přicházelo ze všech stran místnosti, s oranžovým nádechem, skoro do červena.

Měl pěknou tvář; shovívavý postoj, dlouhý nos a šikmé oči, ne však jako Rama nebo nějaký orientálec. Když se podíval na Chaca, bylo zjevné, že neměl ani žádné řasy a nemrkal, ale jen se

na něho díval. Trvalo mu chvíli, než pochopil, že ty oči jsou živé, neboť se panenky zúžily a rozšířily, jako by s nimi manipuloval.

Poté, co vstal z trojúhelníkové židle, přímo před jedním z ovládacích panelů, šel vpřed, aby je uvítal. Rama si vyměnila s posádkou a velitelem pohled, zdálo se mu, že tuto návštěvu měla v plánu. Pak se podívala na Chaca, kteří šel instinktivně za ní směrem k ovládacímu pultu. Ústa mimozemšťanů se ani nepohnula, ale "Chaco" mohl slyšet tlumená slova a věty. Znělo to, jako by měli těžký přízvuk. Chaco měl potíže to pochopit. Najednou to však mohl slyšet uvnitř své hlavy dokonale, stejným způsobem, jako když on a Rama telepaticky komunikovali.

Mimozemšťané ukázali Chacovi své vybavení. Přístrojové desky vypadaly jako obrazovky, které bychom mohli najít na monitorech v operačním sále. Kolem celé lodi tam byly průzory a jeho hostitel mu řekl, že jsou v průzkumné lodi se čtyřčlennou posádkou. Až do té doby viděl jen dva, když mimozemšťan zapojil nějaký spínač, obrazovka se rozsvítila a mohli vidět mimo kosmickou loď, kde byli další dva členové posádky.

„Odkud přicházíte?“, zeptal se Chaco.

„Jsme ze systému, který není odsud příliš daleko.“ Mimozemšťan rozvinul stočený svitek a Chaco mohl vidět mapu s mnoha tečkami. Ukázal na skupinu hvězd, a řekl, že je to souhvězdí Plejády a pak ukázal, kde je naše Slunce. Ukázal Chacovi na mapě jeho domovskou planetu, ale vypadalo to jen jako spousta bodů. Mimozemšťan uvedl, že mají základny na Marsu a Venuši a Chaco, odpověděl:

„A co Země?“

„Nemáme zde naše základny, ale společné základny, kteří zajišťují veškeré kontakty zde na Zemi. To je naše mírumilovné poslání jako vyspělé inteligence, aby byla zachována rovnováha Vesmíru. Z našich základen na Vás dohlížíme. Za pár minut budeme vidět jednu ze základen zde v Jižní Americe, ale nejdřív musíš říct Ramatis, kde chceš, aby stálo tvoje auto.“

Obrátil se k ní, zatímco pečlivě pozorovala jeho reakci a řekl jí, že má jet do města s názvem Trujillo a do dalšího Chiclayo, které se nacházejí na severním pobřeží Peru, 500 kilometrů na sever od Limy.

Jeho Volkswagen se najednou nějak zahákl pod loď a on ho mohl vidět na obrazovce. Napadlo ho, co by si myslela jeho autopůjčovna, kdyby věděli, že jeden z jejich automobilů dojel do Chiclayo asi za devět minut, z místa kde byl předtím! Bylo to asi 800 km vzdušnou čarou. Nyní, bylo auto připojeno a byli připraveni k odletu, Rama si vyměnila nějaké informace s posádkou a velitelem a Chaco byl posazen mezi ním a Ramou, která mu vysvětlila:

„Tento stroj je ovládán prostřednictvím reverzního elektromagnetismu, Vidíš ty sloupce vedoucí k rotoru, které vypadají jako z průhledného plastu?“

„Ano.“

„Tak, to jsou reaktory. Když se rtuť v rotoru roztočí plnou rychlostí, můžeme střídat magnetické a elektrické pole. Tímto způsobem loď řídíme a také překonáváme síly gravitace.“

(Pozn. překl. – Na stejném principu pracoval údajně motor „Die Glocke“, zhotovený fašisty.)

Když vystartovali, Chaco řekl, že cítil velmi velkou sílu a Ráma odpověděla, aby se nebál... Zastavili se a vznášeli na chvíli podle staré silnice, která vedla k Panamerické dálnici poblíž malého města, nedaleko od Chiclayo. Tam vyložili Volkswagen, ale nešli ven z lodi. Ráma řekla,

že ho tam nechají hodinu nebo dvě. Později se tam ona a Chaco vrátí ve Vimaně, co je malé plavidlo pro dvě nebo tři osoby.

Znovu vystoupali menší rychlostí a letěli nad Andami ve velké nadmořské výšce. Mohl vidět některé komerční letouny daleko pod nimi, jako malé tečky světla, když se na nich odráželo Slunce. Pomalu sestupovali, když v dálce spatřil velkou vodní plochu. Ráma řekla, že je to jezero Titicaca, a že se chystají vletět do něj. Chaco otevřel doširoka oči, když viděl jak se jezero rychle blíží, očekával pád nebo alespoň výraznou změnu při přechodu do jiného prostředí, ale proběhlo to hladce, že si ani nevšiml změny, připomínající náraz, jako když něco narazí na vodu. Pak nastala opět změna a najednou byli nahoře ve vzduchu a letěli nad mraky. Viděl nějaké ledovcem pokryté hory v dálce, známé jako Ice-Peaks, 25 km od Huancayo. Mohl vidět údolí Mantaro s řekou tekoucí středem a scenérie všude kolem.

Loď přistála někde poblíž Ice-Peaks, kde na Ramu čekala Vimana. Chaco, pak poděkoval posádce, jejímu veliteli a jeden z nich řekl, že se pár dní neuvidí. Rama letěla ve Vimaně do Chiclayo, kde bylo uschováno v úkrytu jeho auto za kopcem písku a tam přistáli. Chaco vlastně letěl ve dvou různých druzích Ufo a měl tak zážitek na celý život. Jak šli k autu, Rama zopakovala své dřívější tvrzení, že Chaco to všechno později napíše. Ještě dodala: „Účelem tohoto záznamu není další únos do Ufo. Od nynějška ty, já a moji přátelé z jiných světů se navzájem často uvidíme. Budeš navštěvovat naše kosmické lodi, uvidíš mateřské lodě a více našich základů na povrchu. Nemusíš o tom psát, protože mnoho již bylo napsáno. Kromě toho, řekla bych, mimo tebe by tomu stejně nikdo nevěřil.“

„To je v pořádku.“

„To, co budeš chtít udělat, je napsat o našich rozhovorech a doufám, že těch pár lidí, kteří se rozhodli věřit. tak poté se z jejich přesvědčení, potvrdí informace, které dostali..., je třeba si vybrat, čemu věřit, neboť jsou zde i jiné humanoidní bytosti z dalších planet... To je účel poselství.“

Tato rasa zde zde zmíněná je pouze jednou z několika spolupracujících, v naprosté harmonii s lidmi z Plejád, kteří věrni svému slovu pokračovali v návštěvách. V naší „Předběžné zprávě z šetření“, ve které jsme zmínili kamenné artefakty, od další generace humanoidních návštěvníků, kteří přišli a odešli několikrát v průběhu mnoha tisíců let historie civilizace, které jsou nyní v poušti Ocucaje poblíž Icy (Peru), jižně od Limy. Tyto artefakty byly nyní sebrány Dr. Javierem Cabrerou a jejich popis by naplnil mnoho stovek stran.

Ale nebyl to v této době jediný plejádský kontakt v zemích na jihoamerickém kontinentu. Byli tam i další kontaktéři, kteří měli osobní kontakty, pouze něco málo před šesti měsíci. Začalo to v polovině kontinentu a uskutečnilo se to na větší ploše. Opět tam bylo několik lidí zapojených do případu, podobně jako ve Švýcarsku.

BOGOTA, KOLUMBIE

Pouze 8 měsíců před kontakty v Acaye, začal tajně, ve velmi malé uzavřené skupině, podobný kontakt v blízkosti Bogoty v Kolumbii. Kontakty v Bogotě vyšly na veřejnost mimo místní skupinu v Kolumbii, jen něco málo přes rok po Meierových kontaktech ve Švýcarsku, které začaly v lednu 1975. O Kolumbijských kontaktech Meier nic nevěděl a Švýcarská skupina nikdy neslyšela o dění ve druhé polovině světa v Kolumbii. Jako by žili ve dvou různých světech. Nicméně kontakty v Acaya byly na čas přerušeny až do konce roku 1975, kdy byl svědek

několikrát na palubě kosmické lodi a sám zažil tuto novou realitu a pak svěřil své fenomenální informace pouze několika velmi důvěryhodným osobám.

UFO-nauté, kteří kontaktovali Kolumbijce mu řekli, že jsou ze skupiny, která přišla z Plejád. Pro ty, kteří se podíleli na těchto nových kontaktech to bylo tak šokující a tak významné, že to daleko přesáhlo jejich znalosti o tom, co se děje jinde ve světě a pečlivě si střežili svá tajemství v rámci své vlastní skupiny po tři roky, ale pak se přeci jen svěřili dalším důvěryhodným přátelům - UFO-badatelům. Žádný z nich nebo z jejich přátel neslyšel nikdy o Eduardu Meierovi.

Tam ve Švýcarsku, na druhé straně Země, se chovali podobně. Tajemní Plejád'ané ani v jednom případě, neudělali žádnou zmínku o kontaktech s dalšími skupinami pozemšťanů, dokonce i když používali podobné typy zařízení a kosmických lodí ve stejnou dobu, v některých směrech tam bylo mnoho stejného.

Obě skupiny používali různé lodi k různým účelům. Jak švýcarské, tak kolumbijské kontakterny navštívili organičtí androidé, kteří řídili výsadkové kosmické lodi, které se používaly k dopravě na velké mateřské lodě ve vesmíru, co byly jejich operační základny. Obě skupiny měly podobné technologické zázraky na palubách kosmických lodí, které přilétaly k povrchu naší planety a v obou případech bylo životní prostředí na palubě mateřské lodě z 99% recyklovatelné a téměř dokonale efektivní a cestující tam žili obvyklým způsobem dlouhé životy. V obou případech si kosmonauté byli plně vědomi dávné historie naší Země.

Kolumbijský příběh lze stručně popsat takto:

Inženýr D. Enrique Castillo Rincon, předseda Kolumbijského institutu pro výzkum mimozemských jevů a poradce vyšetřovací komise pro UFO a prezident její Kolumbijské pobočky se sídlem a kanceláří v Bogotě, vystoupili z autobusu více než 150 kilometrů od hlavního města. To bylo ve 20:00 hod., v sobotu večer 3. listopadu 1973. Bylo to v blízkosti určeného místa. Bylo mu řečeno, že se nestane nic, co by mohlo způsobit újmu na zdraví nebo škody komukoliv nebo cokoli jiného. Přišel předem na určený čas, protože musel jít kolem malého jezera a nechtěl přijít pozdě. Měl na sobě ruana, druh poncha, a sombrero. Dorazil na určené místo ještě před stanoveným časem. Dostal k tomu pokyn v komunikaci před tímto výletem. Když přišel do blízkosti jezera všechno mu připadalo známé, jako kdyby tam už někdy dříve byl, jako kdyby nyní prožíval něco, co zažil už dříve a uvidět místo, které bylo označeno kovovou koulí a ke kterému nyní směřoval. Myslel si, že to je to správné místo.

„Přišel jsem s velkým očekáváním,“ připomenul si Enrique a šel tak blízko k jezeru, že vstoupil do vody až po kolena. Byla velmi chladná. V Bogotě v této chvíli jeho studijní skupina meditovala. Modlili se, aby všechno fungovalo, neboť očekávali setkání s kosmickou lodí. Bylo tam více než 30 dalších členů v této studijní skupině, kteří po nějakou dobu aktivovali kontaktní „hlasový kanál“, než se spojili s komunikátorem, který řekl, že je na Zemi návštěvníkem z jiné planety. Bylo zachyceno několik hlasových kanálů a zaznamenány mnohé otázky, které byly položeny a zodpovězeny. V reakci na žádost o přímé osobní setkání, byla skupina vyzvána, aby vybrali jednoho člena, který je bude zastupovat v takovém setkání. Zvolili Rincona, který opustil jejich „kanál“ v meditační skupině v v Bogotě.

„Stál jsem před kovovou koulí. Toto místo bylo přesně posáno. Vzpomněl jsem si poté, když jsem viděl tuto scénu, na ženu s dítětem v náručí, oslíka nesoucího nějaké dřevo, na dva psy a další dítě, které šlo vedle. Tak jsem čekal. Ostatní tam byli také. Podívali se na mě trochu divně,

ale pokračovali v chůzi, a tak jsem pokračoval také. Přišel jsem na místo, kde jsem mohl vidět dva shluky stromů, přesně tak, jak jsem to viděl v představách nějaký čas předtím. Nevěděl jsem, který z nich je určený, tak jsem zvedl kouli a šel k nejbližšímu. Myslel jsem si, že koule by měla vědět, kde jsem. Koule se aktivovala a začala se zahřívat. Byla asi o velikosti golfového míčku a plná malých otvorů. Jakmile jsem ji vzal do ruky, začala se zahřívat a malé paprsky světla vystřelily z otvorů. Bylo tak horká, že jsem ji musel držet přes moje poncho. Měl jsem dojem, že byla něco jako kompas, ale neměla žádné střílky nebo cokoli jiného. Byla to kovová koule z materiálu, jako je nerezová ocel. Šel jsem do stínu stromů a vzpomněl si, že jsem tam viděl mýtinu. Dostal jsem se tam asi ve 20:10, tedy o 10 minut později. Báł jsem se. Stále jsem měl kouli v rukou, rozhlédl jsem se kolem sebe, ale nic neobvyklého jsem neviděl. Podíval jsem se vzhůru a viděl jen větve a listy. Pak jsem slyšel něco jako vzdálený lodní motor, který běžel někde v dálce. Čekal jsem v lese a čas ubíhal strašně pomalu. Podíval jsem se na hodinky a bylo již 20:15.

Pomyslel jsem si: Bože, co se bude dít? Budu v každém případě ochráněn? Začal jsem cítit strach. Bylo to skutečné zděšení. Byl jsem tam a zastupoval všechny lidi, kteří se za mě modlili a myslel si, že z toho vycouvám. Rozhodl jsem se však, že to nevzdám. Ve 20:25 jsem uslyšel hrozný hluk. Byl jsem v lese a nemohl říct, odkud to jde. Náhle byl celý prostor jasně osvětlen. Dvě obrovská plavidla se blížila přímo ke mě. Vynořila se z vody, asi jako ponorka ze dna jezera. Z jejich boků stékaly kaskády vody. Čekal jsem bez dechu a jen jsem se díval. Letěla ke mě a celé okolí se zahřívalo. Musela vyzařovat obrovské množství energie.

Tyto lodě byly zploštělé disky a pod nimi jsem mohl vidět něco, co se otáčelo a dále tři velké bílé polokoule, které se pomalu otáčely a vycházelo z nich barevné světlo. Tyto gigantické objekty, byly obrovskou podívanou a daly mi nový důvod k poplachu. Pak zvuk umlkal. Mohl jsem slyšet jen velmi tichý slábnoucí tón. Objekty visely tam na nebi, asi 100 metrů od sebe, jak jsem nejlépe mohl odhadnout. Tyto objekty byly ve tvaru obrovských talířů, spojených okraji.

Byly asi 45 metrů v průměru a asi 12 m na výšku. Viděl jsem velmi jasně kupole na jejich vrcholu.

Světlo se pomalu stmívalo, zůstal svítit jen malý jasný zdroj. Bylo osvětlené pouze místo přímo pod lodí. Pak se jedna z lodí začala přibližovat. Druhá zůstala tiše na místě. Opět to ve mně vzbudilo strach, vidět to obrovské monstrum tak blízko. Ale pak mě to přešlo, když loď zůstala zavěšená nad říčkou a na bocích svítily jen dva paprsky světla. Zářily směrem dolů a spatřil jsem dvě bytosti, sestupující v nich jako ve výtahu. Po jejich sestupu z mého pohledu zmizely za stromy a já jsem je nemohl vidět. Pak jsem uslyšel jejich kroky, jak se blížili. V tuto chvíli všechna světla na lodi zhasla a nastalo úplné ticho. Poté, co jsem byl oslněn jasným světlem, jsem nemohl nic vidět, když světlo zhaslo, slyšel jsem jen kroky bytostí, a pak jsem je uviděl asi na 10 metrů. Blížily se samostatně jedna za druhou. Měly přilby a obleky, které se zdály velmi dokonalé, a já jsem mohl jasně vidět, jak se ke mně blíží. Pak jsem uslyšel první telepatickou komunikaci: „Bratře, my jsme zde. Neboj se. Jsme tvoji přátelé.“

Snažil jsem se, soustředit své představy a myšlenky.

„Ano, proč ne, já se nebojím!“

Pak jiný hlas řekl: „Já jsem tvůj přítel, Enrique, neboj se!“

Zavrtěl jsem hlavou. Mohl jsem vidět, že jejich postavy byly vysoké, více než metr sedmdesát. Když přišli až na dva metry jeden mi řekl: „Já jsem tvůj přítel. Neboj se.“

Řekl jsem: „Ano.“

Druhý mimozemšťan řekl: „Pokud nejsi připraven, můžeme se zastavit až další den. Pokud se nebojíš, můžeme pokračovat v tomto kontaktu a můžeš vstoupit také na palubu.“

Řekl jsem, že jsem připraven a udělal krok vpřed, aby mohli vidět, že již nemám strach.

Všiml si, že jsem ještě trochu opatrný a jeden z nich mě vzal za ruku, druhou rukou za rameno a řekl: „Pojď s námi ke světlu.“

Šli jsme několik metrů vpřed a jeden z nich řekl: „Pojď rovně. Cítím ještě trochu strach ve tvé hlavě i v těle, ale nic se ti nestane.“

Druhý řekl: „Bratře Enrique, můžeme to garantovat. Nechceme ti způsobit žádnou újmu. Navíc, pokud máš ještě stále strach, můžeš se vrátit a my se připravíme na další den.“

Nemohl jsem skrz helmy vidět jejich tváře. Zeptal jsem se, jestli přilby mají nějaké hledí a jeden ho pozvedl a ukázal mi nosa a ústa, částečně zakrytá, která měla obdélníkový tvar. Nemohl jsem zatím vidět dobře jeho skafandr, protože byla tma a já jsem až doteď přesně nepoznal, jakou mají barvu. Pak mě zastavil a řekl, že trochu cítí mé obavy. V té chvíli se kosmická loď pohnula dopředu a zazářil paprsek světla. Cítil jsem obrovské vzrušení a jakési záškuby kůže na mé hlavě, podobně, jako by mě někdo píchal jehlou. Stál jsem vzpříma a najednou začal stoupat. Když jsem viděl, že jsem již nad stromy pode mnou, myslel jsem si: „Co kdybych spadnul“. Nadále jsem stoupal, jako ve výtahu. Byl jsem obklopen nažloutlým světlem. Nabyl jsem dojmu, že je to bezpečné. Snažil jsem se dotknout světla rukou a cítil jsem ho pevné, jako krystal. Musela to být pouze energie, protože jsem neviděl nic pevného, ale když jsem se světla lehce dotkl, ucítil jsem ránu a pak se začal otevírat vstup a když se úplně otevřel, byl jsem najednou uvnitř a vchod se uzavřel. O chvíli později vstoupili mimozemšťané, sundali si helmy a usmáli se. Když sundali své helmy mohl jsem konečně vidět jejich tváře.

"Ptali se mě na kouli, kterou jsem jim dal a pak řekli: „Čekej tady a sundej si šaty!“ Tak jsem si všechno vysvlékl. Otevřeli automatický vstup a vešli jsme. Pak otevřeli boční průzor, jako okno a dívali se na mě s úsměvem. Slyšel jsem hlas, který řekl: „Neboj se, bude tady trochu kouře, ale je to nutné. Neboj se.“ I přes jejich ujištění, jsem si to okamžitě spojil s nacistickou plynovou komorou. Neviděl jsem, odkud kouř přišel, ale objevil se a cítil jsem ho jako citron. Trvalo to asi minutu a pak zmizel přes nějaké obdélníkové otvory ve zdi. Pak jsem si všiml, že moje tělo tam nevrhá žádný stín. Myslel jsem si: „Odkud vlastně to světlo přichází?“ Neviděl jsem žádné lampy.

Pak mi dali moje šaty, které jsem si opět oblékl, kromě ponča a sombrera. Otevřeli se dveře a řekli mi: „Teď můžeš pokračovat dál“, což vysvětlovalo, že celý proces byl dezinfikcí všech mikrobů, které jsem si možná přinesl z povrchu Země. Šel jsem do první místnosti, která se objevila a byly tam čtyři osoby, které tam na mě čekaly. Přišel jsem k prvnímu, který řekl: „Enrique, jak se máš?“ a podal mi ruku. Podal jsem mu svou a řekl: „Jak se máš, bratře?“

„Také ti potřesu rukou“, řekl jiný. „Ten, první, co ti podal ruku je velitel plavidla.“ Řekl jeho jméno, které znělo jako Cramish. Podal jsem mu ruku a on mi na ni poklepal. Zbytek posádky mě pozdravil také tímto způsobem. Jediný, kdo mi nepodal ruce byl ten první, který mne oslovil „Bratře Enrique“. Ted' se na mě otočil a řekl: „Já jsem Ciril.“ Odvětil jsem: „Jaký Ciril?“ a on řekl: „Ciril, Ciril Weiss, vzpomeneš si na rok 1969 v Caracasu, ve Venezuele, u vchodu do kina, když jsme se potkali?“

„Ano! Ciril Weiss! Ale ty ses trochu změnil. A co tady děláš?“

A on řekl: „Já jsem jeden z posádky této lodi.“

Byl jsem hrozně překvapený, když řekl: „Jsme s tebou v kontaktu po dobu osmi let.“

Pochopil jsem teď, proč mi podal svou ruku jako pozemšťan. Pak mě představil ostatním. Byl tam jeden se jménem Cramecan, další se jmenovali Krulula a Krenza a pak mi řekl, že jeho jméno není žádný Ciril, ale Krhisnamerk. Znělo to hinduisticky. Všichni hovořili telepaticky, kromě jednoho, který mluvil jako první a vyslovoval slova v perfektní španělštině.

Posadili mne ke stolu, jakoby z křišťálu, na sedačku z nějakého plastu, vypadajícího jako kůže. Všichni návštěvníci byli oblečení podobně, měli dva typy oblečení. Jedni měli na sobě stříbrné kombinézy a další obleky barvy jako Coca-Cola. Byli tam i další, kteří měli podobné oblečení v tmavě šedé barvě s oranžovými rukavicemi a botami. Jeden z nich si sundal své rukavice, takže jsem mohl vidět jeho ruce, které byly dokonale tvarované. Jejich tváře byly krásné, bez kazů kůže a hladké jako u dětí. Jejich vlasy byly dlouhé, padaly téměř na ramena. Cramecan mi řekl, že on je velitelem lodě, a že tam je 12 členů posádky. Kontaktovali mne, aby mi prozradili, co se bude dít na naší Zemi. Zeptal jsem se ho, koho kontaktují a on řekl: „Lidi, jako jsi ty.“ Neřekl o tom více informací a já jsem nevěděl, jak dál pokračovat. Tak jsem se ho zeptal, mají-li na palubě ženy a on odpověděl: „Ano, máme u nás ženy, ale v této chvíli je nebudeš vidět.“ Pak jsem si vzpomněl, že mohl číst mé myšlenky dříve, než jsem se ptal a věděl, na co se chystám zeptat ještě dříve, než jsem otázku vyslovil.

Začali jsme hned s první otázkou. Přinesl jsem si mnoho otázek, které mi dala má studijní skupina. Téměř všechny z nich byly náboženské povahy. Nechtěl jsem se však v tomto okamžiku na to ptát. Začal jsem otázkou, kde hledají své kontakty a proč si vybrali právě mě. Řekli mi, že mé skutečné jméno není Enrique. Mám ještě další jména, která neznám. Čekal jsem, co se z toho nejprve vyvine. Mám dojem, že věděli něco o mých předchozích inkarnacích.

Zeptal jsem se pak, odkud přišli a odpověděli, že z Plejád. Zeptal jsem se jich, kde jsou Plejády a oni řekli: „To je to souhvězdí, kterému říkáte Sedm sester.“ Tak jsem si vzpomněl, že je to malé souhvězdí mající sedm jasných hvězd. Zeptal jsem se jich, jak daleko je od Země a oni mi odpověděli, že podle našich měřítek 328 světelných let odtud, což prý ale není pravda, protože je mnohem dál.

Tak jsem se jich zeptal: „Jak to, že jste znali cestu?“ Možná byly moje otázky infantilní, ale pro mě byly důležité. „Jak dlouho jste sem letěli?“ Odpověděli: „Víš něco o relativitě?“ Řekli mi že teorie relativity Alberta Einsteina není kompletní, že budeme muset udělat tři opravy - rychlost světla není ve skutečnosti 300.000 kilometrů za sekundu, jak jsme přesvědčeni, ale mnohem větší. Vysvětlovali detaily, kterým jsem však nemohl rozumět. Pak mi řekli, že mají jiné měření času, které my neznáme, protože neplatí pro existenci ve fyzickém těle. Nechtěl jsem na toto téma dále pokračovat...

Vzali mě na návštěvu různých místností. Viděl jsem místnost pro meditace. Řekli, že je to místo k odpočinku a meditaci. Bylo krásné, nádherně zdobené brokátem. Další místnost byla laboratoř, kde byly baňky se zelenou látkou. Ptal jsem se na to a říkali, že to je chlorofyl, který extrahovali z našich stromů, který je nezbytný pro jejich vlastní trávicí systém. Používá se při přípravě různých potravin. Měli také ovoce. Řekli mi, že jedli hodně ovoce z Jižní Ameriky. Mají rádi především broskve a meruňky, odnesli si mnoho ovoce, kukuřici, pšenici, rýži a ostatní rostliny. Kompenzovali to, co odnesli pomocí ionizujícího zářivého paprsku, který zrychlil vegetaci rostlin a nahradil tak odnesené ovoce během pár hodin. Nemohl jsem to docela pochopit, že mají záření, které může urychlit růst a zralost rostlin, ze kterých si vzali plody, které mohly nahradit během hodin. To bylo neuvěřitelné. Těžko jsem chápal i další věc. Znali genetické inženýrství a mohli ovládat genetické kódy pomocí procesu, který nazývali „zachování podstaty“. Tento proces umožnil navždy uchovat životní sílu buněk.

Řekli mi, že tam byli na misi. Patří k bratrské civilizaci s ostatními, kteří dostali konkrétní pokyny pro náš svět. Poukazují na to, že jsme vždy byli nepřímě vedeni některou z velkých osobností, která prošla naší civilizací během historie. Tito takzvaní Mistři byli považováni za Bohy a vždy měli kontakt s mimozemšťany. Měl jsem pocit, že tyto bytosti, byly vyslány i na misi, týkající se vývoje naší planety.

Pak Cramacan, velitel posádky, mne pozval k návštěvě kontrolní místnosti, kde jsem viděl na zdi skvělé elektronické mapy. Viděl jsem panorama krajiny kolem nás, přes zelenou skleněnou kopuli. Seděli tam tři muži, když jsme vstoupili do místnosti, pozdravili mě a pak se vrátili k ovládacím panelům lodi. Kontrolní místnost byla na třetí úrovni pod kopulí, která byla na vrcholu této lodi. Když jsem viděl mapy, velitel mi vysvětlil, že to jsou kosmické mapy. Nechápal jsem je. Viděl jsem jen slabé osvětlení. Posádka byla u kontrolních panelů a já jsem viděl jen malá světélka, jako kontrolky v různých barvách, která se rozsvěcovala na mapách na panelu. Byly tam různé světelné body a linky, některé z nich jen na neurčitou dobu. Některé větší světelné body zřejmě představovaly galaxie a mlhoviny. Říkali, že jsou v kontaktu s tisíci obydlených planet a s ostatními mají kulturní, technologickou a vědeckou informační výměnu. Některé společnosti jsou nesmírně vysokého duchovního a vědeckého vývoje. Zeptal jsem se, které to jsou planety, ale velitel mi řekl, že by to bylo zbytečné, neboť tato jména by pro mne nic neznamenala, tak jako tak. Řekl mi, že tam, kde je linie mezi světly jasnější, tam pravidelně obchodují, temné linie jsou trasy průzkumu. Vypadají tak jen na omezenou dobu. Jsou sice na mapě, ale dosud je čeká tisíce let vývoje, než budou připraveni na kontakt.

Mají smysl pro čas, protože mluvili o milionech let, ale měl jsem problémy zkoordinovat to v diskusi o zákonech relativity, kde se mění čas. Také si jsou vědomi budoucnosti, protože mi řekli, že budeme mít zkušenost se třetí světovou válkou, a že přesně vědí, kdy začne. Chtějí, aby se všichni lidé sjednotili a usilovali o skutečný mír pro celou planetu, bez rozdílu rasy, vyznání nebo názorů, protože v příštích několika letech uděláme největší objev v historii planety - objev Boha, jako konečné pravdy.

„Ale jak je to možné,“ řekl jsem, „protože my už věříme v Boha.“ Jejich odpověď byla: „Vy jste nikdy nevěřili v Boha v jeho skutečné podobě“ a já myslel, že vím, co to znamená. Říkali, že je velký, nepoznatelný, a že mu nelze dát žádné jméno. Řekli mi, že musíme rozlišovat mezi vnitřními a vnějšími silami a začal jsem chápat, že nemáme hledat Boha mimo nás, když ve skutečnosti ON je uvnitř nás a že Boží království je v každém z nás. Musíme to nejprve pochopit, abychom mohli žít v míru a porozumění se všemi lidmi.

Řekli mi, že oni byli také posly z nebe, kteří varovali Lota před zničením Sodomy a Gomory. To byla pro mne velká senzace. Řekl jsem jim: „Jak můžete být soudci? Jak můžete zničit národ s tisícem lidí, včetně mnoha nevinných?“

Odpověděli: „To teď nemůžeš pochopit. Budeme se snažit ti to vysvětlit. Byli jsme vyslanci vyšší moci, která vládne ve Vesmíru a museli jsme dát věci do pořádku, což se v případě Sodomy a Gomory přesně stalo. Poslali jsme posly varovat lidi, ale odmítli je pochopit a nevěřili jim to, co se dělo nad jejich hlavami. Čas se završil a museli být zničeni. Myslel jsem si, jak jste je mohli odsoudit a řekl jsem, že to nemohu pochopit, ale rád bych znal detaily, asi bych je také nepochopil. V té době to již pro mě nebylo důležité vědět, protože tam byly důležitější věci.

Řekli mi dobu začátku třetí světové války, a také, že oni byli iniciátory a poradci při stavbě velké pyramidy, která má významnou roli v historii Země. V budoucnu objevíme dvě města v pralesích Jižní Ameriky, kde existují záznamy o původu pozemských ras, odkud přišly, jakou mají historii, kde je to zapsáno a proč se to stalo.

O třetí světové válce říkali, že bychom mohli oddálit tuto dobu o 3 nebo 4 roky a její intenzita by tak poklesla, ale že samo lidstvo to musí udělat, protože jim není dovoleno zasahovat ani omezovat svobodu jednání civilizace při jejím vývoji. Pochopil jsem, co to znamená zcela jasně a nemusel jsem se ptát dvakrát. Oni však rychle odpověděli na všechny mé otázky.

Když jsem se jich zeptal, jestli bychom mohli někam letět, řekli mi: „Jsme již na cestě, od chvíle, kdy jsi vstoupil na naši loď. Ukázali mi na speciální monitor s funkcí jako velký dalekohled, takže jsem se mohl dívat ven a měl jsem podivný dojem, jako bych vyšel do prostoru, který byl zcela nehybný. Neměl jsem žádný pocit zrychlení. Připadalo mi to jako v letadle, které ještě stojí na zemi a vůbec se nehýbe. Neslyšel jsem žádný zvuk a nemohl jsem zachytit žádný pohyb. Ten, co seděl vpředu u jednoho panelu, který se rozsvítil řekl: „Zde je tvůj dům.“ Stojíme 5 až 10 kilometrů nad ním, a zaměřili jsme ho do tohoto teleskopu. Řekli, že to je elektronické zařízení, ale muselo být o hodně dokonalejší jako jakékoliv naše elektronické systémy, protože to mohlo pronikat stěnami a kovy a já jsem mohl vidět moji spící rodinu. Zeptal jsem se jich, jestli bychom se mohli podívat na něco jiného a loď, která se vznášela se nad mým domem se začala pohybovat a já jsem se mohl podívat na dvě široké ulice ve městě, kde jsem viděl auta a lidi v ulicích.

Čas plynul a my jsme stále hovořili. Podíval jsem se na hodinky a hned jsem se musel podívat znovu. Bylo na nich přesně 20:25, jako v okamžiku, kdy jsem nastoupil. Krhisnamerk řekl: „Tvoje hodinky nefungují, pokud jsi v lodi.“ a zasmál se. Zeptal jsem se ho, co to způsobilo a

řekl mi: „Právě, když jsi přišel do blízkosti této lodě, tak je její energie zastavila. Možná už nebudou znovu fungovat.“ Musí mít jiný pojem o čase než my, protože jsem neviděl na palubě jakékoli hodiny. On se jen usmál a dál už o tom nemluvil a já ho nechtěl obtěžovat tím, jak dlouho jsem byl na palubě, stejně na tom asi nezáleželo. Pak mi vykládal něco o všech našich náboženstvích, která jsou v této době, nesměl jsem to však rozšiřovat. Řekl mi něco o dopisech ve Fatimě, ve kterých je všechno uvedeno. Tehdy jsem pochopil to, co jsem se naučil už v Mormonské církvi, že v srdci všech lidí jsou ukryty velké pravdy všech dob, které čekají na probuzení, a že toto probuzení musí přijít zevnitř nás. Mluvili jsme ještě o mnoha jiných věcech, které mi přišly na mysl.

Dali mi jakýsi druh čokolády, zabalený ve fólii, kterou jsem otevřel a jedl. Mělo to chuť jako „sabajon“, což je druh slabého alkoholu, prodávaného v Kolumbii a můj hlad úplně zmizel. A pak mi řekl: „Máme něco, co chceme, abys to pochopil jako velmi důležité.“ Moje tělo se začalo celé zahřívat. „Budeš jíst něco, co je velmi užitečné a co ti bude chutnat.“ Přinesli mi něco jako velkou bílou kukuřičnou placku a řekl mi, abych to okusil. Zlomil jsem ji a dal si sousto do úst. V okamžiku jsem ucítil příjemný teplý pocit. Myslel jsem v té chvíli, že mě něčím omámili.

Krhisnamerk řekl: „Víš, co jsem ti řekl, že? Židé tím byli krmeni 40 let na poušti.“

„To je mana?“, Odvětil jsem. „Samozřejmě, právě jsi jedl manu a nebudeš mít hlad po dobu 24 hodin. Dala ti velkou energii, máme ji přichystanou i pro nás.“ Pak se začaly různé myšlenky vkrádat do mé hlavy tak rychle, že jsem je nemohl ani uspořádat. Myslel jsem na Eliáše a Mojžíše a pak jsem se vrátil do současnosti. Cítil jsem se, jako bych se zbláznil. Smáli se tomu a jen mě pozorovali.

„My jsme byli jedni z těch, kteří pomáhali Židům. Naše velké lodi byly vždy dobře maskované. Nemohly být vidět kvůli obalu vibrační energie, i když stály přímo nad hlavami lidí.“

Nemohl jsem to pochopit a já to dodnes nechápu. Mám sice o tom trochu více znalostí, ale stejně tomu všemu ještě zcela nerozumím. Lidé se mě ptali na mnoho věcí a já se jim snažil odpovědět, ale musel jsem přiznat svoji nevědomost o této vyspělé civilizaci, jako toto, i když se mi snažili vše vysvětlit co nejjednodušeji, abych to pochopil. Po tom jídle jsem byl ospalý, tak mě nechali spát asi tři hodiny. Pak přišli a probudili mě. Ležel jsem na velmi pohodlné posteli a na místě, kde jsem ležel, jsem zanechal otisk svého těla.

„Promiň, Enrique, že jsme tě probudili, ale máme pro tebe další podněty. Dostaneš poslední informace a blíží se doba, kdy tě vysadíme na místě, kde jsme se setkali“, řekli. Cramacan někam šel a nevracel se. Kroužili jsme nad východní plání a ukázali mi místo, které bylo jasně osvětleno. „Tohle bude místo, kde se příště setkáme.“ Vypadalo dobře a bylo blízko dálnice.

„Zde se opět setkáme 18. tohoto měsíce v 8:00 ve večerních hodinách.“ Loď pomalu sestupovala, takže jsem se mohl dobře podívat na toto místo. Viděl jsem dlouhou dálnici, která běžela přes hory. Snažila jsem si o tom místě vše zapamatovat a napadlo mne, že bych sem mohl přijet na koni.

Pak mne vysadili přesně na místě, kde mě vyzvedli. Rozloučili jsme se vřelým objetím. S Cirilem Weissem jsem vždy mluvil španělsky. Ostatní se rozloučili tak, že mi poklepali na rameno. „Na viděnou“ řekl Cyril a já jsem sestoupil na zem. Nechali mě tam kolem 05:00 hod. ráno. Chvilku jsem spal a když jsem se probudil, viděl jsem, že mé hodinky běží a je na nich 11:15. Opustil jsem to místo a běžel tak rychle, jak jsem mohl. Chtěl jsem říct celému světu, co se stalo. První člověk, kterého jsem potkal, byl zemědělec, vedoucí osla a toho jsem se zeptal,

kolik je hodin... On odpověděl: „Téměř 8 hodin ráno, pane.“ Spočítal jsem si, že jsem tedy spal asi tři hodiny. U silnice jsem chytil autobus a nemohl jsem se dočkat, až to všem povím. Chtěl jsem to říct celému světu, co jsem právě prožil a chtěl jsem všechny lidi obejmout. Byl jsem šťastný. Když jsem se vrátil k domu, odkud jsem v noci odešel, našel jsem tam asi 60 lidí, kteří na mě čekali.

Vyprávěl jsem jim, jak jsem se setkal s mužem, se kterým jsem měl telepatické kontakty a začal vykládat své zážitky. Řekl jsem jim o válce a jejím načasování, o velikém ničení a velké náboženské moci na Zemi a letech, které nám zůstávají na normální život. Nikdo mi samozřejmě nevěřil. Mysleli si, že útočím na náboženství a společnost z nějakého mého osobního důvodu. Už nikdy jsem pak na veřejnosti více neřekl, protože jsem viděl, že by to způsobilo jen zmatek a možná i škodu. Mohl jsem jen doufat, že jednoho dne všichni lidé dospějí k pochopení záležitostí, o kterých jsem byl informován. To je vše, co mohu nyní říci o mém prvním kontaktu.

***

Komentář Wendelle Stevense - autora knihy:

Bylo to úžasné! Carlos Enrique Rincon obdržel téměř stejné informace od Plejádů, jaké uvádí i Eduard Meier ve Švýcarsku, kterého Plejádové kontaktovali jen o něco málo přes rok později. Jejich filozofie a kritika našeho světa, naše nedostatky byly téměř totožné, teprve když byl ukončen kontakt s Bogotskou skupinou, za nějaký čas začaly Švýcarské kontakty. Proto se ještě větší pozornost UFO komunity soustředila na tyto významné události, odehrávající se před jejich zraky. Mezinárodní UFO Kongres se sešel v Acapulcu v roce 1978, aby posoudil celosvětovou situaci s UFO, až do přítomné doby. Akce byla dobře organizovaná a splnila očekávání. Jeden z doporučených řečníků na ní byl Carlos Enrique Rincon, který velmi stručně popsal jeho kontakty s mimozemšťany z Plejád. Jeho přednáška však byla přijata chladně a ignorována všemi tzv. "odborníky", pravděpodobně proto, že se to stalo jemu a ne jim.

Jim Lorenzen z APRO, patřící v té době k zastáncům kontaktů, když většina ostatních klubů jim nevěřila, seděl vedle Rincona u stolu a mikrofonů po celé tři dny a nikdy se nezeptal na více informací o Rinconových kontaktních zkušenostech a nikdy nezveřejnil něco o Rinconově zprávě, i když jsem ho již v té době informoval o tom, co se děje ve Švýcarsku. Nevěřil mi a nevěřil ani Rinconovi. Nic jsem mu tedy neřekl o některých dalších Plejádských kontaktech, se kterými jsem se setkal. Stále totiž odmítal akceptovat jakékoliv skutečnosti, ve všech případech kontakty neuznával. To bylo po tom, co jsem se dozvěděl o Acaya kontaktech v Peru a převěděl se, že Plejádové diskutovali s téměř stejnou duchovní filozofií a scénářem akcí, týkajících se našeho světa, a že svědek neznal další dva kontakty, ani nic o jejich kontaktech. Netušil jsem, co se dále dělo s Plejádskými kontakty Pedro Romaniuka v Argentině nebo jiné s Deverusem v Arkansasu, v USA, kdy opět filozofie a scénář akce byly velmi podobné. Všichni se dostali pod palbu kritiky za to, co odhalili, tak se začali držet zpátky a uvolňovali méně a méně informací pro veřejnost. To je situace, ve které jsme dnes. Opravdu úžasné!

DRUHÉ SETKÁNÍ (vypráví Enrique Rincon)

Druhé setkání se konalo 18. téhož měsíce, jak bylo naplánováno a já jsem byl pryč 26 hodin. Informace, které jsem získal, byly úžasné a velmi znepokojující a mohl bych o tom napsat celou knihu. Bylo tam také hodně informací, které nemohu říci nikomu, v tomto případě dokonce ani mým přátelům.

Šel jsem na místo setkání ve stanovený čas. Bylo to ve východní Kolumbii. Okolnosti tohoto setkání však byly trochu jiné. Dorazil jsem tam o 15 minut dříve, na koni s průvodcem, kterému jsem zaplatil 120 pesos. On mě nechal na určeném místě a abych byl nerušen, ponechal mě v džungli v noci samotného. „Později mě tady vyzvednou v džípu“, řekl jsem. „Aha, pojedete na ranč Fulanos de Tal“, řekl a já jsem odpověděl: „Přesně tak. To je místo, kde budu.“

„Ale v tomto čase je to zde velmi nebezpečné. Mohou tu být tygři.“

„Neboj se o mě,“ řekl jsem, „Pokojně odejdi“. Zaplatil jsem mu, nasedl na koně a nechal mě tam.

Setkání se neuskutečnilo v 8:00 večer, jak bylo dohodnuto, ale spíše ve 03:00 hod. ráno. Chodil jsem asi 50 metrů tam a zpět, ale nechtěl jsem opustit určené místo. Díval jsem se na jasné a bezmračné nebe a čekal, když se náhle ve 03:00 hod., objevila kosmická loď venušanského typu, pomalu sestoupila a přistála na 3 „nohy“. Krhisnamrk vystoupil a řekl: „Bratře, tady jsem! Minutku počkej“ a pak dodal: „Ted' pojď, už můžeš vstoupit.“ A já přijal jeho pozvání. Uvnitř byly dvě malé bytosti. Nebyly jako ty z Plejád. Tyhle musely být jiné rasy. Řekl mi, že tyto nepocházejí z Plejád, ale z Merkuru a vezmou mě v této malé lodi. Malé plavidlo stálo na třech nohách, mělo průměr tak 4 až 5 metrů a nebylo vyšší než 2,2 metru. Uvnitř mělo dvě podlaží. Vstoupili jsme středem do lodi po kovovém schodišti, asi jako do ponorky a šli hned do horní kabiny, která byla řídicí místností. Neviděl jsem moc ven, protože jsme téměř okamžitě odletěli do mateřské lodě.

Nechtěl jsem se ptát, proč jsem musel tak dlouho čekat, protože jsem se obával, že jsem mohl být napaden hadem nebo tygrem. Kdyby mne pokousal jeden z jedovatých hadů, mohlo by být za 5 minut po mě a totéž by se stalo po napadení tygrem. Pak jsem si vzpomněl, že jsem nebyl pokousán ani komáry, což bylo nemožné, pokud by místo nebylo nějakým způsobem chráněno. Tak jsem si myslel, že důvodem zpoždění, může být i zkouška mé trpělivosti. Neřekli mi to, ale měl jsem pocit, že mě testují, jak dlouho to vydržím. Byl jsem šťastný, že jsem prošel jejich testem. Pak otevřeli vstup, zpustili žebřík a odletěli jsme.

Vysvětlili mi, že ti dva z podivné lodě, velmi odlišné od ostatních, srpovitého tvaru, jako obrovská velryba, pracují na snížení smogu a znečištění ovzduší v Bogotě. Viděl jsem další lodě s podobou luku, řekl bych, že vypadaly jako velryba, která spolkla Jonáše. Tato místa Bible jsou mi blízká, pomyslel jsem si. Tito mimozemšťané měli jistě kontakt s mnoha z našich proroků. To nás může vést k novému pojetí vesmírné teologie, řekl jsem si, jako na sletu čarodějnic, kde se lidé také mohli spojovat s vyššími bytostmi, které budeme hrdě nazývat bratry, až postoupíme k tomuto pochopení a navážeme hromadné kontakty s těmito inteligencemi.

Nechali mě čekat na stejném místě jak jsme se dohodli, když si mě poprvé vyzvedli. Bylo mnohem blíže k dálnici. Zeptal jsem se jich, proč nechtějí navázat kontakt s více lidmi a s vládami, řekli mi na to, že s tím mají zkušenosti a stačí jen jeden důvod, proč to nemohou udělat.

Bylo stále světlo, muselo být kolem 05:30 ráno, když mě přinesla malá loď se třemi členy posádky, aby mne vysadili. Na statcích lidé právě vstávali ke krmení dobytka a dojení. Malé plavidlo udělalo okruh nad nějakými lidmi dole na zemi. Dva muži tam dojili krávy v malém chlévě za domem. Viděli jasné světlo a vyskočili, kráva kopla a převrátila vědro mléka a muži vyběhli ven, jako by uviděli ďábla. Rychle jsme vyletěli nad nějaké mraky, kde nás nemohli vidět. Pak vyšel farmář a muži mu ukazovali na oblohu a vzrušeně mávali rukama. Vyšla nějaká žena a asi osmileté dítě, všichni se dívali nahoru, ale nemohli nic vidět. Stále jsme se ukrývali v mraku. „Pozoruj jejich reakci“, řekl jeden. „Ano, není ti potřeba vysvětlovat, jakou jsme

způsobili paniku.“ „Tito lidé jsou pouze zemědělci“, řekl jsem. „Nyní provedeme experiment s různými lidmi“, řekl mimozemšťan. Letěli jsme nad dálnicí, kde jsme viděli, jak se blíží nákladník s dobyt看. Nechali jsme ho projet. Pak jel Jeep, který jsme také nechal projet. Za ním jel pikap a další auta velmi blízko, asi 100 až 120 metrů za sebou. „Necháme je projet. Tamhle přijíždí osamocené auto, žádné další nejede v blízkosti kilometrů“, řekl mimozemšťan. Zaujali jsme vyšší pozici, aby nás nemohli vidět. Já jsem je však vidět mohl, prostřednictvím elektronického přístroje který měli, dokonce jsem viděl i dovnitř auta - byli tam dva muži v oblecích. Jeden řídil, zatímco druhý seděl vedle a něco říkal. Na zadním sedadla jiný člověk s vyhrnutým límcem spal. Pánové se zdáli být jako kultivovaní lidé střední třídy, podle jejich oblečení a vzhledu jejich auta. My jsme pomalu sestupovali. Vznášeli jsme se před nimi vedle silnice. Oni byli tak překvapeni, že nás vidí, že náhle zastavili a dva muži vpředu otevřeli své dveře a běželi pryč.

Ten další nevěděl nic o tom, co se odehrává a padl na sedadlo, když řidič prudce zabrzdil. Vystrčil hlavu z okna a něco křičel, protože jsem viděl jeho otevřenou pusou. Když viděl naši loď, která se zastavila bokem o něco výše, vyběhl a roztrhl si kabát, jak se snažil vyškrábat přes plot z ostnatého drátu. „A takové budou reakce všech“, řekl můj společník, „myslíš si, že je to odpověď na tvoji otázku?“

„Bratři,“ řekl jsem, „i když vím, že já jsem s vámi, a to je už podruhé, co jsme se setkali, s vědomím, že jste mnohem pokročilejší živé bytosti ve vývoji, existuje mnoho věcí, které stále nechceme pochopit. Doufám, že přijde doba, kdy to budeme schopni udělat“. Cítil jsem se velice poctěn a výrazně zahanben. Oni pokračovali, když se mi svěřili o posledních zkušenostech v Peru.

NOVÁ SETKÁNÍ

První setkání se konalo dne 25. července 1974, kdy mě Guadalupe a Monserrat, kteří tvrdili, že jsou astronauti, potkali v Bogotě. Bylo asi pět ráno a já jsem strávil 45 minut v kosmické lodi hovorem s nimi. Zůstali jsme v kosmické lodi na zemi a nikam neletěli. Tato loď se také opírala o tři nohy, byla podobná na tvar Adamského lodi, ale mnohem menší. Ta Adamského byla mnohem větší. Tato loď neměla větší průměr než 9 metrů a ne více jako 2,80 metru na výšku. Astronauté, které jsem viděl nebyli vyšší, než jeden a půl metru. Oba měli stejnou světlou pleť, vypadali podobně jako ti z Plejád, ale byli menší. Viděl jsem ještě další z Orionu - Ortona, Yamaru, Yonica, Yaraka a další. Nikdy s nimi nebyly žádné ženy.

Ve druhém setkání, 18. listopadu 1974, jsem viděl na pár minut i dvě ženy, byly velmi krásné. V té době jsem na mateřské lodi viděl i velmi podivné bytosti. Nemohl jsem říci, zda to byli lidé nebo roboti, ale mohli se se mnou setkat a mluvit. Automatický vstup se otevřel a jeden z nich prošel. Měl velkou hlavu jako basketbalový míč s průhlednou helmou. Myslel jsem, že mohu vidět jeho mozek, žíly a orgány, oči měl velké a otáčel jimi jako leguán, takže se mohl dívat na všechny strany kolem sebe. Kráčel, jako by to byl robot, měl tenkou šedou uniformu, boty a rukavice tmavě modré a nějaké barevné knoflíky v pase, který byl štíhlý jako u ženy, měl široká ramena a trojúhelníkový trup. Dveře se otevřely, uvnitř bylo světlo a on vstoupil. Všichni se obrátili, podívali na něj a já pokračoval s nimi v hovoru. Neptal jsem se na to, když jsem spatřil na jeho zádech, na rameni, jakýsi symbol, Až do této doby jsem neviděl žádný druh označení.

To bylo poprvé, co jsem to viděl a bylo to velmi podivné. Pokusil jsem se ten symbol nakreslit, ale zapomněl jsem jednu horní část. Vypadal asi jako „H1“, ale něco jiného bylo nahoře a nemůžu si vzpomenout, co to bylo. Měl jsem pocit, že mi schválně dovolili, abych viděl tuto bytost a věděl, že takové existují. Viděl jsem také obra vysokého asi 2,8 metru, řekli mi, že to byl Jovian. Nikdy se mnou nemluvil a vždy držel své ruce zkřížené. Sledoval mě s úsměvem po celou dobu a nikdy neřekl jediné slovo. Zdálo se, že všechno pochopil.

Podivná věc se stala s mým kuličkovým perem. Vzal jsem si pero, abych načrtl Sluneční soustavu na dotaz, který přišel anonymně do novin "El Tiempo" v Bogotě. Pisatel měl údajně navázal kontakt s bytostmi, vypadajícími jako Indové, které přiletěli létajícím talířem. Řekli mu, že přišli z planety podobné Zemi, že je to její dvojče, usazené se na stejné oběžné dráze, ale na opačné straně od Slunce, takže je nikdy nemůžeme vidět. Chtěl jsem se zeptat, jestli taková možnost existuje a vzal jsem si pero a papír k náčrtu oběžné dráhy a chtěl jsem zjistit, jestli jsem tomu správně porozuměl. Když jsem vzal průpisku, všichni projevíli o ni velký zájem, zejména Jovian. Krhisnamerk mi řekl, ať mu ji ukážu. Vzal si ji a prohlížel, pak ji vrátil. Zeptal jsem se, proč je o pero takový zájem a Krhisnamerk řekl: „To je proto, že máme něco velmi podobného, ale musíš to vidět“. Vzal nějakou tabulku a chtěl, abych něco napsal. Tady jsou papíry. Vzal jsem si stránku, která byla téměř průhledná a zastavil ruku nad ní. "Nakresli, co se ti líbí - udělej náčrtek.“ Pak se to stalo.

Ptali se mě, jestli bych mohl namalovat dům, kde jsem žil jako dítě, pokud si mohu vzpomenout a já řekl, že ano. „Ale nemohu to namalovat, protože neumím vůbec kreslit,“ řekl jsem. „Tak nakresli cokoli“ Řekl jsem, že jsem maloval motýly, když jsem byl malý kluk ve škole a oni mi řekli, ať to zkusím. Tak jsem začal stiskem tlačítka, které bylo menší, než na našich průpiskách a ve chvíli, kdy jsem stiskl tlačítko, pero začalo samo vibrovat v ruce, slyšel jsem tichý zvuk a cítil jemné vibrace. Ale nejvíce překvapující věc se stala v okamžiku, kdy jsem začal kreslit motýla. Vypadal plasticky a ve věrných barvách. Zíral jsem. „Ale jak je to možné?“ Smáli se a vysvětlili, že: „Cokoliv si ti vybavíš v mysli, tak to nakreslíš přesně tak, jak si to představuješ, v barvách a v přesné velikosti. Tento přístroj zachycuje přesně vibraci myšlenek, barvu a velikost toho, na co právě myslíš a přesně to reprodukuje. Přístroj přijímá myšlenkový obraz a promítá to pak do náčrtu. Byla jsem jako omámený a pak jsem pochopil jejich zájem o mé pero, která vypadalo podobně.

Za dva dny poté, 24. a 25. prosince 1974, mě vzali do energetického vortexu v Andách. Byl jsem v Caracasu na konferenci, když mě kontaktovali a domluvili si schůzku. Nastoupil jsem na palubu kosmické lodi mezi dvěma malými vesnicemi, poblíž Caracasu. Jedna se nazývala El Jui Quito a druhá, kde žije mnoho Němců, se jmenovala Colonia Tovar. Odtud jsme letěli asi 5 minut do vortexu. Bylo to v pohoří Peru, v nadmořské výšce 4.200 m, mezi Marcahuasi a Macchu Picchu.

Tyto bytosti mají podvodní základny v jezeře Titicaca a také pod mořem. Byla jsem převezen do jedné ze základen na dně Mariánského příkopu. Napíšu sci-fi příběh, kde budu schopen podrobně popsat, co se děje v mořských hlubinách. Nějakým způsobem musím tyto informace zveřejnit a věřím, že nadešla doba, kdy ostatní lidé ve Venezuele a celá veřejnost, změní svoje názory, týkající se létajících talířů. Pokud to přijmou jako skutečnost, budeme vědět proč. Pokud s tím nesouhlasí, chceme také vědět proč. Bude to sloužit k ověření informací, které máme a které mohou být zveřejněny. Trochu doufáme, že dávat tyto informace pro veřejnost v míře, která ještě bude akceptovatelná, připraví lidi na den, kdy budou mít osobní zkušenosti s Ufo a doufáme, že nepodlehnu panice, a že se budou aspoň trochu připraveni na to, co se bude dít.

Člověk se může rozhlédnout a vidět, že jsme využili jen málo z obrovského množství znalostí a zkušeností, které máme. I to málo však je příliš mnoho, dokonce i pro většinu z UFO klubů. Poslali by kontaktery na léčení, jakmile ti se rozhodnou, odhalit něco o tom, co se s nimi dělo. Bylo by lépe, abyste nic neříkali a využili tiše tyto zkušenosti, což je přesně to, co většina z nich, udělala po jejich první zkušenost s veřejností. Může se stát, že tyto zkušenosti mají už roky a popis kontaktů a rozhovorů by už vyplnil mnoho svazků. Podmořská základna v Tichomoří by sama stačila na jednu knihu.

Zavázali jsme se, přeložit úplnou zprávu Enrique Gastillo Rincona o jeho kontaktech z původní španělštiny do angličtiny, pro vaše pochopení. Náš pracovní název pro tyto zprávy je „UFO KONTAKT OD SHI-EL-JAGO“, to je název, kterým mimozemšťané nazývají své domovské slunce někde tam, co jsou Plejády.

EL TOCUYO, VENEZUELA

Během let 1977 až 1979, před přestěhováním z Venezuely do Puerto Rica, Ramon Rosa Alvarado měl řadu unikátních zážitků, jako pozorovatel v místní venezuelské UFO skupině, když byl kontaktován mimozemšťany, kteří říkali místním kontaktérům, že přišli z PLEJÁD.

V té době Alvarado a jeho manželka žili v blízkosti Ciudad El Tocuyo, v okrese Moran, ve Venezuele v oblasti pěstování cukrové třtiny. Zprávy o podivných discích, létajících po nebi se vyskytovaly téměř každou noc. Byly vidět, jak se blíží od hřebenů hor, v oblasti s řídkou vegetací, nad plantážemi cukrové třtiny a létali na obloze ve všech směrech zcela náhodně. Dostával zprávy z téměř každé noci a lidé z celého okolí přicházeli do této oblasti, aby byli svědky tohoto jevu.

Jedné noci, kolem osmi večer, señor Alvarado a jeho manželka sledovali mnoho různobarevně zářících objektů ve tvaru disku, které létaly přímo nad polem. Svítily modře, zeleně a jantarově a byly přibližně 15 až 20 metrů v průměru. Ramon napočítal při této příležitosti 25 těchto plavidel. Některé z nich se přiblížily velmi blízko, některé se vznášely nízko nad kopci a na jiných místech jen pár metrů nad zemí. Výšku letu těchto objektů odhadl na 400 až 500 metrů nad zemí.

Této noci svědkové viděli velký počet lesklých stříbrných kovových koulí, které samy nezářily, ale velmi se leskly, jak létaly na tmavé obloze. I když v těchto místech nesvítily, bylo je nicméně snadno vidět ve světle ostatních zářících disků, tvaru Ufo. Koule odrážely mnoho světla z větších plavidel plujících kolem. Mohlo tam být až několik desítek takových lesklých koulí, velikosti od několika centimetrů až po několik metrů v průměru, v různých velikostech. Stříbrné kuličky se pohybovaly velmi rychle, nezastavovaly se a vznášely se, jako větší plavidla ve tvaru disků.

Během další noci, o několik týdnů později, se Ramon s manželkou připojili ke skupině asi 80-ti lidí, kteří přišli, aby byli svědky těchto jevů. Byla středa večer (objekty bývaly nejvíce aktivní v polovině týdne) a viděli světla pod vrcholem velkého kopce.

Náhle uviděli tři modře a zeleně zářící disky o průměru 4 až 5 metrů, které letěly 400 až 500 metrů severně od jejich stanoviště. Objekty se nacházely: jeden za řekou severně, vlevo od silnice, další vpravo, mezi dvěma cestami a třetí nad kukuřičným polem za silnicí vpravo. Další ze svědků přijížděl s džípem po silnici zleva a jak se dostal blíže, jel doprava stejnou cestou. Alvarado a jeho žena stáli vpravo a světlo se pomalu blížilo k nim. Náhle se objevila koule bílého světla asi jeden metr v průměru, přímo před nimi a začala létat v těsném kruhu v průměru 12 až 15 metrů jen několik stop od nich. Paní Alvarado omdlela hrůzou.

Pak se objevilo mnohem větší, zářící kolo světla v dálce, přes řeku, směrem do kopce. Muselo to být obrovské, protože všechny objekty ve tvaru disku a bílá koule světla se hnaly směrem k tomu a vletěly dovnitř, celá ta věc se zvedla a odletěla jako jeden objekt. Předtím než odletěli, zářící disk vpravo, který se blížil k silnici zastavil a řada horizontálních světelných paprsků několika barev, včetně modré, zelené, fialové a oranžové vyzařovala vodorovně z vrcholu tohoto objektu. Pak se začaly barvy otáčet jako rotor vrtulníku, proti směru hodinových ručiček. Nakonec tyto světelné paprsky zamrkaly a objekt odletěl směrem k většímu světlu v dálce.

To bylo hlavní svědectví těch z této oblasti, které mimozemští návštěvníci přímo kontaktovali. Kontaktér mluvil ve své rodné španělštině, ale oni hovořili mezi sebou v jiném jazyce. Když se jich zeptal, v jakém jazyce mluví, říkali, že je to IRDIM. Řekli, že to byl starosumerský jazyk používaný dávno na Zemi jeho prapředky, a že většina ostatních jazyků, používaných dnes na Zemi od něj byla odvozena. Říkali, že naši předkové přišli odtud, co nazýváme nyní PLEJÁDY.

Mimozemšťané řekli, že žijí 1 000 až 1 200 let podle našeho měření času, při jednom fyzickém vtělení. Žijí ve 3 rozměrech, které běžně známe, ale je ještě 4. dimenze, o které zatím víme velmi málo. Řekli, že zákony ve 4. dimenzi jsou zcela odlišné a že rychlost světla jako v naší dimenzi tam neplatí. Říkali, že jednoduše přesouvají všechny předměty ve 4. dimenzi, kde jsou jiné zákony času a prostoru. Nabídli desítky podrobných popisů velmi odborných témat, včetně

vysvětlení jiných dimenzí a bytostí. Señor Alvarado odhadl, že záznamy a dialogy z kontaktu budou mít několik stovek stránek.

Tito Plejád'ané, stejně jako ti, kteří navštívili Švýcarsko, také popsali dvě další planety v naší Sluneční soustavě, které dnes ještě neznáme. Nazývali jednu z nich Nemus a druhou Siris. Říkali, že tyto planety budou v budoucnosti nalezeny a obíhají mezi planetami, které nazýváme Neptun a Pluto. Návštěvníci ve Švýcarsku ovšem řekli, že obě jsou za oběžnou dráhou Pluta. Návštěvníci z Acaye však sdělili, že jedna planetka je uvnitř a druhá vně oběžné dráhy Pluta. Nejsme schopni vysvětlit tyto rozdíly, však skutečnost, že všichni mluvili jen o dvou planetách může být významná. Všichni rovněž zmínili dosud neobjevené měsíce vnějších planet - Jupitera, Saturnu, Uranu a Neptunu, což se nyní ukazuje být správné ve třech ze čtyřech případů a stále probíhá průzkum v blízkosti těchto planet. Všichni říkali, že je mnoho obydlených planet v souhvězdí Plejády a všichni uváděli v této době na naší planetě humanoidní i nehumanoidní návštěvníky a každý z nich je v aktivním kontaktu s některými z těch dalších.

Přítel jednoho z farmářů, pěstujících třtinu Señor Guiller Torres z Hacienda Las Cruces, v blízkosti Ciudad El Tocuy úspěšně vyfotografoval jednu z větších lodí, při návštěvě této lokality. Viděl ji jako velký kruhový plochý objekt s průsvitnou kupolí na vrcholu. Občas vyzařovalo světlo z okraje a nějaké světlo je vidět i na fotografii. Povrch plavidla byl matné šedé barvy a vypadal kovově. Průměr objektu odhadl na 400 metrů, když fotografii prozkoumal.

Všechny provozované základny mimozemšťanů mají ztíženou přístupnost, na vysokých vrcholcích hor nebo jsou zcela nepřístupné pod hladinou oceánů.

ZÁVĚR

Strávil jsem 8 let na tomto případě, absolvoval jsem 7 cest do Švýcarska a byl 81 dní na místě, měl rozhovory s 29-ti očitými svědky, 5-ti fotografie, slyšel jsem 4 záznamy zvuku kosmické lodi, četl desítky poznámek. Mám pocit, že jsem dostatečně kvalifikovaný, jako nikdo ve Spojených Státech a mohu vyvodit nějaké závěry z toho, co jsem poznal. Někdo, kdo nepocházel z této planety, opravdu navštěvoval Švýcarsko a tito mimozemšťané kontaktovali Eduard "Billyho" Meiera, žijícího v Hinterschmidruti.

Možnost, že by Eduard Meier sám nebo i se spojenci, mohl zfalšovat všechny jevy, které jsme viděli a udělat stovky falešných vynikajících fotografií z kosmické lodi, fotit UFO všeho druhu a tvaru co známe, různé stopy po přistání několika lodí, zachytit velmi zvláštní zvuky, které vyluzují mimozemské lodě a mít další důkazy, které jsme zkoumali k naší spokojenosti, je stejně neuvěřitelné, jako základní předpoklad o navštěvách mimozemských humanoidních bytosti samotných a možná ještě víc.

Meier je postižený jak tělesně, tak hmotně takovým způsobem, že by pro něj bylo zjevně nemožné to udělat. Mohl by mít spojení a finanční prospěch z nějakých událostí, ale to by vyžadovalo mnohem více, než jen zveřejnit některé pozorované jevy a záznamy. Ale v té době, jsme nezjistili žádný důkaz o spolupráci nebo financování kdykoli a kdekoli.

Meier z toho jistě neměl žádné peníze ani slávu, jeho popularita byla spíše záporná a on přežil více než tucet pokusů o jeho život, protože to, co říkal, že prožil, nebylo nijak záviděníhodné a neví o nikom, kdy by něco takového hledal a držel se toho.

Výsledky našeho testování důkazů, i když nebylo jednoznačně pozitivní, nebylo také jednoznačně negativní. Nenašli jsme žádné důkazy o záměrném klamání a podvodech na straně Meiera, ani od jeho přátel a spolupracovníků, tam ve Švýcarsku.

Nechceme od nikoho, aby přijímal naše názory na tento případ ani se budeme snažit ho přesvědčovat od Eduarda Meiera. On má svou pravdu a my máme tu naši a my jsme spokojeni s naší pozicí bez ohledu na to, co si myslí někdo jiný. Víme, že byly splněny a dodrženy informace jedné skupiny vyšetřovatelů v našem vyšetřování tohoto případu, týkajícím se Meiera.

Představte si, pak naše překvapení, jaké jsme v poslední době dostali od jednoho z těch "strašidel", nyní v důchodu, kteří se na nás obrátili a nabízeli některé informace a odpovědi na mnoho našich otázek z minulosti. Rozhodl jsem se odstranit pisatelovo jméno a adresu a publikovat zhoršenou Xerokopii tohoto dopisu zde pro vás, přesvědčete se sami. Je to zřejmě člověk na cestách, který použil někoho k nadiktování svého dopisu, aby mu někdo jiný dal náležitou formu, neboť autor myslel rychleji než on psal. Když byl v předstihu, pisatel byl nucen zpomalit rychlost zápisu a dělal jednoduché chyby ve formě a správnosti. Zpráva je nicméně jasná a můžete ji číst a interpretovat, jak se vám líbí.

Přidal jsem několik dodatků k uvedeným významným datům v této zprávě.

Toto je dopis od našeho přítele „magora“, který jsme dostali do Munds Park, Arizona, na začátku února 1989.

DOPIS OD BEZPEČNOSTNÍHO AGENTA PRO:

Wendelle C. Stevens, Lt. Pol., USAF (Ret)

Ve věci:

GENESIS 3 Publishing Inc

P.O. B. JJ, Munds Park.AZ 89017

Milý Pane Stevensi

Můj přítel, Tom Farr, vysadil kopii „ZPRÁVA Z PLEJÁD“. Zjistil jsem, že je velmi zajímavá. Tom mi předtím dal další knihu o Billy Meierovi, která byla také zajímavá.

Následující informace můžete shledat zajímavé. Americká vláda udělala to, co by se dalo nazvat rozsáhlým nenápadným vyšetřováním Billyho, když napřed přilákal pozornost veřejnosti na sebe, aby zjistila, jestli kontakty byly skutečné. Rozhodnutí bylo v jeho prospěch. Bylo to rozsáhlé vyšetřování, protože v Billyho případě bylo mnoho neobvyklých věcí.

Billy, jako jednotlivec a občan jiné země, se podrobil americkým vyšetřovatelům z organizace zpravodajských informací, která ho důkladně „svlékla do naha“. Prošel inspekci poměrně dobře, ale nešlo opomenout závěry, které předpovídal profil osobnosti, který jsme si udělali... Je také samozřejmé, že zpravodajské informace o něm shromažďovala také zpravodajská agentura jeho vlastní země.

Americké šetření bylo jen lehkým dotekem, což znamená, že jsme nepoužívali žádnou sílu, abychom nezanechali žádné stopy po vyšetřování. Což znamená, že jsme hráli turisty, vybavené fotoaparátem, dělali hodně snímků, říkali mnoho lží a pokládali mnoho otázek. Zpravodajci

hostitelské země by byli naštvaní, pokud by nás chytili při tahání informací na jejich půdě. Takže nás neobvinili z jakékoli nátlaku na tuto věc, protože se to stalo v době, kdy Billy byl skutečně v souladu s tím, co uveřejnil. Vaše kniha naznačuje, že vylepšoval své záznamy od prvních dnů.

V další knize o Billym je velký problém s filmy a jejich testováním. V jednom konkrétním případě byl film testován jako ověřená kopie a nikoli původní negativ od Billyho. Omlouvám se za to, ale touhle cestou jsme dostali kopie Billyho obrázků od muže, který Billymu zpracovával filmy. Prostě jsme mu nařídili, aby udělal druhou sadu fotek pro nás a také kopie negativů, za atraktivní odměnu, ten muž si často stejně dělal kopie i pro sebe. V několika případech jsme měli i originál negativu, pro laboratorní kontrolu, kterou jste chtěli udělat.

Také jsme poslali nějaké nesmyslné filmy do stejné zpracovatelské společnosti, ve stejném obchodě, pod Billyho jménem, abychom si ověřili, že to korektně zpracují. Chtěli jsme prokázat, že tam jenom nerýžují peníze, na zařízení na zpracování a neposílají kopie někam jinam. Někdo jiný tak po většinu doby mohl dostávat první kopie z negativů. Několikrát mohly být, podle odborníků, naše kopie negativů, až jako páté v řadě.

Všechny zpravodajské agentury si jsou dobře vědomy, jaké obrovské objemy nesmyslů přicházejí a odcházejí od UFO kontaktérů, jako součást hry, ale obrázky jsou silné důkazy, které je téměř nemožné zfalšovat. Proto jsou fotografie nejrychlejší způsob jak zjistit, kdo ve skutečnosti říká pravdu, proto jsme je často kradli. Proč se zabývat nesmysly, když důkaz je na filmu. Zpravodajci také využívají toho, jak zachytit poštu a jak podplatit vlastníky. Když jsme nabídli úplatek, netušili jsme, jak ochotně bude Billy rozdávat vzorky hornin.

V knize, kde se jedná o jednu z nejdůležitějších věcí - o UFO, si ale musíte uvědomit opravdový význam historie Ufo v tom, co jste napsal.

Stránka 219; "návštěvník očekával.....a je okamžitě spojován je s Antikristem, podle křesťanské literatury a nechce mít nic společného s touto situací. Problém, který měl Billy s Karlem Veitem z Wiesbadenu, je klíčem k pochopení většiny názorů Americké vlády i vlád západní Evropy k problému UFO. V roce 1945, kdy bylo poprvé dokázáno, že UFO jsou reálné objekty z vesmíru, které řídí inteligentní bytosti, z nichž většina má lidskou podobou. Americká vláda se jemně dotýká a kontroluje tyto veřejné „nečisté“ informace, dalo by se říci a tuší, jak bude veřejnost reagovat na UFO a vesmírné lidi, pokud by jejich představitelé informovali veřejnost rozhlasem.

Výsledky šetření jsou skutečně mrazivé, v celosvětovém rámci. Reakce veřejnosti by byly všechny špatné, 97% veřejnosti má jeden ze dvou přístupů. První říká – nejprve střílet a pak se ptát. Nebo zavolejte na UFO návštěvníky ďábla, mocného knížete vzduchu, Antikrista, a nastane ještě horší situace, když by se stalo Ufo skutečnou negativní náboženskou otázkou. Co bylo překvapivé je reakce náboženského vedení, která byla daleko horší, než reakce široké veřejnosti. Jsou to jen samé chmurné zprávy. Vědecká komunita neukázala vůbec žádný názor, jen neskutečnou hloupost a předsudky.

Jak asi tušíte, původní šetření bylo provedeno armádou, podle objednávky generálů a pod vedením prezidenta. A když znáte vojáky, tak ti budou chtít bojovat s kazateli nebo tím, co je nebo není Antikrist, když ani vojáci ani kazatelé mají málo faktických informací, buď o Antikristu, nebo Ufo, takže to vypadá jako posílat slepého na místo setkání s UFO. Hned jak slepec uvidí první UFO, armáda bude bojovat s kazateli přes Antikrista.

Říct, že armáda se chce skutečně vyhnout potenciálnímu konfliktu s církevní obcí, by bylo slabé slovo. Tvrdit, že vojenská komunita se chce úspěšně vyhnout boji s náboženským společenstvím více než s Ufo, by bylo přesnější. Armáda byla opravdu zatraceně záludná v tom, jak informovala veřejnost o Ufo, to by také bylo přesné.

Vojenská mysl může vyvodit závěry, které náboženská mysl nemůže přijmout. Vojenská mysl rychle přišla na to, že pokud by UFO chtěly ovládnout celý svět, tak mají k tomu rychlost, prostředky a palebnou sílu. Proto bude muset armáda pracovat tajně podle jiných pravidel. Obecné povaha pravidel pro kontakty osob z Ufo by měla být zpracována na základě předchozích záznamů z kontaktů, i pokud jsou někdy skromné.

Jinými slovy, vojáky napadlo, že bude bezpečné předpokládat, že Ufo nebudou radikálně měnit v současnosti své akce, ale budou se držet neformálních akcí z minulosti. Vojáci vyvodili jediný závěr - nejdůležitější věcí, kterou bude nutné udělat v této situaci, je sedět na teplých, velmi kontroverzních informacích, aby široká veřejnost byla uchráněna od špatných reakcí a tak řídit reakce veřejnosti na problém Ufo. Jinými slovy - ten zatracený náboženský problém nepřipustit tak dlouho, jak to bude možné.

Ale není vůbec možné říci, že armáda nikdy neudělala nic pro informování veřejnosti o existenci UFO. To bude znamenat, že jste přišel na metody používané vládou k šíření povědomí o Ufo. Dalo by se říct, že vojáci vzali Bibli na radu, takže levá ruka neví, co dělá pravá. To znamená, že vojáci vytáhli ten samý trik, jako Mojžíš, když se mu nelíbilo, že jeho vojsko, nechtělo překročit Rudé Moře. Vzal si čas na sestavení nového vojska, jehož reakce a myšlení budou více podle jeho představ. A to je to, co armáda udělala s UFO.

Armáda bohužel řešila tento problém špatně nebo ještě hůře, než náboženští představitelé. Už jste si někdy všimli, že vědci jsou tak špatní jako kazatelé, když přijde řeč na UFO? Zejména v dřívějších dobách. To, co jste vynechali, je jen malý detail, že vědec ze staré školy se naučil svou základní koncepci vesmíru od bláznivého kazatele, katolického papeže. Základní koncepce podle toho je teorie, že člověk je ve vesmíru sám a je to jediný inteligentní tvor ve vesmíru.

Zamíříte-li do temného středověku, všechny společnosti měly nějaké záznamy v různém množství, obsahující nějaký druh zpráv o UFO. Některé informace se dochovaly verbálně, další písemně. Ve skutečnosti to bylo známo již v temné minulosti, že člověk není ve vesmíru sám, že jiné inteligentní bytosti se točí kolem nás. Dokonce i objevené jeskyně a skalní kresby ukazují na UFO aktivitu.

Řekové a Římané také věděli, že Země je kulatá. Řekové se dokonce pokusil změřit velikost Země pomocí studní a slunečního světla. Šílený katolický Papež rozhodl, že Země je nejdůležitější věcí ve Vesmíru a že Vesmír se točí kolem ní. Základní myšlenka, že svět je plochý také pochází od tohoto papeže.... Navíc Papež rozšířil své pravomoci, když v podstatě řekl, že je nejen středem Vesmíru, ale že vše, co je dobré, inteligentní a svaté je středem Vesmíru.

Papež také vyslovil myšlenku, že člověk je sám ve Vesmíru. Samozřejmě, Papež byl ten nejchytřejší člověk ve vesmíru. Tak věda a náboženství sváděli od počátku boj, náboženství ho začalo, ale věda nakonec zvítězila. Ta myšlenka, že věda se vzepřela šílenému papeži, který miloval jen svou ideu a prosazoval ji jako vlastní, byla myšlenka, že člověk je sám ve vesmíru. Kdyby teorie, že člověk je ve Vesmíru sám, byla platná, tak vědci by byli nejchytřejší a nejvzdělanější bytosti ve Vesmíru. Kdyby věda znala svou reakci na příchod mimozemšťanů a upustila by od toho, že jsme nejchytřejší ve Vesmíru, bylo by to asi horší, než reakce náboženských společností na Ufo. Ufo je spíše uvěřitelné, než aby moderní vědec změnil pohled

na zaostalý svět. A dále urazíte vědce, budete-li je obtěžovat jakýkoliv kontaktem s nimi. Bude výjimkou, jestliže některý z vědců podílejících se na výzkumu, se ochotně vzdá svého postavení, jako nejchytřejšího a nejvzdělanějšího tvora ve vesmíru. Většina z těch starších již zemřela s touto myšlenkou v hlavě. Myšlenkou, že člověk je jediný inteligentní tvor ve Vesmíru.

Existence Ufo, skutečně snižuje status náboženských a vědeckých vůdců na světě. Zejména vědci se brání takovému snížení svého postavení. A zde bych měl něco vyjasnit. Zmínil jsem se shromažďování dat zpravodajci, většina lidí to někde založí a myslí si, že je jim bližší košile jako kabát a nedají se obalamutit nějakými řečmi. Zpravodajci vědí, že špehování lidí je drahá a časově náročná operace, obvykle zahrnující mnoho účastníků. Je s podivem, jak mnoho lidí si myslí, že mají nějaké tajemství, které z nich dělá něco, co stojí za špehování. Neformální dohled, nebo jednoduše shromažďování informací, může být provedeno mnohem levněji. Celkové množství potřebných informací, abychom s vysokou přesností mohli rozhodnout o lidech, jako je Billy, je ve skutečnosti jen zlomkem toho, co bychom si představovali.

Ve skutečnosti stačilo v prvních dnech, kdy jsme navštívili Billyho doma, vědět něco o dobrých mravech, obstarat co nejvíce potravin, které jsme jedli, mýt všechno nádobí, které jsme umazali a jen mu trochu pomáhat okolo domu nebo ve dvoře. Tak bylo možné získat všechny informace o UFO, které jsme po Billym chtěli a přitom být považováni za respektované hosty.

Při pohledu na Billyho profesionálním okem, bylo rychle zřejmé, že existuje pár věcí, které nejsou "zcela normální" pro tento druh kontaktu. Spojit časové údaje a mnoho změn v umístění, kdy některá místa byla odlišná od většiny kontaktů, které se obvykle konaly příležitostně, ne na pravidelném základě a s nějakou pozorností ke kontaktérovi. Billy pravděpodobně drží rekord se špatným počasím při kontaktech, než někdo jiný. Jeho případ má ale nějaké souvislosti a udělal několik velmi dobrých snímků.

Ve společné databázi o UFO s ostatními zeměmi, včetně Indie, si můžeme všimnout, že Billy uskutečnil své kontakty obvykle s ženami, což v indických zprávách chybí. Speklativně uvažujeme, že Billy měl kontakty s jednou ze dvou žen, které indické orgány sledovaly. Jedna byla vysoká, tmavovlasá žena s velmi reálnou činností, která podle toho, co Indové mohli zjistit, pracovala na Zemi již asi 200 let. Druhá žena byla malá, zavalitá blondýnka, s plochým čelem. Pokaždé, když tato blondánka opouštěla Indii, měl Billy kontakt. Protože sledování v Indii bylo rovněž nenápadného typu, tak nemáme zcela kompletní informace, dostatečně podložené. Ale po dobu asi dvou až tří roků tam byl časový vztah mezi blondýnkou opouštějící Indii a Billyho kontakty.

A je tu něco jiného, co byste mohli zjistit nebo s tím pracovat. To je Billyho setkávání s vojáky na jeho kontaktních místech. Při vši vědecké účtě k mimozemšťanům, nemusí vždy všechno fungovat dokonale. Jako důstojník, který studoval několik let fyziku vím, co se říká o kamenech a zlatě, že z fyzikálního hlediska jsou stejné v tomto světě i v jakémkoli jiném. To znamená, že to, co tvrdí fyzika zde, bude platit i tam.

UFO má pohonný zdroj, který zřejmě souvisí s gravitací a elektromagnetickými vlastnostmi podle fyziky. Vše je umístěné do malého objemu a účinky se šíří do okolí. Přidejte k tomu nějaké maskovací zařízení a několik drobností a máte loď, která bude šířit celou škálu záření. Pokud psi mohou zahlédnout Ufo, pak použijte psy, jak jsme to udělali na jedné vojenské základně v prvních dnech sledování. V případě, že TV zrní, když se blíží UFO, je to nejjednodušší detekční zařízení.

Z toho logicky vyplývá, že přibližně v době, kdy vlády dostaly povědomost o Ufo, se také naučily, jak odhalovat objekty, když přiletěly. A byl to pes, který je citlivý a prozradil nám, že

létající talíř se blíží, i když měl maskovací zařízení. Nebylo tak těžké ho detekovat. Švýcarská vláda má takové zařízení a samozřejmě ho využívá.

V poslední době jsem měl co do činění s takovými zařízeními, která existovala již před dlouhou dobou, ale takové zařízení bylo velmi velké, protože používalo elektronky a které mohlo dělat několik různých věcí, americká vláda již disponovala modelem, který mohl určit i směr letu UFO. Teď už je velikost přístroje malá a mimo směru, je schopen určit i typ UFO. V pozdních 50-tých letech, jsme byli schopni detekovat asi čtyři typy Ufo, založené na tom, jak přístroj reagoval. Pokud si pamatuji na některé informace pocházející od Billyho z vesmíru DAL, tak obvykle vyslali pár dalších lodí, aby zkoumaly nějaký čas území kontaktu několik dní v předstihu před okamžikem, kdy se loď ukázala. V té době Švýcaři také měli toto zařízení, takže mohli poznat rozdíl mezi oběma typy lodí, které se běžně používaly. Mohl bych také říci, že znali rozdíl mezi několika malými sondami ve tvaru koule, které byly také posílány.

Vím, že je skutečností, že švýcarská vláda měla kontakt s mimozemšťany. Ale jako u všech kontaktů byly jen omezené, kdo o tom něco ví, přichází z vesmíru. Švýcaři měli ve skutečnosti pravděpodobně lepší kontakty, než kterákoliv země na světě. Ale to je spekulace z mé strany.

A tady bych mohl by něco přidat. V rámci OSN toho mnoho nevím, ale na základě průzkumu, má pravděpodobně většina rozumných vlád kontakty z vesmíru. Ale v každé vládě existují dva možné soubory informací. Jedni studují Ufo z důvodů vědeckých a obchodních typů informací a druhí, kteří jsou v přímém kontaktu. Nejsou to nutně ty stejné osoby nebo oddělení.

Já vím, že je to skutečnost, mluvil jsem s člověkem, který byl na výletě k nim, a že prezident Eisenhower měl večeri na kosmické lodi. Já také vím, že anglická královna byla jednou na vesmírné lodi za účelem lékařského ošetření.

Zmínil jste něco, co bylo mimochodem zajímavé. Bylo to vaše "špehování". Nemám tušení, co kdo dělal ve vašem případě, ale vím, že kdysi byl návrh uklidnit trochu UFO vyšetřovatele i kontakty, aby se až moc nerozšířili, takže skutečné kontakty by neměly být ztraceny ve spoustě nesmyslů.

Jako někdo, kdo byl ve vládě, můžete pravděpodobně rozeznat konfliktní názory a matení orgánů, které mají tendenci se ukazovat v případech, jako je váš vlastní. Nikdy přímo nepokládejte otázku, „Co dělá to pekelné Námořnické zpravodajství v Ufo sledování“, ale pokud ano, oni byli „zahajovací orgán“ v řešení problému starých FOO Fighters z 2. světové války a ti chlupci dokázali, že Ufo je opravdu z vesmíru. Jakmile zpravodajci dostanou výsadní postavení v terénu, a to zvláště, když tam mají práci, je zatraceně těžké je vyhodit z této oblasti.

V rámci struktury Americké UFO společnosti existuje mnoho příběhů kolem toho. Pokud budete mít čas a možnos, nebo chuť, můžete se podívat na materiální důkazy o havarovaných UFO. Je to v Brownsville, v Texasu, kde havarovalo UFO, byl to velmi starý případ. Datuje se hned po 2. světové válce.

Ta loď se rozkymácela blízko armádní letecké základny, asi deset mil od ní. Nejprve ji zachytili na radaru, bylo to asi 40 km od základny, což jim poskytlo dostatečné množství času. Pak ho viděli polním dalekohledem a jak se přiblížilo, tak konečně vizuálně. Měli dost času, aby byli schopni dostat do vzduchu letadlo, které sledovalo UFO, když se zřítilo asi deset kilometrů za hranicí v Mexiku. Jejich první akce byla seskočit padákem na místo havárie a rychle namalovat červenou barvou označení USAF na boku talíře, tak bychom mohli tvrdit, že to byl náš letoun - v případě, že by se ukázali Mexičané.

Lod' pak byla na nákladáku převezena zpět k nám. Zanechalo to jen znatelnou rýhu v zemi. Ta stopa už nemůže být vidět, protože vláda zaplatila nějakým Indiánům 5,000.000 dolarů, aby zahrnuli všechny stopy, které UFO udělalo. Ale může to být ze vzduchu poznat.

Pokud to bude vidět ze vzduchu, bude to velmi rovná linie, vedoucí téměř přímo od severu k jihu. Na jejím jižním konci je rokle východo-západním směrem a jižně od rokle je hřeben velmi malého kopce. Ten kopec má severní a jižní hřeben. Náš talíř havaroval na východní straně, proti svahu kopce, na jeho úpatí.

Protože zanechaná stopa by mohla být vidět ze vzduchu, byli najati Indiáni, aby udělali další falešné rýhy na zemi, jako maskovací prvek. Je však pravda, že tam zůstala jen jediná rovná stopa.

Tento dopis je dosti dlouhý. Hodně štěstí s tím, co s ním uděláte.

Uctivě .....(jméno smazané)

Původní zpráva měla spoustu fotek a analýz obrazů, zde je uvedeno jen pár z nich.

Youtubevideo o tom, jak CIA zkoumala a měla velmi blízký pohled na Meierův případ, zatímco ho „naoko“ zesměšňovala – komentář mluví W. Stevens

Semjases new beamship
and two "aufklärer" ships
gives a demonstration flight
8.3.76 - 9.50 A.M

pokud chcete více informací o knihách o učení Semjas - knihy jsou k dispozici v německém jazyce a také v angličtině - <http://www.ufophotoarchives.com>

Německy informace od: BILLY MEIER/FIGU, CH-8495 SCHMIDRÜTI. TLF. 052-3851310. FAX.052-3854289 <http://figu.org/>

zeptejte se na "preisliste".

<http://www.galactic.to/rune/indexsemjase3.html>

youtubevideo:

[how CIA/international intelligencia oversaw the Meier ufo-contact Case](#)

<http://www.galactic.to/rune/bibelnogufo.html>